

รวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ.
และระเบียบ ที่เกี่ยวกับ
วินัยข้าราชการพลเรือน

จัดพิมพ์โดย

สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทร. ๒๘๑-๙๘๕๔, ๒๘๑-๓๓๓๓ ต่อ ๑๓๔

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961131933

รวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ.
และระเบียบ ที่เกี่ยวกับ
วินัยข้าราชการพลเรือน

จัดพิมพ์โดย

สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทร. ๒๘๑-๙๔๕๕, ๒๘๑-๓๓๓๓ ต่อ ๑๓๔

คำนำ

หนังสือรวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ. และระเบียบที่เกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๗-๒๕๒๗ เล่มนี้ได้รวบรวมมติคณะรัฐมนตรี มติ ก.พ. กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวินัยของข้าราชการพลเรือนในรอบ ๕๐ ปี มารวมไว้ด้วยกันโดยแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมจากการพิมพ์ครั้งที่ ๒ พร้อมทั้งรวบรวมระเบียบและทางปฏิบัติเกี่ยวกับวินัยและค่าจ้างของลูกจ้างของส่วนราชการที่มักจะเป็นปัญหาแก่ส่วนราชการมาไว้ในที่นี้ด้วย เพื่อเป็นคู่มือประกอบในการปฏิบัติงานของผู้เกี่ยวข้องกับงานวินัย ทั้งของข้าราชการพลเรือน และลูกจ้างจะได้นำมาใช้และอ้างอิงได้สะดวกและรวดเร็ว ทั้งนี้โดยจัดทำสารบัญแยกออกเป็น ๒ ประเภทเช่นเดิมคือ สารบัญเรียงตามปี พ.ศ. และสารบัญเรื่อง เพื่อความสะดวกในการค้นหาเรื่องที่ต้องการได้ง่ายขึ้น หวังว่าหนังสือเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวินัยบ้าง ไม่มากก็น้อย

สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๗

สารบัญเรื่อง

มติคณะรัฐมนตรี มติ ก.พ. คำสั่งของนายกรัฐมนตรี
และคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเกี่ยวกับวินัย

	หน้า
๑. บัตรสนเท่ห์, การร้องเรียน	
- ไม่รับฟังบัตรสนเท่ห์ เว้นแต่จะระบุหลักฐานกรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอน ๑๔๘/๐๒	๑๐๔
- ในทุกกรณีที่มีการร้องเรียนจะต้องตอบให้ทราบว่าจะรับไว้พิจารณาหรือไม่ เพราะเหตุใด ๑๒/๒๗	๒๓๘
๒. การสืบสวน	
- ให้ผู้บังคับบัญชาสืบสวนดูก่อน ถ้ามีมูลจึงสอบสวน ๒๖๓/๕๕	๒๕
- ระเบียบการสืบสวนสอบสวนเมื่อมีเรื่องกล่าวโทษทางวินัย ๑๙๗/๕๖	๔๐
๓. การสอบสวน	
๓.๑ การย้ายก่อนสอบสวน	
- ควรสั่งย้ายผู้ถูกกล่าวหาไปดำรงตำแหน่งที่อื่นเพื่อสะดวกแก่การสอบสวน ๓๐๕/๕๕	๓๖
- ถ้ากรณีมีมูล ควรย้ายไปให้พ้นหน้าที่ก่อนจึงสอบสวน ๕๒/๐๑	๕๖
๓.๒ การสอบสวนทั่วไป	
- การตั้งข้าราชการต่างกระทรวงเป็นกรรมการร่วมสอบสวนในเรื่องอื่น ๑๗๘/๕๒	๑๐
- ให้สอบสวนจนสิ้นกระแสความ มิควรด่วนปฏิบัติกรอย่างอื่น ๒๑๙/๕๒	๑๑
- ให้รับสอบสวนให้เสร็จโดยเร็วด้วยความเที่ยงธรรม ๒๑๒/๕๕	๒๘
- ให้เจ้าสังกัดเร่งรัดการสอบสวนพิจารณาให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ๔๑/๕๗	๕๕

- ให้เร่งรัดการสอบสวนให้เสร็จไปโดยเร็ว อย่าให้ผู้ถูกกล่าวหา
เดือดร้อน ๘๘/๐๙ ๑๔๒
- ให้เร่งรัดการดำเนินการทางวินัยให้เสร็จไปโดยเร็วและให้ ก.พ.
สำรวจสถิติข้อมูลในเรื่องที่ถูกสอบสวน ๘๙/๒๐ ๑๘๒
- การสอบสวนทางวินัยให้ดำเนินการตาม กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖
โดยเคร่งครัด ๒๐๐/๒๕ ๒๒๖
- ระเบียบการสอบสวนข้าราชการต่างสังกัดร่วมกระทำผิด ก.พ. ๓/๕๔ ๒๔๖
- การสอบสวน รวมทั้งการทำรายงานการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริง
และทำความเข้าใจเสนอด้วย ก.พ. ๒/๐๑ ๒๕๖
- ให้รีบสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยโดยไม่ต้องรอผลทางคดีอาญา
ก.พ. ๔/๐๙ ๒๖๕
- ผู้ต้องหาคดีอาญาซึ่งมิใช่ความผิดหุโทษ ถ้ากรณีทางวินัยไม่
ปรากฏชัด ให้รอผลคดีอาญา ก.พ. ๙/๐๙ ๒๖๖
- ให้รายงานการส่งตั้งกรรมการสอบสวน ผลการสอบสวนทุกระยะ
และขอทราบสถิติข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวน ก.พ. ๑๑/๐๙ ๒๖๘
- ปัญหาการสอบสวนที่เนื่องมาจากกฎหมายเก่า ก.พ. ๑๔/๑๘ ๒๘๒
- การสอบสวนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๑๘ ก.พ. ๑๒/๒๑ ๒๘๗
- การสอบสวนตามมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก.พ. ๑๙/๒๑ ๒๙๓

๔. การดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ทุจริต

- ให้ฟ้องคดีอาญาแก่ผู้ทุจริตเกี่ยวกับการเงินแผ่นดินทุกเรื่อง
ม. ๓๓๔๑-๓๓๕๔/๗๗ ๑

- ก่อนส่งเรื่องให้ตำรวจตรวจสอบสวนข้อเท็จจริงให้ประจักษ์
เสียก่อน ๑๖/๘๖ ๕
- ระเบียบการสอบสวนการทุจริตเกี่ยวกับการเงิน ๑๕๕/๗๓ ๑๗
- รับเงินค่าธรรมเนียมแล้วไม่ลงบัญชีให้ฟ้องคดีอาญาด้วย ๑๕๘/๗๓ ๑๙
- กรมตำรวจขอเปลี่ยนแปลงระเบียบครั้งที่ ๑ ๖/๗๔ ๒๐
- กรมตำรวจขอเปลี่ยนแปลงระเบียบครั้งที่ ๒ ๑๖๗/๗๗ ๘๗
- ให้ถือปฏิบัติตามหลักการฟ้องคดีอาญาแก่ผู้ทุจริตเกี่ยวกับการเงิน
โดยเคร่งครัด ๑๔๕/๑๗ ๑๗๓
- เมื่อได้มีการดำเนินคดีอาญาและฟ้องร้องผู้ทุจริตเกี่ยวกับการเงิน
แล้วห้ามถอนคำร้องทุกข์หรือถอนฟ้อง ๙๗/๒๓ ๒๐๑

๕. ความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา

ความรับผิดชอบในทางแพ่ง

- ถ้าเงินขาดบัญชีให้ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบตามลำดับ ๑๖๙/๗๖ ๓๙
- ความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง ๑๕๕/๐๓ ๑๐๘

ความรับผิดชอบในทางวินัย

- ให้ลงโทษผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ทุจริตด้วย ๑๙๔/๘๔ ๔
- ข้อความเข้าใจว่าจะลงโทษผู้บังคับบัญชาหรือไม่ก็แล้วแต่กรณี
๖๓/๑๔ ๑๖๖

๖. การดำเนินคดีอาญาซึ่งรัฐเป็นโจทก์หรือจำเลย

- ให้กรมตำรวจและกรมอัยการร่วมมือช่วยหาหลักฐานเต็มที่ ๒๒๐/๗๖ ๔๘
- ให้กรมกระทรวงเจ้าของคดีค้นหาหลักฐานตามที่พนักงานอัยการสั่ง
หรือแนะนำ ถ้าไม่อาจกระทำได้โดยลำพังก็ควรขอให้กรมตำรวจ
ช่วยเหลือ ๙๕/๗๗ ๖๓

๗. ข้าราชการที่ต้องคดีอาญาในการปฏิบัติหน้าที่

- ให้เจ้าสังกัดช่วยเหลือเรื่องประกันตัวและค่าดำเนินคดีอื่น ๆ ๒๙/๒๓ ๑๙๙

๘. การสั่งพักราชการ

- กระทำผิดในหน้าที่จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกส่งตัวให้
ตำรวจสอบสวน ให้สั่งพักราชการ ๖๓/๘๘ ๗
- ให้เร่งรัดผู้ทำการสอบสวนและดำเนินคดีให้เสร็จโดยเร็ว ๑๐๒/๘๘ ๗๒
- ข้าราชการชั้นพิเศษก็ให้สั่งพักราชการ แต่ให้อยู่ในดุลพินิจของ
เจ้ากระทรวง ๑๒๒/๘๘ ๗๓
- ให้รีบดำเนินคดีแก่ผู้ถูกลงพักให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ๑๒๔/๘๘ ๗๔

๙. การให้ออกจากราชการ

- ให้ออกตามมาตรา ๓๗ และ ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ใช่การลงโทษ ไม่ควร
ระบุในคำสั่งให้ออกว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย (เทียบกับมาตรา ๙๗
และมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๑๘) ก.พ. ๒/๐๘ ๒๖๓

๑๐. การสั่งลงโทษ

- ผู้ใดกระทำผิดวินัย ไม่ควรใช้วิธีย้ายเป็นการลงโทษ ๖๘/๙๑ ๘
- ข้าราชการนอกจากถูกลงโทษทางวินัยแล้ว วันชาติไม่จ่าย
เงินเดือน ๑๕๒/๙๗ ๖๔
- การลงโทษตัดเงินเดือน ๒๔๔/๙๖ ๔๙
- ทุจริตต่อหน้าที่หรือละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า ๑๕ วันโดย
ไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ไล่ออกจะปรานีลดโทษได้เพียง
ปลดออก ๑๒๕/๐๓ ๑๐๖

- ถ้าปรากฏว่าข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ ไม่เดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการเมื่อครบกำหนดวันลาเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน มีเจตนาจะละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ก็ให้ลงโทษตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ ๕๐/๑๐ ๑๔๕
- ทุจริตหรือพยายามทุจริตในการสอบควรลงโทษสถานหนัก ๕๐/๑๑ ๑๔๙
- ทุจริตเบิกเงิน พ.ช.ต. เพิ่มสำหรับบุตรและคู่สมรสเป็นเท็จ ให้ลงโทษสถานหนัก ๒๕/๑๔ ๑๖๔
- เงินเดือนของข้าราชการที่ถูกสั่งลงโทษ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ๒๑๔/๒๓ ๒๐๓
- ทุจริตในการสอบให้ลงโทษสถานหนัก ก.พ. ๑/๐๒ ๒๕๗
- ทุจริตเบิกเบี่ยงค่าพาหนะ และเงินอื่นในทำนองเดียวกัน เป็นเท็จ ควรลงโทษสถานหนัก ก.พ. ๖/๑๑ ๒๗๐
- ควรลงโทษข้าราชการที่เรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบเข้ารับราชการในสถานหนักเช่นเดียวกับทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ก.พ. ๑๕/๑๖ ๒๘๐
- การสั่งลงโทษและสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก.พ. ๑๔/๑๘ ๒๘๒

๑๑. อำนาจการลงโทษของผู้ว่าราชการจังหวัด

- ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาได้เท่ากับอธิบดี อธิบดีจึงไม่ใช่ตำแหน่งเหนือผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่มีอำนาจสั่งเพิ่มโทษ, ลดโทษ หรือยกโทษที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งลงโทษไปแล้ว ก.พ. ๒/๑๒ ๒๗๓

๑๒. การลดโทษของผู้บังคับบัญชา

- ลงโทษตามมติ อ.ก.พ. จังหวัด และผู้ถูกลงโทษไม่อุทธรณ์ ผู้บังคับบัญชา (ร.ม.ต., ปลัดกระทรวง, หรืออธิบดี) จะนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาเพื่อลดโทษหรือสั่งลดโทษเองไม่ได้ ก.พ. ๕/๑๒

๒๗๕

๑๓. การรายงานการลงโทษ

- กระทำผิดร่วมกันหลายคน ให้รายงานรวมเป็นเรื่องเดียวกัน หากรวมไม่ได้ ให้บอกด้วยว่ามีผู้ใดบ้าง และรับโทษอะไร ก.พ. ๑๑/๐๘

๒๖๔

๑๔. การรับทราบคำสั่งให้พ้นจากราชการ

- ไม่จำเป็นจะต้องลงนามรับทราบเสมอไป หากยืนยันได้ว่าได้นำคำสั่งไปให้ผู้ถูกสั่งให้ออกทราบแล้ววันใด แม้จะไม่ยอมลงนามรับทราบ ก็ถือว่าได้รับทราบแล้ว ก.พ. ๑๙/๐๓

๒๖๐

๑๕. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

- สิทธิในการถอนอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ๒๗๑
- วิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษเนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก.พ. ๕/๒๐ ๒๘๕
- อุทธรณ์ต่อนายกรัฐมนตรีโดยผ่านผู้บังคับบัญชาเดิมก็ให้รับไว้แล้วส่งต่อไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาได้ ๒๘๕

๑๖. คำว่า “ก็ให้เป็นอันพับไป”

- เมื่อได้ลงโทษสถานเบาหรือลงทัณฑ์อย่างอื่นไปแล้ว ถ้าจะลงโทษสถานหนักในกรณีความผิดเดียวกันนั้น ก็ให้ทำได้โดยถือว่าโทษสถานเบาหรือทัณฑ์อย่างอื่นที่ลงไปแล้วให้เป็นพับไป ไม่ต้องยกเลิกโทษเดิมและไม่ต้องคืนเงินเดือนที่ถูกตัดหรือลดไป

ก.พ. ๑๗/๕๗

๒๔๕

๑๗. การเปลี่ยนแปลงโทษ

- สั่งให้ออกรับบำเหน็จบำนาญไปแล้วจะเปลี่ยนแปลงใหม่เป็นปลดหรือไล่ออกไม่ได้ (เทียบกับมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘) ๕๑/๕๓ ๑๒
- การลงโทษ ไล่ออก หรือให้ออก เป็นการพ้นราชการโดยมีเงื่อนไขยังไม่เด็ดขาดอาจเปลี่ยนแปลงโทษได้ ๓๖/๐๕ ๑๒๑
- ถูกลดขั้นเงินเดือนภายหลังเปลี่ยนแปลงเป็น ไล่ออก หรือให้ออกไม่ต้องคืนเงินเดือนที่ถูกลดหรือตัด ก.พ. ๑๗/๕๗ ๒๔๕
- ลงโทษลดขั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนไปแล้ว ถ้าจะไล่ออกในกรณีความผิดเดียวกัน ไม่ต้องยกเลิกโทษเดิมและคืนเงินเดือนที่ถูกลดหรือตัดไปนั้น ๒๔๕

๑๘. การรับผู้เคยกระทำผิดวินัยเข้ารับราชการอีก

- ให้หน่วยราชการพยายามหลีกเลี่ยงไม่บรรจุผู้เคยกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้วเข้ารับราชการอีก ๔๓/๐๔ ๑๑๑

๑๙. การอุทิศเวลาให้แก่ราชการ

- ให้ผู้บังคับบัญชากำชับมิให้ข้าราชการมาทำงานสายหรือเลิกก่อนเวลา ๑/๕๒ ๕

- ให้กวดขันข้าราชการป่วยแล้วไปทำงานที่อื่น ๑๑๖/๕๕ ๒๕
- ให้กำชับมิให้ข้าราชการใช้เวลาราชการไปหาความสำราญหรือ
ประโยชน์สุขส่วนตัว ๔๐/๕๗ ๕๘
- ให้กระทรวงสาธารณสุขกวดขันการออกใบรับรองแพทย์ และให้
กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ กวดขันเรื่องข้าราชการลาป่วยแล้วไป
ทำงานที่อื่น ๕๗/๕๗ ๖๐
- ให้ลงโทษผู้ลาเท็จและผู้บังคับบัญชาผู้เป็นใจให้ลาเท็จ ๒๖๖/๕๗ ๖๖
- ให้พิจารณาโทษสถานหนักแก่ผู้ใช้เวลาราชการไปหาความสำราญ
ส่วนตัว ๒๖๔/๕๘ ๘๒
- ให้ลงโทษสถานหนักแก่ผู้เลิกงานก่อนเวลา ๑๐๘/๐๒ ๑๐๓
- ให้หน่วยราชการต่าง ๆ กำชับให้ข้าราชการอุทิศเวลาให้แก่
ราชการโดยเคร่งครัด ๑๑๔/๐๔ ๑๑๗
- ให้พิจารณาลงโทษข้าราชการผู้ศึกษา ณ ต่างประเทศโดย
ฝ่าฝืนมติ ก.พ. หรือศึกษานอกเหนือจากแนวการศึกษา ๘๓/๑๓ ๑๖๐

๒๐. ข้าราชการประกอบการค้า

- ให้ผู้บังคับบัญชากวดขันมิให้ข้าราชการประกอบการค้า ๑๓๘/๕๓ ๑๖
- ห้ามข้าราชการและครอบครัวทำและค้าไม้ในที่ที่ตนปกครอง ๖๕/๕๖ ๓๗
- ข้าราชการที่เป็นกรรมการในบริษัทที่ประกอบการค้าไปในทาง
ไม่สุจริต ต้องรับผิดชอบในทางวินัย ๗๓/๕๘ ๗๑
- ไม่ให้ข้าราชการประกอบการค้าและให้เลิกการค้าประเภทผูกขาด
๑๗๘/๕๘ ๗๖
- ประกาศของคณะรัฐมนตรีเรื่องข้าราชการประกอบการค้า ๗๗ ๗๗
- คำอธิบาย “ตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท” และห้าม
ข้าราชการดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ๒๐๐/๕๘ ๗๘

- ห้ามข้าราชการเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือตำแหน่งหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านเอกชน ๖๒/๒๐ ๑๗๘
- คำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีผลเป็นกฎหมาย ๖๒/๒๐ ๑๗๘

๒๑. การปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน

- ให้ควบคุมสอดส่องเจ้าหน้าที่การเงินให้ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลังโดยเคร่งครัด ๑๐๔/๕๓ ๑๔
- ให้กำกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบการจ้างและพัสดุโดยเคร่งครัด ๓๗/๕๗ ๕๖
- ให้เจ้าหน้าที่การเงินและผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลังโดยเคร่งครัด ๑๖/๕๘ ๗๐
- ระเบียบเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประมวลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ใต้ฝ่าฝืนให้ลงโทษอย่างน้อยให้ออกจากราชการ ๒๓๐/๕๘ ๗๕
- ให้ปฏิบัติตามระเบียบการพัสดุ และระเบียบการจ้างเหมาโดยเคร่งครัด ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามให้ถือเป็นความผิด และควรลงโทษเสียบ้าง ๑๓๕/๒๕๐๐ ๙๓
- การรายงานและการลงโทษผู้ฝ่าฝืนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุและการจ้าง ๘๓/๐๔ ๑๑๒
- การเก็บรักษาเงินของหน่วยราชการ ๑๑๐/๐๔ ๑๑๖
- ห้ามเรียกใบเสร็จรับเงินจากเจ้าหน้าที่ หรือให้ผู้มีสิทธิรับเงินลงลายมือชื่อรับเงินไว้ล่วงหน้า ๖๒/๑๒ ๑๕๓
- ให้ลงโทษเจ้าหน้าที่การเงินและการบัญชีที่บกพร่องละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ฯลฯ อย่างจริงจัง ถ้าผู้บังคับบัญชาละเลย ให้ลงโทษด้วย ๘๙/๑๒ ๑๕๕

- ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กำชับให้ข้าราชการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการจัดซื้อพัสดุและการจ้างอย่างเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนควรลงโทษสถานหนัก ก.พ. ๒๑/๑๗ ๒๘๑
- การเบิกเงินค่าอาหารทำการนอกเวลา ก.พ. ๘/๒๔ ๒๘๕

๒๒. การเบิกจ่ายเงินเดือนข้าราชการ

- ระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา ๔/๑๕ ๑๖๗
- ระหว่างถูกควบคุมตัวดำเนินคดีอาญา ๒๗๐/๒๔ ๒๒๓
- กรณีถูกจับกุมคุมขังหากถูกจับกุมขังอยู่ก็ไม่ต้องยื่นใบลาแต่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ๓๐๘
- ระหว่างพักราชการ ๓๑๖
- ระหว่างให้ออกจากราชการ ๓๑๙

๒๓. การเสพสุรา—เล่นการพนัน

- แนวทางสำหรับลงโทษข้าราชการที่เล่นการพนัน ม. ๔๒๗๕/๘๑ ๒
- ให้กวัดขັນวินัยในเรื่องการเสพสุราและเล่นการพนัน ๓๐๐/๘๕ ๓๒
- ห้ามเสพสุราขั้รดยนต์ ๑๕๖/๘๖ ๓๘
- แนวทางการลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและการเสพสุรา ๒๐๘/๘๖ ๔๑
- ขอให้สอดส่องความประพฤติของผู้ใต้บังคับบัญชาในเรื่องเสพสุรา ๒๐/๐๘ ๑๔๐

๒๔. การเล่นการพนันสลากกินรวบ

- ให้ดำเนินคดีและลงโทษข้าราชการที่เล่นการพนันสลากกินรวบอย่างน้อยให้ออกจากราชการ ๒๘๐/๘๘ ๘๓
- การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ ก.พ. ๔/๒๖ ๒๘๗

๒๕. การสูบบุหรี่

- ระเบียบการลงโทษข้าราชการสูบบุหรี่ ๑๕๒/๕๘ ๗๕
- แก้ไขระเบียบการลงโทษข้าราชการสูบบุหรี่ ๒๒๘/๕๙ ๙๐

๒๖. การเล่นแชร์

- ห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเล่นแชร์ ๑๒/๕๘ ๖๙

๒๗. การเรียไร

- ห้ามมิให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ เรียไร ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม ๑๗๓/๕๗ ๖
- ให้งดเรียไรชื่อของขวัญให้ผู้บังคับบัญชาในโอกาสต่างๆ ๒๘๑/๕๖ ๕๓
- ห้ามเรียไรเพื่อต้อนรับและเลี้ยงรับรองผู้ไปตรวจราชการโดยเด็ดขาด ๑๕/๐๑ ๙๕
- ให้กำชับหน่วยราชการต่างๆ อย่าให้มีการเรียไรและให้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัด ๑๐/๐๓ ๑๐๕

๒๘. การรักษาความสามัคคี

- ให้ผู้บังคับบัญชาสอดส่องกวดขันเพื่อป้องกันมิให้ข้าราชการแตกสามัคคี ๓๘/๕๗ ๕๗
- ให้กำชับให้ข้าราชการร่วมมือร่วมใจกันทำงานด้วยความสามัคคี ถ้าฝ่าฝืนให้ลงโทษ ๑๑/๐๕ ๑๒๐

๒๙. การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

- ให้ข้าราชการเป็นมิตรกับประชาชนและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ๑๑๑/๐๑ ๑๐๐

- ให้ข้าราชการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นมิตรกับประชาชนและ
อำนวยความสะดวกตามสมควร ห้ามกดขี่ข่มเหง ๑๐๒/๐๔

๑๑๓

๓๐. การรักษาความลับในราชการ

- ห้ามมิให้เอาเรื่องราชการลับและเรื่องที่ยังไม่เปิดเผยไปเผยแพร่
๑๕๘/๕๔
- กวดขันข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกคน รัฐมนตรีทุกท่านช่วยกัน
รักษาความลับโดยเคร่งครัด แม้จะไม่ใช่ความลับ แต่ยังไม่
สมควรจะเปิดเผย ก็ให้ระงับยับยั้งไว้ก่อน ๗/๐๒

๒๒

๑๐๒

๓๑. การไว้ผมและการแต่งกาย

- ระเบียบว่าด้วยการไว้ผมและการแต่งกายของข้าราชการ ฯ ๕๕/๑๖

๑๖๙

๓๒. งานสังคม

- ให้ข้าราชการส่วนภูมิภาคคงเว้นการเลี้ยงรับเลี้ยงส่งฉลองการ
เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่ง ๕๙/๑๐
- ห้ามข้าราชการเชิญแขกทั่วไปมาเลี้ยงวันเกิดหรือเลี้ยงรับ
เลี้ยงส่งฉลองยศ หรือตำแหน่ง ชนบ้านใหม่ ครอบรอบ
แต่งงาน หรือโกนจุก บวชนาค หรืองานอื่นใดนอกจาก
ที่ระบุดังกล่าว ๖๗/๑๖
- ห้ามข้าราชการรับเป็นเจ้าภาพหรือประธานในพิธีการแห่ง
ธุรกิจการค้าของเอกชน ๖๗/๑๖
- ห้ามข้าราชการรับเลี้ยงจากพ่อค้าในภัตตาคารใดๆ หรือรับ
บริการจากสถานอบายมุขหรือสถานเริงรมย์ต่าง ๆ จากพ่อค้า
๖๗/๑๖

๑๔๘

๑๗๑

๑๗๑

๑๗๑

- ห้ามข้าราชการจัดงานรื่นเริง ไปอวยพรหรือจัดของขวัญให้
ผู้บังคับบัญชา หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในโอกาสขึ้นปีใหม่
และห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชา หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทุก
ระดับรับของขวัญหรือการอวยพรจากข้าราชการ ๑๙๘/๒๒ ๑๕๘
- ห้ามรับเลี้ยงจากพ่อค้าที่กระทำธุรกิจกับหน่วยราชการของตน
หรือจากผู้ที่มาติดต่อขออนุญาตหรือขอรับบริการจากทาง
ราชการหรือจากผู้ที่อาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่
ของตน ปร. ๓๘/๑๙ ๒๔๔
- ห้ามแต่งเครื่องแบบหรือเครื่องแต่งกายที่เห็นได้ว่าเป็นข้าราชการเข้าไปในไนท์คลับ สถานอาบอบนวด สถานอบายมุข
หรือสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ปร. ๓๘/๑๙ ๒๔๔
- ห้ามรับเชิญไปเป็นประธานหรือเจ้าภาพในพิธีเปิดบริษัท
ห้างร้านทางการค้าของเอกชน ปร. ๓๘/๑๙ ๒๔๔
- ห้ามออกบัตรเชิญ หรือประกาศเชิญเป็นการทั่วไป เพื่อเลี้ยงใน
การเลื่อนย้าย หรือเปลี่ยนแปลงยศหรือตำแหน่ง การเลี้ยงฉลอง
วันเกิด การฉลองขึ้นบ้านใหม่และงานสังคมซึ่งมิใช่เป็น
ประเพณี ปร. ๓๘/๑๙ ๒๔๔

๓๓. เวรรักษาสถานที่ราชการ

- ให้ส่วนราชการจัดเวรรักษาราชการตลอดเวลาทั้งกลางวันและ
กลางคืน เพื่อป้องกันอัคคีภัย ถ้าเวรละทิ้งหน้าที่ให้ลงโทษ
อย่างน้อยให้ออกจากราชการ ๑๐๑/๙๕ ๒๓
- การป้องกันและแก้ไขการวางเพลิงเผาสถานที่ราชการ ๑๖๑/๙๕ ๒๖
- การจัดเวรให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้ากระทรวง ๒๙๒/๙๕ ๓๐
- ให้จัดเวรเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ ๒๘๒/๙๖ ๕๔
- ให้ใช้ดุลยพินิจสั่งการไปตามความจำเป็นและเหมาะสม ๙๑/๐๑ ๙๗
- ให้ระมัดระวังอัคคีภัยในสถานที่ราชการ ๑๔๕/๐๓ ๑๐๗

๓๔. การโต้ว่าที่

- ให้ข้าราชการหลีกเลี่ยงในการเข้าร่วมโต้ว่าที่ ๑๐๔/๙๕ ๒๔

๓๕. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- ให้ข้าราชการวางตัวเป็นกลางในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๕/๑๙ ๑๗๖
- หลักปฏิบัติเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๙/๒๖ ๒๒๗

๓๖. การปฏิบัติหน้าที่ราชการ

- ให้พิจารณาถึงโทษทางวินัยแก่ผู้ปฏิบัติงานค้างค้ำล่าช้า ๒๙๓/๙๕ ๓๑
- ให้พิจารณาโทษผู้ปฏิบัติงานที่ไม่ชอบหรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ๘๙/๙๗ ๖๒
- ให้กวดขันการปฏิบัติงานและตรวจสอบผลงานพร้อมสอดส่องลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้เบียดเบียนประชาชนทุกกรณี ๙/๐๙ ๑๓๙
- ให้กวดขันลงโทษข้าราชการผู้ใช้อำนาจเหนือประชาชนและให้ลงโทษผู้บังคับบัญชาผู้ช่วยเหลือผู้กระทำผิดหรือผู้เสนอความเห็นเกี่ยวกับตัวบทกฎหมายผิดพลาด ก.พ. ๑๒/๒๕๐๐ ๒๕๑
- ซ่อมความเข้าใจเรื่องเสนอความเห็นเกี่ยวกับตัวบทกฎหมายผิดพลาด ก.พ. ๑/๐๑ ๒๕๔

๓๗. การล้างมลทิน

- ให้ออกซึ่งมิใช่ความผิดวินัย ไม่ควรถูกพิจารณาเพิ่มโทษอีก ๖๙/๒๗ ๒๔๓
- ข้าราชการที่ถูกลงโทษและภายหลังได้รับการล้างมลทินต้องบันทึกการถูกลงโทษนั้นไว้ในประวัติและหมายเหตุไว้ด้วยว่าได้รับล้างมลทินแล้ว ก.พ. ๒๕/๒๕๐๐ ๒๕๒
- การล้างมลทิน ล้างแต่โทษ ไม่ล้างความผิด ก.พ. ๒/๐๔ ๒๖๑
- ให้บันทึกการถูกลงโทษในประวัติและหมายเหตุไว้ว่าได้รับล้างมลทินและรายงานการลงโทษมาด้วย ก.พ. ๓/๒๖ ๒๙๖

๓๘. การเขียนเรื่องลงหนังสือพิมพ์

- อนุญาตให้ข้าราชการเขียนเรื่องและบทความลงหนังสือพิมพ์ได้ภายในขอบเขตของกฎหมาย ในกรณีที่ข้าราชการผู้เขียนไม่ใช้ชื่อจริงให้แจ้งนามปากกาให้ผู้บังคับบัญชาทราบด้วย ๖๒/๑๘ ๑๖๘

๓๘. การให้ข่าวราชการ

- ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข่าวราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษ ๗๙/๒๑ ๑๘๖
- เมื่อมีข่าวที่จะเสียหายเกิดขึ้น ให้รีบสอบสวนข้อเท็จจริงทันที กรณีหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับข่าว เห็นความจำเป็นจะต้องแถลงข้อเท็จจริงโดยรีบด่วน ก็ให้กระทำได้ ๙๒/๒๑ ๑๙๑
- ข้าราชการผู้ใดเป็นผู้ให้ข่าว เมื่อปรากฏว่าสื่อมวลชนนำไปเผยแพร่ไม่ตรงตามที่ให้ข่าวไปให้ถือเป็นหน้าที่ของผู้ให้ข่าวนั้น จะต้องแถลงแก้ข่าวเอง และให้รีบดำเนินการในทันที ๙๕/๒๑ ๑๙๐

๓๙. หน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

- ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย โดยถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติให้สำเร็จ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและสรุปผลการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งไม่แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน หรือล่าช้าเกินสมควรโดยไม่มีเหตุผล ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาความบกพร่องต่อหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน ๒๔/๒๒ ๑๙๕

๔๐. ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

- การลาถือตามระเบียบการลาโดยอนุโลม ๑๗/๒๔ ๒๐๗
- สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับลูกจ้าง ๖๕/๒๖ ๒๓๔
- วินัยของลูกจ้างเป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง ๓๒๔
- อำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง ๓๓๓
- การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ๓๓๕
- การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ๓๓๗

๔๒. ทั่ว ๆ ไป

- ให้ข้าราชการประจำการและข้าราชการบำนาญผู้ต้องหาดี
อาญาหรือแพ่ง หรือคดีล้มละลาย รายงานให้กระทรวงทบวง
กรมเจ้าสังกัดทราบโดยด่วน น. ๘๒๖/๘๒ ๓
- ให้มีการตรวจโรคแก่ข้าราชการเป็นประจำทุกปี ๕๙/๙๗ ๖๑
- ห้ามข้าราชการใช้อิทธิพลเข้าดูภาพยนตร์และโดยสารรถประจำ
ทางโดยไม่เสียเงิน ๒๐๕/๙๗ ๖๕
- ให้คนที่ทำงานไม่ได้ผลออกไปเสียแทนที่จะรอไว้จนครบเกษียณ
อายุตามกฎหมาย ๗๑/๒๕๐๐ ๙๒
- ห้ามมิให้มีการแสดงฟลอร์โชว์หรือระบำที่แสดงเป็นการยั่วยุ
กามารมณ์ในที่สาธารณะสถานหรือในสถานที่ของทาง
ราชการ ๒/๐๘ ๑๓๘
- ขอให้กระทรวงทบวงกรมและหน่วยราชการสอดส่องป้องกัน
มิให้มียาหน้าตามสถานที่ราชการ ๒๑/๐๙ ๑๔๑
- ห้ามส่วนราชการจัดสรรที่ดิน ๔๕/๑๒ ๑๕๑
- ห้ามข้าราชการสมรสกับผู้อพยพลี้ภัย ๗๙/๒๐, ๓๑/๒๔ ๑๘๑, ๒๐๙
- การไปเป็นพยานศาล ๕๖/๒๖ ๒๒๙
- ให้เร่งรัดการดำเนินงานตามแผนงานให้แล้วเสร็จตามที่กำหนด
หากล่าช้าให้พิจารณาโทษผู้ก่อให้เกิดผลเสียหาย ๑๕๒/๒๖ ๒๓๖
- ส่วนวนการสอบสวนวินัยให้เก็บไว้ ๑๐ ปี ก.พ. ๖/๑๔ ๒๗๗
- การลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน ก.พ. ๑๐/๒๓ ๒๙๓

๔๓. เบ็ดเตล็ด

- การผ่อนชำระเงินในกรณีที่ทรัพย์สินของรัฐถูกยึดยกออกหรือ
สูญหาย ๘๙
- ระเบียบการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก
ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
และข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจาก
ราชการ แล้วต่อมาได้รับการพิจารณายกโทษ พ.ศ. ๒๕๒๓ ๒๐๔

	หน้า
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับส่งงานในหน้าที่ ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔	๒๑๒
- การปฏิบัติตนของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร	๒๔๔
- ข้าราชการซึ่งต้องหาว่าทำผิดวินัยร้ายแรง ตายก่อนการ สอบสวนยังไม่เสร็จ	๓๑๐
- ระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ	๓๑๓
- ระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยลูกจ้าง ประจำ	๓๑๘
- รกยนต์ของทางราชการประสบอุบัติเหตุได้รับความเสียหาย ให้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หากฝ่าฝืนควรจะได้ พิจารณาทางวินัยและหรือดำเนินคดีอาญาด้วย	๓๒๑
- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วน ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕	๓๒๔
- ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖	๓๓๘
- พ.ร.บ.เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒	๓๕๓
- พ.ร.ฎ. การจ่ายเงินเดือนเงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่น ในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒	๓๕๖

สารบัญเรียงตามปี พ.ศ.
มติ ก.ร.ม., ก.พ.เกี่ยวกับวินัย

น.ว.	หน้า	น.ว.	หน้า	น.ว.	หน้า	น.ว.	หน้า
มีนาคม ๑๓/๗๗	๑	๒๑๒/๙๕	๒๘	๘๙/๙๗	๖๒	๗๑/๒๕๐๐	๙๒
มีนาคม ๑๕/๘๑	๒	๒๖๓/๙๕	๒๙	๘๕/๙๗	๖๓	๑๓๕/๐๐	๙๓
มีนาคม ๒๖/๘๒	๓	๒๙๒/๙๕	๓๐	๑๕๒/๙๗	๖๔	๑๕/๐๑	๙๕
๑๙๔/๘๕	๔	๒๙๓/๙๕	๓๑	๒๐๕/๙๗	๖๕	๕๒/๐๑	๙๖
๑๖/๘๖	๕	๓๐๐/๙๕	๓๒	๒๐๖/๙๗	๖๖	๙๑/๐๑	๙๗
๑๗๓/๘๗	๖	๓๐๕/๙๕	๓๖	๒๒๒/๙๗	๖๗	๑๑๐/๐๑	๙๘
๖๓/๘๘	๗	๖๙/๙๖	๓๗	๒๓๘/๙๗	๖๘	๑๑๑/๐๑	๑๐๐
๖๘/๙๑	๘	๑๕๖/๙๖	๓๘	๑๒/๙๘	๖๙	๗/๐๒	๑๐๒
๑/๙๒	๙	๑๖๙/๙๖	๓๙	๑๖/๙๘	๗๐	๑๐๘/๐๒	๑๐๓
๑๗๘/๙๒	๑๐	๑๙๗/๙๖	๔๐	๗๓/๙๘	๗๑	๑๔๘/๐๒	๑๐๔
๒๑๙/๙๒	๑๑	๒๐๘/๙๖	๔๑	๑๐๒/๙๘	๗๒	๑๐/๐๓	๑๐๕
๕๑/๙๓	๑๒	๒๒๐/๙๖	๔๘	๑๒๒/๙๘	๗๓	๑๒๕/๐๓	๑๐๖
๑๐๔/๙๓	๑๔	๒๔๔/๙๖	๕๙	๑๒๔/๙๘	๗๔	๑๔๕/๐๓	๑๐๗
๑๓๘/๙๓	๑๖	๒๗๗/๙๖	๕๒	๑๕๒/๙๘	๗๕	๑๕๕/๐๓	๑๐๘
๑๕๕/๙๓	๑๗	๒๘๑/๙๖	๕๓	๑๗๘/๙๘	๗๖	๔๓/๐๔	๑๑๑
๑๕๘/๙๓	๑๙	๒๘๒/๙๖	๕๔	๒๐๐/๙๘	๗๘	๘๓/๐๔	๑๑๒
๖/๙๔	๒๐	๑๖/๙๗	๕๕	๒๓๐/๙๘	๗๙	๑๐๒/๐๔	๑๑๓
๑๔๓/๙๔	๒๑	๓๗/๙๗	๕๖	๒๔๑/๙๘	๘๑	๑๐๖/๐๔	๑๑๔
๑๕๘/๙๔	๒๒	๓๘/๙๗	๕๗	๒๖๔/๙๘	๘๒	๑๑๐/๐๔	๑๑๖
๑๐๑/๙๕	๒๓	๔๐/๙๗	๕๘	๒๘๐/๙๘	๘๓	๑๑๔/๐๔	๑๑๗
๑๐๔/๙๕	๒๔	๔๑/๙๗	๕๙	๕๔/๙๙	๘๔	๑๐/๐๕	๑๑๘
๑๑๖/๙๕	๒๕	๕๗/๙๗	๖๐	๑๖๙/๙๙	๘๗	๑๑/๐๕	๑๒๐
๑๖๑/๙๕	๒๖	๕๙/๙๗	๖๑	๒๒๘/๙๙	๙๐	๓๖/๐๕	๑๒๑

น.ว.	หน้า	น.ว.	หน้า	น.ว.	หน้า	น.ว.	หน้า
๔๖/๐๕	๑๒๒	๘๙/๒๐	๑๘๒	ป.พ.		๑๒/๒๑	๒๘๗
๓/๐๖	๑๒๓	๒๕/๒๑	๑๘๓	๓/๘๔	๒๔๖	๑๙/๒๑	๒๙๓
๑๐/๐๖	๑๒๕	๔๙/๒๑	๑๘๕	๑๖/๙๗	๒๔๘	๑๐/๒๓	๒๙๓
๒/๐๘	๑๓๘	๗๙/๒๑	๑๘๖	๑๗/๙๗	๒๔๙	๘/๒๔	๒๙๕
๙/๐๙	๑๓๙	๘๕/๒๑	๑๙๐	๑๒/๒๕๐๐	๒๕๑	๓/๒๖	๒๙๖
๒๐/๐๙	๑๔๐	๙๒/๒๑	๑๙๑	๒๕/๒๕๐๐	๒๕๒	๔/๒๖	๒๙๗
๒๑/๐๙	๑๔๑	๒๐๙/๒๑	๑๙๔	๒๖/๒๕๐๐	๒๕๓	๒/๒๗	๒๙๙
๘๘/๐๙	๑๔๒	๒๔/๒๒	๑๙๕	๑/๐๑	๒๕๔	๖/๒๗	๓๐๑
๓๐/๑๐	๑๔๓	๑๙๘/๒๒	๑๙๘	๒/๐๑	๒๕๖	๘/๒๗	๓๐๓
๕๐/๑๐	๑๔๕	๒๙/๒๓	๑๙๙	๑/๐๒	๒๕๗		
๕๙/๑๐	๑๔๘	๙๒/๒๓	๒๐๐	๑๑/๐๓	๒๕๘		
๕๐/๑๑	๑๔๙	๙๗/๒๓	๒๐๑	๑๙/๐๓	๒๖๐		
๔๕/๑๒	๑๕๑	๑๙๖/๒๓	๒๐๒	๒/๐๔	๒๖๑		
๕๙/๑๒	๑๕๒	๒๑๔/๒๓	๒๐๓	๒/๐๘	๒๖๓		
๖๒/๑๒	๑๕๓	๑๗/๒๔	๒๐๗	๑๑/๐๘	๒๖๔		
๘๙/๑๒	๑๕๕	๓๑/๒๔	๒๐๙	๔/๐๙	๒๖๕		
๘๓/๑๓	๑๖๐	๓๖/๒๔	๒๑๑	๙/๐๙	๒๖๖		
๒๕/๑๔	๑๖๔	๒๗๐/๒๔	๒๒๓	๑๑/๐๙	๒๖๘		
๖๓/๑๔	๑๖๖	๒๐๐/๒๕	๒๒๖	๖/๑๑	๒๗๐		
๔/๑๕	๑๖๗	๓๙/๒๖	๒๒๗	๒/๑๒	๒๗๓		
๕๕/๑๖	๑๖๙	๕๐/๒๖	๒๒๙	๕/๑๒	๒๗๕		
๖๗/๑๖	๑๗๑	๖๕/๒๖	๒๓๔	๖/๑๔	๒๗๗		
๑๔๕/๑๗	๑๗๓	๑๕๒/๒๖	๒๓๖	๗/๑๕	๒๗๘		
๖๒/๑๘	๑๗๕	๑๒/๒๗	๒๓๘	๑๕/๑๖	๒๘๐		
๕/๑๙	๑๗๖	๖๙/๒๗	๒๔๓	๒๑/๑๗	๒๘๑		
๖๒/๒๐	๑๗๘			๑๔/๑๘	๒๘๒		
๗๙/๒๐	๑๘๑			๕/๒๐	๒๘๔		

ที่ ๓๓๔๑-๓๓๕๔/๒๕๗๗

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๗๗

เรื่อง วางหลักการฟ้องข้าราชการที่ทำผิดกฎหมายทางอาญาที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดิน
 เลขานุการคณะรัฐมนตรี เรียงน กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติว่า ข้าราชการที่กระทำผิดกฎหมายทางอาญาที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดิน เช่น ยักยอกเงินแผ่นดิน เป็นต้นนั้น ให้ทางราชการนำคดีขึ้นฟ้องร้องยังโรงศาลทุกเรื่อง มิให้มีการผ่อนผันด้วยประการใด ๆ เว้นแต่เรื่องที่เงินแผ่นดินขาดหายโดยความบกพร่องของข้าราชการที่เป็นเจ้าหน้าที่โดยมิเป็นผิดทางอาญา ให้เจ้ากระทรวงใช้ดุลพินิจในการลงโทษได้ตามสมควร เพื่อมิให้เสียประโยชน์แห่งทางราชการ ทั้งนี้ให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ปฏิบัติตามมตินี้ สำหรับเรื่องที่จะเกิดขึ้นใหม่ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ส่วนเรื่องที่ได้ผ่อนผันไม่ฟ้องร้องที่แล้ว ๆ มากี่ให้เป็นอันแล้วไป

จึงขอเรียนยืนยันมา

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

(ลงชื่อ)

หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์

หมายเหตุ_โปรดคุมติดคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๑๔๕ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ และที่ สร ๐๒๐๑/ว ๙๗ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๒๓

ที่ ม. ๔๒๗๕/๒๕๕๑

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง แนวทางสำหรับลงโทษข้าราชการที่เล่นการพนัน
จาก เลขานุการคณะรัฐมนตรี
ถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ควรกวดขันข้าราชการมิให้เล่นการพนันให้รัดกุมยิ่งขึ้น ได้ประชุมปรึกษาเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาลงโทษให้หนักลดหลั่นจากกันตามประเภทข้าราชการ และประเภทความผิดไว้ดังต่อไปนี้

๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้าม ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่นย้อมวงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ

๒. การพนันประเภทที่กฎหมายบัญญัติว่าจะเล่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากทางการ ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่นเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จะเป็นผิดต่อเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นหมกมุ่นกับการพนันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ราชการ อาจมีโทษตั้งแต่ตัดเงินเดือนถึงปลดหรือไล่ออกแล้วแต่กรณี หรือทางการอาจพิจารณาให้ออกจากราชการตามความในมาตรา ๑๕ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๗๕ ก็ได้ ถ้าผู้เล่นนั้นเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามโดยตรงหรือเป็นครู หรือเจ้าพนักงานอื่นใด ซึ่งมีข้อห้ามของกระทรวงทบวงกรมวางไว้เป็นพิเศษ อาจมีโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ

จึงขอยืนยันมาเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ดิเรก ชัยนาม**

หมายเหตุ โปรดคุมคณบดีรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ท น.ว. ๒๐๘/
๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖

ท น. ๘๒๖/๒๔๘๒

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒ พฤษภาคม ๒๔๘๒

เรื่อง ข้าราชการต้องหาในคดีอาญา หรือคดีแพ่ง หรือคดีล้มละลาย
จาก เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ถึง นายกรัฐมนตรี

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเมื่อวันที่ ๑ เดือนนี้ ว่าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ แจงให้ข้าราชการ ประจําการ และข้าราชการบำนาญ ทราบว่าถ้าผู้ใดต้องหาในคดีอาญาหรือแพ่ง หรือคดีล้มละลาย ให้รายงานให้เจ้ากระทรวงทบวงกรมในสังกัดทราบโดยด่วน ทั้งนี้ เพื่อเจ้ากระทรวงทบวงกรมจะได้ทราบความเป็นไปของข้าราชการในสังกัด

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) *ดิเรก ชัยนาม*

ที่ นว. ๑๙๔/๒๔๔๔

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๔

เรื่อง การขอยกเงินหลวง
จาก เลขานุการคณะรัฐมนตรี
ถึง รัฐมนตรี

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๕ เดือนนี้ พิจารณาเห็นว่า ในหน่วยราชการมักถูกเจ้าหน้าที่ทุจริตขอยกเงินเอาไปบ่อย ๆ และกว่าจะทราบถึงการกระทำ เหล่านั้น ผู้ทุจริตก็ได้ขอยกเอาเงินไปเสียแล้ว การที่เป็นเช่นนี้ย่อมเป็นด้วยเจ้าหน้าที่ผู้เก็บ รักษาเงิน ได้ฝ่าฝืนระเบียบที่วางไว้ และผู้บังคับบัญชาขาดความเอาใจใส่ควบคุมตรวจตรา เสมอ ฉะนั้นจึงลงมติว่า ค่อยไปหากปรากฏว่าเงินของหน่วยราชการใดสูญหายไปโดยการ ทุจริตเพราะการปฏิบัติผิดระเบียบหรือการควบคุมไม่ดีพอ ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาลงโทษ ผู้บังคับบัญชาเหนือเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเงินที่ทุจริตนั้นขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งด้วย ส่วนการที่จะ ลงโทษประการใดให้พิจารณาแล้วแต่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทวี บุญเกิด

(นายทวี บุญเกิด)

หมายเหตุ โปรดคุมตติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๐๔/
๒๔๘๓ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๘๓ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร
๐๔๐๓/ว๖๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๑๔

ที่ น.ร. ๑๖/๒๔๘๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๓ มกราคม ๒๔๘๖

เรื่อง การแจ้งความหรือมอบคดีให้ตำรวจ

จาก เลขที่การคณะรัฐมนตรี

ถึง (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยอธิบดีกรมตำรวจได้ปรารภมาว่า ผู้บังคับบัญชาในบางกระทรวงทบวงกรมมักจะส่งเรื่องที่สงสัยว่าข้าราชการในหน่วยงานของตนจะกระทำการทุจริตให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนดำเนินคดีที่เดียว โดยมีได้จัดการสอบสวนในทางปกครองตามอำนาจหน้าที่ที่จะทำได้ก่อน ซึ่งบางรายเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จัดการสืบสวนและสอบสวนไปแล้ว มักปรากฏว่าไม่มีการทุจริตอันจะเป็นผิดทางอาญา เช่น ของที่สงสัยว่าถูกลักไปอยู่ผิดที่ หรือได้มีการลงบัญชีผิดพลาดเพราะความเลินเล่อเป็นต้น เรื่องเช่นนี้หากผู้บังคับบัญชาได้จัดการสอบสวนเสียเองหรือตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนเสียก่อนเป็นการภายใน ก็จะประจักษ์ข้อเท็จจริงและลงโทษกันได้ตามวินัยในทางปกครอง การที่ส่งเรื่องที่เป็นเพียงมีการสงสัยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำนองนี้ย่อมก่อความยุ่งยากแก่การตำรวจโดยมิสมควร นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นบุคคลภายนอกย่อมไม่รู้การเคลื่อนไหวภายในกระทรวงทบวงกรมได้ดีเท่าผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานนั้น ๆ

ฉะนั้น จึงขอแจ้งมาเพื่อท่านจักได้สั่งกำชับผู้บังคับบัญชารอง ๆ ลงไปว่า หากมีเหตุสงสัยว่าข้าราชการในสังกัดกระทำการทุจริตขึ้น ขอให้มีการสอบสวนหลักฐานและข้อเท็จจริงให้ประจักษ์เสียก่อนทุกราว ต่อเมื่อมีหลักฐานไปในทางทุจริตอันจะเป็นความผิดทางอาญาแผ่นดิน จึงควรแจ้งความ หรือมอบเรื่องให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทวี บุณยเกตุ

(นายทวี บุณยเกตุ)

ที่ น.ว. ๑๗๓/๒๔๘๗

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๒ สิงหาคม ๒๔๘๗

เรื่อง การเรียไร

จาก เลขธิการคณะรัฐมนตรี

ถึง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ)

ด้วย ขพณฯ นายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ได้มีพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ บัญญัติห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไร หรือทำการเรียไรอยู่หลายประการไว้แล้ว แต่ได้ทราบว่าในหน่วยราชการของกระทรวง ทบวง กรม ตลอดจนจังหวัดต่างๆยังจัดให้มีการเรียไร ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแอบแฝงอยู่อีก ฉะนั้น จึงขอกำชับกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ อย่าให้มีการเรียไรกันอีกเป็นอันขาด ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จ. ป๋จจะ

(นายจิตตะเสน ป๋จจะ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงชื่อแทน

ควน

ท น.ว. ๖๓/๒๔๘๘

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๔ มิถุนายน ๒๔๘๘

เรื่อง การสั่งพักราชการ

จาก เลขานุการคณะรัฐมนตรี

ถึง นายกรัฐมนตรี

ช่วยในการสั่งพักราชการ ในกรณีที่ข้าราชการ กระทำ ความผิด หรือต้องหาว่า
กระทำความผิด ปรากฏว่า เท่าที่กระทรวงต่าง ๆ ได้ปฏิบัติอยู่ไม่เป็นการสม่ำเสมอ บาง
กระทรวงเมื่อมีการสอบสวน หรือตั้งกรรมการ สอบสวนความผิดของข้าราชการผู้ใดก็ได้สั่งพัก
ราชการเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน แต่บางกระทรวงก็ปล่อยให้คงอยู่ในราชการจนคดีถึง
โรงศาล ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๕
มาตรา ๖๓ บัญญัติให้อำนาจทางปฏิบัติไว้แล้ว

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้มีวิธีปฏิบัติสอดคล้องต้อง
กันทุกกระทรวง และเพื่อเป็นการป้องกันปราบปรามข้าราชการผู้กระทำความผิด จึงมีคำสั่ง
ว่าเมื่อปรากฏว่าข้าราชการกระทำความผิดในหน้าที่ราชการจนถึงมีการตั้งกรรมการสอบสวน
หรือส่งเจ้าพนักงานตำรวจสอบสวนแล้ว ขอให้เจ้ากระทรวงหรือผู้มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการผู้
นั้นพักราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาตรา
๖๓ โดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติสืบไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชำนาญอักษร

(หลวงชำนาญอักษร)

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ลงชื่อแทน

หมายเหตุ โปรดดูหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการสั่งพักราชการ ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘
(พ.ศ. ๒๔๑๘)

ที่ น.ว. ๖๘/๒๕๕๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง การโยกย้ายข้าราชการ

จาก นายกรัฐมนตรี

ถึง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ)

ด้วยได้ปรากฏว่า เมื่อข้าราชการผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ผิดระเบียบวินัย เจ้าสังกัดมักจะส่งย้ายจากตำแหน่งเดิมไปรับราชการในตำแหน่งใหม่ เห็นว่าการปฏิบัติเช่นนี้เป็นการไม่ชอบและไม่ใช่เป็นการลงโทษผู้ประพฤติกผิด ฉะนั้นตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ถ้าข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษให้เป็นไปตามกฎหมาย หากเห็นว่าจะคงให้รับราชการอยู่ในตำแหน่งเดิมต่อไปไม่ได้เพราะความผิดที่ตนได้กระทำเช่นนั้น ก็ควรส่งให้ออกหรือปลดออกแล้วแต่กรณี และไม่ควรรใช้วิธีย้ายเป็นการลงโทษ

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ป. พิบูลสงคราม**

(จอมพล ป. พิบูลสงคราม)

ที่ น.ว. ๑/๒๔๙๒

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๖ มกราคม ๒๔๙๒

เรื่อง ให้กวัดขันข้าราชการที่มาทำงานสาย
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อนุสนธิหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๓๒/๒๔๘๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๘๙ ยืนยันมติคณะรัฐมนตรี เรื่องให้กวัดขันการมาทำงานและเลิกงานของข้าราชการโดยเคร่งครัด ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

เนื่องด้วยบัดนี้ปรากฏว่า ยังมีข้าราชการในหน่วยราชการบางแห่งมาทำงานสายกว่ากำหนดเวลาอยู่เสมอ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกแก่ประชาชนที่ไปติดต่อ คณะรัฐมนตรีจึงได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ศกนี้ ลงมติให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ตลอดจนหน่วยราชการและองค์การรัฐบาลทุกแห่งกวัดขันการทำงานและเลิกงานของข้าราชการและพนักงานรัฐบาล ให้เป็นไปตามระเบียบโดยเคร่งครัดจริงๆ หากผู้ใดมาทำงานสายกว่ากำหนดเวลาเป็นนิจ อันเป็นการแสดงว่ามิได้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยเต็มที่ และละเลยไม่นำพาต่อคำสั่งของทางราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาลงโทษในทางวินัยตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อสั่งการและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนานูอักษร**

(หลวงชำนานูอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

พ. น.ว. ๑๗๘/๒๕๗๒

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๐ ตุลาคม ๒๕๗๒

เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดต่างกระทรวงเป็นกรรมการร่วมกับ
ข้าราชการในกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดโดยเฉพาะ
เรียน (เวียงกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยเสนอว่า กระทรวงมหาดไทยมีความประสงค์จะแต่งตั้ง
ตำแหน่งไม่เขต ซึ่งเป็นข้าราชการ สังกัดกระทรวงเกษตรฯ วิชาการเป็น กรรมการ สอบสวน พิจารณา
เรื่องราษฎร ตำบลแหลมสัก ขอให้ถอนสภาพที่ดิน หวงห้ามสำหรับเลี้ยงสัตว์พาหนะ ตำบล
สมิหลัง อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ แต่ในการนี้กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าไม่มีอำนาจจะสั่ง
แต่งตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นกรรมการของกระทรวงมหาดไทยได้ เพราะตามระเบียบราชการนั้น
กระทรวงหนึ่ง ๆ มีอำนาจสั่งการบังคับบัญชาได้แต่ข้าราชการในสังกัดกระทรวงนั้นเท่านั้น
หากจะให้ชอบด้วยระเบียบราชการบริหาร ก็จะต้องให้เสนอคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี
สั่ง และโดยที่ระเบียบปฏิบัติในเรื่องการแต่งตั้งกรรมการดังกล่าวนี้ยังมีได้เคยมีไว้อย่างใด
ประกอบกับการออกคำสั่งเช่นนี้จะต้องมีอีกต่อไปเสมอ เพื่อความสะดวกในทางปฏิบัติ กระทรวง
มหาดไทยจึงเห็นว่าคณะรัฐมนตรีควรจะได้พิจารณามีมติเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป
โดยให้กระทรวงผู้จะทำการแต่งตั้งเป็นกรรมการดังกล่าว ทำความตกลงขออนุมัติกระทรวง
เจ้าสังกัดของข้าราชการที่จะแต่งตั้งเป็นกรรมการเสียก่อน และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงให้
กระทรวงเจ้าของเรื่องออกคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการได้ต่อไป และในระหว่างที่กรรมการ
ดังกล่าวกำลังปฏิบัติราชการในฐานะกรรมการนั้น ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าสังกัดและอยู่ในบังคับ
บัญชาของกระทรวงเจ้าของเรื่องเฉพาะเรื่องที่แต่งตั้งนั้นตลอดจนเสร็จการ จึงเสนอมาเพื่อ
คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ศกนี้ ลงมติว่าการที่
กระทรวงใดจะแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงอื่นเป็นกรรมการ ให้ติดต่อกับกระทรวง
เจ้าสังกัดของข้าราชการผู้นั้นเสียก่อน เมื่อกระทรวงเจ้าสังกัดไม่ขัดข้องแล้ว จึงให้แต่งตั้ง
เป็นกรรมการได้

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) **อำนาจอุกษร**
(หลวงชำนาญอักษร)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๒๑๙/๒๔๙๒

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๒

เรื่อง การสอบสวนข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด
เรียน (เวียงกระทรวงทบวงกรม)

อนุสนธิหนังสือที่ น.ว. ๑๖/๒๔๙๒ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๔๙๒ แจ้ง
มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการส่งลงโทษข้าราชการว่าให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งให้อำนาจ
เจ้ากระทรวงไว้ แต่ขอให้เจ้ากระทรวงใช้อำนาจด้วยความเป็นธรรมและเคร่งครัดนั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๒ ท่าน
นายกรัฐมนตรีได้เสนอว่า หากปรากฏว่ามีข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดขึ้น
แล้วก็เป็นกรณีการสมควรที่เจ้ากระทรวง หรือผู้ได้รับมอบหมาย จะต้องพิจารณาคำเนิการ
สอบสวนให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับและกฎหมายจนสิ้นกระแสความ เพื่อแสดงความผิด
หรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา มิควรที่จะด่วนปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นเป็น
ทำนองแนะนำ หรือบีบบังคับให้ผู้ถูกกล่าวหาออกจากหน้าที่ไปก่อนที่การสอบสวนจะสิ้นสุด
ลงเป็นต้น

ในที่สุด ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยตามข้อเสนอ จึงขอยินยอมมา หาก
กระทรวง ทบวง กรม ได้มีเรื่องดังกล่าวค้างอยู่หรือต้องดำเนินการต่อไป ก็ให้สอบสวน
เสียให้สิ้นกระแสความ และปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือ
กฎหมายอื่นโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ท่านนายกรัฐมนตรี**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ น.ว. ๑๖/๒๔๙๒ เป็นเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๔๙๒ ซึ่งเจ้าสังกัดจะส่งใล่ออกหรือปลดออกต้องได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ก่อน แต่การ
ใ้ให้ออกฐานมีมลทินหรือมัวหมอง เจ้าสังกัดส่งเองได้โดยใช้อำนาจด้วยความเป็นธรรม
และเคร่งครัด

ฉบับ

ท น.ว. ๕๑/๒๕๖๓

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ปัญหาการลงโทษข้าราชการ เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยนับตั้งแต่ได้ตราพระราชบัญญัติเรื่องรางวัลทุกซ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ออกประกาศใช้ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการเรื่องรางวัลทุกซ์ขึ้นเพื่อดำเนินการตามความในพระราชบัญญัติฉบับนั้นแล้ว ได้มีผู้ยื่นคำเสนอเรื่องรางวัลทุกซ์ บางรายยื่นเรื่องรางวัลต่อคณะกรรมการเรื่องรางวัลทุกซ์ว่าถูกกระทรวงเจ้าสังกัดลงโทษไล่ออก หรือปลดออกจากราชการโดยไม่เป็นธรรม โดยอ้างเหตุผลว่า เบื้องแรกตนถูกกล่าวหาว่าทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำผิดวินัยและถูกสอบสวน ขณะที่การสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นกระทรวงเจ้าสังกัดได้มีคำสั่งให้ตนออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญโดยเหตุสูงอายุบ้าง โดยเหตุทดแทนบ้าง แล้วต่อมาได้ออกคำสั่งถอนคำสั่งเดิมที่ให้ออกจากราชการนั้นเสีย แล้วออกคำสั่งใหม่ให้ลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการในข้อหาที่ถูกลบสอบสวนนั้น ซึ่งตนเห็นว่าเป็นการมิชอบ

คณะกรรมการเรื่องรางวัลทุกซ์พิจารณาเรื่องรางวัลดังกล่าวข้างต้นแล้วมีคำวินิจฉัยว่า คำสั่งของกระทรวงเจ้าสังกัดที่สั่งลงโทษไล่ออกหรือที่ปลดออกจากราชการนั้น เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเมื่อได้ออกคำสั่งให้ออกจากราชการไปแล้ว ข้าราชการผู้นั้นได้พ้นจากหน้าที่ราชการไป ไม่ใช่ข้าราชการประจำแล้ว กระทรวงไม่มีอำนาจที่จะสั่งลงโทษในทางวินัย โดยอาศัยความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ได้ ทางที่ควรเมื่อปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้นได้กระทำหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำอันเป็นความผิดมิโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการแล้ว สมควรที่กระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัดจักต้องตั้งกรรมการขึ้นสอบสวน และสั่งการตามความในมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๔๕ กล่าวคือ สั่งให้ออกจากราชการไว้พลางก่อนเพื่อรอฟังผลแห่งการสอบสวนของคณะกรรมการ หรือให้พักราชการไว้ การที่ออกคำสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญโดยเหตุสูงอายุหรือโดยเหตุทดแทน ตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๔๕ เสียก่อน แล้วภายหลังกลับสั่งเปลี่ยนแปลงใหม่ให้ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเช่นนั้นหาชอบไม่

กรมเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ได้ส่งปัญหาเช่นนี้ ให้คณะกรรมการ กฤษฎีกา พิจารณา คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้เสนอความเห็นทำนองเดียวกันกับคณะกรรมการเรื่อง-ราร้องทุกข์ คือ เห็นว่า คำสั่งไล่ออกหรือปลดออกจากราชการเช่นนั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถ้าจะถือว่าเจ้ากระทรวงจะสั่งกลับเสียเมื่อใดก็ได้แล้ว ก็ย่อมจะก่อให้เกิดผลเป็นภัยต่อหลัก ประกันของข้าราชการ คือทำให้ฐานะในภายหน้าไม่มีความแน่นอนและอาจเป็นผลให้แก่ง กันได้ หนึ่งในกรณีที่เจ้ากระทรวงได้มีคำสั่งอย่างใดอันเป็นผลให้ผู้ใดเกิดสิทธิรับบำนาญและ รับแล้ว สิทธิเช่นว่านี้ผู้ใดจะบั่นทอนเสียมิได้ เว้นแต่กรณีจะเป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ฯ เช่น ไปกระทำผิดต้องโทษจำคุกเป็นต้น นอกจากที่กล่าวมา แล้ว เมื่อพิจารณาบทบัญญัติอันว่าด้วยการรักษาวินัยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๖๗ ก็เห็นได้ชัดว่า ในกรณีลงโทษกระทำผิดวินัยนั้น ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษก็แต่เฉพาะผู้กระทำผิดเป็นผู้ที่อยู่ใต้อ บังคับบัญชาของตนเท่านั้น ถ้าได้พ้นจากความเป็นผู้ที่อยู่ใต้อบังคับบัญชาไปแล้ว ก็จะพิจารณา ลงโทษทางวินัยอย่างใดหาได้ไม่

โดยเหตุที่ปัญหาเช่นนี้อาจเกิดขึ้นได้เสมอ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วหากมีการร้อง เรียนไปยังคณะกรรมการเรื่องราร้องทุกข์อีก คณะกรรมการเรื่องราร้องทุกข์ก็คงต้อง วิจัยลงไปในการทำนองเดียวกันเช่นนี้ ซึ่งอาจเป็นผลให้ต้องรื้อฟื้นเอาคำสั่งที่ ได้มีไปแล้วขึ้นมา แกะไขกันใหม่ไม่สิ้นสุด ทำให้คำสั่งของกระทรวงทบวงกรมผู้บังคับบัญชาขาดความแน่นอน และอาจเป็นช่องทางให้ข้าราชการทุจริต ซึ่งสมควรได้รับโทษทางวินัยอย่างหนักถึงขั้นไล่ออก หรือปลดออกจากราชการ ไม่ต้องได้รับโทษเท่าที่ควรจะเป็น อันเนื่องมาจากความผิดพลาดก เล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงความยุ่งยากดังกล่าวแล้ว กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึง ขอถือโอกาสเรียนมาเพื่อกระทรวงทบวงกรมต่างๆ จะได้ทราบไว้สำหรับประกอบการพิจารณา ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการในสังกัดต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ข้านาญอักษร**

(หลวงข้านาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ท น.ว. ๑๐๔/๒๕๙๓

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๕ เมษายน ๒๕๙๓

เรื่อง การควบคุมการรับ จ่าย เก็บรักษาเงินและการนำส่งคลัง
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อนึ่งหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ท.น.ว. ๑๕๔/๒๕๘๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๘๔ แจ้งมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๘๔ มาให้ถือปฏิบัติว่า การที่หน่วยราชการถูกเจ้าหน้าที่ทุจริตยกเงินไปบ่อยๆ เป็นตัวเจ้าหน้าที่ผู้เก็บรักษาเงินได้ฝ่าฝืนระเบียบที่วางไว้ และผู้บังคับบัญชาขาดความเอาใจใส่ควบคุมตรวจตรา หากต่อไปเงินของหน่วยราชการได้สูญหายไปโดยการทุจริตเพราะการปฏิบัติผิดระเบียบหรือการควบคุมไม่ดีพอ ให้เจ้ากระทรวงลงโทษผู้บังคับบัญชาเหนือเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเงินที่ทุจริตนั้นขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งด้วย นั้น

โดยที่ปรากฏว่า ในปัจจุบันเงินของหน่วยราชการต่างๆ ได้สูญหายไปในการนี้ที่เจ้าหน้าที่ทุจริตเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ เป็นด้วยตงเตชณผู้บังคับบัญชาขึ้นไปจนถึงหัวหน้าหน่วยราชการ หรือหัวหน้ากรมไม่ระมัดระวังสอดส่อง และปฏิบัติการควบคุมดูแลกิจการงานในหน้าที่การเงินของผู้ผู้ได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบโดยเคร่งครัด คณะรัฐมนตรีจึงได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๙๓ ให้สั่งกำชับเจ้าหน้าที่ผู้ทำงานเกี่ยวกับการเงินและการบัญชีทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโดยทั่วกัน ให้ปฏิบัติการรับเงินจ่ายเงิน เก็บรักษาเงิน ตลอดจนการนำเงินส่งคลังให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังหรือระเบียบซึ่งได้ตกลงกับกระทรวงการคลังแล้วโดยเคร่งครัด และให้หัวหน้ากรมหรือหัวหน้าหน่วยราชการ หรือหัวหน้าองค์การตรวจรับรองบัญชีการเงินทุกบัญชีเป็นประจำทุกวัน เพื่อให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่การเงินได้ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องตามระเบียบกระทรวงการคลังหรือระเบียบซึ่งได้ตกลงกับกระทรวงการคลังแล้ว และในกรณีที่เกิดการทุจริตหรือเสียหาย ก็ให้ดำเนินการสอบสวนและเร่งเรียกเอาเงินชดใช้จากผู้ต้องรับผิดชอบโดยตรง หรือผู้ต้องร่วมรับ

บุคคลใช้เงินแทน แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบของกระทรวงการคลัง และให้พิจารณาลงโทษผู้บังคับบัญชาเหนือเจ้าหน้าที่ที่ทุจริตนั้นขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๘๔ ดังกล่าวแล้วด้วย หากเจ้าหน้าที่กรม กอง หน่วยราชการ องค์การ หรือแผนกการใด ละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นชดค่าส่ง และให้พิจารณาลงโทษโดยไม่มีเหตุผลอันควรปราณี

อนึ่ง สำหรับเงินสนั้น ให้สอดส่องอย่าให้มีอยู่ในมือในขณะใดขณะหนึ่ง มากเกินความจำเป็น และสำหรับเงินผลประโยชน์ เมื่อได้รับเกินวงเงินที่กำหนด จะต้องนำส่งโดยถ้วน และถ้าเป็นจำนวนมากก็ให้นำส่งมากกว่าวันละครึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ โปรดคุมมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร

๐๔๐๓/ว๖๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๑๔

ท น.ว. ๑๓๘/๒๕๙๓

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๖ มิถุนายน ๒๕๙๓

เรื่อง ข้าราชการประกอบการค้า
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อนสนธิหนังสือที่ น.ว. ๕/๒๕๙๘ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๙๘ แจ้งมติ
คณะรัฐมนตรีข้อความเข้าใจเรื่องข้าราชการประกอบการค้า ดังต่อไปนี้

๑. การเป็นผู้จัดการ กรรมการอำนวยการ หุ่นส่วนหรือบริษัทนั้น ต้อง
กัวยข้อห้ามเด็ดขาด

๒. การเป็นกรรมการจะเป็นได้เฉพาะกรรมการของบริษัท ที่มีได้ทำการค้า
สิ่งที่ตนเป็นเจ้าของที่ ซึ่งอาจใช้ตำแหน่งและอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ในการเป็นกรรมการ
นั้นได้ เช่น สัตว์แพทย์ก็ห้ามมิให้เป็นกรรมการในบริษัทการค้าสัตว์

๓. สำหรับผู้กระทำการค้าเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งไม่มีทางใดใช้อิทธิพลในทาง
ราชการก็ไม่ต้องห้ามตามมติ^{นี้}

บัดนี้ ปรากฏว่า ยังมีข้าราชการประจำบางคนเป็นตัวการห่างหุ่นส่วน
หรือบริษัทนอกเหนือไปจากที่ทางราชการได้สั่งไว้ คือ ไปดำเนินการเกี่ยวกับการค้าอยู่
และเนื่องจากการ^{นี้}ได้ใช้อิทธิพล^{นี้}ทางตรงและทางอ้อม ในทางราชการของตนกระทำการ
หาผลประโยชน์ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรมและเกียรติศักดิ์ในหน้าที่ราชการด้วย
และถูกกำหนด^{นี้}โดยทั่วไป อันเป็นทางเสียหายร้ายแรงแก่ชาติบ้านเมือง

คณะรัฐมนตรีจึงได้ประชุมปรึกษา^{นี้}ลงมติเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๙๓ ว่า
ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขอให้กระทรวง ทบวงกรมต่างๆ สอดส่องข้าราชการในบังคับบัญชา
ตั้งแต่ชั้นผู้ใหญ่และผู้น้อย ให้ระงับปฏิบัติตนดังกล่าวแล้วเสีย หากผู้ใดฝ่าฝืนจะได้พิจารณา
โทษตามควรแก่กรณี

จึงขอยืนยันมาเพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ท น.ว. ๑๕๕/๒๕๙๓

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๙๓

เรื่อง การสอบสวนทุจริตเกี่ยวกับการเงิน

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ช่วยท่านนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
 ตรวจสอบบัญชีการเงินของส่วนราชการและองค์การต่างๆ ของรัฐบาล ซึ่งปรากฏว่ายอดเงินขาด
 บัญชีไปบ้าง มีการทุจริตเกี่ยวกับการเงินบ้าง เหล่านี้ เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
 ตรวจพบการทุจริตเช่นนี้แล้ว ขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไปร่วมทำการสอบสวนทันที แต่จะทำ
 ได้เพียงใดหรือไม่ั้น ให้หารือกับอธิบดีกรมตำรวจ หากมีทางทำได้ก็ให้วางระเบียบเพื่อ
 ถือปฏิบัติต่อไป

ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินรายงานว่าได้ติดต่อกับอธิบดีกรม
 ตำรวจแล้วเพื่อทำความตกลงกันในระเบียบวิธีการตามคำสั่งของท่านนายกรัฐมนตรีแล้ว ในที่
 สุดได้ตกลงในหลักการดังต่อไปนี้

๑. งานในหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด
 คือ งานโดยตรง ได้แก่การตรวจบัญชีการเงินกระทรวงทบวงกรมเมืองต่างๆ ซึ่งรวมถึง
 เทศบาลด้วย และอีกชนิดหนึ่งได้แก่การตรวจบัญชีร้านค้าตามพระราชบัญญัติการบัญชี ซึ่ง
 ได้ตกลงให้คงดำเนินงานไปตามเดิม กล่าวคือ เมื่อพบผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติการ
 บัญชีก็มอบให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ดำเนินคดีต่อไป

๒. การตรวจบัญชีการเงิน กระทรวง ทบวง กรม เมือง ต่าง ๆ ซึ่ง รวมถึง
 เทศบาลด้วยนั้น ได้ตกลงดังนี้

ก. การตรวจตามปกติ เมื่อพบการทุจริตขึ้น ก็ให้คณะกรรมการตรวจ
 เงินแผ่นดินดำเนินงานไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นหรือเกือบจะเสร็จเป็นรูปพอให้มีทางแก่เจ้าพนักงาน
 สอบสวนแล้วให้ติดต่อตรงกับอธิบดีกรมตำรวจ ซึ่งจะได้สั่งให้พนักงานของกองสอบสวน
 กลางไปดำเนินงานทุกรายไป โดยขอให้แจ้งไปให้ทราบว่าจะให้เจ้าพนักงานสอบสวนกลาง
 ไปพบกับเจ้าหน้าที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินผู้ใด ณ ที่ใด

ข. ในกรณีพิเศษที่ได้รับคำสั่งให้ทำการตรวจสอบเฉพาะคราว ให้ติดต่อกองกรมตำรวจ ซึ่งจะได้พิจารณาเป็นเรื่องๆ ไป ว่าจะสมควรส่งเจ้าพนักงานกองสอบสวนกลางไปพร้อมกับเจ้าหน้าที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือจะตามไปที่หลังเป็นจำนวนเล็กน้อย แล้วแต่กรณี

ค. ถ้ามีเหตุสงสัยซึ่งทางคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินต้องการความร่วมมือจากตำรวจในการสอบสวนหรือสืบสวน ก็ให้ติดต่อกับกองสอบสวนกลาง โดยผ่านอธิบดีกรมตำรวจตั้งที่ปฏิบัติอยู่

กล่าวโดยสรุปแล้ว เรื่องการทุจริต คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจะติดต่อกับกองสอบสวนกลาง ไม่ต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่นเลย

๓. นอกจากนี้ กรมตำรวจได้ขอตกลงเพิ่มเติมอีกว่า เนื่องจากทางการตำรวจมีสายลับผู้สืบสวน และผู้สอบสวนอยู่พร้อมมูลตามหน้าที่แล้ว ฉะนั้น ถ้าได้ทราบข่าวว่ามีการทุจริตหรือเกรงว่าจะมีการทุจริตเกี่ยวกับการเงินในวงการบริหารราชการแผ่นดิน ๓ ที่ใด กรมตำรวจยินดีจะแจ้งเรื่องให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบทุกรายไปโดย “ด่วน-ลับ”

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นชอบด้วยหลักการดังกล่าว และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงขอยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๑๕๘/๒๕๙๓

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ สิงหาคม ๒๕๙๓

เรื่อง เจ้าหน้าที่รับเงินค่าธรรมเนียมแล้วไม่นำส่งลงบัญชี

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ศกนี้ ได้พิจารณาเรื่องเกี่ยวกับข้าราชการกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ได้กระทำผิดโดยได้รับเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินค่าปรับในคดีอาญาไว้แต่ไม่นำเงินลงบัญชี แต่กระทรวงเจ้าสังกัดมักจะพิจารณาโทษแต่ในทางวินัยเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้เห็นว่าใกล้ต่อการทุจริตและมีผู้กระทำมากขึ้นตามลำดับ สมควรจะได้ปราบปรามและป้องกันเงินรายได้ของรัฐบาลรั่วไหล

ในที่สุดได้ลงมติว่าในกรณีเช่นนี้ นอกจากเจ้ากระทรวงจะลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ฯ แล้ว ให้พิจารณาดำเนินการในทางคดีอาญาด้วย จึงขอยืนยันมา เพื่อกระทรวงทบวงกรมต่างๆ จักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนานู อักษร**

(หลวงชำนานู อักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ โปรดดูมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๐๖/๒๕๐๔
ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๐๔ ด้วย

ที่ น.ว. ๖/๒๔๙๔

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๑ มกราคม ๒๔๙๔

เรื่อง เปลี่ยนแปลงระเบียบการสอบสวนการทุจริตเกี่ยวกับการเงิน
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อนุสนธิหนังสือที่ น.ว. ๑๕๕/๒๔๙๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๔๙๓
แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเรื่องระเบียบการสอบสวนการทุจริตเกี่ยวกับการเงินมา นั้น

บัดนี้ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินรายงานมาว่า กรมตำรวจได้
ขอเปลี่ยนแปลงข้อตกลงเดิมบางประการเพื่อให้เหมาะสม และเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของ
พนักงานสอบสวนกลาง เป็นดังนี้

๑. ถ้าการทุจริตเกิดขึ้นในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี ทางกรมตำรวจ
จะมอบให้เป็นหน้าที่ของพนักงานตำรวจของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางดังเดิม

๒. ถ้าการทุจริตเกิดขึ้นในส่วนภูมิภาคนอกจากจังหวัดพระนครและธนบุรีก็
ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมอบเรื่องให้พนักงานสอบสวนอำเภอท้องที่ที่เกิดเหตุดำเนินการ
การสอบสวนโดยลำพัง เว้นแต่

ก. การทุจริตนั้นมีจำนวนเงินมากตั้งแต่สองหมื่นบาทขึ้นไป หรือ

ข. ผู้ต้องหาเป็นข้าราชการประจำตั้งแต่ชั้นหัวหน้าแผนกขึ้นไป หรือ
พนักงานเทศบาลหรือองค์การต่าง ๆ ของรัฐซึ่งมีตำแหน่งเทียบเท่าหัวหน้าแผนก โดยมีค่านิ่ง
ถึงจำนวนเงินมากน้อยเท่าใด

ทั้งสองกรณีนี้เจ้าพนักงานตำรวจกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง จะเป็น
ผู้ไปดำเนินการเอง แต่อย่างไรก็ดี ทางคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจะแจ้งการทุจริต
เกี่ยวกับเงินหลวงให้ทางกรมตำรวจทราบทุกรายไป นอกจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น
นี้แล้ว ให้คงถือปฏิบัติตามข้อตกลงเดิมทุกประการ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ศกนี้ ลงมติเห็นชอบ
ด้วย และอนุมัติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะกรรมการ

หมายเหตุ โปรดดูมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร
ที่ น.ว. ๑๖๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

ที่ น.ว. ๑๔๓/๒๕๕๔

กรมเลขาธิการคณะกรรมการ

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการที่รับราชการมาครบ ๓๐ ปี คง
รับราชการต่อไป

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

เนื่องด้วยคณะกรรมการได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ให้วางหลัก
เกณฑ์การพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการที่รับราชการมาครบ ๒๕ ปี คงรับราชการต่อไป เพื่อ
สำหรับกระทรวงทบวงกรมต่างๆถือเป็นระเบียบปฏิบัติ ต่อมากระทรวงยุติธรรมเสนอว่า บัณฑิต
กำหนดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการที่ออกจากราชการเพราะ
เหตุรับราชการนานตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้เปลี่ยนเป็น
๓๐ ปี จึงขอทราบว่ มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดหรือไม่

กรมเลขาธิการคณะกรรมการได้ส่งให้คณะกรรมการปฏิบัติราชการแผ่นดิน
ตามนโยบายของรัฐบาลพิจารณาแล้ว ลงมติให้แก่ไขหลักเกณฑ์ว่าด้วยเรื่องนี้เสียใหม่ และ
เสนอมาเพื่อคณะกรรมการพิจารณาตั้งหลักเกณฑ์แนบท้ายหนังสือนี้

คณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ลงมติเห็น
ชอบด้วยตามที่คณะกรรมการปฏิบัติราชการแผ่นดินตามนโยบายรัฐบาลเสนอ และให้ถือเป็น
ระเบียบปฏิบัติต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อจักได้ส่งให้ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๑๕๘/๒๕๙๔

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๙๔

เรื่อง หนังสือราชการรั่วไหลไปลงหนังสือพิมพ์

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๙๔ ได้พิจารณาเห็นว่าในระยะนี้ปรากฏว่ามีข้าราชการที่เป็นเรื่องลับและบางเรื่องยังไม่สมควรจะเปิดเผยรั่วไหลไปลงหนังสือพิมพ์เป็นการเสียหายแก่ราชการอยู่เนืองๆ ในที่สุดได้ลงมติให้กำชับเจ้าหน้าที่กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ห้ามมิให้เอาเรื่องราชการลับและเรื่องที่ยังไม่ควรเปิดเผยไปเผยแพร่ หากข้าราชการผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง และจะได้พิจารณาโทษอย่างหนัก กับให้คณะกรรมการรักษาการณกลางพิจารณาหาทางป้องกันหรือจะตั้งอนุกรรมการหาทางสืบสวนเอาตัวผู้ผิดมาลงโทษก็สุดแต่จะเห็นสมควร

จึงขอยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด่วนมาก

ที่ น.ว. ๑๐๑/๒๔๕๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๘ เมษายน ๒๔๕๕

เรื่อง จัดเวรรักษาราชการประจำสถานที่ราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยปรากฏว่า ได้เกิดอัคคิภัยขึ้นในสถานที่ราชการเนื่อง ๆ แต่ละครั้งทรัพย์สิน
ของชาติได้ถูกทำลายสูญหายเป็นจำนวนไม่น้อย เพื่อที่จะป้องกันความเสียหายในอันที่จะบังเกิด
ขึ้นต่อไป คณะรัฐมนตรีจึงได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๔๕๕ ลงมติให้จัดเวร
รักษาราชการประจำสถานที่ราชการดังนี้

๑. ให้กระทรวงทบวงกรมและส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้งภาค จังหวัด
อำเภอ สำนักงานเทศบาลทุกแห่ง ตลอดจนองค์กรการของรัฐบาล จัดให้มีการรักษาราชการ
ตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน

๒. ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าขึ้นไป ผลัดเปลี่ยน
กันคอยสอดส่องตรวจตราเพื่อความปลอดภัยและเพื่อให้เวรได้อยู่ประจำ ถ้าปรากฏว่าเวร
ละทิ้งหน้าที่ ให้ถือเป็นความผิดอย่างร้ายแรงและให้พิจารณาลงโทษ อย่างน้อยให้ออกจาก
ราชการ ถ้าปรากฏเสียหายเกิดเพราะอัคคิภัยแล้ว นอกจากจะดำเนินคดีตามกฎหมายแล้วให้
พิจารณาโทษทางวินัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อให้พิจารณาสั่งการต่อไปและโปรดสั่งส่วนภูมิภาค

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *ชานาญอักษร*

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ โปรดดูมติ ก.ร.ม.เพิ่มเติมตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี คำว่าที่ นว ๑๖๑/๒๔๕๕
ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๔๕๕ ที่ นว ๒๕๒/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๔๕๕ และคำว่ามากที่
นว ๒๕๒/๒๔๕๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๔๕๖

ที่ น.ว. ๑๐๔/๒๕๕๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๑ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง การไต่สวนที่

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๕ ได้พิจารณาเห็นว่าในการที่สถานศึกษา องค์กร สมาคมหรือสโมสรต่างๆ ได้จัดให้มีการไต่สวนที่ชั้นนี้ปรากฏว่ามีข้าราชการบางนายได้มีส่วนเข้าร่วมในการไต่สวนที่ด้วย ซึ่งในการนี้ทั้ง ๒ ฝ่าย มักจะถือโอกาสกล่าวตำหนิติเตียนการปฏิบัติงาน และเสียดสีบุคคลในคณะรัฐบาลอยู่เนืองๆ เป็นการไม่สมควรที่ข้าราชการผู้มิวินัยจะฟังปฏิบัติ

ในที่สุดได้ลงมติให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ทักเตือนข้าราชการในสังกัดให้หลีกเลี่ยงและสำวรในการที่จะเข้าร่วมไต่สวนที่ในกาลต่อไป

จึงขอยืนยันมาเพื่อให้โปรดสั่งการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนานญอักษร**

(หลวงชำนานญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๑๑๖/๒๔๙๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒ พฤษภาคม ๒๔๙๕

เรื่อง ข้าราชการลาป่วยแล้วไปทำงานที่อื่น
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. ได้รายงานเสนอมาว่า เนื่องจากปรากฏว่า มีข้าราชการบางนาย ได้ขอลาป่วยเป็นเวลานาน และในระหว่างที่ลาป่วยนั้น ได้ไปทำงานในองค์การของรัฐบาลแห่งอื่นและรับเงินเดือนจากองค์การของรัฐบาลที่ตนไปทำงานอยู่นั้นอีกทางหนึ่ง ครั้นเมื่อลาคครบกำหนด ๑๒๐ วันแล้ว เจ้ากระทรวงก็ดำเนินการสั่งให้พ้นจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสุดทดแทน และการที่ข้าราชการผู้นั้นไปทำงานที่อื่นในระหว่างลา เจ้ากระทรวงได้พิจารณาลงโทษภาคทัณฑ์ไว้ ก.พ. เห็นว่าการที่ข้าราชการลาป่วยซึ่งยังได้รับเงินเดือนอยู่แล้วไปทำงานที่อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์การของรัฐบาลรับเงินเดือนอีกทางหนึ่งเช่นนี้ เป็นการเอาเปรียบรัฐบาล การที่เจ้ากระทรวงปล่อยให้ลาป่วยจนครบ ๑๒๐ วัน แล้วมาพิจารณาลงโทษภาคทัณฑ์และสั่งให้พ้นราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสุดทดแทนเช่นนี้ เป็นการไม่สมควรน่าจะได้กำชับกวดขัน เพื่อมิให้ถือเป็นตัวอย่างปฏิบัติต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ศกนี้ ลงมติเห็นชอบด้วย ตามที่ ก.พ. เสนอ และให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กวดขันในเรื่องนี้ มิให้ถือเป็นตัวอย่างปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อจักได้ส่งการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออยู่ เจริญ

(ลงชื่อ) **ชำนัญอักษร**

(หลวงชำนัญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ โปรดดูมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมในหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ท น.ว. ๕๗/๒๔๕๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๔๕๗ และที่ น.ว. ๒๐๖/๒๔๕๗ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๕๗

ด้วย

ที่ น.ว. ๑๖๑/๒๔๕๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง จัดเวรรักษาราชการประจำสถานที่ราชการ เรียน รัฐมนตรีทุกกระทรวง

อนุสนธิหนังสือที่ น.ว.๑๐๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ เมษายนศกนี้ แจ่มมติคณะรัฐมนตรี เรื่องให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ รวมทั้งภาค จังหวัด อำเภอ สำนักงานทุกแห่ง ตลอดจนองค์การของรัฐบาล จัดให้มีเวรรักษาราชการเพื่อป้องกันมิให้เกิดเพลิงไหม้ มีข้อความตามที่แจ้งมา นั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยได้รายงานเกี่ยวกับวิธีการป้องกันและแก้ไขการวางเพลิงเผาสถานที่ราชการเพื่อปกปิดความทุจริตในต่างจังหวัด มาดังนี้

๑. ให้กระทรวงมหาดไทยสั่งการไปยังจังหวัด ให้สั่งกำชับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองให้กวดขันการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการเงินให้เป็นไปตามระเบียบที่ได้วางไว้แล้ว โดยเคร่งครัด

๒. ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ ดำเนินการจัดข้าราชการทุกแผนกของจังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่เป็นเวรเพื่อเฝ้ารักษาสถานที่ราชการแห่งนั้น ๆ เป็นประจำทุก ๆ วัน โดยจัดแบ่งเวรกันคืนละ ๓ ผลัด เวรแต่ละผลัด ๆ นั้น ให้มีหัวหน้าเวร ๑ คน ผู้อยู่เวร ๑ คน ในการจัดเวรนี้ หากจำนวนข้าราชการมีไม่พอที่จะดำเนินการได้ ก็ให้จัดตำรวจเข้าปฏิบัติหน้าที่การอยู่เวรร่วมอีกด้วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และปลัดกิ่งอำเภอ หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งดังกล่าวนั้นตรวจตราการอยู่เวรให้เป็นไปโดยเคร่งครัด

๓. ในการจัดตั้งเวรดังกล่าวในข้อ ๒ นั้น ต้องจัดทำหลักฐานกำหนดวัน เวลา และบุคคลผู้อยู่เวรไว้โดยแน่นอน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหน้าที่เวรต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และปลัดกิ่งอำเภอ หรือผู้รักษาการแทน

๔. หากมีการเสียหายเกิดขึ้น ผู้อยู่เวรจะต้องรับผิดชอบโดยตรงอย่างหนัก ส่วนผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรืออำเภอ หรือกิ่งอำเภอ จะต้องร่วมกันรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นด้วยเสมอ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคมศกนี้ ลงมติเห็นชอบ
ด้วยตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอและอนุมัติให้ส่งการไปได้

จึงเรียนมาเพื่อจักได้พิจารณาสั่งการต่อไปยังส่วนภูมิภาคเพื่อให้ข้าราชการ
ในสังกัดซึ่งประจำอยู่ในส่วนภูมิภาคปฏิบัติตามคำสั่งในเรื่องนี้ต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ชานาญอักษร

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๒๑๒/๒๕๙๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๙ สิงหาคม ๒๕๙๕

เรื่อง การสอบสวนข้าราชการต่องหาว่ากระทำผิดวินัย
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่างๆ)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการซึ่งต่องหาว่ากระทำผิดวินัย สมควรที่คณะกรรมการผู้ได้รับการแต่งตั้งจะต้องดำเนินการสอบสวนพิจารณาให้เสร็จไป เพื่อราษฎรผู้เสียหายเดือดร้อนจะได้ทราบผลการพิจารณาของทางราชการโดยรวดเร็ว และด้วยความเที่ยงธรรม ข้าราชการจะได้สำนึกในความผิดและหลาบจำ ทั้งจักได้เป็นตัวอย่างมิให้ผู้อื่นพึงปฏิบัติต่อไป แต่ปรากฏว่าคณะกรรมการมิได้ทำการสอบสวนให้เสร็จไปโดยรวดเร็ว สมความมุ่งหมายของทางราชการ กระทรวงมหาดไทยจึงมีหนังสือสั่งให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยพึงถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป ดังปรากฏตามสำเนาหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

เนื่องด้วยผู้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ อาจเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงทบวงกรมอื่น จึงขอเสนอท่านนายกรัฐมนตรีสั่งการให้กระทรวงทบวงกรมอื่นสั่งกำกับ และกวดขันข้าราชการในสังกัดถือปฏิบัติต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๙๕ เห็นชอบด้วย ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ สั่งกำกับและกวดขันข้าราชการ ในสังกัดให้รับดำเนินการ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ ว่า ข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยให้ถือว่า เป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติให้สำเร็จ ถ้าปฏิบัติล่าช้าเกินสมควรโดยไม่มีเหตุผล ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาความบกพร่องต่อหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

ท น.ว. ๒๖๓/๒๔๙๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๕

เรื่อง การสอบสวนเรื่องราวร้องทุกข์กล่าวโทษข้าราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อนึ่งหนังสือที่ น.ว. ๒๑๒/๒๔๙๕ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ค.ก.น. แจ้ง
มติคณะรัฐมนตรีให้กำชับและกวดขันการสอบสวนเรื่องราวที่ข้าราชการต้องหาว่ากระทำความผิด
วินัยให้เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็วและโดยเที่ยงธรรม ความแจ้งอยู่แล้วนี้

บัดนี้ ปรากฏตามเรื่องที่มีราษฎรร้องทุกข์มายังท่านนายกรัฐมนตรี ว่าได้รับ
ความเดือดร้อนจากการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมของข้าราชการบ้าง หรือร้องว่าข้าราชการทำ
การทุจริตต่อหน้าที่บ้าง ซึ่งได้ส่งกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดพิจารณาเร่งความเดือดร้อน
ของราษฎรนั้น บางรายการพิจารณาสอบสวนหรือสืบสวนกว่าจะได้ผลเป็นเวลานานหลาย ๆ
เดือนซึ่งล่าช้าเกินสมควร นอกจากนั้น บางที่ส่งเรื่องให้ผู้ถูกกล่าวหารายงานชี้แจงข้อเท็จจริง
ด้วยตนเอง การดำเนินเรื่องเช่นนี้ อาจเป็นโอกาสให้ผู้ทุจริตทำการแก้ไขบิดเบือนพยานหลัก
ฐานได้ ทางที่ดีควรจะส่งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไป เป็นผู้สอบสวนทางลับ
โดยสงวนนามผู้กล่าวหาไว้ก่อน ถ้าเรื่องมีมูลความจริงจึงส่งสอบสวนตามระเบียบราชการ ซึ่ง
จะได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องแน่นอนกว่า และเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติด้วย

ท่านนายกรัฐมนตรีจึงมีคำสั่งให้เรียนมาให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ได้ส่ง
ให้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการสอบสวนเรื่องที่ข้าราชการถูกกล่าวหาว่า ปฏิบัติราชการ
มิชอบดังกล่าวมานั้นต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **อำนาจอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว.๒๕๒/๒๕๕๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง การจัดเวรรักษาราชการประจำสถานที่ราชการ
เรียน รัฐมนตรีทุกกระทรวง

อนุสนธิหนังสือที่ น.ว.๑๐๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งมติคณะรัฐมนตรี เรื่องให้กระทรวงทบวงกรมและส่วนราชการต่าง ๆ จัดเวรรักษาราชการประจำสถานที่ราชการเพื่อป้องกันอัคคีภัย กับหนังสือที่ น.ว.๑๖๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคมศกนี้ แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยข้อเสนอของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับวิธีป้องกันและแก้ไขการวางเพลิงเผาสถานที่ราชการเพื่อปกปิดความทุจริตในต่างจังหวัดและให้กระทรวงต่าง ๆ พิจารณาสั่งการต่อไปยังส่วนภูมิภาค ความพิสดารแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ ได้มีบางกระทรวงแจ้งข้อขัดข้องในการจัดเวรประจำสถานที่ราชการบางแห่งที่มีข้าราชการน้อย ไม่สะดวกแก่การปฏิบัติ จึงขอผ่อนผันลดจำนวนผู้อยู่เวรลงสำหรับหน่วยราชการที่มีความสำคัญน้อย และบางกระทรวงก็ขอให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้ากระทรวงที่จะพิจารณาสั่งผ่อนผันได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายนศกนี้ ลงมติว่าการจัดเวรประจำสถานที่ราชการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อป้องกันอัคคีภัยนั้น มอบให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้ากระทรวงที่จะพิจารณาสั่งการไปได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่ภูมิประเทศและเหตุการณ์

จึงขอเรียนมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม)

ชำนานฤกษ์

(หลวงชำนานฤกษ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ท น.ว. ๒๙๓/๒๕๙๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๙๕

เรื่อง การปฏิบัติงานล่าช้า
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๙๕ ได้พิจารณาเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการต่าง ๆ เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ บางแห่งค้ำเนินงานล่าช้าไม่ทันความประสงค์ของทางราชการ ทั้งนี้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ได้ปล่อยปละละเลย หรือทอดทิ้งไม่ได้สนใจในกิจการอันเป็นหน้าที่ของตน งานจึงทับถมทวีขึ้นจนบางเรื่องไม่อาจจะระงับหรือปฏิบัติให้ลุล่วงไปได้ นับว่าเป็นการเสียหายแก่ราชการอย่างมาก เช่นการจัดทำงบประมาณปี หรืองบดุลย์ทางการเงิน การบัญชีต่าง ๆ เป็นต้น

ในที่สุดได้ลงมติว่า ถ้าปรากฏว่างานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กระทรวงทบวงกรมหรือส่วนราชการแห่งใดค้างงล่าช้า เพราะไม่ปฏิบัติตามระเบียบและไม่มีเหตุผลสมควร ถือว่าเป็นความผิด ให้มีการพิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ข้ามาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๓๐๐/๒๔๙๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๘ ธันวาคม ๒๔๙๕

เรื่อง โทษของการเสพสุราและการพนัน
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่างๆ)

ด้วยประธานกรรมการอบรมข้าราชการและประชาชนแจ้งว่า คณะกรรมการได้ประชุมพิจารณาถึงโทษการเสพสุราและการเล่นการพนันอันเป็นเหตุกระทำให้ข้าราชการและประชาชนเสื่อมทรามในศีลธรรม เป็นการกระทบกระเทือนการครองชีพและฐานะความเป็นอยู่ของพลเมือง สมควรหาทางแก้ไข จึงได้ตั้งอนุกรรมการขึ้นพิจารณาเรื่องนี้โดยเฉพาะ ซึ่งอนุกรรมการได้เสนอบันทึกความเห็นให้คณะกรรมการพิจารณา ดังได้แนบมาพร้อมกันนี้ คณะกรรมการได้ลงมติรับหลักการและจะได้นำดำเนินการอบรมข้าราชการและประชาชนต่อไป แต่โดยที่เรื่องการพนันและการเสพสุราเป็นเรื่องใหญ่ จำเป็นต้องขอความร่วมมือจากคณะรัฐมนตรีบางประการ เช่น กวดขันข้าราชการในด้านการเสพสุราและการพนัน การออกทางเลขรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ เพื่อกำจัดการเล่นสลากเถื่อนของประชาชนและเสนอไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๙๕ ลงมติให้กำชับมายังกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ให้กวดขันตามวินัยของข้าราชการในเรื่องการเสพสุราและการเล่นการพนันตามพระราชบัญญัติโดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ โปรดคุมคึกคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/
๒๔๙๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๔๙๖

บทที่ ๘

คณะกรรมการพิจารณาหาทางอบรมให้ข้าราชการ และประชาชนเห็นโทษของการเสพสุราและการพนัน

ตามที่คณะกรรมการอบรมข้าราชการและประชาชน ได้ประชุมครั้งที่ ๖/๒๔๙๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๔๙๕ มีมติให้คณะกรรมการชุดนี้ดำเนินการ

- (๑) พิจารณาหาทางที่จะอบรมให้ข้าราชการและประชาชนละเว้นการเสพสุราและเล่นการพนัน
- (๒) เสนอวิธีแก้ไขเป็นข้อแนะนำไปยังคณะรัฐมนตรี
คณะกรรมการ ฯ ได้ประชุมปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๔๙๕ และวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๔๙๕ แล้ว ขอเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการอบรมข้าราชการและประชาชน ดังนี้

ข้อ ๑ แนวทางที่จะอบรมให้ข้าราชการและประชาชนละเว้นการเสพสุราและการพนัน ควรดำเนินการดังนี้

๑. ในค้ำข้าราชการและพนักงานของรัฐบาล ควรสั่งให้ข้าราชการและพนักงานของรัฐบาลถือเป็นทางปฏิบัติว่า การเสพสุราเป็นทางนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ และรัฐบาลไม่พึงประสงค์ เพราะฉะนั้นเพื่อมิให้เสื่อมเสียเกียรติและเป็นที่ยุหิมิน ข้าราชการและพนักงานของรัฐบาลพึงปฏิบัติดังนี้

- (๑) ไม่เสพสุราเมรัยเป็นอาจิน
- (๒) ไม่เสพสุราเมรัยมีนเมาถึงเสียมารยาท
- (๓) ไม่เสพสุราเมรัยในสถานที่อันไม่สมควร
- (๔) ไม่เสพสุราเมรัยในเวลาปฏิบัติราชการ

ข้าราชการและพนักงานของรัฐบาลผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลัก ๔ ข้อข้างต้นนี้ ข้อใดข้อหนึ่งก็ตาม อาจถูกระงับความดีความชอบ และอาจถูกพิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีด้วย

หนึ่ง ผู้บังคับบัญชาจะต้องถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องสอดส่องให้ข้าราชการ และ พนักงานของเทศบาลปฏิบัติตามหลักปฏิบัติ ๔ ประการ โดยเคร่งครัด

ข้าราชการและพนักงานของรัฐบาล พึงชักนำครอบครัวของตนให้ปฏิบัติตามด้วย ส่วนประชาชนนั้น ถ้าสามารถชักนำได้ ก็ให้ช่วยชักนำตามโอกาสอันสมควร

๒. ในบ้านประชาชนทั่วไป ควรดำเนินการดังนี้

(๑) วางวิธีอบรมทางศีลธรรม

(ก) สำหรับพลเมืองทั่วไป ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงวัฒนธรรม ร่วมมือกันแสดงให้ประชาชนได้เห็นชัดถึง โทษของการเสพสุราเมรัย

(ข) สำหรับนักเรียนทั่วไป ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงวัฒนธรรม ร่วมมือกันแสดงให้นักเรียนได้เห็นชัดถึง โทษของการเสพสุราเมรัย

(๒) วางวิธีควบคุมทางกฎหมาย คณะอนุกรรมการชุดนี้มีความเห็นพ้อง ต้องกันว่า การที่ทางการได้ออกกฎหมายให้ร้านขายปลีกจำหน่ายสุราได้ระหว่างเวลา ๑๑.๐๐ น. ถึง ๑๔.๐๐ น. กับ ๑๗.๐๐ น. ถึง ๒๒.๐๐ น. นั้น เป็นนโยบายอันหนึ่งที่ส่งเสริมการ ละเว้นการเสพสุราเป็นอย่างดี

ข้อ ๒ แนวทางที่จะอบรมให้ข้าราชการและประชาชนละเว้นการเล่นการพนัน ควรดำเนินการดังนี้

๑. ในบ้านข้าราชการและพนักงานของรัฐบาล ควรซ้อมความเข้าใจให้ผู้บังคับ บัญชาทวดชั้นการลงโทษข้าราชการตามนัยหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ม. ๔๒๗๕/ ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๔๘๑ ซึ่งได้วางแนวทางสำหรับลงโทษข้าราชการที่เล่นการ พนันไว้รัดกุมดีแล้ว (ได้สำเนาหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแนบมาด้วยแล้ว)

๒. ในบ้านประชาชนทั่วไป ควรจะได้ร่วมกันดำเนินการในด้านต่างๆ พร้อม กันไปและสม่ำเสมอ ดังนี้

- (๑) ทางคณะสงฆ์ดำเนินการเทศนาอบรม
- (๒) ทางอาจารย์และครู อบรมสั่งสอนนักเรียน
- (๓) ทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง อบรมชี้แจงราษฎรในท้องที่ให้เห็นโทษของการเล่นการพนัน

นอกจากนี้ เพื่อจะให้การเล่นการพนันลดน้อยลง สมควรสั่งห้ามเล่นการพนันในสถานที่ราชการ วัดวาอาราม หรือสถานที่สาธารณะ

อนึ่ง การเล่นการพนันท้ายเลขท้ายของสลากกินแบ่งรัฐบาล ซึ่งเป็นการเล่นที่ก่อความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ราษฎรในขณะนั้นนี้ ควรจะได้วางวิธีแก้ไขดังนี้

ก. เสนอขอแก้ไขกฎหมายซึ่งกำหนดการเล่นการพนันสลากกินรวบ (ท้ายเลข) ซึ่งขณะนั้นถือเป็นการพนันประเภท ๒ ให้เป็นการพนันประเภท ๑ ซึ่งมีบทลงโทษหนัก ผู้เล่นจะได้เกรงกลัว

ข. โดยที่ขณะนี้ราษฎรนิยมเล่นท้ายเลขท้ายสลากกินแบ่งรัฐบาล จึงควรจะได้พิจารณาแก้ไขจัดให้รางวัลทางเลขของรางวัลที่หนึ่ง ที่สอง และที่สาม อย่างเดียวกันกับที่เล่นเดือนอยู่ทุกวันนี้ ซึ่งในการประชุมของคณะอนุกรรมการ ฯ นี้ ได้เชิญผู้แทนสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลมาร่วมประชุมด้วย และผู้แทนสำนักงานสลากกินแบ่งได้ขอรับเรื่องไปเสนอคณะกรรมการอำนวยการสลากกินแบ่งรัฐบาลแล้ว ผลจะเป็นอย่างไรผู้แทนสำนักงานสลากกินแบ่งจะติดต่อตรงกับประธานอนุกรรมการ ฯ นี้ ต่อไป

ค. ทางราชการควรจะได้ดำเนินการโฆษณาให้ประชาชนทราบว่าการเล่นท้ายเลขเดือนนั้น เป็นการผิดกฎหมายและเป็นการเสียเปรียบเจ้ามือ

(ลงนาม) **รามราชภัคดี**

ประธานอนุกรรมการ ฯ

ที่ น.ว. ๓๐๕/๒๔๙๕

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๒ ธันวาคม ๒๔๙๕

เรื่อง การย้ายข้าราชการเพื่อทำการสอบสวน
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่างๆ)

อนุสนธิหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๖๘/๒๔๙๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๔๙๑ เรื่องไม่ให้ส่งโทษข้าราชการโดยวิธีส่งย้าย ทั้งความทราบอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้ดำริเห็นว่า ข้าราชการในส่วนภูมิภาคคนใด เกิดมีกรณีพิพาทกับราษฎรในท้องถิ่น ก็ไม่สมควรที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นคงรับราชการในท้องถิ่นนั้นต่อไป เพื่อป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่ข่มเหงราษฎรโดยไม่เป็นธรรม ควรจะส่งให้ข้าราชการผู้นั้นย้ายไปอยู่เสียในท้องที่อื่น จึงให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ศกนี้ ลงมติว่า ข้าราชการที่ถูกกล่าวหา เมื่อได้สอบสวนแล้วกรณีมีมูลพอเชื่อได้ว่า ข้าราชการผู้นั้นได้กระทำความผิด ให้ส่งย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นเพื่อสะดวกแก่การสอบสวนได้ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติโดยอนุโลมสำหรับข้าราชการในส่วนกลางด้วย

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนานฤกษ์**

(หลวงชำนานฤกษ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ควนมาก

ท น.ว. ๖๙/๒๔๙๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๒ มีนาคม ๒๔๙๖

เรื่อง ห้ามมิให้ข้าราชการและครอบครัวทำไม้และค้าไม้ในเขตพื้นที่นครอง
เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยเสนอว่า ขณะนี้มีการลักลอบตัดฟันไม้สักและไม่
หวงห้ามในป่าภาคเหนือชุกชุม บางแห่งก็มีเจ้าหน้าที่สนับสนุนโดยมีส่วนได้ส่วนเสียหรือเป็นผู้
ทำเอง เป็นการผิดกฎหมาย ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ หากปล่อยให้เป็นอย่างต่อไปจะบังเกิด
ผลร้ายแก่ประเทศชาติอย่างมาก จึงได้ประชุมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามรวมทั้ง
เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ด้วย ร่วมพิจารณาหาทางป้องกันและปราบปรามการลักตัดฟันไม้สัก
และไม่หวงห้าม ที่ประชุมได้กำหนดแนวทางป้องกันปราบปรามไว้หลายกรณี แต่บางกรณี
เป็นนโยบายสำคัญควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการปฏิบัติ โดยเฉพาะในกรณีหนึ่งที่ทำ
ให้การป้องกันและปราบปรามการลักตัดฟันไม้หวงห้ามไม่ได้ผล เพราะการตรวจตรากวาดขัน
ผู้ลักลอบตัดฟันไม้หวงห้ามก็ดี การพิจารณาอนุญาตให้ตัดไม้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง
ตลอดจนการควบคุมดูแลให้เป็นไปตามเงื่อนไขใบอนุญาตก็ดี ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจาก
เจ้าหน้าที่เนื่องจากเจ้าหน้าที่และข้าราชการทั่วไปมักมีส่วนเกี่ยวข้องกับการป่าไม้ ทำการค้าไม้
หรือมีส่วนได้เสียอยู่ด้วย จึงควรห้ามมิให้ข้าราชการและครอบครัวของข้าราชการจะโดยใช้
นามโดยตรงหรืออาศัยนามผู้อื่นทำการค้าไม้ หรือมีส่วนได้เสียในการทำไม้และค้าไม้กับ
ใครในท้องที่ที่ตนปกครองเป็นอันขาด หากผู้ใดฝ่าฝืนให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษอย่าง
หนัก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๔๙๖ ลงมติเห็นชอบด้วย
ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอมา

จึงขอเรียนมาเพื่อจะได้พิจารณาสั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ และ
ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชานาญอักษร**

(หลวงชานาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

พ.ท น.ว. ๑๕๖/๒๕๖๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ห้ามเสพสุราขบยานยนต์
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ได้พิจารณาเห็นว่าขณะนี้ได้มีข้าราชการ และพนักงานขับรถของหน่วยราชการและองค์การต่างๆ ได้เสพสุราแล้วขบยานยนต์เป็นเหตุเกิดอันตรายและเสียหายอยู่เสมอ จึงเห็นสมควรที่จะได้จัดการแก้ไขเสีย

ในที่สุดได้ลงมติห้ามมิให้ข้าราชการหรือพนักงานขับรถของหน่วยราชการและองค์การต่างๆ เสพสุราในเวลาขบยานยนต์ ถ้าปรากฏว่าผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าเป็นความผิด ต้องลงโทษหนัก

จึงขออัยนัยมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๑๖๙/๒๕๙๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๙๖

เรื่อง ความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาในกรณีเงินของทางราชการหายไป
เพราะการทุจริต

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ เดือนนี้ ที่ประชุมได้
พิจารณาเห็นว่า ปรากฏว่าองค์การและหน่วยราชการต่าง ๆ มีเงินขาดบัญชีเพราะการทุจริต
เป็นจำนวนมาก ๆ เสมอ สมควรที่จะวางระเบียบให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปร่วมรับผิดชอบ
ช่วย ในที่สุดลงมติให้ถือเป็นระเบียบว่า หากมีกรณีเงินขาดบัญชีขึ้นแก่องค์การหรือ
หน่วยราชการใดแล้ว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่ควบคุมงานหรือส่วนราชการนั้นโดยตรง
ต้องรับผิดชอบตามลำดับด้วย

จึงเรียนขอเรียนยืนยันมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนานฤกษ์อักษร**

(หลวงชำนานฤกษ์อักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ โปรดคุมตติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมในหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ที่
น.ว. ๑๖/๒๕๙๘ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๙๘

ที่ น.ว. ๑๙๗/๒๔๙๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๒ สิงหาคม ๒๔๙๖

เรื่อง ระเบียบการสอบสวนเรื่องราวร้องกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อนึ่งหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี น.ว. ๒๖๓/๒๔๙๕ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๕ แจกคำสั่งนายกรัฐมนตรีวางแนวทางการปฏิบัติการสอบสวนเรื่องราวร้องกล่าวโทษข้าราชการมานั้น

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้ ก.พ. พิจารณาวางระเบียบคุ้มครองผู้กล่าวโทษข้าราชการอย่าให้ต้องได้รับภัยอันเนื่องมาจากการร้องเรียน ซึ่งบัดนี้ ก.พ. ได้พิจารณาและเสนอระเบียบคุ้มครองผู้ร้องกล่าวโทษข้าราชการมา เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการแล้ว

๑) เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องราว กล่าวโทษ ข้าราชการ จาก ราษฎรในเบื้องต้น ให้ถือเป็นทางลับทางราชการ

๒) ส่งสำเนาเรื่องราวกล่าวโทษข้าราชการโดยปิดชื่อผู้ร้อง ให้ผู้บังคับบัญชาไม่ต่ำกว่าชั้นเอก ทำการสืบสวนทางลับว่ามีมูลความจริงเพียงใดหรือไม่ ถ้าเป็นส่วนภูมิภาคซึ่งไม่มีข้าราชการชั้นเอก จะให้ข้าราชการไม่ต่ำกว่าชั้นโททำการสืบสวนก็ได้

๓) ถ้าปรากฏว่ามีความจริงอันเป็นกรณีความผิดทางกฎหมายบ้านเมือง ให้ดำเนินคดีทางอาญา ถ้าปรากฏมีมูลความจริงเป็นกรณีความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการสอบสวนหรือตั้งกรรมการสอบสวนไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

๔) ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียนนั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ศกนี้ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ ก.พ. เสนอ และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อจักได้สั่งให้ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไปได้

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**
(หลวงชำนาญอักษร)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

พ. น.ว. ๒๐๘/๒๕๖๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อนุสนธิหนังสือที่ น.ว. ๓๐๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ แจ้ง
มติคณะรัฐมนตรีให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กวดขันวินัยข้าราชการในเรื่องการเสพสุราและ
เล่นการพนันโดยเคร่งครัด ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้ ก.พ. พิจารณาหาทางวางระเบียบ หรือ
ข้อบังคับให้ข้าราชการเลิกเล่นการพนันและเสพสุราด้วยอีกทางหนึ่ง ซึ่งบัดนี้ ก.พ. ได้พิจารณา
แล้ว เสนอแนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนัน และข้าราชการเสพสุรามาดังต่อไปนี้

ก. เล่นการพนัน

๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น ควร
วางโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

๒. การพนันประเภทที่กฎหมายบัญญัติว่าจะเล่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาต
จากทางการ

(ก) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าผู้เล่นนั้นเป็นเจ้าพนักงานซึ่ง
มีหน้าที่ปราบปรามโดยตรงหรือเป็นครู หรือเป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวกับการวัฒนธรรม หรือ
เจ้าพนักงานอื่นใดซึ่งมีข้อห้ามของกระทรวงทบวงกรมวางไว้เป็นพิเศษ ให้พิจารณาโทษตาม
เกณฑ์ในข้อ ๑ ถ้าผู้เล่นนั้นเป็นข้าราชการอื่นให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี

(ข) เล่นโดยได้รับอนุญาตแล้ว ถ้าผู้เล่นเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมี
หน้าที่ปราบปรามโดยตรงหรือเป็นครู หรือเป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวกับการวัฒนธรรม หรือ
เจ้าพนักงานอื่นใดซึ่งมีข้อห้ามของกระทรวงทบวงกรมวางไว้เป็นพิเศษ อาจพิจารณาลงโทษ
ตามเกณฑ์ในข้อ ๑ ก็ได้ ถ้าผู้เล่นนั้นเป็นข้าราชการอื่นจะเป็นผิดต่อเมื่อปรากฏว่า ผู้นั้นหมก
มุ่นต่อการพนันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ราชการ และให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี

ข. เสพสุรา

ข้าราชการผู้ใดเสพสุรามีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี ข้าราชการผู้ใดเสพหรือเมาสุราในกรณีต่อไปนี้ อาจถูกลงโทษสถานหนักถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เช่น

๑. เสพสุราในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการ
๒. เมาสุราเสียราชการ
๓. เมาสุราในที่ชุมนุมชนจนเกิดเรื่องเสียหาย หรือเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ศกนี้ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ ก.พ. เสนอ และให้ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อได้สั่งให้ข้าราชการในสังกัดถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ท่านาญอักษร**

(หลวงท่านาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- หมายเหตุ
๑. โปรดดูมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๖/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๐๕
 ๒. ได้พิมพ์ พ.ร.บ. การพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมดิ่นไว้ด้วยแล้ว

พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๔

๖ ล ๖

มาตรา ๔ ห้ามมิให้อนุญาตจัดให้มี หรือเข้าเล่น หรือเข้าพนันในการเล่น อันระบุไว้ในบัญชี ก. ท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน หรือการเล่นอันร้ายแรงอื่นใด ซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมห้ามไว้ แต่เมื่อรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า ณ สถานที่ใดสมควรจะอนุญาตภายใต้บังคับเงื่อนไขใด ๆ ให้มีการเล่นชนิดใดก็อนุญาตได้โดยออกพระราชกฤษฎีกา

การเล่นอันระบุไว้ในบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน หรือการเล่นอื่นใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้ จะจัดให้มีขึ้นเพื่อเป็นทางนำมาซึ่งผลประโยชน์แก่ผู้จัดโดยทางตรงหรือทางอ้อมได้ ต่อเมื่อรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเห็นสมควรและออกใบอนุญาตให้ หรือออกกฎกระทรวงอนุญาตให้จัดขึ้นโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต

ในการเล่นอันระบุไว้ในวรรค ๒ ข้างต้นนั้น จะพนันกันได้เฉพาะเมื่อได้มีใบอนุญาตให้จัดให้มีขึ้น หรือมีกฎกระทรวงอนุญาตให้จัดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต

การเล่นหมายเลข ๕ ถึง ๑๕ ในบัญชี ข. หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน หรือการเล่นอื่นใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้แล้วนั้น จะให้รางวัลที่ราคาเป็นเงินไม่ได้ และห้ามมิให้ผู้ได้รับรางวัลที่ให้ไปแล้วกลับคืน หรือรับซื้อหรือแลกเปลี่ยนรางวัลนั้นในสถานงาน หรือการเล่นหรือบริเวณต่อเนื่องในระหว่างมีงาน หรือการเล่น

มาตรา ๔ ทวิ ในการเล่นอื่นใดนอกจากที่กล่าวในมาตรา ๔ จะพนันกัน หรือจะจัดให้มีเพื่อให้พนันกันได้เฉพาะการเล่นที่ระบุชื่อ และเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวง

คำว่า “การเล่น” ในวรรคก่อน ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงการขาย และการทำนายด้วย

(บัญญัติท้ายพระราชบัญญัติ)

บัญชี ก.

๑. หอย ก.ข.
๒. ไปบั้น
๓. ไปกำ
๔. ถั่ว
๕. แปกเก้า
๖. จับยัก
๗. ต้อแต้ม
๘. เบยโบก หรือคู้คี่ หรืออีโจ้ง
๙. ไฟ่สามใบ
๑๐. ไม้สามอัน
๑๑. ช้างงา หรืออีปอก
๑๒. ไม้ค้ำ ไม้แดง หรือปลาตำปลาแดง หรืออีคำอีแดง
๑๓. อีโปงกรอบ
๑๔. กำตัก
๑๕. ไม้หมุน หรือล้อหมุนทุก ๆ อย่าง
๑๖. หัวโตหรือทายภาพ
๑๗. การเล่นซึ่งมีการทรมานสัตว์ เช่น เขามืดหรือหนามผูก หรือวางยาเบื่อยาเมาให้สัตว์ชน หรือต่อสู้กัน หรือสูมไฟบนหลังเต่าให้วิ่งแข่งกัน หรือการเล่นอื่น ๆ ซึ่งเป็นการทรมานสัตว์อันมีลักษณะคล้ายกับที่ว่ามานี้
๑๘. บิลเลียดรู คีฬ
๑๙. โยนจีม
๒๐. สี่เหลงาลัก

๒๑. ขลุ่ยขลุ่ย
๒๒. น้ำเต้าทุก ๆ อย่าง
๒๓. ไฮโลว์
๒๔. อี๊กอย
๒๕. บั้นแปะ
๒๖. อีโปงซัด
๒๗. บาการา
๒๘. สล็อตแมชีน

บัญชี ข.

๑. การเล่นต่างๆ ซึ่งให้สัตว์ต่อสู้หรือแข่งขัน เช่น ชนโค ชนไก่ กัดปลา แข่งม้า ฯลฯ นอกจากที่กล่าวไว้ในหมายเลข ๑๗ แห่งบัญชี ก.
๒. วังวัวคน
๓. ชกมวย มวยปล้ำ
๔. แข่งเรือฟ่ง แข่งเรือล้อย
๕. ชูรูป
๖. โยนห่วง
๗. โยนสตางค์หรือวัตถุใดๆ ลงในภาชนะต่างๆ
๘. ตกเบ็ด
๙. จับสลากโดยวิธีใดๆ
๑๐. ยิงเป้า
๑๑. ปาหน้าคน ปาสัตว์ หรือสิ่งใดๆ
๑๒. เตะข้ามถ่าน
๑๓. หมากแกว
๑๔. หมากหัวแดง

๑๕. บิงโก
๑๖. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงิน หรือประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง
๑๗. โดเต้ไลเซเตอร์ สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง
๑๘. สวีป สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง
๑๙. บิ๊กเมกิง สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง
๒๐. ขายสลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือสวีป ซึ่งไม่ใช่ออกในประเทศไทย แต่ได้จัดให้สมัครโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศที่จัดนั้น
๒๑. ไฟนักรกระจอก ไฟต่อแต้ม ไฟต่างๆ
๒๒. กวด
๒๓. บิลเลียด
๒๔. ช็องอ้อย
๒๕. สะบ้าทอย
๒๖. สะบ้าชุก
๒๗. ฟุตบอลโต๊ะ
๒๘. เครื่องเล่นซึ่งใช้ไฟฟ้าจักรกล หรือสปริง ตีต ยิง หรือโยนวัตถุใดๆ ใน ภาชนะ โดยมีการนับแต้มหรือเครื่องหมายใดๆ

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

จ ล ๖

ข้อ ๑๓. การพนันตามบัญชี ข. ดังต่อไปนี้ให้จัดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต

(๑) ไพ่บริดจ์ ซึ่งเล่นในสมาคมระหว่างสมาชิกหรือบุคคลที่สมาคมอนุญาต หรือเล่นในบ้านระหว่างญาติมิตร โดยสมาคมผู้จัดให้มีการเล่นหรือเจ้าบ้าน แล้วแต่กรณี มิได้เรียกเก็บหรือรับผลประโยชน์ในทางตรงหรือทางอ้อมจากการเล่นนั้น

(๒) บิลเลียด เพื่อความรื่นเริงในสมาคม โดยสมาคมเก็บค่าเกมตามสมควร หรือในเคหะสถาน โดยผู้จัดให้มีการเล่นหรือเจ้าบ้าน แล้วแต่กรณี มิได้เรียกเก็บหรือรับผลประโยชน์ในทางตรงหรือทางอ้อมจากการเล่นนั้น

(๓) วิ่งวักคน ซึ่งไม่มีการเล่นโตเตอเลเซเตอร์ สวีป หรือบู้กเมกิง รวมอยู่ด้วย ชกมวย มวยปล้ำ ซึ่งกรมพลศึกษา หรือแผนกศึกษาธิการในส่วนภูมิภาคจัดให้มีขึ้นระหว่างนักเรียน

จ ล ๖

ท น.ว. ๒๒๐/๒๕๙๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๙ กันยายน ๒๕๙๖

เรื่อง การดำเนินคดีซึ่งรัฐบาลเป็นโจทก์หรือจำเลย

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่างๆ)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๙๖ ได้พิจารณาเห็นว่า ในการดำเนินคดีซึ่งรัฐบาลเป็นโจทก์หรือจำเลยนั้น รัฐบาลมักจะเป็นฝ่ายแพ้คดีในชั้นศาลเป็นส่วนมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการสืบสวนหาหลักฐานในการต่อสู้คดีบกพร่อง เพราะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องขาดความรอบคอบและเอาใจใส่ และบางที่เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายมิได้ร่วมมือกัน ฉะนั้น เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ของรัฐบาล จึงลงมติให้กรมตำรวจ กรมอัยการ ร่วมมือกันช่วยหาหลักฐานในการดำเนินคดีกันจนเต็มความสามารถ และให้กระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือโดยทั่วกันด้วย

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนานาญอักษร**

(หลวงชำนานาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ โปรดคุมติ ค.ร.ม. เพิ่มเติมตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.

๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๗

ที่ น.ว.๒๔๔/๒๔๕๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง การลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการ
เรียน รัฐมนตรีทุกกระทรวง

ด้วยสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอปัญหาเรื่องการลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการตามนัยมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในทางกฎหมาย และคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาให้ความเห็นในปัญหาดังกล่าวข้างต้นนั้น ดังที่ได้แนบมาด้วยนี้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาลงมติเห็นชอบด้วยแล้ว

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม)

ชานาญอักษร

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึก

เรื่อง การลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการ

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ ๑๐๕๗๕/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๔๕๕ ส่งเรื่องการลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น ความว่า สำนักงาน ก.พ.รายงานว่า กระทรวงคมนาคมหารือว่า มาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๕ วรรคท้ายบัญญัติว่า “โทษลดขั้นเงินเดือนและตัดเงินเดือนให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัตินี้” และในบัญชีหมายเลข ๔ กำหนดไว้ว่า อธิบดีตัดเงินเดือนเสมียนพนักงานได้ ๑๐% มีกำหนด ๘ เดือนนั้น มีปัญหาว่า ถ้าอธิบดีจะออกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนเสมียนพนักงาน ๑๐% มีกำหนด ๓ เดือน ซึ่งเป็นการลงโทษที่น้อยไปกว่าที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๔ ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๕ คำสั่งนั้นจะขัดกับพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ หรือจะควรปฏิบัติประการใดนั้น ก.พ.พิจารณาเห็นว่า โดยที่มีบทบัญญัติให้มีการลงโทษหนักเบาได้ตามกรณีความผิดและให้เพิ่มโทษลดโทษได้ด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเจตนารมณ์แล้ว ก.พ.เข้าใจว่ากฎหมายกำหนดอัตราเป็นอำนาจชั้นสูงสุดไว้ ซึ่งจะสั่งลงโทษต่ำกว่านั้นก็ย่อมทำได้ แต่โดยที่ตามตัวอักษรในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๕ ใช้คำว่า “ให้เป็นไป” ต่างกับมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๕ ซึ่งใช้คำว่า “ไม่เกิน” เป็นปัญหาทางกฎหมายอยู่ ก.พ.จึงลงมติให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยเพื่อเป็นบรรทัดฐานแน่นอน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การตีความบทกฎหมายนั้นมีหลักสำคัญอันไม่อาจละเว้นเสียได้ คือ การยึดถือเอาถ้อยคำที่ปรากฏในบทกฎหมายนั่นเอง ถ้าตามถ้อยคำปรากฏชัดไปในทางใด ก็ต้องวินิจฉัยไปในทางนั้น จะตีความไปในทางอื่นใดหาได้ไม่ การพิจารณาถึงเจตนารมณ์แห่งกฎหมายนั้น ก็จะต้องดำเนินไปโดยจะละทิ้งหลักที่ว่านี้เสียมิได้เหมือนกัน กล่าวคือ เมื่อตามบทกฎหมายมีถ้อยคำชัดไปในทางใด ก็ต้องถือว่ากฎหมายมีเจตนาจะใช้บังคับไปในทางนั้น ย่อมไม่เป็นการถูกต้องที่จะกล่าวว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายเป็นไปอีกทางหนึ่งซึ่งไม่ตรงกับถ้อยคำในตัวบท เพราะมิฉะนั้นผู้บัญญัติกฎหมายจะไม่สามารถใช้ถ้อยคำใน

ด้วยบทกฎหมายให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ โดยนัยที่กล่าวนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงมีความเห็นในปัญหาที่หารือมาว่า ไม่มีทางที่จะวินิจฉัยไปในทางที่ ก.พ.มีความเห็น เพราะถ้อยคำในตัวบทมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมีความชัดเจนแล้วว่าการลงโทษข้าราชการ “ให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัติ” และเมื่อตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติกำหนดเกณฑ์แห่งโทษเป็นการตายตัวไว้ การลงโทษก็จะต้องเป็นไปตามนั้น คือจะต่ำกว่าหรือสูงกว่าไม่ได้ เพราะถ้าจะลงโทษต่ำหรือสูงกว่าก็ต้องนับว่าการลงโทษไม่ “เป็นไปตาม” บัญชีนั้น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อถ้อยคำที่บทกฎหมายมาตรา ๘๗ บังคับไว้ อนึ่ง ถ้าจะกล่าวในทางเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย ก็ยิ่งจะสนับสนุนให้เห็นชัดตามที่ว่านี้ เพราะถ้าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ที่ใช้อยู่ในขณะนี้ประสงค์จะให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษข้าราชการได้บังคับบัญชาต่ำกว่าอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติได้ ก็จะต้องบัญญัติโดยใช้ถ้อยคำอย่างเดียวกับที่เคยใช้ในกฎหมายฉบับเก่า พ.ศ. ๒๔๘๕ คือใช้คำว่า “ไม่เกิน” การที่กฎหมายที่บัญญัติใหม่ไม่ใช้คำนั้นโดยเปลี่ยนใช้คำว่า “ให้เป็นไปตาม” เช่นนี้ ก็ย่อมจะกล่าวไปในทางอื่นไม่ได้ นอกจากว่าเจตนารมณ์แห่งกฎหมายใหม่ประสงค์ให้การลงโทษเป็นไปตามนัยที่กล่าวข้างต้นด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า การลงโทษข้าราชการผู้บังคับบัญชาจะต้องลงโทษตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ จะต่ำหรือสูงกว่านั้นไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปจะแก้ไขให้การลงโทษเบาลงได้ตามอำนาจที่ให้ไว้ในมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๕

ส. วินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ควน

ท น.ว. ๒๗๘/๒๕๙๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๕ ธันวาคม ๒๕๙๖

เรื่อง ให้ปรับปรุงข้าราชการให้มีสมรรถภาพเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ศกนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอว่า ได้สังเกตเห็นว่าในขณะนี้ มีข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเป็นจำนวนมากขาดสมรรถภาพ และขาดความตั้งใจในการที่จะปฏิบัติราชการให้เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร ทั้งนี้ เนื่องจากไม่สนใจและศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการงานในหน้าที่บ้าง ความซบเซาบ้าง มีโรคภัยเบียดเบียนบ้าง หลงระเหิงในอบายมุขบ้าง สมควรจะได้พิจารณาปรับปรุงเพื่อให้ได้ผู้ที่มีสมรรถภาพเหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริตขยันหมั่นเพียร ไว้ปฏิบัติราชการต่อไป

ในที่สุดคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้เจ้ากระทรวงรับไปพิจารณาปรับปรุงข้าราชการและพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดตามนโยบายดังกล่าวนี้

จึงขอเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ท่านนายกรัฐมนตรี**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๒๔๑/๒๕๙๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๙ ธันวาคม ๒๕๙๖

เรื่อง การเรียกรับเงินซื้อของขวัญให้แก่ผู้บังคับบัญชาในโอกาสต่างๆ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ค.ศ.นี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอว่า ในโอกาสขึ้นปีใหม่หรือในโอกาสอื่นๆ มักจะปรากฏว่ามีการเรียกรับเงินซื้อของขวัญให้ผู้ใหญ่ หรือผู้บังคับบัญชากันอยู่ทั่วไป ทั้งนี้เป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้น้อยโดยไม่จำเป็น และเป็นการไม่ประหยัด จึงสมควรที่จะงดการกระทำดังกล่าวเสีย

ในที่สัปดาห์คณะรัฐมนตรี ลงมติเห็นด้วยตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้หน่วยราชการต่างๆ ถือปฏิบัติตามนัยที่กล่าวข้างต้นต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชานาญอักษร**

(หลวงชานาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ โปรดดูมติ ค.ร.ม. เพิ่มเติมตามหนังสือสำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี ค.ว.ที่ น.ว. ๑๐/
๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๐๓

ควนมาก

ที่ น.ว.๒๔๒/๒๔๕๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๐ ธันวาคม ๒๔๕๖

เรียน การจัดเวรรักษาราชการประจำสถานที่ราชการ

เรียน รัฐมนตรีทุกกระทรวง

อนุสนธิหนังสือที่ น.ว.๒๔๒/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๔๕๕ แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการจัดเวรประจำสถานที่ราชการมา นั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ เดือนนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอว่า เนื่องจากได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในจังหวัดชายแดนบางจังหวัด เป็นการสมควรที่จะเพิ่มการดูแลระมัดระวังสถานที่ราชการให้มากขึ้น และเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติราชการในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ให้ทันทั่วถึง จึงควรให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ เพิ่มจำนวนเวรรักษาราชการให้มากขึ้นเป็นพิเศษ ในที่สุดคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบด้วย และให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ จัดข้าราชการอยู่เวรรักษาราชการเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ อย่าให้เกิดการเสียหายแก่ราชการขึ้นได้

จึงเรียนมาเพื่อจักได้สั่งการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม)

ชานนกุลเกษร

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๑๖/๒๔๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๗ มกราคม ๒๔๙๗

เรื่อง ให้กวดขันการปฏิบัติราชการของข้าราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๙๓/๒๔๙๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๔๙๖

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีให้หน่วยราชการต่างๆ ส่งกำชับข้าราชการในสังกัดให้มาปฏิบัติราชการตามเวลาที่กำหนดไว้โดยเคร่งครัด นั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ศกนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอว่า ในปัจจุบันนี้ยังมีข้าราชการบางคนขาดความเอาใจใส่ในการงาน ปล่อยให้งานในหน้าที่กั่งค้างอยู่มาก กระทำให้ราชการดำเนินไปล่าช้า สมควรจะได้ช่วยกันกวดขันเร่งรัดให้ข้าราชการปฏิบัติงานให้เป็นผลดีแก่ราชการยิ่งขึ้น ในที่สุดคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กวดขันข้าราชการในสังกัดให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปโดยเร็ว หากปรากฏว่าผู้ใดละเลยไม่เอาใจใส่ปล่อยให้งานกั่งค้างแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นขาดประสิทธิภาพ และให้พิจารณาในทางวินัยต่อไป

จึงขอเรียนมาเพื่อส่งการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนานูอักษร**

(หลวงชำนานูอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ที่ น.ว. ๓๗/๒๕๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๙๗

เรื่อง กำชับให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ปฏิบัติตามระเบียบการพัสดุ และระเบียบการจ้างเหมาโดยเคร่งครัด
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงการคลังรายงาน ว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเสนอว่า ในการตรวจใบสำคัญคู่จ่ายเงินได้พบว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการบางแห่งได้หลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบการพัสดุ เช่นในการซื้อของคร่าวหนึ่งที่มีวงเงินเกินกว่า ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งตามระเบียบฯ จะต้องดำเนินการซื้อโดยวิธีสับราคา แต่เจ้าหน้าที่ได้ให้ห้างร้านออกใบเสร็จรับเงินเป็นหลายฉบับ ฉบับหนึ่งมีวงเงินไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ทั้งๆ ที่สิ่งของเหล่านั้นซื้อในวันเดียวกัน ร้านเดียวกัน และเพื่อกิจการอย่างเดียวกันเพื่อเป็นการจัดซื้ออย่างธรรมดา กรณีเช่นนี้อาจเกิดผลเสียหายแก่ราชการได้ เพราะอาจทำให้ต้องซื้อของในราคาแพงกว่าปกติ เนื่องจากไม่ได้ทำการสับราคาหรือประกวดราคา แล้วแต่กรณี จึงขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาหาวิธีป้องกันการหลีกเลี่ยงดังกล่าว กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าพฤติการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการบางแห่งได้ปฏิบัติไปในลักษณะดังกล่าวนั้น เป็นการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และส่อไปในทางไม่เป็นไปตามความจริง แต่การที่จะกำหนดหลักการปฏิบัติไว้ในระเบียบฯ เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงนั้น เห็นว่าเป็นการไม่เหมาะสมและอาจไม่ได้รับผลสมความมุ่งหมาย เพราะเป็นกรณีที่สืบเนื่องมาจากการที่ข้าราชการผู้เป็นเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ และผู้ควบคุมการใช้จ่ายเงินของแต่ละกระทรวงทบวงกรมนั้นๆ ปล่อยปละละเลย ฉะนั้น จึงเห็นสมควรที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อลงมติกำชับเจ้าหน้าที่ของ กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ให้พึงสังวรและปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ โดยเฉพาะระเบียบการพัสดุ และระเบียบการจ้างเหมาอย่างเคร่งครัด หากเจ้าหน้าที่ผู้ใดมิได้ปฏิบัติตาม ให้ถือว่าเป็นความผิดและควรลงโทษเสียบ้าง

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ศกนี้ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กำชับข้าราชการในสังกัดให้ปฏิบัติตามระเบียบการพัสดุและระเบียบการจ้างเหมาโดยเคร่งครัดต่อไป

จึงขอเรียนยืนยันมา เพื่อให้แจ้งให้หน่วยราชการในสังกัดทราบทั่วกัน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

กองคลัง

ที่ น.ว. ๓๘/๒๕๕๗

กรมสารบรรณคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ข้าราชการแตกความสามัคคี
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ เดือนนี้ ท่านนายกรัฐมนตรี เสนอว่า ตามที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้ข้าราชการมีความสามัคคีเพื่อร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติราชการให้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย จนได้บัญญัติไว้เป็นวินัยในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้วนั้น บัดนี้ก็ยังปรากฏว่ามีข้าราชการในส่วนราชการบางแห่งแตกสามัคคีกัน อยู่เสมอ โดยเฉพาะข้าราชการในส่วนภูมิภาค เป็นการสมควรที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องสอดส่อง กวดขันเพื่อป้องกันมิให้เกิดแตกสามัคคีกันขึ้น ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนก็ควรพิจารณาลงโทษทางวินัย และถ้าไม่เข็ดหลาบก็ไม่ควรให้รับราชการต่อไป คณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย จึงลงมติให้ กระทรวงทบวงกรมถือเป็นหลักปฏิบัติตามข้อเสนอของท่านนายกรัฐมนตรีดังกล่าวนี้

จึงขอเรียนยืนยันมาเพื่อส่งการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

กองกลาง

เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ โปรดดูมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเพิ่มเติมในหนังสือสำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี ที่ น.ว.

๑๑/๒๕๐๕ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

ที่ น.ว. ๕๐/๒๕๕๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ให้ข้าราชการอุทิศเวลาให้แก่ราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือ ที่ น.ว. ๘๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖

ตามที่แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเรื่องให้กำชับข้าราชการให้มาปฏิบัติราชการตามเวลาที่กำหนด นั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ เดือนนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอว่า ขณะนี้ยังปรากฏว่ามีข้าราชการชอบใช้เวลาราชการไปหาความสำราญ หรือไปหาประโยชน์เป็นส่วนตัวอยู่เสมอๆ ไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ ซึ่งเป็นการผิดวินัย และทำให้ผู้มาติดต่อไม่ได้รับความสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ที่ติดต่อกับประชาชน จึงสมควรที่กระทรวงทบวงกรมต่างๆ จะกำชับควบคุมโดยกวัดขั้นและพิจารณาโทษกันเสียบ้าง เพื่อให้ข้าราชการได้ใช้เวลาราชการเพื่อประโยชน์สุขของราษฎรโดยแท้จริง

ในที่สุกคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กำชับข้าราชการให้อุทิศเวลาให้แก่ราชการตามนี้ที่กล่าวแล้ว โดยกวัดขั้นต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนานู อักษร**

(หลวงชำนานู อักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

กองกลาง

หมายเหตุ โปรดคุมมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมในหนังสือสำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๑๔/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๔

ที่ น.ว. ๔๑/๒๔๔๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ศกนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอว่า การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการที่มีกรณีถูกกล่าวหาใน กระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดควรจเร่งรัดทำการสอบสวนพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว ไม่ควรปล่อยให้เรื่องค้างอยู่เป็นเวลานานหลาย ๆ เดือนหรือแรมปี เพราะจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเดือดร้อน และทางราชการก็ขาดผู้ปฏิบัติงาน ในที่สุดคณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือเป็นหลักปฏิบัติในการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการต่อไป

จึงขอเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ โปรดดูมติ ก.พ. เพิ่มเติมในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๕๐๕/ว ๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๕ และหนังสือสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๖/ว ๘๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๕ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ท สร ๐๒๐๑/ว ๘๕ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๐

ที่ น.ว. ๕๗/๒๔๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑ มีนาคม ๒๔๙๗

เรื่อง ข้าราชการลาป่วยแล้วไปทำงานตอน

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๑๑๖/๒๔๙๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๔๙๕

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กวดขันในเรื่อง
ข้าราชการลาป่วยแล้วไปทำงานที่อื่น ดังความแจ้งอยู่แล้วนั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ศกนี้ ที่ประชุมได้
พิจารณาเห็นว่า ในเวลานี้ยังปรากฏว่ามีข้าราชการบางคนลาป่วยแต่ตัวไปทำงานอยู่ตามองค์การ
หรือบริษัทต่างๆ อยู่อีก ซึ่งเป็นการรายงานเท็จและเอาเปรียบราชการ ในที่สุดได้ลงมติให้
กระทรวงสาธารณสุข กวดขันในเรื่อง การออกใบรับรองของแพทย์ และให้กระทรวงทบวงกรม
ต่างๆ สั่งให้ผู้บังคับบัญชาสอดส่องกวดขันในเรื่องนี้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อจักได้ส่งการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ โปรดมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมในหนังสือกรมเลขานุการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๑๖/๒๔๙๕
ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๔๙๕ และหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.
๒๐๖/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๙๗

ควน

ที่ น.ว. ๕๙/๒๕๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ให้มีการตรวจโรคแก่ข้าราชการเป็นประจำทุกปี
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ศกนี้ ท่าน
นายกรัฐมนตรี ได้เสนอว่า เนื่องจากปรากฏว่ามีข้าราชการได้ลาป่วยในหนึ่งๆ เป็นจำนวน
มาก และบางคนมีโรคประจำตัว ทำให้เกิดความเฉื่อยชาทำงานเพื่อให้เวลาล่วงไปเพียงวัน
หนึ่งๆ เท่านั้น เป็นเหตุให้งานของชาติไม่ดำเนินก้าวหน้าสมความมุ่งหมายของรัฐบาล สมควร
จักได้มีการตรวจโรคแก่ข้าราชการทุกคนเป็นประจำทุกปี และถ้าแพทย์ได้ตรวจเห็นว่าข้าราชการ
ผู้ใดไม่สมควรจะให้คงรับราชการต่อไป ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการตาม
กฎหมายต่อไป ถ้าปรากฏว่าแพทย์ผู้ตรวจไม่ให้ความเห็นโดยสุจริต ให้ถือว่าเป็นภัยแก่ชาติ
และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษสถานหนัก หรืออาจถึงดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่กรณี

ในที่สัปดาห์คณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอ และ
อนุมัติให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ถือเป็นระเบียบปฏิบัติตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงขอเรียนยืนยันมา เพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชานาญอักษร**

(หลวงชานาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ท น.ว. ๘๙/๒๕๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ข้าราชการอ้างว่าไม่รู้กฎหมายและระเบียบแบบแผนในหน้าที่
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ได้พิจารณาเห็นว่าข้าราชการแต่ละคนย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบตามตำแหน่งหน้าที่ของตน หากได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ก็ดี หรือละเว้นมิได้ปฏิบัติก็ดี เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการแล้ว จะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายหรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับของทางราชการมิได้

จึงได้ลงมติว่า ข้าราชการผู้มีหน้าที่ปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งจะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายหรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับอันตนจำต้องปฏิบัติและอยู่ในหน้าที่ของตนมิได้ การที่ข้าราชการปฏิบัติงานไม่ชอบด้วยกฎหมายระเบียบแบบแผนก็ดี หรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายและระเบียบแบบแผนกำหนดก็ดี ให้ถือว่าเป็นการผิดวินัยหรือหย่อนสมรรถภาพแล้วแต่กรณี และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณีต่อไป

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชานาญอักษร**

(หลวงชานาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ที่ น.ว. ๙๕/๒๔๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๘ เมษายน ๒๔๙๗

เรื่อง การดำเนินคดีซึ่งรัฐบาลเป็นโจทก์หรือจำเลย

เรียน (เวียงกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๒๒๐/๒๔๙๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๔๙๖

ตามที่แจ้งมติคณะรัฐมนตรีซึ่งเห็นว่าในการดำเนินคดีซึ่งรัฐบาลเป็นโจทก์หรือจำเลยนั้น รัฐบาลมักจะแพ้คดีในชั้นศาลเป็นส่วนมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการสืบสวนหาหลักฐานในการต่อสู้คดีบกพร่องเพราะเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับขาดความรอบคอบและเอาใจใส่ และบางที่เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายมิได้ร่วมมือกัน ฉะนั้น เพื่อที่จะรักษาประโยชน์ของรัฐ จึงลงมติให้กรมตำรวจ กรมอัยการ ร่วมมือกันช่วยหาหลักฐานในการดำเนินคดีกันจนสุดความสามารถ และให้กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ร่วมมือโดยทั่วกัน นั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยรายงานมาว่า ได้ส่งกรมต่างๆ ในสังกัดให้ร่วมมือเกี่ยวกับเรื่องนั้นต่อไปแล้ว และกรมอัยการเสนอว่า ตามมติคณะรัฐมนตรีที่ให้กรมอัยการร่วมมือเพื่อหาหลักฐานในการดำเนินคดีจนเต็มความสามารถนั้น กรมอัยการมีความยินดีที่จะส่งพนักงานอัยการให้ปฏิบัติในการร่วมมือช่วยหาหลักฐานโดยให้พิจารณาข้อเท็จจริงและเหตุผลโดยละเอียดรอบคอบว่า คดีแต่ละเรื่องที่จะรับว่าต่างหรือแตกต่างกัน ยังมีหลักฐานอะไรอีกบ้างที่ควรจะได้มาประกอบการพิจารณา หรือนำสืบแสดงให้ศาลวินิจฉัยเพื่อรักษาประโยชน์ของรัฐ ซึ่งโดยปกติพนักงานอัยการโดยทั่วไปได้กระทำอยู่แล้ว แต่กรมอัยการเห็นว่าการปฏิบัติในการร่วมมือเพื่อช่วยหาหลักฐานในชั้นต่อไป ภายหลังจากที่พนักงานอัยการ ได้ส่งหรือแนะนำเพื่อให้หลักฐานนั้น ควรจะเป็นหน้าที่ของกรม กระทรวงผู้เป็นเจ้าของคดีจะค้นหาหลักฐานมาให้พนักงานอัยการ ถ้าไม่อาจจะทำได้โดยลำพังสมควรจะอาศัยเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรม กระทรวงผู้เป็นเจ้าของคดีก็ควรขอให้กรมตำรวจช่วยเหลือ และในกรณีเช่นนี้ยอมเป็นหน้าที่ของกรมตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจที่จะให้ความร่วมมือหาหลักฐานในการดำเนินคดีต่อไป ตามนัยแห่งมติคณะรัฐมนตรีมีนัยให้พึงปฏิบัติดังที่กรมอัยการเสนอนี้ก็ควรจะได้ข้อมความเข้าใจไปยังกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ เพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบ
ด้วย และให้กระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ถือเป็นทางปฏิบัติตามที่กรมอัยการเสนอ
จึงเรียนยี่นมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ทำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ที่ น.ว. ๑๕๒/๒๕๕๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนข้าราชการที่ขาดราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ได้พิจารณา
ปัญหาเรื่องการเบิกจ่ายเงินเดือนข้าราชการที่ขาดราชการ นอกจากจะลงโทษทางวินัยแล้ว
จะต้องถูกตัดเงินเดือนวันที่ขาดราชการนั้นด้วยหรือไม่ ในที่สุดจึงลงมติว่า เงินเดือนข้าราชการ
ในระหว่างที่ขาดราชการนั้น ไม่จ่ายให้

จึงเรียนยี่นมา เพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ทำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

กองนิติธรรม

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ โปรดดูพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น
ในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๘ วรรคแรก ซึ่งบัญญัติว่าข้าราชการที่ขาด
หรือหน้ราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน

ที่ น.ว. ๒๐๕/๒๕๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๐ สิงหาคม ๒๕๙๗

เรื่อง การโดยสารรถประจำทางและเข้าคู่มือรถพในโรงแรมรสพ
เรียน (เวียนกระทรวงทวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๙๗ รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (พลตรี ประมาณ อติเรกสาร) เสนอว่าได้ทราบจากบริษัท
เจ้าของรถยนต์โดยสารประจำทางว่า นอกจากน้ำมันขึ้นราคาซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายของรถยนต์โดย
สารสูงขึ้นแล้ว ยังมีทหารตำรวจนอกเครื่องแบบและนักเลงอันธพาลโดยสารรถโดยไม่ยอม
ชำระค่าโดยสาร วันหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ เป็นเหตุให้เจ้าของรถประจำทางขาดราย
ได้ซึ่งทำให้กิจการเดินรถต้องขาดทุน โดยปกตินี้ทหารตำรวจที่แต่งเครื่องแบบก็ไม่ได้เก็บ
ค่าโดยสารหรือลดค่าโดยสารให้อยู่แล้ว อนึ่ง โรงแรมรสพในต่างจังหวัดก็เช่นเดียวกัน ไม่
สามารถจะดำเนินกิจการให้ก้าวหน้าได้ เพราะถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเข้าคู่มือโดยไม่เสียค่าผ่าน
ประตู ชำบางคนยังพาพรรคพวกเข้าคู่มือด้วย สมควรจะได้ปราบปรามแก้ไขเสีย

ในที่สุดได้ลงมติให้กระทรวงมหาดไทยรับไปพิจารณาหาทางแก้ไขและปราบ
ปรามต่อไป และให้ทุกกระทรวงทบวงกรมสั่งกำชับข้าราชการในสังกัดห้ามมิให้ถือโอกาส
แสดงอิทธิพลใช้อิทธิฤทธิ์ต่อประชาชนดังกล่าว

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *ชำนาญอักษร*

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๒๐๖/๒๔๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๐ สิงหาคม ๒๔๙๗

เรื่อง ข้าราชการลาป่วยแล้วไปทำงานอื่น

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๕๗/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๔๙๗

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีให้กระทรวงสาธารณสุขกวดขัน ในเรื่องการออกใบรับรองแพทย์และให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ส่งให้ผู้บังคับบัญชาสอดส่องกวดขันมิให้ข้าราชการลาป่วยแล้วไปทำงานที่อื่น ซึ่งเป็นการรายงานเท็จและเอาเปรียบราชการนั้น

บัดนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อกวดขันให้การได้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งในเรื่องนี้ จึงมีคำสั่งให้วางระเบียบเพิ่มเติมขึ้นไว้ว่า การลาป่วย นั้นเมื่อผู้ใดป่วยต่อเนื่องกันตั้งแต่ ๑๐ วันขึ้นไป ให้ผู้บังคับบัญชาที่อนุญาตให้ลาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ไปสอบสวนให้得其ความจริงว่าป่วยจริงหรือไม่อย่างไร ส่วนการลากิจก็ควรอนุญาตเฉพาะกรณีที่เป็นจริง ๆ ไม่ใช่ลากิจเพื่อไปรับจ้างหารายได้พิเศษอื่น เป็นต้น หากข้าราชการผู้ใดลาเท็จ ให้ลงโทษทางวินัยโดยเคร่งครัด และถ้าผู้บังคับบัญชาคนใดรู้เห็นเป็นใจอนุญาตให้ข้าราชการผู้ใดลาเท็จหรือไม่ปฏิบัติตามที่กล่าวข้างต้น ก็ให้ถือว่ามีความผิดในทางวินัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *ท่านนายกรัฐมนตรี*

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

กองกลาง

หมายเหตุ โปรดดูมติ ค.ร.ม. ตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๑๖/๒๔๙๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๔๙๕ และหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๕๗/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๔๙๗

ท น.ว. ๒๒๙/๒๕๙๗

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๓ กันยายน ๒๕๙๗

เรื่อง การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาพิจารณาเห็นว่า มีบางกระทรวงทบวงกรมดำเนินการสอบสวนหรือส่งไล่ออก ปลด หรือให้ข้าราชการออกจากราชการไม่ชอบด้วยเจตนาอารมย์ และวิธีการในกฎหมาย เป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากและเสียหายแก่ทางราชการ ในที่สุดได้ลงมติให้หน่วยราชการต่าง ๆ กำชับเจ้าหน้าที่ให้เอาใจใส่ปฏิบัติราชการในเรื่องนี้ให้เป็นการถูกต้องเคร่งครัด ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนต่อไป

จึงขอเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปุ่น จาติกวณิช

(นายปุ่น จาติกวณิช)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ท น.ว. ๒๓๘/๒๕๙๗

ทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

๕ ตุลาคม ๒๕๙๗

เรื่อง ให้ปฏิบัติราชการด้วยความเอื้อเฟื้อ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ช่วยท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลควรถือหลักปฏิบัติราชการด้วยความเอื้อเฟื้อ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะคว้งปฏิบัติก็ไม่ควรบอกรับผิดให้พ้นไป ควรแนะนำชี้แจงให้ไปติดต่อยังผู้ซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือหากทำได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายและระเบียบแบบแผนก็ควรส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจหน้าที่นั้นๆ เสียเอง หากได้ถือหลักปฏิบัติด้วยความเอื้อเฟื้อเช่นนี้ การทำหนังสือหรือร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่รัฐบาลไม่เอาใจใส่ต่อธุระของประชาชน ก็จะมีน้อยลง

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดสั่งให้ข้าราชการในสังกัดถือปฏิบัติตามนี้ที่กล่าวนี้ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปุ่น จาติกวณิช

(นายปุ่น จาติกวณิช)

รักษาการในตำแหน่ง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

กรมตรวจราชการแผ่นดิน

พ. น.ว. ๑๒/๒๕๕๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๕ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาลเล่นการลงแชร์
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงการคลังเสนอว่า การหาผลประโยชน์โดยวิธีการที่เรียกกันว่า “ดิงแชร์, เล่นแชร์, ประมูลแชร์, เบี้ยแชร์” หรือเรียกอย่างอื่นก็ตาม อันมีทำนองว่า คนคนหนึ่งเข้ากันจัดเป็นวงหนึ่ง ออกเงินเป็นรายเดือน ฯลฯ คนละเท่า ๆ กันรวมเข้าเป็นเงินกองทุนกลาง แล้วผลัดกันชักกองทุนนั้นไปใช้สอยโดยเสียดอกเบี้ยถ้อยคำตามที่ใครจะเป็นผู้ประมูลให้ดอกเบี้ยเป็นอัตราสูงสุดประจำเดือน (หรือระยะเวลาหนึ่ง ๆ) นั้น บัดนี้ข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาลนิยมแพร่หลายกันขึ้นอีก การที่ข้าราชการไปร่วมวิธีการเช่นนี้ย่อมก่อให้เกิดหนี้สินขึ้นได้ เพราะได้ใช้เงินเดือนไปลงทุน และเมื่อประมูลดอกเบี้ยสูงเพื่อให้ได้เงินไปใช้สอยแล้วในเดือนต่อ ๆ ไปก็ย่อมจะขาดแคลนเงินสำหรับใช้สอย อันจะก่อให้เกิดคอร์รัปชันขึ้นได้ง่าย จึงเห็นควรห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาลเล่นการลงแชร์เสีย โดยปฏิบัติดังนี้ สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้เล่นร่วมนั้นควรห้ามทันที ส่วนผู้ที่เล่นร่วมอยู่แล้วให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้มาจดทะเบียนและแจ้งกำหนดเวลาที่เสร็จสิ้นการเล่นร่วมของวงหนึ่ง ๆ ไว้ เมื่อถึงกำหนดที่รับจดทะเบียนไว้ก็ให้ยุติโดยเด็ดขาด จึงเสนอ ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ศกนี้ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงขอยืนยันมาเพื่อส่งการและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้ผู้ว่าราชการภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนานูอักษร**

(หลวงชำนานูอักษร)

กองกลาง

เลขานุการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ที่ น.ว. ๑๖/๒๔๙๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

๑๕ มกราคม ๒๔๙๘

เรื่อง ให้เจ้าหน้าที่การเงินและผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวง
การคลังโดยเคร่งครัด

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๑๖๕/๒๔๙๖ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๔๙๖

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเรื่องความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา ใน
กรณีเงินของทางราชการขาดหายไป โดยมีมติให้ถือเป็นระเบียบว่าหากมีกรณีเงินขาดบัญชี
ขึ้นแก่องค์การหรือหน่วยราชการใดแล้ว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่ควบคุมงานหรือส่วน
ราชการนั้นโดยตรง ต้องรับผิดชอบตามลำดับด้วย นั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ศกนี้ ที่ประชุมได้
พิจารณาเห็นว่า ตามที่ปรากฏว่าเงินของทางราชการขาดบัญชีไปเพราะการทุจริตเสมอ
เนื่องจากเจ้าหน้าที่ได้ปล่อยปละละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลัง และมีได้
สืบชี้ประวัติของเจ้าหน้าที่การเงินแต่ประการใด ในที่สุดได้ลงมติให้กำชับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ
การเงินและการบัญชีให้ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลังโดยเคร่งครัด

จึงขอเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปุ่น จาติกวนิช

(นายปุ่น จาติกวนิช)

รักษาการในตำแหน่ง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

กองคลัง

ที่ น.ว. ๗๓/๒๕๕๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง บริษัทการค้าและข้าราชการเป็นกรรมการในบริษัทการค้า
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม และจังหวัด)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณาเห็นว่า เนื่องจากปรากฏว่ามีบริษัทการค้าบางบริษัทประกอบการค้าไปในทางไม่สุจริต ซึ่งอาจเป็นการเสียหายแก่ประชาชนและราชการได้ นอกจากนี้ยังปรากฏว่าในการที่ข้าราชการไปเป็นกรรมการในบริษัทการค้านั้น บริษัทการค้ามักจะได้รับโอกาสใช้อิทธิพลของข้าราชการนั้นๆ ไปประกอบการในทางไม่สุจริตอันเป็นการไม่สมควร

ในที่สุกได้ลงมติให้ถือเป็นหลักการว่า

๑) บริษัทการค้าใดที่ประกอบการค้าโดยไม่สุจริตแล้ว ห้ามมิให้หน่วยราชการทำการติดต่อด้วย

๒) บริษัทการค้าใดที่มีข้าราชการเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย ถ้าประกอบการค้าในทางไม่สุจริตแล้ว ข้าราชการที่เป็นกรรมการร่วมอยู่นั้นต้องรับผิดชอบในทางวินัย และห้ามมิให้หน่วยราชการทำการติดต่อกับบริษัทการค้าเหล่านั้นๆ เช่นเดียวกัน

จึงขอยืนยันมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ภาคและจังหวัดทราบแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนานาญอักษร**

(หลวงชำนานาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ท น.ว. ๑๐๒/๒๔๙๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๑ พฤษภาคม ๒๔๙๘

เรื่อง การสั่งพักราชการ

เรียน นายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือท น.ว. ๖๓/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๔๙๘

ตามที่ได้แจ้งคำสั่งท่านนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการสั่งพักราชการในกรณีข้าราชการกระทำผิดในหน้าที่ราชการ จนถึงมีการตั้งกรรมการสอบสวน หรือส่งเจ้าพนักงานตำรวจสอบสวนแล้ว ขอให้เจ้ากระทรวงหรือผู้มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นพักราชการ

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๔๙๘ พล.ต. ประมาณ อติเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมเสนอว่า ตามระเบียบที่ให้สั่งพักข้าราชการเมื่อกระทำผิดในหน้าที่ราชการนั้น ปรากฏว่ามีข้าราชการบางคนได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนและถูกสั่งพักราชการไปแล้วเป็นเวลาถึง ๗-๘ เดือน ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ยังมิได้ดำเนินคดีฟ้องร้องยังโรงศาลเป็นการเสร็จสิ้นไปแต่ประการใด และบางที่ผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เคยถูกเรียกตัวไปสอบสวนเลยก็มี การปล่อยไว้ล่าช้าเช่นนี้เป็นผลเสียหายแก่ราชการ และเป็นการเดือดร้อนแก่ผู้ถูกสั่งพักราชการด้วย สมควรจะได้พิจารณาหาทางแก้ไขต่อไป

ในที่ที่สุดคณะรัฐมนตรีได้ลงมติว่า ในกรณีที่ข้าราชการถูกสั่งพักราชการให้รีบดำเนินการสอบสวนและพิจารณาคำวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ถ้าพ้น ๓ เดือนแล้วให้ผู้ที่สั่งพักราชการสอบถามผู้ทำการสอบสวน หากเห็นว่าการสอบสวนมิได้ดำเนินการไปตามความเหมาะสมก็ให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้ากระทรวงที่จะพิจารณาสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการได้ จึงขอยืนยันมา เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *ชานาญอักษร*

(หลวงชานาญอักษร)

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ ข้อความที่เป็นตัวดำได้ถูกยกเลิกและแก้ไขใหม่ (ดู น.ว. ๑๒๔/๕๘)

โปรดดูมติ ค.ร.ม. เพิ่มเติมตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๑๒๒/๒๔๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๔๕๘

ที่ น.ว. ๑๒๒/๒๔๙๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๘ มิถุนายน ๒๔๙๘

เรื่อง การสั่งให้ข้าราชการพักราชการ

เรียน นายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๖๓/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๔๙๘

ตามที่ได้แจ้งคำสั่งท่านนายกรัฐมนตรีและมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการสั่งพักราชการในกรณีข้าราชการกระทำความผิดในหน้าที่ราชการ จนถึงกับมีการตั้งกรรมการสอบสวน หรือส่งเจ้าพนักงานตำรวจสอบสวน มาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ สำนักงาน ก.พ. รายงานว่า ก.พ. ได้พิจารณาเห็นว่า การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนผู้ถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือมีกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการเพื่อสอบสวนพักราชการนั้น ปรากฏว่า ผู้บังคับบัญชามักจะสั่งพักราชการแต่ข้าราชการชั้นผู้น้อยเป็นส่วนมาก สำหรับข้าราชการชั้นพิเศษมักจะไม่ให้สั่งพักราชการ แต่สั่งให้ไปประจำกระทรวง ก.พ. เห็นว่า ข้าราชการชั้นพิเศษที่มีกรณีต้องสอบสวนดังกล่าว ถ้ายังคงรับราชการอยู่ อาจมีอิทธิพลที่จะทำให้การสอบสวนไม่ได้ข้อเท็จจริงที่แน่นอน สมควรสั่งพักราชการตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๘ ว่า ตามหลักการนั้นให้สั่งพักราชการ แต่ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้ากระทรวงที่จะพิจารณาสั่งตามเหตุผลเฉพาะราย

จึงขอยืนยันมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชานาญอักษร**

(หลวงชานาญอักษร)

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

เลขธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ท น.ว. ๑๒๔/๒๔๙๔

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๘ มิถุนายน ๒๔๙๘

เรื่อง การส่งพักราชการ

เรียน นายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือ ท น.ว. ๑๐๒/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๔๙๘

ตามที่ไต่ขียนัยมติคณะรัฐมนตรีเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งพักราชการนั้น ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๘ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาถึงเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ในที่สุดลงมติว่า ให้แก้มติคณะรัฐมนตรีเดิม (ตามที่ได้แจ้งมาโดยหนังสือ ท น.ว. ๑๐๒/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๔๙๘) เสียใหม่ เป็นว่า “ในกรณีที่ข้าราชการถูกส่งพักราชการ ให้รีบดำเนินการสอบสวนและพิจารณาคำวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ถ้าถึง ๓ เดือนแล้ว ให้เจ้ากระทรวงพยายามเร่งรัดผู้ทำการสอบสวนและติดตามเรื่องจนกว่าจะเสร็จ”

จึงขอยืนยันมา เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

พ. น.ว. ๑๕๒/๒๕๙๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๙๘

เรื่อง ระเบียบการลงโทษข้าราชการสุบี่น
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรมภาคและจังหวัด)

ด้วยสำนักงาน ก.พ. แจ้งมาว่า ท่านนายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ. เห็นควร
วางบทลงโทษข้าราชการสุบี่น ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นควรวางระเบียบการลงโทษ
ข้าราชการสุบี่นไว้ดังนี้

๑. ข้าราชการพลเรือนผู้ใดเสฟี่นอยู่ก่อนวันใช้ระเบียบนี้ ให้รีบรายงาน
ต่อผู้บังคับบัญชา และให้ผู้บังคับบัญชาให้ลาหยุดราชการเพื่อพักรักษาตัวได้เป็นเวลาไม่เกิน
๓ เดือน ถ้าพักรักษาตัวตามกำหนดแล้ว กระทรวงสาธารณสุขไม่รับรองว่าข้าราชการ
พลเรือนผู้นั้นเลิกเสฟี่นได้โดยเด็ดขาดให้พิจารณาให้ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นออกจากราชการ
ฐานประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

๒. เมื่อประกาศใช้ระเบียบนี้แล้ว ข้าราชการพลเรือนผู้ใดเสฟี่นให้ถือว่า
ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นทำลายเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นการประพฤติชั่วอย่าง
ร้ายแรง ให้พิจารณาลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดเสฟี่น
และมีได้มีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตาม (๑) ผู้นั้นจะอ้างว่าเสฟี่นก่อนวันใช้ระเบียบนี้หา
ได้ไม่

สำหรับข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ทางราชการแต่งตั้งให้
ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเสฟี่น เช่น ผู้พิสูจน์ฝิ่นของกรมสรรพสามิต เป็นต้น ไม่อยู่ในบังคับ
ตามระเบียบนี้ แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งหน้าที่นั้นแล้ว ให้ปฏิบัติตาม (๑) โดยอนุโลม

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ศกนี้ ลงมติเห็น
ชอบด้วยและให้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

จึงขอเรียนมาเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

กองนิติธรรม

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ โปรดดูมติ ค.ร.ม. เพิ่มเติมตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.

๒๒๘/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๔๕๕ และที่ กค ๕๕๔๘/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๐๐

ที่ น.ว. ๑๗๘/๒๔๗๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑ กันยายน ๒๔๗๘

เรื่อง **ข้าราชการประกอบการค้า**

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม ภาค และจังหวัด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย **สำเนาประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีเรื่องข้าราชการประกอบการค้า**

ด้วยท่านนายกรัฐมนตรีมีความประสงค์ที่จะไม่ให้ข้าราชการประกอบการค้า และให้เลิกการค้าประเภทผูกขาดอันเป็นการกระทบกระเทือนอาชีพของประชาชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยตามสำเนาประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีที่ได้ส่งมาพร้อม

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ได้แจ้งให้ภาคและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

กองนิติธรรม

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ โปรดดูมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมในหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.

๒๐๐/๒๔๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๕๘

ประกาศสำนักคณะรัฐมนตรี

เรื่อง ข้าราชการประกอบการค้า

โดยที่ปรากฏว่า ในปัจจุบันนี้ ได้มีข้าราชการทำการค้ากันมาก การกระทำการค้าขายเช่นนี้อาจทำให้การปฏิบัติราชการไม่ได้ผลดี ความจริงเรื่องนี้ก็ได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๗๔ บัญญัติว่า

“มาตรา ๗๔ ข้าราชการพลเรือนต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้

ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดๆ นอกจากทางราชการ จะสั่งหรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า การดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท อาจนำความเสียหายมาสู่ทางราชการได้ ก็ให้มีอำนาจสั่งห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งนั้นได้”

ฉะนั้น ถ้าข้าราชการทำการค้าขายจนถึงกับไม่เป็นการอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการก็ดี เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดๆ นอกจากทางราชการจะสั่งหรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดก็ดี ก็ย่อมเป็นผิดวินัยตั้งกล่าวแล้ว อนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาคอยสอดส่องดูด้วยว่า การที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาดำรงตำแหน่งอยู่ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น อาจนำความเสียหายมาสู่ทางราชการได้หรือไม่ ถ้าเห็นว่าอาจนำความเสียหายมาสู่ทางราชการได้ ก็ให้ใช้อำนาจสั่งห้ามข้าราชการผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามิให้ดำรงตำแหน่งนั้น

อนึ่ง เนื่องด้วยรัฐบาลมีนโยบายที่จะให้เลิกการค้าขายประเภทผูกขาดในทางข้อเท็จจริงและตามมาตรา ๗๒ ข้าราชการพลเรือนต้องสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลด้วยความบริสุทธิ์ใจ ฉะนั้นให้เลิกการค้าขายประเภทผูกขาดนี้เสียในโอกาสแรกที่จะกระทำได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ทั้งนี้ ให้ข้าราชการทุกคนปฏิบัติตามระเบียบวินัยตั้งกล่าวแล้วโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนจะได้รับโทษทางวินัยอย่างหนัก

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๒๐๐/๒๔๙๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๔ กันยายน ๒๔๙๘

เรื่อง ข้าราชการประกอบการค้า

เรียน (เวียงนครทรวงทวงกรม ภาค และจังหวัด)

อ้างถึง หนังสือ ที่ น.ว. ๑๗๘/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๔๙๘

ตามที่ได้ส่งสำเนาประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีเรื่องข้าราชการประกอบการค้า มาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้แจ้งเพิ่มเติมมาว่า คำว่า “ตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท” ในประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นนั้น หมายถึง กรรมการผู้จัดการ ผู้อำนวยการ กรรมการจัดการ ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่หรือคนงานในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท ข้าราชการจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวแล้วในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทไม่ได้ เว้นแต่ทางราชการจะส่งหรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ได้แจ้งให้ภาคและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนานูอักษร**

(หลวงชำนานูอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ควนมาก

ที่ น.ว. ๒๓๐/๒๕๔๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการจ้าง ฯ และระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ฯ

เรียน (เว็ยนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๑๓๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม และที่ น.ว. ๑๕๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘

ตามที่ไต่ถามยืนยันมติคณะรัฐมนตรีเรื่องให้ใช้ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ปฏิบัติในหลักการที่จะยกเลิกให้สิทธิพิเศษแก่หน่วยราชการ องค์การรัฐบาล องค์การเอกชน บริษัท ห้าง ร้าน เสียทั้งสิ้นมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้ใช้ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการจ้าง ฯ และว่าด้วยการพัสดุ ฯ รวม ๒ ฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับได้มีหลักการให้จ้างและซื้อสิ่งของโดยวิธีประมูลนั้น การประมูลตามระเบียบนั้นยังมีช่องทางให้เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการใช้วิธีการอื่นไม่เป็นธรรมอยู่ได้อีกบางประการ เป็นการสมควรที่จะกำหนดเงื่อนไขในการประมูลให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยส่งวางระเบียบเพิ่มเติมอันเกี่ยวกับการประมูลดังต่อไปนี้

๑. การวางเงินมัดจำซอง ให้ใช้เช็คของธนาคารหรือเช็คที่ธนาคารรับรองแล้วแทนเงินมัดจำได้

๒. รายการหรือแบบพิมพ์ที่ทำไว้เพื่อให้ผู้ยื่นประมูลซื้อหรือรับไปพิจารณาเพื่อเข้ายื่นประมูลนั้น ให้จัดทำไว้ให้เพียงพอแก่ผู้ต้องการ อย่าให้ขาดได้

๓. การเปิดซองประมูลเพื่อพิจารณาผลของการประมูล ให้กระทำโดยเปิดเผยต่อหน้าผู้เข้ายื่นประมูลทุกคนที่ประสงค์จะทราบผลการประมูลนั้น

๔. กำหนดเวลาเปิดซองประมูลให้กำหนดโดยแน่นอน ห้ามมิให้ร่นเวลาหรือเลื่อนเวลาเปลี่ยนแปลงไปจากที่ประกาศไว้

๕. สำหรับแบบการก่อสร้างหรือรายการของที่จะส่งข้อ ที่มีรายละเอียดจะต้องทำรายละเอียดแสดงให้ชัดเจนให้ผู้เข้ายื่นประมูลทราบและเข้าใจได้ถูกต้อง ห้ามมิให้มีกรอกรายละเอียดหรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียดภายหลังเมื่อประมูลเสร็จแล้ว (ข้อนี้ยกเลิกแล้วดูหมายเหตุข้างท้าย)

๖. การก่อสร้างอาคาร ถ้ามีแบบที่คณะกรรมการอนุมัติและกำหนดมาตรฐานไว้แล้ว ให้ใช้แบบการก่อสร้างและรายการก่อสร้างตามแบบมาตรฐานที่กำหนดไว้ ไม่ให้ใช้แบบอื่น ถ้ามีความจำเป็นก็ให้ขออนุญาตกระทรวงการคลังก่อน

๗. เมื่อผู้รับจ้างหรือผู้ส่งสิ่งของแจ้งการส่งมอบงานหรือสิ่งของตามสัญญาเมื่อใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้กรรมการหรือเจ้าหน้าที่ตรวจรับดำเนินการตรวจรับภายใน ๑ สัปดาห์

๘. เมื่อผู้รับจ้างหรือผู้จำหน่ายสิ่งของให้ทางราชการถูกต้อง โดยมีใบรับเป็นหลักฐาน เจ้าหน้าที่เบิกจ่ายเงินจะต้องดำเนินการตามลำดับก่อนหลังที่เจ้าหน้าที่ได้รับหลักฐาน และจะต้องดำเนินการเขียนฎีกาเบิกเงินภายใน ๑ สัปดาห์ และกรมบัญชีกลางกระทรวงการคลัง ผู้รับฎีกาจะต้องจัดการจ่ายเงินให้ภายใน ๑ สัปดาห์ กับเจ้าหน้าที่ผู้จ่ายเงินจะต้องไปรับเงินมาจ่ายให้ผู้รับจ้างหรือผู้จำหน่ายสิ่งของให้ทางราชการภายใน ๑ สัปดาห์ เช่นเดียวกัน

๙. ข้าราชการผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ เมื่อสอบสวนได้ความจริงจะต้องถูกลงโทษอย่างต่ำให้ออกจากราชการ แล้วแต่ความร้ายแรงของความผิดนั้น

คณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ศกนี้ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอ และอนุมัติให้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ภาคและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) *บ้านาญอักษร*

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ

ที่ น.ว. ๒๔๑/๒๔๙๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๘

เรื่อง แนวทางป้องกันผู้สมัครเข้ารับราชการที่บิดบังกรณีขาดคุณสมบัติ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักงาน ก.พ. เสนอมาว่า ก.พ. ได้พิจารณาเห็นว่า ข้าราชการพลเรือน
ที่ถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำความผิดทางวินัยบางคน ได้สมัครกลับเข้า
รับราชการอีก โดยบิดบังกรณีที่ขาดคุณสมบัติไว้ ทั้งนี้ย่อมเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก.พ.
จึงเสนอแนวทางปฏิบัติในกรณีเช่นนี้มาว่า ก่อนที่จะบรรจุผู้ใดเข้ารับราชการ ขอให้สืบสวน
ให้แน่นอนเสียก่อนว่าไม่ขาดคุณสมบัติ ถ้าสงสัยอย่างไรให้ถามทาง ก.พ. กุรุสภา หรือกรม
ตรวจราชการแผ่นดิน หรือกรมประมวลราชการแผ่นดิน และให้ดำเนินคดีแก่ผู้สมัครเข้ารับ
ราชการที่แจ้งเท็จบิดบังกรณีที่ขาดคุณสมบัติทุกรายด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ศกนี้ ลงมติเห็นชอบ
ด้วย และให้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

กองกลาง

ฉบับ

ที่ น.ว. ๒๖๔/๒๕๙๔

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๕ ธันวาคม ๒๕๙๔

เรื่อง ให้พิจารณาลงโทษข้าราชการที่ใช้เวลาราชการไปหาความสำราญส่วนตัว
เรียน (เวียนกระทรวง)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ศกนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอว่า ปรากฏว่ามีข้าราชการบางนายชอบใช้เวลาราชการไปเที่ยวแสวงหาความสำราญส่วนตัว โดยมีได้คำนึงถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ประเทศชาติเป็นเหตุให้งานในหน้าที่คั่งค้าง การกระทำดังกล่าวแล้วนับว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ไม่สมควรที่ข้าราชการที่จะพึงกระทำ ฉะนั้นเมื่อปรากฏว่ามีข้าราชการผู้ใดประพฤติตนดังกล่าวแล้ว ควรให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษในสถานหนัก คือ ไล่ออก หรือปลดออก หรือให้ออกจากราชการตามควรแก่กรณีเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่บุคคลอื่น ๆ ต่อไป ในที่สุดที่ประชุมลงมติให้เจ้ากระทรวงรับไปสั่งการเป็นการภายใน

จึงขอเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนานัญอักษร**

(หลวงชำนานัญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

กองกลาง

ด
ท น.ว. ๒๔๐/๒๔๙๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๙ ธันวาคม ๒๔๙๘

เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยเสนอว่า ที่ประชุมกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาถึงเรื่องการแก้ไขป้องกันปราบปรามการพนันสลากกินรวบ ซึ่งกรมตำรวจเสนอว่าในขณะการพนันสลากกินรวบยังไม่หมดสิ้นไป สมควรที่จะดำเนินการปราบปรามโดยเด็ดขาดสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้การปราบปรามไม่ใคร่ได้ผลมีหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็คือเจ้าพนักงานบางคนมีส่วนได้เสียร่วมในการนี้ด้วย ซึ่งจำเป็นจะต้องปราบปรามโดยเด็ดขาดในส่วนการปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบหรือมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วยนั้น ที่ประชุมกระทรวงมหาดไทยมีมติเห็นชอบในหลักการตามที่กรมตำรวจเสนอว่า การพนันประเภทนี้ผู้นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายตลอดจนพ่อค้าประชาชนและข้าราชการบางแห่งถึงกับมีการซื้อขายเลขสลากกินในสถานที่ราชการ ในด้านการปราบปรามนั้นถ้าหากยังมีข้าราชการเข้าเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ไม่ว่าจะเจ้ามือ ผู้เดินขาย หรือผู้เล่นก็ตาม ย่อมเป็นการยากที่จะทำการปราบปรามการพนันประเภทนี้ให้หมดสิ้นไปได้ จึงเห็นว่าควรพิจารณาลงโทษข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพนันประเภทนี้ในสถานหนัก กล่าวคือ ให้เจ้าพนักงานฝ่ายปราบปรามดำเนินคดีแก่ข้าราชการผู้นั้นอย่างจริงจังโดยไม่ต้องเห็นแก่หน้าผู้ใด หากพยานหลักฐานในทางคดีไม่พอพ้อง แต่มีเหตุผลน่าเชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นเจ้ามือ ผู้เดินขาย หรือผู้เล่นก็ตาม ให้พิจารณาลงโทษทางการปกครองแก่ข้าราชการผู้นั้นโดยอย่างน้อยก็ต้องให้ออกจากราชการไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ศกนี้ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ ให้ดำเนินการปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบเป็นการทั่วไปโดยเคร่งครัด และให้กรมตำรวจราชการแผ่นดินเป็นเจ้าหน้าที่รักษาการตามมตินี้ต่อไป

จึงขอเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) **ข้าพเจ้า**

(หลวงข้าพเจ้า)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ควน

ท น.ว. ๕๔/๒๕๙๙

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

๒๑ มีนาคม ๒๕๙๙

เรื่อง ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการพลเรือน

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการพลเรือน รวม ๑๐ ชุด

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาถึงเรื่องที่ข้าราชการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง เห็นว่าข้าราชการในฐานะส่วนตัวก็เป็นประชาชนเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป ในฐานะเป็นข้าราชการก็มีกฎหมายบัญญัติระเบียบวินัย และในต่างประเทศส่วนมากก็ให้เสรีภาพแก่ข้าราชการในการที่จะเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง สิทธิทางการเมืองเป็นเสรีภาพอันจำเป็นของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ ถ้าไม่มีความจำเป็นอย่างยั้งแล้วก็ไม่ควรตัดเสรีภาพของประชาชน จึงลงมติไม่ตัดสิทธิในการที่ข้าราชการจะเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง แต่ผู้นั้นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบประเพณีนิยมของข้าราชการแต่ละประเภท และให้ ก.พ. พิจารณาวางระเบียบเกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนขึ้น ซึ่ง ก.พ. ได้ร่างเสนอมาและคณะรัฐมนตรีพิจารณา ลงมติเห็นชอบด้วยแล้ว จึงได้แนบมาพร้อม

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้ข้าราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่อง

ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปุ่น จาติกวนิช

(นายปุ่น จาติกวนิช)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรี ว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการพลเรือน

โดยที่เป็นการสมควรวาง ระเบียบว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการพลเรือน คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

กระทรวงทบวงกรมใดมีเหตุพิเศษ ซึ่งจะต้องมีระเบียบโดยเฉพาะ ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดขออนุมัติคณะรัฐมนตรี เพื่อวางระเบียบสำหรับกระทรวงทบวงกรม นั้น

ข้อ ๒ ข้าราชการพลเรือนจะนิยมหรือเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองใดๆ ที่ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย และจะไปประชุมอันเป็นการประชุมของพรรคการเมืองนั้นเป็นการส่วนตัวก็ได้ แต่ในทางที่เกี่ยวกับประชาชนและในหน้าที่ราชการ ต้องกระทำตนเป็นกลาง ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลโดยไม่คำนึงถึงพรรคการเมือง และไม่กระทำการให้เป็นการฝ่าฝืนวินัยที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนกับต้องไม่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (๑) ไม่ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองใดๆ เว้นแต่ผู้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภท ๒ หรือข้าราชการการเมือง
- (๒) ไม่ใช้สถานที่ราชการในกิจการทางการเมือง
- (๓) ไม่วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาลให้ปรากฏแก่ประชาชน
- (๔) ไม่แต่งเครื่องแบบราชการไปร่วมประชุมพรรคการเมือง หรือไปร่วมประชุมในที่สาธารณะสถานใดๆ อันเป็นการประชุมที่มีลักษณะทางการเมือง
- (๕) ไม่ประดับเครื่องหมายของพรรคการเมืองในเวลาสวมเครื่องแบบราชการ หรือในเวลาราชการ หรือในสถานที่ราชการ
- (๖) ไม่แต่งเครื่องแบบของพรรคการเมืองเข้าไปในสถานที่ราชการ

(๗) ไม่บังคับให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองใด และไม่กระทำการในทางให้คุณให้โทษ เพราะเหตุที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนนิยม หรือเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองใดที่ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๘) ไม่ทำการขอร้องให้บุคคลใดๆ ทัศนคติเงินหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แก่พรรคการเมือง

(๙) ไม่โฆษณาหาเสียงเพื่อประโยชน์แก่พรรคการเมือง หรือแสดงการสนับสนุนพรรคการเมืองใดๆ ให้เป็นการเปิดเผยในที่ประชุมพรรคการเมือง และในที่ที่ปรากฏแก่ประชาชน หรือเขียนจดหมายหรือบทความไปลงหนังสือพิมพ์ หรือพิมพ์หนังสือหรือรับใบปลิวซึ่งจะจำหน่ายแจกจ่ายไปยังประชาชนอันมีข้อความที่เป็นลักษณะของการเมือง

(๑๐) ไม่ปฏิบัติหน้าที่แทรกแซงในทางการเมือง หรือใช้การเมืองเป็นเครื่องมือเพื่อกระทำกิจการต่างๆ อาทิเช่น วิ่งเต้นติดต่อกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือพรรคการเมือง เพื่อนำร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติเสนอสภาฯ หรือตั้งกระทู้ถามรัฐบาล

(๑๑) ในระยะเวลาที่มีการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่แสดงออกโดยตรงหรือโดยปริยายที่จะเป็นการช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง และในทางกลับกัน ไม่กีดกัน ทำหนิตีเตียน ทัณฑ์ หรือให้ร้าย ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๙

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๑๖๙/๒๕๙๙

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๕ ตุลาคม ๒๕๙๙

เรื่อง เปลี่ยนแปลงระเบียบการสอบสวนการทุจริตเกี่ยวกับการเงิน
เรียน (เวณกระทรวงมหาดไทย)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๖/๒๕๙๕ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๙๕

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๙๕ เปลี่ยนแปลงระเบียบ
การสอบสวนการทุจริตเกี่ยวกับการเงิน นั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยรายงานว่า การที่กรมตำรวจจะต้องรับคดีจากท้องที่
ต่าง ๆ มาดำเนินการตามนัยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ทำให้กรมตำรวจมีปริมาณงานเพิ่ม
มากขึ้น เป็นเหตุให้การปฏิบัติงานเนิ่นนานไปบ้าง รวมถึงการดำเนินการสอบสวนคดี เมื่อ
มีการตรวจพบว่าเทศบาลใดมีเงินขาดบัญชีเกิดขึ้นและได้ส่งเรื่องให้กรมตำรวจเป็นผู้พิจารณา
ดำเนินคดีทางอาญา เมื่อการดำเนินการไม่อาจเป็นไปได้โดยรวดเร็วแล้ว เทศบาลก็ไม่อาจ
ดำเนินคดีทางแพ่งได้ภายในกำหนดอายุความ ๑ ปี นับแต่วันตรวจพบการทุจริตเนื่องจาก
กรมตำรวจได้อายัดเอกสารไว้ เป็นเหตุให้เทศบาลได้รับความเสียหาย ไม่อาจเรียกเงินที่ขาด
บัญชีคืนได้โดยคดีขาดอายุความ กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะได้เปลี่ยน
แปลงระเบียบการสอบสวนการทุจริตที่เกี่ยวกับการเงินของเทศบาลเสียใหม่ จึงได้มอบให้กรม
ตำรวจ สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และกรมมหาดไทย ร่วมกันพิจารณา
เปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบดังกล่าว กรมตำรวจ สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
และกรมมหาดไทยได้ร่วมกันพิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นเสนอว่าควรเปลี่ยนแปลง
ระเบียบการสอบสวน กรณีทุจริตโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเงินเทศบาลเสียใหม่ ดังนี้คือ

๑. ถ้าการทุจริตเกิดขึ้นในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี ทางกรมตำรวจ
จะมอบให้เป็นหน้าที่ของพนักงานตำรวจของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางทั้งเดิม

๒. ถ้าการทุจริตเกิดขึ้นในส่วนภูมิภาค นอกจากจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือคณะกรรมการที่จังหวัดแต่งตั้งผู้ตรวจพบการทุจริต มอบเรื่องให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการทุกกรณีไป เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยจะได้สั่งการ ให้เป็นอย่างอื่นเฉพาะเรื่องเฉพาะรายไป และให้จังหวัดแจ้งผลการดำเนินคดีโดยทำรายงาน ขึ้น ๒ ชุด ตามแบบที่ส่งกรมตรวจราชการแผ่นดิน เพื่อส่งกระทรวงมหาดไทย ๑ ชุด และส่งกองบัญชาการตำรวจ ๑ ชุด เพื่อประโยชน์ของการสถิติ

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว จึงขอให้นำเสนอกณะ รัฐมนตรีพิจารณาเปลี่ยนแปลงระเบียบการสอบสวนการทุจริต โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการ เงินของเทศบาลต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๘๙ ลงมติเห็นชอบ ด้วย และอนุมัติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนยี่นยี่นมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชานาญอักษร**

(หลวงชานาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ กค ๑๐๔๓๗/๒๔๙๙

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๕ ตุลาคม ๒๔๙๙

เรื่อง หลักเกณฑ์การผ่อนชำระเงินในกรณีทรัพย์สินของรัฐถูกยกยอกหรือ
สูญหาย

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๔๕๒๒๔/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๔๙๙

ตามที่ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติหลักเกณฑ์การผ่อน
ชำระเงินในกรณีที่ทรัพย์สินของรัฐถูกยกยอกหรือสูญหาย ซึ่งมีหลักเกณฑ์ว่า หากเงินที่ต้อง
รับผิดชอบจำนวนมาก ก็ให้ส่งเป็นรายเดือนมาก ถ้าน้อยก็ให้ส่งเป็นรายเดือนน้อย โดย
..... บำนาญ ที่ผู้นั้นได้รับสำหรับการประกอบการพิจารณา

ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๙๙ ลงมติเห็นชอบ
ต่อไปได้

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนานุกฤษ**

(หลวงชำนานุกฤษ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ที่ น.ว. ๒๒๘/๒๕๙๙

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๒ ธันวาคม ๒๕๙๙

เรื่อง ระเบียบการลงโทษข้าราชการสุบผืน
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือ ที่ น.ว. ๑๕๒/๒๕๙๙ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๙๘

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ วางระเบียบการลงโทษข้าราชการสุบผืน รวม ๒ ข้อ ซึ่งความในข้อ ๑ มีว่า “ข้าราชการพลเรือนผู้ใดเสฟผืนอยู่ก่อนวันใช้ระเบียบนี้ ให้รีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชาและให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ลาหยุดราชการ เพื่อพักรักษาตัวได้เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน ถ้าพักรักษาตัวตามกำหนดแล้ว กระทรวงสาธารณสุขไม่รับรองว่า ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นเลิกเสฟผืนได้โดยเด็ดขาด ให้พิจารณาให้ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นออกจากราชการ ฐานประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ” นั้น

ต่อมา กระทรวงสาธารณสุขแจ้งมาว่า การที่จะให้กระทรวงสาธารณสุข (หรือนายแพทย์ของกระทรวงนี้) รับรองว่าผู้ใดซึ่งเคยเสฟผืนอยู่แล้ว เลิกเสฟผืนได้โดยเด็ดขาดนั้นไม่อาจให้การรับรองได้ เพราะเหตุว่า ผู้ที่ติดยาเสพติดให้โทษหรือเสฟผืนจนติดกันนี้ แม้บางคนพยายามอดได้แล้ว แต่เหตุการณ์บังคับก็อาจหวนกลับมาเสฟผืนได้อีกอย่างง่ายดายเมื่อสบโอกาส กระทรวงสาธารณสุขจึงเห็นควรวางระเบียบว่า “เมื่อผู้ใดเคยเสฟผืนหรือมอร์ฟีนจนติด และทางราชการอนุญาตให้ลาหยุดรักษาตัว และผู้นั้นรับรองว่าอดเสฟผืนได้แล้ว ก็ควรส่งตัวมาให้ตรวจพิสูจน์ว่า ผู้นั้นได้เสฟผืนหรือมอร์ฟีนอีกหรือไม่ การตรวจพิสูจน์ดังกล่าวนี้ จะต้องตรวจพิสูจน์ตามทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ เช่น ตรวจวิเคราะห์ปัสสาวะของผู้นั้น ผู้ถูกตรวจจะต้องอยู่ในโรงพยาบาลหรือในความควบคุมราว ๒-๓ วัน หากตรวจไม่พบมอร์ฟีน ควรอนุญาตให้รับราชการต่อไป หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้นั้นกลับเสฟผืนเพื่อทราบข้อเท็จจริง ก็ส่งตัวผู้นั้นไปตรวจอีก ถ้าหากตรวจพิสูจน์พบมอร์ฟีน ก็ให้พิจารณาให้ออกจากราชการ” กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้ขอให้ ก.พ. พิจารณาเสนอ

ความเห็นแล้ว แจ้งมาว่า ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้ โดยได้เชิญผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข มาปรึกษาพิจารณาด้วยแล้ว โดยที่ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขแจ้งยืนยันว่า ไม่มีวิธีอื่นที่จะตรวจพิสูจน์ผู้เสพฝิ่นได้ดีกว่าวิธีที่เสนอมานี้แล้ว ก.พ. จึงลงมติเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาวางระเบียบตามวิธีการที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ค.ศ. ๒๕๒๐ ลงมติเห็น

ชอบด้วยตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ และให้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไปได้

จึงขอเรียนมา เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

กองกลาง

หมายเหตุ ขณะนี้ได้ประกาศใช้ พ.ร.ฎ. ฝิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐ แล้ว ตามมาตรา ๕๑ ทวิ ซึ่งแก้ไขใหม่ ผู้เสพฝิ่นหรือมูลฝิ่น หรือมีไว้ในครอบครอง ฝิ่น มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับสี่เท่าราคาฝิ่นหรือมูลฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองพันบาท ดังนั้น การดำเนินการลงโทษทางวินัยอาจต้องรอการดำเนินการคดีอาญาก่อน หากคดีถึงที่สุดข้าราชการที่เสพฝิ่นต้องคำพิพากษาให้จำคุก ก็ย่อมดำเนินการตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๘๑ วรรคสอง ได้ทันที หรือแม้ศาลจะยกฟ้องทางคดีอาญา ผู้บังคับบัญชา ก็อาจดำเนินการลงโทษทางวินัยได้ตามวิธีการดังกล่าวใน น.ว. ฉบับนี้ ผู้รวบรวม

ที่ น.ว. ๗๑/๒๕๐๐

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๐๐

เรื่อง การปรับปรุงข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๒๓๘/๒๔๙๖ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๔๙๖

หนังสือที่ น.ว. ๑๖/๒๔๙๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๔๙๓

และหนังสือที่ น.ว. ๑๘๐/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๙๘

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๐๐ ได้พิจารณาเห็นว่า ขณะนี้ปรากฏว่าในวงราชการยังมีข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่หย่อนสมรรถภาพหรือขาดความตั้งใจในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ ไม่เอาใจใส่ในการทำงาน ปล่อยให้ งานในหน้าที่ค้างคั่งกระทำให้ราชการดำเนินไปโดยล่าช้า สมควรที่จะได้พิจารณาปรับปรุง ให้ได้ผู้ที่มีสมรรถภาพเหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียรไว้ปฏิบัติราชการเพื่อความเจริญก้าวหน้าของราชการ

ในที่สุดได้ลงมติว่า

๑. ให้เจ้ากระทรวงรับไปพิจารณาปรับปรุงข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลในสังกัด ผู้ใดหย่อนสมรรถภาพ หรือเมื่อรับราชการมาถึง ๓๐ ปี และทำงานไม่ก้าวหน้า ก็ให้พิจารณาให้ออกจากราชการไปตามกฎหมาย

๒. ข้าราชการที่มีอายุครบเกษียณแล้ว ให้ระงับการต่ออายุราชการให้อีก เว้นแต่รายที่เจ้ากระทรวงได้พิจารณาเห็นความจำเป็นจริงๆ จึงให้เสนอขออนุมัติเฉพาะราย หนึ่ง ให้ถือปฏิบัติโดยเด็ดขาด ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ข้านาญอักษร

(หลวงข้านาญอักษร)

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ น.ว. ๑๘๐/๒๔๙๘ เป็นเรื่องให้ระงับการต่ออายุราชการแก่ข้าราชการที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ เช่นเดียวกับข้อ ๒ ของ น.ว. ฉบับนี้ จึงมิได้นำมาลงไว้

ที่ น.ว. ๑๓๕/๒๕๐๐

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๓ กันยายน ๒๕๐๐

เรื่อง **เจ้าหน้าที่การเงินไม่ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลัง**
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงการคลังรายงาน ว่า ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่กองคลังและแผนกคลัง กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ตลอดจนหน่วยราชการต่างๆ ในส่วนภูมิภาคหลายไม่ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายและเก็บรักษาเงิน ตลอดจนการควบคุมตรวจสอบการเงินและการบัญชีให้ถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ น.ว. ๔๐๕๘/๒๔๘๓ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๔๘๓ และระเบียบการเงินอื่นๆ ของกระทรวงการคลัง และยังปฏิบัติการเบ็ดเตล็ด ซึ่งเป็นการผิดพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ ย่อมก่อให้เกิดการเสียหายแก่การเงินของรัฐได้ เช่น เบิกเงินจากคลังแล้วจ่ายไม่หมดภายในกำหนด ๑๕ วัน ก็ไม่นำเงินส่งคลังตามระเบียบ เป็นเหตุให้เงินที่เหลือจ่ายถูกยกออกไป หรือเมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับเงินผลประโยชน์แล้วก็ไม่นำเข้าบัญชีและนำส่งคลัง และผู้บังคับบัญชาก็มิได้กระทำการตรวจสอบบัญชีการเงินให้ถูกต้องตามระเบียบ เป็นเหตุให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทำการทุจริตยกเงินไปเป็นต้น สำหรับกรณีการเบ็ดเตล็ดนั้น ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่กองคลังและแผนกคลังกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ตลอดจนหน่วยราชการในส่วนภูมิภาค ได้ทำการเบิกเงินตัดงบประมาณอยู่แทบทุกปี ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ แม้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และกระทรวงการคลังจะได้ทักท้วงและกำชับแล้วก็ตาม แต่หน่วยราชการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคก็หาได้เชื่อฟังไม่ และยังคงฝ่าฝืนปฏิบัติผิดระเบียบอยู่เช่นเดิม การปฏิบัติดังกล่าว นอกจากจะเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณดังกล่าวแล้ว ยังเป็นการเพิ่มภาระให้แก่งบประมาณของรัฐโดยไม่สมควร เพราะกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ที่ทำการเบ็ดเตล็ดงบประมาณจะต้องขอตั้งงบประมาณปีต่อไปชดใช้

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เห็นควรสั่งกำชับให้กองคลังและแผนกคลัง กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ในส่วนกลาง และหน่วยราชการต่างๆ ในส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเก็บรักษาเงิน ตลอดจนการควบคุมการตรวจสอบการเงินและการบัญชีตามระเบียบของกระทรวงการคลังโดยเคร่งครัด และห้ามมิให้ทำการเบิกตัดปีโดยเด็ดขาด ทั้งนี้หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่คงปฏิบัติฝ่าฝืนอยู่อีก ก็ควรที่จะได้พิจารณาลงโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีต่อไป จึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๐๐ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการได้

จึงขอเรียนยืนยันมา เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนานูอักษร**

(หลวงชำนานูอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ท น.ว. ๑๕/๒๕๐๑

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๓ มกราคม ๒๕๐๑

เรื่อง การตรวจราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ในการที่รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไปตรวจราชการนั้น ได้มีการจัดให้ข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ลูกเสือ นักเรียนและประชาชนไปต้อนรับ และจัดให้มีการเลี้ยงรับรองอย่างใหญ่โต โดยวิธีเรียไรจากข้าราชการ พ่อค้าและประชาชน ซึ่งทั้งนี้ย่อมก่อให้เกิดความเดือดร้อนจนมีเสียงตำหนิกันทั่ว ๆ ไป และเป็นการทำลายความเลื่อมใสที่มีต่อรัฐบาล สมควรที่จะแก้ไขระงับการกระทำอันก่อให้เกิดความเดือดร้อนดังกล่าวเสีย จึงมีคำสั่งให้เรียนมาเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติว่า ในการที่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไปตรวจราชการ ห้ามมิให้เกณฑ์กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ลูกเสือและนักเรียนไปตั้งแถวต้อนรับ สำหรับข้าราชการนั้นให้ไปต้อนรับเฉพาะชั้นหัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการชี้แจงข้อราชการเท่านั้น ส่วนการจัดที่พัก และการเลี้ยงรับรองก็ให้กระทำสมกับเบี่ยเลี้ยงของผู้ไปตรวจราชการได้รับ โดยผู้ไปตรวจราชการจ่ายเบี่ยเลี้ยงที่ทางการจ่ายให้ นั้น มอบให้ผู้รับรองไปดำเนินการ ห้ามมิให้มีการเรียไรจากข้าราชการ พ่อค้าและประชาชนโดยเด็ดขาด

ทั้งนี้ขอให้ผู้ที่ไปตรวจราชการและผู้รับรองให้ความร่วมมือปฏิบัติดังกล่าวนี้ โดยเคร่งครัดตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชำนานูอักษร**

(หลวงชำนานูอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ โปรดคุมติ ก.ร.ม. เพิ่มเติมตามหนังสือสำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี ด่วน ที่ น.ว.

๑๐/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๐๑

ที่ น.ว. ๕๒/๒๕๐๑

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๓๑ มีนาคม ๒๕๐๑

เรื่อง ข้าราชการทุจริต

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ศกนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เสนอว่า ข้าราชการที่กระทำการทุจริตต่อหน้าที่นั้น ทำให้ประชาชนเดือดร้อน ประเทศชาติได้รับความเสียหายมาก ควรจะต้องจัดการลงโทษสถานหนักที่สุด และอย่างน้อยควรให้ปลดหรือไล่ออกจากราชการ ไม่ใช่เป็นแต่ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้าราชการที่กระทำการทุจริตนั้น ประมวลกฎหมายอาญาก็มีบทกำหนดโทษหนักอยู่แล้ว และในทางวินัยก็ให้ไล่ออก ปลดออกอยู่แล้ว แต่การที่จะได้ข้อเท็จจริงว่ากระทำความผิดจริงหรือไม่นั้น หาพยานมายืนยันได้ยาก เพราะมักจะเกรงกลัวผู้ถูกกล่าวหา ท่านนายกรัฐมนตรีเห็นว่า เมื่อทางกระทรวงได้ทราบว่ามี ข้าราชการผู้ใดกระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ก็ควรจะได้สืบสวนก่อนว่ามีมูลความจริงหรือไม่ ถ้าได้ความว่ามีมูลความจริง ก็ควรย้ายให้พ้นจากหน้าที่ไปเสียก่อน หรือถ้าเป็นข้าราชการต่างจังหวัด ก็ย้ายไปอยู่ที่อื่น แล้วจึงดำเนินการสอบสวนตามกฎหมาย เมื่อผู้นั้นต้องพ้นจากหน้าที่หรือไปอยู่ที่อื่นแล้วอิทธิพลก็น้อยลง การหาพยานอาจง่ายเข้า การสืบสวนเบื้องต้นนั้น ถ้าทางกระทรวงประสงค์จะขอให้สำนักคณะรัฐมนตรี (กรมตรวจราชการแผ่นดิน) หรือกระทรวงมหาดไทยช่วยสืบสวนให้ ก็ขอให้ติดต่อขอร้องไปได้ ในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอ จึงขอเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **บ้านาญอักษร**

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ที่ น.ว. ๕๑/๒๕๐๑

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๕ กรกฎาคม ๒๕๐๑

เรื่อง การจัดเวรรักษาราชการประจำสถานที่ราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมและจังหวัด)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว.๒๘๒/๒๔๕๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๔๕๖

ตามที่แจ้งมติคณะรัฐมนตรีให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ จัดข้าราชการอยู่เวรรักษาราชการมาเพื่อทราบ ดังความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๐๑ ได้พิจารณาถึงเรื่องนี้ เห็นว่าโดยที่ขณะนี้ทางราชการได้ยกเลิกการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในจังหวัดชายแดนบางแห่งแล้ว สถานที่ราชการต่าง ๆ บางแห่งอาจหมดความจำเป็นที่จะต้องจัดข้าราชการอยู่เวรรักษาราชการต่อไป เพียงจัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือยามเฝ้ารักษาสถานที่ราชการเท่านั้น ก็น่าจะพอแล้ว

ในที่สุดได้ลงมติให้แต่ละกระทรวงทบวงกรมหรือส่วนราชการใช้ดุลยพินิจพิจารณาสั่งการไปตามความจำเป็นว่า จะสมควรจัดให้มีข้าราชการอยู่เวรรักษาราชการหรือให้มีเวรยามเฝ้าสถานที่ราชการอย่างไรเพียงใดให้เป็นการเหมาะสมของแต่ละแห่ง โดยมีให้เสียหายแก่ราชการ

จึงขอเรียนยืนยันมา ได้แจ้งให้จังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม)

ชานาญอักษร

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

กองกลาง

พ.น.ว. ๑๑๐/๒๕๐๑

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๕ กันยายน ๒๕๐๑

เรื่อง ขอเก็บพิมพ์ลายนิ้วมือข้าราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า กรมตำรวจได้เสนอขอเก็บพิมพ์ลายนิ้วมือข้าราชการพลเรือน ทหาร พนักงานเทศบาล สุขาภิบาล และพนักงานขององค์การรัฐบาลต่าง ๆ เฉพาะบุคคลที่มาขอสมัครเข้าทำงานใหม่ เพื่อจะได้ตรวจสอบกับสารบบที่มีเก็บอยู่ว่าเป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่นหรือไม่ ทั้งจะได้เก็บไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบประวัติและพิสูจน์ตัวตนในโอกาสต่อไปภายหน้าด้วย โดยมีเหตุผลดังนี้

๑. เมื่อเก็บพิมพ์ลายนิ้วมือของข้าราชการไว้แล้ว หน่วยราชการที่จะรับสมัครบุคคลไว้ก็จะได้ทราบว่าคุณสมบัติขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายอื่นไปบ้าง ทั้งนี้ เพื่อจะได้รับแต่บุคคลที่มีประวัติดี ๆ เข้าทำงาน นอกจากนี้ยังเป็นภารกิจกีดกั้นมิให้รับบุคคลที่มีประวัติไม่ดีหรือมีความประพฤติชั่วร้ายเข้าไว้ในวงการของรัฐด้วย

๒. หากผู้ใดไปต้องคดีขึ้น ก็จะสามารถได้ทันทีว่าผู้ต้องหาคนนั้นเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงทบวงกรมหรือองค์การของรัฐบาลใด เจ้าตัวก็ไม่สามารถที่จะปิดบังการกระทำผิดนั้น ๆ ไปได้

๓. หากมีการทุจริตเกิดขึ้นและมีข้าราชการร่วมด้วย ก็จะสามารถตรวจสอบให้ทราบตัวบุคคลนั้น ๆ ได้ว่าเป็นใคร

๔. เมื่อมีการตายไม่ทราบชื่อเกิดขึ้น ก็จะสามารถตรวจสอบให้ทราบได้ว่าเป็นใคร อันเป็นความสะดวกแก่ผู้มีหน้าที่ทำการสืบสวนสอบสวนและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งกระทรวง

มหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเก็บพิมพ์หลายนิ้วมือของข้าราชการทั่ว ๆ ไปนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ราชการ จึงเสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๐๑ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

จึงขอยืนยันมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ชำนานฎอักษร**

(หลวงชำนานฎอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

กองกลาง

หมายเหตุ ระเบียบการพิมพ์หลายนิ้วมือข้าราชการโปรดดูใน น.ว. ๑๒๑/๒๕๐๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
น.ว. ๑๐๔/๒๕๐๒

ที่ น.ว. ๑๑๑/๒๕๐๑

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

๙ กันยายน ๒๕๐๑

เรื่อง การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและให้ข้าราชการเป็นมิตรกับประชาชน

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๒๘๘/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๕, น.ว. ๖๔/๒๔๕๗ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๔๕๗, น.ว. ๒๓๘/๒๔๕๗ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๕๗, น.ว. ๒๔๐/๒๔๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๕๗ และ น.ว. ๒๑๓/๒๔๕๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๔๕๘

ตามที่แจ้งคำสั่งท่านนายกรัฐมนตรีและมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้ความสะดวกแก่ประชาชน ให้ข้าราชการเป็นมิตรกับประชาชนและไม่ให้กดขี่บีบบังคับราษฎร คือ

๑. มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๕๕ ให้ทุกกระทรวงรับข้อสังเกตของท่านรองนายกรัฐมนตรี เรื่องข้าราชการ พ่อค้าและประชาชนมีการติดต่อกันไม่ประสานงานกัน โดยเฉพาะข้าราชการไม่ใคร่ให้ความสะดวกและช่วยเหลือประชาชนเท่าที่ควรไปเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการ

๒. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๕๕ ให้ทุกกระทรวงรับข้อสังเกตของประธาน กปช. ซึ่งได้รับคำร้องจากราษฎรอยู่เนืองๆ ว่าถูกข้าราชการกดขี่และบีบบังคับจนได้รับความเดือดร้อน จึงควรหาวิธีการปกครองโดยอะลุ่มอล่วยและทำให้ราษฎรเคารพข้าราชการฝ่ายปกครอง

๓. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๔๕๗ ให้ส่วนราชการต่างๆ กำชับเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติราชการอย่างก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎร ถ้าเป็นความจำเป็นในบางกรณีเพื่อประโยชน์แก่ราชการที่ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ ก็ให้พยายามชี้แจงทำความเข้าใจกับราษฎรให้เห็นความจำเป็นของทางราชการ และให้พยายามอำนวยความสะดวกให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนน้อยที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้

๔. คำสั่งท่านนายกรัฐมนตรี ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลถือหลักปฏิบัติราชการด้วยความเอื้อเฟื้อ เมื่อเห็นเรื่องใดไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติก็ไม่ควรบอกรับผิดให้พ้นไป ควรแนะนำชี้แจงให้ไปติดต่อกับผู้ที่ตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือหากทำ

ได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายระเบียบแบบแผน ก็ควรส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจหน้าที่นั้นๆ ดำเนินการ
เลย หากถือหลักปฏิบัติได้ดังนี้ การดำเนินหรือร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่รัฐบาลว่าไม่เอาใจ
ใส่ต่อธุระของประชาชนก็จะมีน้อยลง

๕. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ให้กระทรวงทบวงกรม
ต่างๆ จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ขึ้นประจำสถานที่ราชการ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่
ประชาชนผู้มาติดต่อ

๖. คำสั่งทำนายนายกรัฐมนตรี ให้ข้าราชการบริหารราชการแผ่นดิน โดยฟัง
เสียงประชาชน ยึดหลักการตามรัฐธรรมนูญที่ว่าอธิปไตยย่อมมาจากปวงชนชาวไทย

๗. คำสั่งทำนายนายกรัฐมนตรี ให้ข้าราชการปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความ
เที่ยงธรรมเสมอหน้า ยึดหลักการตามรัฐธรรมนูญที่ว่าบุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย ฐา-
นันดรศักดิ์โดยกำเนิดก็ดี โดยแต่งตั้งก็ดี หรือโดยประการอื่นใดก็ดี ไม่ทำให้เกิดเอกสิทธิ
อย่างใด ความแจ่มแจ้งอยู่แล้ว นั้น

แม้ว่าจะได้มีคำสั่งและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นแล้วก็ตาม ก็ยังมีการ
ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลยังไม่อำนวยความสะดวก และไม่ให้ความร่วมมือกับประ-
ชาชนด้วยดี มีการกดขี่ข่มเหงบีบบังคับไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนอยู่เนืองๆ ท่านนายก
รัฐมนตรีจึงมีคำสั่งให้กระทรวงทบวงกรมและส่วนราชการต่างๆ สั่งกำชับและกวดขันเจ้าหน้าที่
ในสังกัด ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นโดยเคร่งครัด ถ้าปรากฏ
ว่าข้าราชการผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม ก็ให้พิจารณาจัดการลงโทษทางวินัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดสั่ง และดำเนินการตามคำสั่งของท่านนายกรัฐมนตรี
ดังกล่าวข้างต้นนั้นต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

กองนโยบายภายในประเทศ

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

หมายเหตุ โปรดคูมติ.ร.ม. เพิ่มเติมตามหนังสือสำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๐๒/๒๕๐๔

ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

ความเหมาย

ที่ น.ว. ๗/๒๕๐๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒

เรื่อง ให้กวดขันการรักษาความลับของทางราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๑๑๕/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๔๕๕ และ
หนังสือที่ น.ว. ๒๐๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๐๐

ตามที่ ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ และให้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป นั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอขอให้รัฐมนตรีแต่ละท่าน กวดขันข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ทุกคนในการรักษาความลับของทางราชการให้เคร่งครัด แม้การประชุมคณะรัฐมนตรีก็ขอให้รัฐมนตรีทุกท่านช่วยกันรักษาความลับโดยเคร่งครัดด้วย เรื่องใดถึงแม้จะไม่ใช่ความลับแต่ยังไม่สมควรจะเปิดเผย ก็ให้ระงับยับยั้งการเปิดเผยข่าวเรื่องนั้นไว้ก่อน รอไว้ให้ถึงเวลาที่เหมาะสมเสียก่อน

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาแล้ว ลงมติเห็นชอบด้วย

จึงเรียนยี่นยี่นมา เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธี

(นายมนูญ บริสุทธี)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

ควนมาก

ที่ น.ว. ๑๐๘/๒๕๐๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๘ กันยายน ๒๕๐๒

เรื่อง ข้าราชการไม่ร่วมมือและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาล

เรียน (เว่ยนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๒ ท่านนายกรัฐมนตรีได้ตั้งข้อสังเกตว่า ข้าราชการเลิงานออกจากสถานที่ราชการก่อนกำหนดเวลาอันเป็นการไม่ร่วมมือและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาล ขอให้เจ้ากระทรวงสั่งกวัดขัน

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาแล้วลงมติเห็นชอบด้วย หากผู้ใดยังฝ่าฝืน

ก็ให้พิจารณาลงโทษสถานหนัก

จึงขอยืนยันมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พ.ต.ท. สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

รักษาการในตำแหน่งรองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

รักษาราชการแทนเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

ท น.ว. ๑๔๘/๒๕๐๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๒

เรื่อง บัตรสนเท่ห์

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ค้ำยกระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานจากศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมว่า การที่ทางราชการรับฟังบัตรสนเท่ห์นั้นได้ผลน้อย จากสถิติที่สำรวจไว้ปรากฏว่ามีมูลความจริงเพียง ๓๐ % เท่านั้น และยังมีผลเสียหายที่เกิดขึ้นอีก คือ

๑. เปิดโอกาสให้มีการกลั่นแกล้งกัน
๒. ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการสืบสวน
๓. ต้องเสียกำลังเจ้าหน้าที่ไปทำการสืบสวน
๔. ทำให้เจ้าหน้าที่เสียกำลังใจในการปฏิบัติงาน
๕. เจ้าหน้าที่ไม่กล้าปฏิบัติงานโดยเด็ดขาดเพราะกลัวถูกบัตรสนเท่ห์
๖. สนับสนุนให้ประชาชนเป็นคนซลาดไม่กล้าแสดงความจริง

ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้ว เห็นพ้องช่วยในการที่ไม่รับพิจารณาบัตรสนเท่ห์ เว้นแต่บัตรสนเท่ห์รายใดที่ระบุหลักฐานกรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนช้พยานบุคคลแน่นอน จึงควรรับพิจารณาเฉพาะเรื่องเฉพาะราย และเห็นว่าเนื่องจากบัตรสนเท่ห์นี้มีส่งไปยังกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ หลายแห่ง เมื่อจะไม่รับพิจารณาแล้วก็ควรจะได้มีระเบียบเพื่อถือปฏิบัติในแนวเดียวกันทั้งหมด

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ

จึงขอเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุท

(นายมนูญ บริสุท)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ควน

ท น.ว. ๑๐/๒๕๐๓

สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี

๒ มกราคม ๒๕๐๓

เรื่อง การเรียกรับเงินของขวัญให้ผู้บังคับบัญชา การเลียงรับรองข้าราชการผู้ใหญ่
ในการไปตรวจราชการ

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๒๘๑/๒๔๙๖ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๔๙๖ น.ว. ๑๕/๒๕๐๑
ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๐๑ และที่ น.ว. ๑๗๒/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๓๐
ธันวาคม ๒๕๐๒

ตามที่ ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ให้จัดการเรียกรับเงินของขวัญให้ข้าราชการชั้น
ผู้ใหญ่ หรือผู้บังคับบัญชา เนื่องในโอกาสต่างๆ เช่น ในวันเกิด วันขึ้นปีใหม่ การโยก
ย้ายเลื่อนตำแหน่ง ฯลฯ ตลอดจนการจัดเลียงรับรองข้าราชการผู้ใหญ่หรือผู้บังคับบัญชาที่ไป
ตรวจราชการ ดังแจ้งในหนังสือเวียนที่อ้างข้างต้นแล้วนั้น

บัดนี้ ได้ทราบว่ายังมีการปฏิบัติดังกล่าวน้อยอยู่เสมอโดยทั่วไป เป็นเหตุให้
ข้าราชการผู้น้อยต้องได้รับความกระทบกระเทือนและเดือดร้อน ท่านนายกรัฐมนตรีจึงมี
คำสั่งให้กำชับหน่วยราชการต่างๆ ขอร้องอย่าให้กระทำเช่นนั้น และให้ปฏิบัติตามมติคณะ
รัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นโดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความกตัญญูอย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตรี อัมพร จินตกานนท์

(อัมพร จินตกานนท์)

เลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี

ควน

ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

เรื่อง การลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด และกระทรวงทบวงกรม

ด้วยเลขาธิการ ก.พ. รายงานว่า มีกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ส่งให้ข้าราชการพลเรือนที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ โดยอ้างเหตุควรปรานีหลายราย ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เป็นการเหมาะสม ๒ เรื่อง คือ

๑. กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการตามความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ

๒. กระทำผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการตามความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ

ก.พ. เห็นว่าความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือละทิ้งหน้าที่ราชการไปเลยเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นความผิดร้ายแรงซึ่งควรไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตยกยอกไปแล้วมาคืนก็ การที่เป็นผู้ไม่เคยกระทำผิดมาก่อนก็ดี หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะลดหย่อนผ่อนโทษลงเป็นให้ออกจากราชการได้ ก.พ. จึงขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาและสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๓ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ ก.พ. เสนอ และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงขอยืนยันมาเพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ชื่อลง) มนูญ บริสุทธ์

(นายมนูญ บริสุทธ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

ความ

ที่ น.ว. ๑๔๕/๒๕๐๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

เรื่อง ให้ระมัดระวังอัคคีภัยในสถานราชการ
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ด้วยขณะนี้ปรากฏว่าได้เกิดอัคคีภัยในสถานราชการหลายแห่ง ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของทางราชการและของชาติมากมาย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจึงมีบัญชาให้เรียนมาว่า ขอให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ กวดขันกำกับเจ้าหน้าที่เวรยามให้เพิ่มความระมัดระวังในการดูแลรักษาสถานที่ราชการหรือองค์การของรัฐโดยเคร่งครัดกวดขันยิ่งขึ้น เมื่อปรากฏว่าสถานที่ราชการหรือองค์การใดเกิดเพลิงไหม้ ก็ให้ถือเป็นหน้าที่ของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการนั้น ๆ ทุกคน ต้องรีบรุดไปยังสถานที่ราชการหรือองค์การที่เกิดเพลิงไหม้นั้น โดยด่วนที่สุด เพื่อเข้าควบคุมดูแลรักษาและตรวจตราดูแลทรัพย์สินและเอกสารของส่วนราชการนั้นมิให้เป็นอันตรายเสียหาย หรือเสียหายเป็นส่วนน้อยที่สุด

อนึ่ง เครื่องใช้ในการดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัย เช่น เครื่องดับเพลิงเคมี ท่อน้ำสำหรับดับเพลิงควรสำรวจตรวจตราว่าใช้การได้ผลหรือไม่ หากไม่ได้ผลหรือไม่มีก็ควรจัดหาเตรียมไว้ให้พร้อม อย่าประมาท และโดยที่มีการกล่าวว่ สายไฟฟ้าช๊อตเป็นต้นเหตุแห่งอัคคีภัย จึงเป็นการสมควรที่ผู้ปกครองบังคับบัญชาทุกหน่วยได้ตรวจดูสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ต่าง ๆ จะทำให้เกิดอัคคีภัยได้ หากเป็นของเก่าหรือชำรุดอาจเกิดอัคคีภัยได้ก็ควรจัดหาเปลี่ยนใหม่ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสถานที่ราชการและองค์การนั้น และถ้าเป็นการสมควรจะหารือกับเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายวิชาการ เช่น เทศบาล หรือกองกำกับการตำรวจดับเพลิง ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ตรวจป้องกันและระงับอัคคีภัยอยู่เป็นประจำ ก็ให้ติดต่อกับและดำเนินการได้

จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดทราบและยึดถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตรี อัมพร จินตกานนท์

(อัมพร จินตกานนท์)

สำนักบริหารนายกรัฐมนตรี

เลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี

ถ้วน

ที่ น.ว. ๑๕๕/๒๕๐๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

เรื่อง ความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง

เรื่อง ผู้ว่าราชการจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง

ด้วยกระทรวงการคลังรายงาน ว่า ตามระเบียบของกระทรวงการคลังเดิมที่กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ทุจริตเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐบาล ให้กระทรวงเจ้าสังกัดหรือจังหวัดแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบทันที พร้อมกับตั้งกรรมการขึ้นรับดำเนินการสอบสวนหาตัวผู้ที่จะต้องร่วมรับผิดชอบในทางแพ่ง แล้วเร่งเรียกเงินชดใช้โดยด่วนก่อนที่จะขาดอายุความโดยมิต้องรอคดีอาญาที่ฟ้องผู้กระทำผิดโดยตรงนั้น ปรากฏว่าในทางปฏิบัติส่วนมากเมื่อเจ้ากระทรวงดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้ว มิได้ดำเนินการไล่เบี้ยเรียกเงินชดใช้จากผู้ร่วมรับผิดชอบทันที แต่กลับแจ้งผลการสอบสวนไปให้กระทรวงการคลังพิจารณาสั่งการอีกครั้งหนึ่ง และหากจะต้องดำเนินคดีกับผู้ต้องร่วมรับผิดชอบในเมื่อผู้ร่วมรับผิดชอบไม่ยินยอมชดใช้เงิน ก็ต้องขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาสั่งการอีกด้วย ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าโดยไม่จำเป็นและบางกรณีเมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาสั่งการไปแล้ว กระทรวงเจ้าสังกัดก็มีใ้เร่งให้รับดำเนินการจนเป็นเหตุให้คดีขาดอายุความหมดสิทธิที่จะเรียกร้องเงินชดใช้จากผู้ร่วมรับผิดชอบทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐบาลอยู่เนือง ๆ อนึ่ง ยังมีกรณีที่ข้าราชการยืมเงินราชการไปใช้จ่ายเกินสิทธิแล้วไม่ส่งเงินใช้ หรือไม่ส่งใบสำคัญหรือเงินเหลือจ่ายคืนภายในกำหนดตามระเบียบ แม้จะได้มีการทักท้วงหรือเร่งรัดทวงถามให้นำส่งแล้ว ก็ยังบิดพลิ้วไม่ยอมส่งเงินหรือใบสำคัญ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ความเสียหายให้แก่ทางราชการ สมควรวางระเบียบให้มีการพิจารณาทางวินัยด้วย กระทรวงการคลังจึงขอเสนอระเบียบปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวข้างต้นมาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย ก็ขอให้สั่งการให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ และจังหวัดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๐๓ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ใช้ระเบียบความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่งแนบท้ายนี้เป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

หมายเหตุ โปรดดูมติ ค.ร.ม. ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๐/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ ประกอบด้วย

ระเบียบความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง

๑. เมื่อเกิดการทุจริต หรือการเสียหายแก่ทรัพย์สินของทางราชการชั้น สำหรับราชการบริหารส่วนกลางให้กรมเจ้าสังกัดแจ้งเรื่องที่เกิดขึ้นให้กระทรวงเจ้าสังกัดและกระทรวงการคลังทราบทันที ส่วนในราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้จังหวัดแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบทันทีเช่นกัน และในขณะเดียวกันให้กระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี รับตั้งกรรมการขึ้นดำเนินการสอบสวนเพื่อพิจารณาหาตัวผู้รับผิดชอบในทางแพ่ง โดยมีต้องรอฟังผลในการดำเนินคดีทางอาญา หรือทางวินัยแก่ผู้กระทำผิดโดยตรง ทั้งนี้ให้คณะกรรมการทำการสอบสวนและเสนอผลการสอบสวน รวมทั้งระบุตัวผู้รับผิดชอบทุกคนต่อผู้สั่งแต่งตั้งให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการ แต่ถ้ายังสอบสวนไม่เสร็จจะขออนุญาตผู้สั่งตั้งกรรมการเพื่อขยายเวลาทำการสอบสวนต่อไปอีกคราวละไม่เกิน ๓๐ วันก็ได้

๒. เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งได้รับรายงานการสอบสวนจากคณะกรรมการแล้ว ให้กระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัด หรือจังหวัดรับพิจารณาสั่งการให้เสร็จสิ้นไปภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการ โดยปฏิบัติดังนี้

(ก) ถ้าเห็นว่าผู้ใด จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายก็ให้รีบ ดำเนินการ ไล่เบี้ยเพื่อเรียกเงินชดใช้ให้เสร็จไป แต่ถ้าผู้รับผิดชอบคนใดปฏิเสธ ไม่ยินยอมชดใช้เงินหรือบิดพลิ้ว ระยะเวลา หรือไม่ยอมทำสัญญารับสภาพหนี้ดังกล่าวในข้อ ๓ ก็ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการภายในกำหนด ๙๐ วัน เป็นอย่างช้า นับแต่วันที่ได้ส่งการตามความในวรรคแรก เพื่อพนักงานอัยการจักได้ดำเนินคดีต่อไปโดยไม่ขาดอายุความ ทั้งนี้ ให้กระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัดหรือจังหวัดดำเนินการโดยมีต้องหาหรือกระทรวงการคลังแต่อย่างใด เพียงแต่แจ้งผลดำเนินการให้กระทรวงการคลังทราบเป็นระยะ ๆ หรือ

(ข) ถ้ากระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัด หรือจังหวัดพิจารณาเห็นว่าไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายก็ให้พิจารณาสั่งการ และรีบแจ้งผลการพิจารณาพร้อมกับส่งสำนวนการสอบสวนไปให้กระทรวงการคลังทราบภายในกำหนด ๔๕ วัน นับแต่วันได้รับรายงานการสอบสวนจากคณะกรรมการ หากกระทรวงการคลังยังพิจารณาเห็นว่าไม่มีผู้ใดควรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายก็ให้กระทรวงการคลังแจ้งไปยังกระทรวง หรือกรมเจ้าสังกัด หรือจังหวัด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับทราบผลการพิจารณาและสำนวนดังกล่าว และให้กระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัด หรือจังหวัดดำเนินการเรียกชดใช้ หรือส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดีภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการทักท้วงจากกระทรวงการคลัง

๓. ในกรณีที่ผู้รับผิดชอบชดใช้เงิน แต่ไม่สามารถส่งเงินทั้งหมดได้ในคราวเดียว ก็ให้กระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัดหรือจังหวัดผ่อนผันให้ผ่อนใช้เป็นรายเดือนได้ โดยให้พิจารณาถึงจำนวนเงินที่ต้องรับผิดชอบให้ได้ส่วนกับจำนวนเงินที่ขอผ่อนและเงินเดือนหรือบำนาญของผู้รับผิดชอบด้วย แต่ตามปกติให้ผ่อนส่งเสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุดหรือภายในเวลาไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่กระทรวงการคลังจะผ่อนผันเป็นอย่างอื่น และให้ทำหนังสือสัญญาไว้ให้มีผลบังคับได้ตามกฎหมาย แล้วให้ส่งสัญญาไปให้กระทรวงการคลังยึดถือไว้เป็นหลักฐาน ๑ ฉบับ พร้อมกับให้แจ้งผลการผ่อนใช้เงินของผู้รับผิดชอบตามสัญญาไปให้กระทรวงการคลังทราบทุกเดือน

๔. การที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ มิได้หมายความว่าผู้นั้นจะต้องพ้นจากการพิจารณาโทษทางวินัย

คํวมาก

ท น.ว. ๔๓/๒๕๐๔

สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๐๔

เรื่อง ข้าราชการที่กลับเข้ารับราชการกระทำผิดวินัยซ้ำ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. ได้วิจัยเรื่องการบรรจุข้าราชการซึ่งเคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยไปแล้ว กลับเข้ารับราชการอีก ปรากฏว่าข้าราชการที่ออกจากราชการเพราะกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และละทิ้งหน้าที่ราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ มักกระทำผิดซ้ำในกรณีเดียวกันอีกมีจำนวนมากขึ้น

สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีบัญชาให้ดำเนินการดังนี้

๑. ให้ ก.พ. และคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารพิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ฯ เรื่องการขอกลับเข้ารับราชการเสียใหม่ โดยให้มีหลักป้องกันมิให้ผู้ที่เคยกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการมาแล้ว กลับเข้ารับราชการได้อีก

๒. ในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนตามข้อ ๑ ในทางปฏิบัติให้หน่วยราชการต่างๆ พยายามหลีกเลี่ยงไม่บรรจุบุคคลที่ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ และละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้วให้กลับเข้ารับราชการอีก ควรใช้วิธีสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือก ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องบรรจุก็ให้นำเสนอคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารอนุมัติก่อนทุกราย ทั้งนี้แต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลโท อัมพร จินตกานนท์

(อัมพร จินตกานนท์)

รักษาราชการในตำแหน่ง

กองนโยบายภายในประเทศ

เลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี

ที่ น.ว. ๘๓/๒๕๐๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๔

เรื่อง การรายงานและการพิจารณาโทษในการปฏิบัติผิดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจ้าง
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณากำหนดวิธีการเกี่ยวกับการรายงานและการพิจารณาโทษในการปฏิบัติผิดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจ้าง ไว้ดังนี้

(ก) ในกรณีที่ส่วนราชการก่อกวนผูกพัน โดยปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจ้างและการพัสดุ ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติฝ่าฝืนนั้นไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ให้กระทรวงการคลังแจ้งกระทรวงเจ้าสังกัดส่วนราชการที่บกพร่องเพื่อกำชับเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องในโอกาสต่อไป

(ข) ถ้าการปฏิบัติฝ่าฝืนนั้น อาจเกิดความเสียหายทางการเงินของทางราชการ ให้กระทรวงการคลังแจ้งให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่บกพร่องพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ที่มีผิดชอบ พร้อมทั้งรายงานให้ ขพช. นายกรัฐมนตรีทราบ และเมื่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาคำเนิการไปประการใดแล้ว ให้รายงานผลต่อ ขพช. นายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบด้วย

(ค) ถ้าการปฏิบัติฝ่าฝืนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายทางการเงินของทางราชการ และไม่อาจเรียกร้องให้คู่สัญญาชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้ ผู้ปฏิบัติฝ่าฝืนจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายนั้นเต็มตามจำนวน ทั้งนี้ ยังจะพิจารณาความเห็นตาม

(ง) ด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๐๔ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ถือปฏิบัติต่อไปได้

จึงเรียนมา เพื่อขอได้ถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธี

(นายมนูญ บริสุทธี)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

ที่ น.ว. ๑๐๒/๒๕๐๔

สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี

๓ ตุลาคม ๒๕๐๔

เรื่อง การอำนวยความสะดวกและให้ข้าราชการเป็นมิตรไม่กดขี่ข่มเหงราษฎร
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ที่ น.ว. ๑๑๑/๒๕๐๑
ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๐๑

ตามที่แจ้งคำสั่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และมติคณะรัฐมนตรีให้ข้าราชการ
และพนักงานของหน่วยราชการต่างๆ อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยให้วางตนเป็นมิตร
ไม่ให้เกิดขี้ข่มเหง ตลอดจนให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชน ดังแจ้งในสำเนาหนังสือเวียน ที่
น.ว. ๑๑๑/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๐๑ ที่แนบมาพร้อมนี้

บัดนี้ ปรากฏว่าแม้จะได้มีคำสั่งและมติคณะรัฐมนตรีสั่งการไปหลายครั้งแล้ว
ก็ตาม ก็ยังปรากฏว่าประชาชนและหนังสือพิมพ์ได้วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับข้าราชการบางคน
ไม่กระทำตนเป็นมิตรกับประชาชน ขาดการอำนวยความสะดวกเท่าที่ควร และยังมีการขี้
ข่มเหงราษฎรอยู่เสมอมา

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี จึงมีบัญชากำชับให้หน่วยราชการกับองค์กรต่างๆ
กวัดขั้นข้าราชการและพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัด ให้ปฏิบัติตามคำสั่งและมติคณะรัฐมนตรีดัง
กล่าวโดยเคร่งครัด หากปรากฏว่า ข้าราชการหรือพนักงานผู้ใดประพฤดิหรือปฏิบัติไม่เหมาะ
สม และไม่ชอบด้วยนโยบายรัฐบาลแล้ว ให้กระทรวงทบวงกรมหรือหน่วยราชการเจ้าสังกัด
พิจารณาสอบสวน และถ้าปรากฏว่ากระทำผิดจริงก็ให้พิจารณาลงโทษสถานหนัก และให้
พยายามสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพื่อกำจัดบุคคลประเภทนี้ให้หมดสิ้นไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อให้โปรดส่งกำชับให้ข้าราชการและพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัด
ถือปฏิบัติตามบัญชา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และมติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลโท อัมพร จินตกานนท์

(อัมพร จินตกานนท์)

รักษาการในตำแหน่ง

กองนโยบายภายในประเทศ

เลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี

ที่ น.ว.๑๐๖/๒๕๐๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๘ ตุลาคม ๒๕๐๔

เรื่อง การปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่กระทำการทุจริต
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ ม. ๓๓๔๖/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๗๗
และสำเนาหนังสือที่ น.ว. ๑๕๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรายงาน ว่า เนื่องด้วยมีกรณีทุจริต
เกี่ยวกับการเงินในเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การของรัฐบาล แต่ผู้บังคับบัญชาส่วนมาก
มิได้ดำเนินคดีอาญาตามมติคณะรัฐมนตรี โดยอ้างว่า ผู้ทุจริตมิใช่ข้าราชการบ้าง มีกฎหมาย
จัดตั้งองค์การนั้นขึ้นเป็นเอกเทศต่างหากบ้าง และมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้ดำเนินคดี
อาญานั้น ใช้บังคับแต่ข้าราชการ มิได้ใช้บังคับถึงพนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล
และพนักงานองค์การของรัฐบ้าง ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ตรวจสอบมติ
คณะรัฐมนตรี ที่ ม. ๓๓๔๖/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๗๗ และ ที่ น.ว.
๑๕๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ แล้ว มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้ระบุถึง
ข้าราชการเท่านั้น ซึ่งถ้าตีความหมายลายลักษณ์อักษร โดยเคร่งครัดแล้ว ก็ต้องหมายความว่า
ใช้บังคับเฉพาะข้าราชการเท่านั้น ซึ่งความจริงแล้วพระราชบัญญัติที่จัดตั้งองค์การต่าง ๆ ขึ้น
ก็ระบุให้เจ้าหน้าที่ขององค์การเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ดังนั้นน่าจะถือได้ว่าพนักงาน
ขององค์การต่าง ๆ ก็คือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั่นเอง ฉะนั้น เพื่อความเป็นธรรมและเป็นการ
ป้องกันทรัพย์สินของรัฐบาลมิให้สูญหาย และเพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา
แก่ผู้ทุจริตเป็นไปในแนวเดียวกันมิให้ลักลั่น ควรที่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ในเทศบาล สุขา
ภิบาล และองค์การของรัฐบาลต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแล้วด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๔ ลงมติเห็นชอบ
ด้วย และให้ใช้มติคณะรัฐมนตรีที่ให้ดำเนินการทางคดีอาญาแก่ข้าราชการผู้กระทำการทุจริต

ตามที่อ้างถึงข้างต้น บังคับแก่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ในเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การ
ของรัฐด้วย

จึงขอยืนยันมาเพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ได้แนบสำเนาหนังสือที่
อ้างถึงดังกล่าวข้างต้นมาพร้อมด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **มนูญ บริสุทธิ์**

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

ท น.ว. ๑๑๐/๒๕๐๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๔

เรื่อง การเก็บรักษาเงินของหน่วยราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักงบประมาณรายงานว่า ได้มีบันทึกกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีถึงเรื่องที่น่าวิตกว่ามีหน่วยราชการบางแห่งเบิกเงินไปเก็บรักษาไว้นานเกินสมควรบ่อยๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นการผิดระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๐๒ ข้อ ๖๔ แล้ว ยังอาจเป็นช่องทางให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการในการที่ทำให้ขาดเงินทุนหมุนเวียนที่จะใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอีกด้วย เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตรวจพบเข้าก็โต้แย้งทั้ท้วงให้ปฏิบัติตามระเบียบและส่งเรื่องให้สำนักงบประมาณเพื่อพิจารณาแก้ไข ทางสำนักงบประมาณเคยได้รับหนังสือทำนองนี้หลายครั้ง และพออนุมานได้ว่ามีหน่วยราชการบางแห่งได้ปฏิบัติการผิดไปจากระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังจริง แต่ยังไม่มีการดำเนินการแก้ไขหรือสั่งให้ลงโทษแต่อย่างใด สำนักงบประมาณเห็นว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นอีก ก็ควรให้กระทรวงเจ้าสังกัดจัดการลงโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่อย่างจริงจัง เพื่อมิให้เป็นตัวอย่างอีกต่อไป และเมื่อได้สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดลงไปแล้ว ให้รายงานให้ท่านนายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่ท่านนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งทราบโดยพลัน จึงขอเสนอไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติในเรื่องนี้ต่อไปโดยเคร่งครัด

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๔ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปได้

จึงขอยืนยันมาเพื่อจักได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

กองกลาง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด่วนมาก

ที่ น.ว. ๑๑๔/๒๕๐๔

สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี

๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๔

เรื่อง ให้ข้าราชการอุทิศเวลาให้แก่ราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๔๐/๒๔๕๗ ลง
วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กวดขันและพิจารณา
โทษแก่ข้าราชการที่ชอบใช้เวลาราชการไปหาความสำราญหรือหาประโยชน์ส่วนตัว ความแจ้ง
อยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ ปรากฏข่าวว่า ข้าราชการและพนักงานองค์การต่างๆ บางคนซึ่งส่วน
มากเป็นผู้ที่มีหน้าที่ออกไปราชการนอกสถานที่ ได้หลบไปดื่มสุรา เล่นบิลเลียดและการพนัน
บางอย่างตามสมาคมหรือสโมสรต่างๆ ในเวลาราชการ ๖ พบ นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว
เห็นว่าโดยขณะอยู่ในระหว่างการประกาศใช้กฎอัยการศึก ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของหน่วย
ราชการทุกคนจะต้องอุทิศเวลาให้แก่ราชการอย่างแท้จริง ผู้ฝ่าฝืนย่อมมีความผิดตามวินัยของ
ข้าราชการ อันควรจะต้องได้รับโทษ จึงมีบัญชาให้หน่วยราชการต่างๆ ปฏิบัติตามมติคณะ
รัฐมนตรีซึ่งแจ้งมาโดยหนังสือเวียน ที่ น.ว. ๔๐/๒๔๕๗ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗
โดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก หิรัญ ศิริวัฒน์

(หิรัญ ศิริวัฒน์)

ผู้ช่วยเลขาธิการ ฯ รักษาราชการแทน

เลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี

จำนวนมาก

ที่ น.ว. ๑๐/๒๕๐๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

เรื่อง ความรับผิดชอบของพนักงานองค์การรัฐบาลในทางแพ่ง
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีรายงานว่า ปรากฏว่าเทศบาลองค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจมีเงินขาดบัญชีอยู่เนืองๆเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยอมชดใช้เงินคืน แต่ไม่สามารถจะส่งเงินใช้ให้หมดได้ในคราวเดียว ผู้บังคับบัญชา มักจะส่งผ่อนผันให้ชำระเป็นรายเดือน บางรายเป็นเวลานานถึง ๒๕ ปี ในกรณีเช่นนี้ อาจนำความเสียหายให้แก่รัฐได้ แต่การผ่อนชำระเงินของพนักงานเทศบาล สุขาภิบาล องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจนี้ ยังมีได้มีระเบียบให้ถือปฏิบัติเหมือนกับความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง ดังมีมติคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๕๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๓ จึงเป็นเหตุให้ผู้บังคับบัญชาถือปฏิบัติเป็นการลักลั่นกันอยู่ ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และกระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เห็นพ้องต้องกันว่า ในหลักการควรให้เทศบาล สุขาภิบาล องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ มีระเบียบปฏิบัติการกรณีเกิดการทุจริตแก่การเงินและทรัพย์สินของรัฐในทำนองเดียวกับข้าราชการ สมควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาวางระเบียบเพื่อกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ จะได้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้.—

๑. สำหรับราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเห็นควรมอบให้กระทรวงมหาดไทยรับไปพิจารณาให้ส่วนราชการ ดังกล่าวได้มีระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับความรับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ในทางแพ่งไว้ให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๕๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

๒. สำหรับองค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายก็ควรให้เจ้ากระทรวงผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นพิจารณาให้องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจในสังกัดได้มีระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับความรับผิดชอบของพนักงานในทางแพ่งเช่นเดียวกับข้อ ๑

๓. สำหรับองค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่ไม่มีกฎหมายจัดตั้ง สมควรให้หัวหน้าองค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แจ้งเรื่องที่เกิดขึ้นให้กระทรวงทบวงกรม เจ้าสังกัด และกระทรวงการคลังทราบทันที และขณะเดียวกันให้หัวหน้าองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น โดยอนุโลมปฏิบัติการให้เป็นไปตามนัยแห่งมติคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๕๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๓ โดยเคร่งครัด

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามความเห็นของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีต่อไป

จึงขอยืนยันมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธุ์

(นายมนูญ บริสุทธุ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กลองกลาง

ที่ น.ว. ๑๑/๒๕๐๕

สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

เรื่อง ข้าราชการแตกสามัคคี
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๓๘/๒๔๕๗ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

ตามที่แจ้งมติคณะรัฐมนตรีให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ สอดส่องกวดขัน
ป้องกันมิให้ข้าราชการเกิดแตกสามัคคี มาเพื่อทราบ ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ พ.ต.ต. ธงชัย ไตรศิริ ผู้บังคับกองร้อย ๑ รร.ภ. ภาค ๙ จังหวัด
ปัตตานี ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความสามัคคีในหน่วยราชการ สรุปได้ว่า ตามที่
รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาประเทศ และชักชวนให้เกิดความสามัคคีระหว่างชนในชาตินั้น
ขณะนี้ปรากฏว่า ข้าราชการในหน่วยราชการบางแห่งยังไม่ร่วมมือกันประสานงานให้ลุล่วงไป
ด้วยดี บางแห่งยังมีการแตกแยกสามัคคี ทั้งนี้ เพราะขาดหลักธรรมที่ยึดเหนี่ยว จึงเสนอ
ให้มีการอบรมข้าราชการ

สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ความสามัคคีเป็น
เรื่องสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะการณ์ปัจจุบัน เพราะเหตุการณ์รอบประเทศอยู่ในขั้น
ที่ไม่อาจคาดได้ว่าภัยจากภายนอกประเทศจะมาถึงประเทศเราได้เวลาใด ควรให้เจ้าหน้าที่ทุก
ฝ่ายได้ร่วมมือร่วมใจกันทำงานโดยเห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติ และคำนึงถึงประโยชน์
ส่วนรวมเป็นสำคัญ

ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย และมีบัญชาให้
กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กำชับข้าราชการในสังกัดให้ร่วมมือร่วมใจกันทำงานด้วยความ
สามัคคีต่อกัน เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมและประเทศชาติ ผู้ใดฝ่าฝืนให้พิจารณาลงโทษทาง
วินัย และถ้ายังไม่เช็ดหลาบก็ไม่ควรให้รับราชการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาคำเนิการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลโท อัมพร จินตกานนท์

(อัมพร จินตกานนท์)

รักษาการในตำแหน่ง

กองนโยบายภายในประเทศ

เลขาธิการบริหารของนายกรัฐมนตรี

ที่ น.ว ๓๖/๒๕๐๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๙ พฤษภาคม ๒๕๐๕

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการตีความมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

เรียน (เวียงกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องนี้

ด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับมาตรา ๘๕ และมาตรา
๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ กรณีจังหวัดสั่งให้ข้าราชการ
ตำรวจออกจากราชการ แต่กรมตำรวจเห็นควรเพิ่มโทษเป็นไล่ออกแล้ว เห็นว่า การที่ผู้ว่า
ราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ. จังหวัด เป็นการพ้นจากราชการโดยมี
เงื่อนไข ยังไม่เป็นการตัดขาด ย่อมจะนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาเพื่อไล่ออก
ได้ ความละเอียดปรากฏตามบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๐๕ ลงมติเห็น
ชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงขอเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

หมายเหตุ เนื่องจากบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นสิ่งที่พิมพ์เปิดเผยจึงมิได้นำลง

ที่ น.ว. ๔๖/๒๕๐๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๐๕

เรื่อง การตั้งงบประมาณค่าธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีของ
ส่วนราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงการคลังรายงาน ว่า คณะกรรมการสะสางการจ่ายเงินฝักระเบียบ
ได้พิจารณาเห็นว่า เงินค่าธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีของส่วนราชการ
ต่าง ๆ ที่ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ยังไม่เป็นการเหมาะสม เพราะเมื่อส่วนราชการใดมีเรื่องที่จะต้อง
ฟ้องร้องดำเนินคดี ก็ต้องเบิกจ่ายเงินดังกล่าว ไปมอบให้กรมอัยการซึ่งเป็นผู้ดำเนินคดีเป็นผู้
จ่าย โดยขอผิดส่งไปสำคัญไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด และโดยที่การดำเนินคดีส่วนมากมักจะต้อง
ยืดเยื้อเป็นเวลานาน จึงเป็นสาเหตุให้มีการค้างส่งไปสำคัญเกิดขึ้นเป็นประจำ นอกจากนี้ค่า
ธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีนั้น มิได้จ่ายหมดในครั้งเดียว หากแต่บางส่วน
กรมอัยการได้เก็บไว้จ่ายเป็นคราว ๆ ตามที่ศาลกำหนดหรือตามความจำเป็น เป็นเหตุให้การ
จ่ายเงินเหล่านี้ในบางครั้งได้ข้ามปีงบประมาณไป อันเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องกับหลักการ
งบประมาณที่กำหนดว่ารายจ่ายที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณใด ก็ให้จ่ายจากเงินงบประมาณประจำ
ปีนั้น จึงสมควรที่จะได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้เสียใหม่ โดยขอให้สำนักงานประมาณ
ตั้งเงินค่าธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีของส่วนราชการทั้งหมดไว้ในงบ
ประมาณของกรมอัยการ เมื่อกรมอัยการดำเนินคดีให้แก่ส่วนราชการใด และจำเป็นต้องจ่าย
เงินค่าธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการดำเนินคดีเป็นจำนวนเท่าใด ของปีงบ
ประมาณใด ก็ให้กรมอัยการเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติไว้วัน โดยถือว่าเป็นค่าใช้จ่าย
จ่ายของปีงบประมาณนั้น และเป็นผู้รวบรวมไปสำคัญจ่ายเงินส่งให้สำนักงานคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบตามระเบียบ และได้ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณากำหนด
หลักการตั้งงบประมาณค่าธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีของส่วนราชการตาม
นี้ดังกล่าวข้างต้น โดยมอบให้สำนักงานประมาณและกรมอัยการรับไปดำเนินการต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๐๕ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่เสนอและให้สำนักงานงบประมาณและกรมอัยการรับไปดำเนินการต่อไป
จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

หมายเหตุ โปรดดูมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๓/๒๕๐๖
ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๐๖

ที่ น.ว. ๓/๒๕๐๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๐ มกราคม ๒๕๐๖

เรื่อง การตั้งงบประมาณค่าธรรมเนียมในการดำเนินคดีของส่วนราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๔๖/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๐๕

ตามที่ ได้ยื่นขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยเกี่ยวกับการตั้งงบประมาณค่า
ธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีของส่วนราชการตามที่กระทรวงการคลังเสนอ
และให้สำนักงานงบประมาณกับกรมอัยการรับไปดำเนินการ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานงบประมาณได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. การตั้งงบประมาณเพื่อให้กรมอัยการเป็นผู้ดำเนินคดี เป็นเรื่องที่ไม่อาจ
คำนวณหรือคาดหมายได้โดยแน่นอน ตามสถิติที่กรมอัยการดำเนินคดีให้กระทรวงทบวงกรม
ต่างๆ ในอดีต แต่ละปีมีจำนวนที่แตกต่างกันทั้งจำนวนคดีและจำนวนเงินค่าใช้จ่าย กรม
อัยการให้ความเห็นว่ากระทรวงทบวงกรม เจ้าของคดีย่อมจะรู้หรืออาจมีทางที่จะรู้ว่า ในปีใด
จะต้องดำเนินคดีได้บ้าง แต่กรมอัยการไม่มีทางที่จะทราบล่วงหน้าได้เลย ดังนั้น การตั้ง
งบประมาณสำหรับดำเนินคดีจึงมีความไม่แน่นอนมาก อันไม่ชอบด้วยวิธีการงบประมาณ

๒. ความรับผิดชอบเกี่ยวกับคดีที่เกิดขึ้นโดยปกติเป็นหน้าที่ของกระทรวง ทบวงกรมเจ้าของเรื่อง หากจะให้กรมอัยการทำหน้าที่แทนทั้งหมด ย่อมเป็นภาระหนัก นอก จากนี้ เมื่อคดีสิ้นสุดลงในศาลใดศาลหนึ่ง การอุทธรณ์ ฎีกา กรมอัยการจะต้องได้รับความ เห็นชอบจากเจ้าของคดีก่อน แต่ระยะเวลาอุทธรณ์ ฎีกา มีเวลาจำกัด ถ้าการวินิจฉัยของ กระทรวง ทบวงกรม เจ้าของคดีล่าช้าไปอาจจะทำให้การเบิกจ่ายเงินของกรมอัยการล่าช้าไป ทำให้คดีขาดอุทธรณ์ ฎีกา ได้ และในเรื่องการตั้งงบประมาณทางกรมอัยการนี้ ก็เพื่อแก้ ปัญหาเรื่องการผลักดันสำคัญล่าช้า สำนักงานงบประมาณจึงมีความเห็นว่า

ก. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี เฉพาะค่าเบี่ยงเสียง พาหนะ ของพนักงาน อัยการและพยาน เห็นควรให้ตั้งงบประมาณไว้ทางกรมอัยการ เพราะมีจำนวนไม่มากนัก และกรมอัยการพอจะควบคุมเรื่องใบสำคัญได้ ซึ่งได้กำหนดตั้งงบประมาณไว้แล้วในบ่งบ งบประมาณ ๒๕๐๖

ข. ค่าธรรมเนียมความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีอื่น ๆ นอกจากข้อ ก. ให้ใช้งบประมาณของส่วนราชการเจ้าของคดีตามเดิม และให้กระทรวงการคลัง กับกรม อัยการร่วมพิจารณาวางระเบียบเรื่องการส่งใบสำคัญให้รั้งกุมยั้งขึ้น

ค. ส่วนราชการบางแห่งมีกฎหมายให้อำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงาน ของตนดำเนินคดีแพ่งในศาลได้ เช่นกรมชลประทาน กรมการศาสนา ฯลฯ ก็น่าจะให้เป็ นตามเดิม

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๖ ลงมติเห็น ทอบด้วยตามที่สำนักงานงบประมาณเสนอ

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธี

(นายมนูญ บริสุทธี)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ควน

ที่ น.ว. ๑๐/๒๕๐๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖

เรื่อง แนวทางควบคุมป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงานรัฐบาล
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางควบคุมป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรี เสนอว่า สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
ได้ประมวลแนวทางควบคุมป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงานของรัฐบาลเสร็จ
เรียบร้อยแล้ว และได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว มีราย
ละเอียดทั้งได้แนบมาพร้อมนี้ จึงเสนอมาเพื่อพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖ ลงมติให้ส่ง
กระทรวงทบวงกรมและหน่วยรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบ เพื่อประกอบการพิจารณาในการ
ที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงานต่อไปกับขอให้สอดส่องกวาดขันเจ้าหน้าที่ให้
ปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับที่มีอยู่แล้วโดยเคร่งครัดด้วย

จึงขออนุญาต

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

แนวทางควบคุมป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แนวทางควบคุมป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงานรัฐบาล มีปัญหาที่น่าจะได้รับการพิจารณาดังต่อไปนี้

มูลเหตุแห่งการทุจริต

มูลเหตุอันเป็นมูลฐานแห่งการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานรัฐบาลนั้น อาจจะจำแนกได้เป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

๑. เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ และการจัดโครงการใหม่การคุมกันเอง

บรรดากฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ ถ้าหากเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามหรือพยายามหลีกเลี่ยงแล้วก็จะเกิดเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะให้เกิดมีช่องทางการทุจริตขึ้นได้ นอกจากนั้นน่าจะได้รับการพิจารณาว่าบรรดากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่ใช้อยู่นั้นอาจจะไม่รัดกุมไม่เหมาะสมกับการพัฒนาประเทศ หรือที่ได้กำหนดไว้นั้นไม่ครบถ้วนหรือรัดกุมพอที่จะได้มีการพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ หน่วยงานรัฐบาลบางแห่งมีระเบียบและข้อบังคับของตนเองแต่กระทำไว้ไม่ครบถ้วนและสมบูรณ์ ตลอดจนมิได้รวบรวมระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ไว้ให้ครบถ้วนเพื่อเป็นคู่มือของเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติ น่าจะได้นำมาพิจารณาประกอบเช่นกัน

การจัดโครงการใหม่การควบคุมกันเอง ก็เป็นระบบที่ดีประการหนึ่งในการที่จะช่วยป้องกันการทุจริตมิให้เกิดขึ้นได้ ในด้านโครงการปรากฏว่าหน่วยงานรัฐบาลส่วนมากจัดดำเนินงานโดยไม่มีโครงการหรือผังการแบ่งงาน ชอบที่จะได้กำหนดขึ้นเช่นกัน

๒. วิธีปฏิบัติงานและการสอบทานผลการปฏิบัติงาน

วิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ถ้าหากมิได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละบุคคลไว้ให้เป็นที่แน่นอนและรัดกุม หรือให้บุคคลคนเดียวกันทำงานหลายหน้าที่แล้วก็ยังเป็นช่องทาง

ที่จะก่อให้เกิดการทุจริตได้ง่าย การกำหนดอำนาจและหน้าที่ของแต่ละบุคคลไว้ให้เป็นที่แน่นอนและรัดกุมเป็นสิ่งสำคัญมาก ในด้านการบัญชี การเงิน และพัสดุ ถ้าได้มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่ให้มีการควบคุมสอบย้อนซึ่งกันและกันไว้ก็จะเป็นการป้องกันการทุจริตได้บ้าง

ในทางปฏิบัติ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินงานประจำวันแล้ว หัวหน้างานชอบที่จะได้มีการติดตามสอบทานผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ว่างานได้ดำเนินไปด้วยดีเพียงใดหรือไม่ การสอบทานงานนั้นชอบที่จะได้กระทำเสมอ ๆ โดยจะต้องกวาดขันเจ้าหน้าที่และยึดหลักว่าจะต้องไม่ช่วยเหลือผู้กระทำผิด

๓. ผู้ปฏิบัติ

เจ้าหน้าที่ขาดสมรรถภาพในการปฏิบัติงานเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเงิน การบัญชี และพัสดุ หรือไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตตลอดจนความประพฤติและอุปนิสัยส่วนตัวไม่เรียบร้อย เช่นเป็นนักเลงการพนัน ดื่มสุราเป็นประจำ ลักษณะของบุคคลเหล่านี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการทุจริตขึ้นได้ หรือเป็นบุคคลที่สิ่งแวดล้อมบังคับ เช่น รายได้ไม่เพียงพอหากเกิดกรณีจำเป็นเช่นเจ็บป่วยก็จะทำให้ต้องใช้เงินมาก ก็เป็นช่องทางประการหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการทุจริตได้

การบรรจุบุคคลเข้าทำงานในด้านการเงิน ชอบที่จะได้มีการเรียกหลักประกันให้คุ้มกับจำนวนเงินที่จะมอบให้รักษา ในต่างประเทศได้มีวิธีการค่าประกันการทุจริตโดยบริษัทประกันภัย การปฏิบัติงานไม่ควรจะมุ่งรักษาแต่ประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง ประสิทธิภาพการทำงาน ความประพฤติ ความเป็นอยู่ ปัญหาทางครอบครัวของแต่ละบุคคลเป็นมูลเหตุที่น่าจะไต่ถามพิจารณา

ช่องทางที่จะก่อให้เกิดการทุจริต

มูลเหตุแห่งการทุจริตที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นหลักใหญ่ ๆ ที่ก่อให้เกิดการทุจริตขึ้นได้ อย่างไรก็ตามในการกระทำการทุจริตนั้น นอกจากมูลเหตุดังกล่าวแล้ว ยังต้องประกอบด้วย

โอกาสและช่องทางที่จะกระทำการทุจริตอีกด้วย ช่องทางและโอกาสที่จะกระทำการทุจริตเท่าที่ปรากฏมีดังนี้

๑. ด้านการเงิน

- ๑) เจ้าหน้าที่คนเดียวทำหน้าที่ทั้งการรับเงินและจ่ายเงิน เก็บรักษาเงินและเอกสารการรับจ่ายเงินตลอดจนลงบัญชี
- ๒) การเก็บรักษาเงินถึงแม้จะมีการแต่งตั้งกรรมการรักษาเงินไว้ แต่กรรมการอื่นประมาทหรือไม่ดูแล โดยมอบกุญแจเซฟให้กรรมการคนเดียวเป็นผู้เปิดและปิดเซฟ หรือไม่มีที่เก็บเงินเป็นสัดส่วน
- ๓) การรับและการจ่ายเงินไม่มีเจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบหลักฐานก่อนการรับและจ่ายเงิน

๒. ด้านการบัญชี

- ๑) บัญชีทำไว้อย่างลับสน ไม่ถูกต้องตามหลักบัญชี รายการในบัญชีมีการขุดลบชี้ตัดฆ่า ไม่มีการรวมยอดหรือปิดบัญชีแสดงยอดคงเหลือ
- ๒) หลักฐานการรับและจ่ายเงินไม่มีเรื่องราวประกอบหรือมีแต่แยกเก็บไว้ต่างหาก
- ๓) ไม่มีการตรวจสอบกันเป็นการภายในว่า บัญชีที่ทำไว้นั้นถูกต้องหรือไม่

๓. ด้านพัสดุ

- ๑) ไม่ปฏิบัติตามบัญชีตามระเบียบการพัสดุ
- ๒) พัสดุสิ่งของตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้มิได้เก็บรักษาไว้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ตลอดจนไม่มีที่เก็บรักษาไว้ให้เป็นส่วนสัดซึ่งใครผ่านไปมา ก็อาจจะหยิบฉวยได้โดยง่าย
- ๓) พัสดุสิ่งของที่เบิกไปใช้ ไม่บอกว่าเบิกไปใช้งานอะไร ตลอดจนการเบิกใคร ๆ ก็เบิกได้ ไม่ได้กำหนดให้แน่นอนว่าใครบ้างที่จะเบิกได้
- ๔) ไม่มีการตรวจนับของจริงว่าของคงเหลือตรงกับยอดคงเหลือตามบัญชีหรือไม่

วิธีการทุจริต

๑. การบัญชีและการเงิน

ก. รับเงิน

- ๑) รับเงินแล้วไม่ลงบัญชี โดยไม่ออกไปรับหรือออก แต่ไม่นำเงินเข้าบัญชี
- ๒) ลงบัญชีรับต่ำกว่าหลักฐาน ยักยอกเงินที่เหลือ
- ๓) ทำลายหลักฐานการรับเงินแล้วไม่นำเข้าบัญชี
- ๔) เอาใบรับเงินของปีก่อนๆ ที่เหลือและเลิกใช้ฉีกมาเขียนรับเงินโดยไม่ลงต้นขั้ว
- ๕) รับเงินแล้วแต่หมายเหตุในต้นขั้วหรือสำเนาว่ายกเลิกหรือไม่ใช้ แล้วยักยอก

เงินที่รับมา

- ๖) ปลอมแปลงใบรับเงินเก็บจากลูกค้า
- ๗) ใบรับเงินที่ไม่มีเลขที่พิมพ์ไว้ในแบบพิมพ์เมื่อรับเงินจึงเขียนเลขที่ ถ้ารายไหนจะยกออกก็จะฉีกสำเนาหรือต้นขั้วทิ้ง
- ๘) การรับเงินเขียนในต้นขั้วหรือสำเนาต่ำกว่าต้นฉบับ
- ๙) แก้ไขตัวเลขในต้นขั้วหรือสำเนาใบเสร็จให้ตัวเลขต่ำกว่าที่ได้รับจริง

๑๐) พนักงานเก็บเงินรับเงินแล้วไม่นำส่ง หรือนำส่งล่าช้าโดยเอาเงินไปหมุนใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว

๑๑) เรียกเงินจากผู้มาติดต่อโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เอาเงินเป็นประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น

๑๒) แก้ไขตัวเลขในเช็คให้สูงขึ้น แล้วนำไปขึ้นเงินจากธนาคาร แล้วยักยอกเงินที่เกิน

๑๓) รับเงินจากลูกค้าแล้วไม่ลงบัญชี เมื่อกำลังอยู่หลายปีก็ขออนุมัติตัดบัญชีเป็นหนี้สูญ

๑๔) ใช้ใบเสร็จรับเงินกลางเล่มออกให้ผู้ชำระเงินหรือชกตัวกลางแผนบออกจำหน่ายเพื่อยักยอกเงินไว้ใช้

๑๕) ทำใบเสร็จรับเงิน ๒ ชุด และแยกส่งบัญชีชุดเดียว นอกนั้นนำเป็นประโยชน์

ส่วนตัว

จ. จ่ายเงิน

- ๑) ลงรายการจ่ายเงินในบัญชีซ้ำแล้วยกออกเงินที่จ่าย
- ๒) ลงบัญชีจ่ายสูงกว่าหลักฐาน ยกออกเงินที่เกิน
- ๓) ลงรายการจ่ายโดยไม่มีหลักฐาน หรือจ่ายตามสำเนาอ้างว่าหลักฐานหาย
- ๔) ทำหลักฐานเท็จ เพื่อเบิกเงินจากทางราชการ เช่น

๔.๑ การจ่ายค่าแรงให้คนงานลงชื่อรับเงินล่วงหน้าแล้วรอกจำนวนเงิน ภายหลังให้สูงกว่าที่จ่ายจริง

๔.๒ ไม่มีการทำงานจริง แต่นำใบสำคัญเบิกจ่ายเงินค่าแรง

๔.๓ ไม่ได้ไปราชการ แต่ทำหลักฐานว่าไปราชการ แล้วเบิกเบี้ยเลี้ยง

และค่าพาหนะเดินทาง

๔.๔ ไปราชการไม่มีผู้ติดตาม แต่ทำใบสำคัญเบิกเงินว่ามีผู้ติดตาม

๔.๕ ให้เจ้าของโรงแรมออกใบเสร็จรับเงินให้โดยไม่มี การพัก โรงแรมจริง แล้วนำใบสำคัญนั้นมาเบิกเงิน หรือขอใบเสร็จรับเงินจากโรงแรมมาเขียนขึ้นเอง

๕) ทำหลักฐานนำเงินฝากธนาคารแล้วลงจ่ายในบัญชีโดยไม่มี การนำเงินไปฝากจริง หรือนำฝากแต่เพียงบางส่วน

๖) เอาใบสำคัญจ่ายปีเก่า ๆ มาเบิกเงินซ้ำอีก หรือโดยวิธีส่งใช้เงินยืมทรวง

๗) แก้ไขจำนวนเงินในใบสำคัญจ่ายให้สูงขึ้นเพื่อยกออกเงินส่วนที่เกิน

๘) จ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินแทนโดยไม่มีใบมอบฉันทะ

ก. ยืมเงิน

๑) ยืมเงิน ไปใช้ส่วนตัวโดยไม่มีระเบียบอนุญาต

๒) ยืมเงิน ไปใช้จ่ายในราชการ แต่ความจริงนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว แล้ว ทำหลักฐานเท็จส่งใช้เงินยืม

๓) การประกวดราคา กรรมการเปิดซองประกวดราคารู้กันกับพ่อค้าฟลิกแพลง ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้พ่อค้าที่ตนรู้จักประกวดราคาได้ แล้วรับประโยชน์จากพ่อค้า

๔) เพื่อไม่ให้มีการประกวดราคา เจ้าหน้าที่ทำเรื่องให้เป็นเรื่องด่วน แล้วขออนุมัติพิเศษซื้อตรงจากพ่อค้าที่ตนรู้จัก แล้วรับประโยชน์จากพ่อค้า

๕) ทำหลักฐานสืบราคาหรือประกวดราคาเท็จ แล้วซื้อหรือจ้างจากร้านค้าที่ตนรู้จักและได้รับประโยชน์ตอบแทนจากร้านค้า

๖) เจ้าหน้าที่มีผลประโยชน์ร่วมกันกับร้านค้า เช่น เป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการ เป็นต้น ในการซื้อของกซื้อจากร้านค้าที่มีส่วนได้ส่วนเสียนี้ ในราคาแพงและคุณภาพต่ำ

๗) กรรมการตรวจรับพัสดุหรือการจ้างไม่ได้ตรวจรับจริง เพียงแต่เซ็นชื่อรับเฉย ๆ ทั้ง ๆ ที่ของที่ตรวจรับไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน และไม่ตรงตามสัญญา โดยได้รับประโยชน์

๘) ผู้ตรวจงานก่อสร้างรู้เห็นเป็นใจกับผู้รับเหมาก่อสร้าง โดยลดขนาดและคุณภาพของวัสดุก่อสร้างให้ผิดไปจากสัญญา แล้วรับประโยชน์จากผู้รับเหมา

๙) สัญญาครบกำหนด งานไม่แล้วเสร็จส่งมอบไม่ได้ แล้วไม่ปรับตามสัญญา กลับต่ออายุสัญญาให้อีกโดยไม่มีเหตุผลสมควร โดยได้รับประโยชน์จากผู้รับเหมา

๑๐) เอาของราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น โดยไม่ชอบด้วยระเบียบ

๑๑) แจ่งวงเงินที่จะใช้ในการประกวดราคาให้พ่อค้าที่รู้จักทราบเป็นการส่วนตัว เพื่อไม่ให้ยื่นประกวดราคาสูงกว่าวงเงินโดยได้รับประโยชน์

๑๒) เจ้าหน้าที่ผู้ออกและเขียนแบบแปลนการก่อสร้างกับกรรมการประกวดราคา สมคบกันช่วยเหลือผู้เข้าประกวดราคาที่เป็นพรรคพวกหรือที่ให้ประโยชน์แก่ตน โดยเปลี่ยนแปลงนท้ายสัญญาทำเป็น ๒ ชุด

๑๓) สัญญาก่อสร้างระบุข้อความ รายการสิ่งที่ใช้ในการก่อสร้าง ไม่ละเอียดและรัดกุมเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ผู้รับเหมา ซึ่งเป็นพวกของตนใช้ของที่มีคุณภาพต่ำกว่าที่ควร

๑๔) แจ้งให้ผู้เข้าประมูลทราบเป็นการภายในว่า ถ้าไม่จ่ายเงินให้ตามอัตราที่กำหนดแก่ตนหรือผู้อื่น จะไม่มีโอกาสประมูลได้งาน

๑๕) ทำการเปิดประมูลโดยจะให้รายละเอียดบางส่วนในภายหลัง ครั้นผู้อื่นซึ่งมิใช่พรรคพวกของตนประมูลได้ก็บิดเบือนรายละเอียดหรือแบบ แปลนให้เปลี่ยนไปจากมาตรฐานเดิมที่ใช้ หรือให้รายละเอียดซ้ำจนเกือบจะหมดอายุสัญญา

๑๖) สืบราคาหรือประกวดราคาโดยอาศัยแผนผัง (SPECIFICATION) ของสิ่งของที่ต้องการซื้อจากที่แห่งหนึ่งซึ่งเจ้าหน้าที่มีประโยชน์ร่วมอยู่ แต่ทำการสืบราคาหรือประกวดราคาพอเป็นพิธี

๑๗) ผ่อนผันจ่ายเงินล่วงหน้าให้พ่อค้าทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้รับของตามสัญญา โดยได้รับประโยชน์

๑๘) ทำสัญญาให้ทางราชการเสียเปรียบโดยได้รับประโยชน์

๑๙) ขายหรือแลกเปลี่ยนทรัพย์สินของทางราชการต่ำกว่าราคาที่เหมาะสมโดยได้รับประโยชน์

๒๐) ซื้อของใช้ส่วนตัวแต่เบิกเงินจากราชการ หรือซื้อใช้ส่วนตัวโดยนำเอาชื่อส่วนราชการไปอ้าง

วิธีการป้องกันการทุจริต

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า วิธีการป้องกันการทุจริตในกิจการต่าง ๆ นั้น ปัญหาสำคัญที่น่าจะได้พิจารณาก็คือ ระบบการควบคุมภายใน ระบบนี้หมายถึงแผนจัดแบ่งส่วนงาน และวิธีปฏิบัติงานที่ประสานกัน ซึ่งใช้ปฏิบัติเพื่อดูแลรักษาทรัพย์สินของกิจการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเชื่อถือได้ของรายละเอียดทางบัญชี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และเพื่อส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายที่ผู้บริหารได้วางไว้

การวางวิธีการป้องกันการทุจริต ชอบที่จะได้นำเอาลักษณะของการควบคุมภายในที่ดีเข้าไปใช้ในหน่วยงานรัฐบาล คือ

๑. การแบ่งแยกหน้าที่ เนื่องด้วยขนาดและงานของหน่วยงานรัฐบาลส่วนใหญ่ ในปัจจุบันได้ขยายกว้างมากขึ้น จนทำให้ฝ่ายบริหารไม่สามารถควบคุมงานทุกด้านด้วยตนเอง จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องทำผังการแบ่งงานที่เหมาะสมขึ้นใช้ในกิจการ มีการแบ่งแยกหน้าที่ การดูแลรักษาทรัพย์สินระหว่างการดำเนินงานฝ่ายหนึ่งกับการบัญชีอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่นำทรัพย์สินเหล่านั้นไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว ตลอดจนเพื่อทราบ ปริมาณทรัพย์สินซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชีจึงต้องเป็นบุคคลอื่นซึ่งไม่ เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาทรัพย์สินและการดำเนินงาน

๒. การแบ่งแยกความรับผิดชอบ ควรกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ แต่ละคนให้แน่นอนลงไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันเจ้าหน้าที่ที่บิด ความรับผิดชอบไปยังผู้อื่น เมื่อมีการกำหนดความรับผิดชอบแน่นอนแล้ว เจ้าหน้าที่แต่ละคนย่อมใช้ความระมัดระวังอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานของตน

๓. วิธีปฏิบัติงานที่ดี เมื่อได้มีการแบ่งแยกหน้าที่และความรับผิดชอบแล้ว วิธีปฏิบัติงานที่ดีเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาคือจะต้องคว่าได้มีการปฏิบัติงานตามที่ได้ รับมอบหมายดีเพียงไรหรือไม่ เช่น พนักงานพัสดุ เมื่อได้รับหรือจ่ายพัสดุแล้วจะต้องลง นามในเอกสารประกอบ

นอกจากนั้น ควรมีการสอบทานงานที่ทำแล้วโดยบุคคลอีกคนหนึ่งเป็นประจำ เพื่อเป็นการยืนยันว่าได้มีการปฏิบัติงานแล้วโดยถูกต้อง การสอบทานงานนี้มีประโยชน์ใน การช่วยให้เจ้าหน้าที่ต่างๆ ได้ปฏิบัติงานโดยความระมัดระวัง และมีประสิทธิภาพขึ้น หาก ไม่มีการสอบทานงานแล้ว เจ้าหน้าที่บางคนอาจจะไม่ตั้งใจทำงาน ปลอ่ยให้ค้างงำไว้เพราะ ถือว่าไม่มีบุคคลใดสามารถล่วงรู้ได้

๔. การดูแลรักษาทรัพย์สินอย่างเหมาะสม ทรัพย์สิน ณ ที่ที่มีความหมาย ถึงทรัพย์สินประเภทเงินสด และขยายกว้างออกไปจนถึงยานพาหนะ เครื่องใช้สำนักงาน และเครื่องจักร การดูแลรักษาหมายถึงการป้องกันการโจรกรรม การยกยอกไปใช้เป็น ประโยชน์ส่วนตัว การรักษาทรัพย์สินมิให้ตกแตกผ่นหรือเสียหายไปก่อนเวลาอันสมควร ตลอดจนการประกันภัยทรัพย์สินที่มีค่า การประกันความซื่อสัตย์ของเจ้าหน้าที่ด้วยก็ได้

๕. การใช้เจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ ในด้านการพิจารณาว่าหน้าที่ใดจะควรใช้เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถและชำนาญเหมาะสมกับหน้าที่อย่างใด เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารจะพิจารณาเป็นรายๆ ไป หากได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วจะทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพสูงและเป็นการประหยัด เช่นถ้าเลือกบุคคลที่มีความรู้ทางบัญชีสูง และมีความชำนาญงานมาเป็นอย่างดี ให้ทำหน้าที่เสมือนลงบัญชี ผลงานที่ได้รับจะมีประสิทธิภาพสูง แต่ไม่ประหยัดเพราะอาจจะใช้ให้บุคคลนั้นทำงานในตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องรับผิดชอบได้มากกว่า ตรงกันข้าม ถ้าให้บุคคลที่ขาดความรู้ความชำนาญต้องรับผิดชอบงานในหน้าที่สูง อาจเกิดการเสียหายขึ้นได้เพราะสมรรถภาพไม่เหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับ

ในทางปฏิบัติ นอกเหนือไปจากการวางระบบการควบคุมภายในที่ดีตั้งได้กล่าวมาแล้ว มีข้อที่ควรจะต้องปฏิบัติดังนี้

ก. การเงินและการบัญชี

๑. โดยปกติให้ถือว่า บรรดาเงินรายรับ รายจ่าย ทั้งมวลอันเกิดหรือเกี่ยวข้องกับหน่วยงานรัฐบาล อยู่ในความรับผิดชอบของหัวหน้าหน่วยงานนั้น ๆ ที่จะต้องชดใช้ในกรณีที่เกิดการเสียหายขึ้นตามกฎหมายข้อบังคับและรายละเอียดแบบแผนซึ่งกำหนดไว้

๒. ให้ทุกหน่วยงานจัดให้มีที่เก็บเงินและเอกสาร การเงินที่มั่นคงของทางราชการตามสมควรแก่การเงิน ห้ามมิให้ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินเก็บเงินของทางราชการไว้นอกที่เก็บเงินของทางราชการ

๓. ให้ผู้บังคับบัญชาดูแล และตรวจตราเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการเงินและการบัญชี ให้ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้โดยเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำเงินเข้าและออกจากตู้รับราย กรมการผู้ถือกุญแจจะต้องไปร่วมตรวจด้วยทุกครั้ง

๔. ให้แต่ละหน่วยงานจัดเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบบ่อยครั้งที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ว่าเจ้าหน้าที่การเงินและเจ้าหน้าที่การบัญชีได้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับที่ได้วางไว้หรือไม่

๕. กำหนดแบ่งแยกความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่การบัญชี เจ้าหน้าที่พัสดุ จะต้องไม่เป็นบุคคลเดียวกัน

๖. เจ้าหน้าที่ที่ทำงานเกี่ยวกับการเงิน ควรจะมีการกำหนดหลักประกัน ความเสียหายให้พอเพียง ซึ่งอาจจะเป็นตัวเงินหรือหลักทรัพย์อื่น ๆ ตามที่เห็นควร

๗. มีการประมวลคู่มือข้อบังคับและระเบียบที่ใช้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และ จัดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อให้เข้าใจในระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน หรือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้บรรยายในโอกาสอันสมควรเป็นครั้งคราว

๘. เมื่อมีการทุจริตเกิดขึ้น ให้พิจารณาลงโทษให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการโดยเคร่งครัด

๙. จัดให้มีแบบพิมพ์ที่เกี่ยวกับการเงินโดยมี เลขที่ เล่มที่ พิมพ์ไว้แล้วโดยลำดับและมีทะเบียนคุม รับจากที่ใดตั้งแต่เล่มที่และเลขที่เท่าใด จ่ายให้ที่ใด เล่มที่และเลขที่เท่าใด

๑๐. ในกรณีที่ยกเลิกหรือใช้แบบพิมพ์ที่เกี่ยวกับการเงิน ต้องเก็บไว้ให้ตรวจสอบได้

๑๑. วางระเบียบให้ผู้เก็บเงินนำเงินที่เก็บได้ และหลักฐานการเกิดหนี้พร้อม กับใบเสร็จรับเงินที่ยังเก็บไม่ได้ ส่งผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ เพื่อทำการตรวจสอบเป็นประจำวัน

๑๒. ไม่ควรให้ทำการชดเชยรายการในบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงิน และ ไม่ควรจ่ายเงินตามใบรับเงินที่มีรอยชดเชย

ข. การพัสดุและการจ้างเหมา

๑. ให้ผู้บังคับบัญชาดูและตรวจตราให้เป็นไปตามระเบียบการพัสดุและการจ้างเหมาโดยเคร่งครัด

๒. การยืมต้องให้เป็นไปตามระเบียบและต้องมีหลักฐานการอนุมัติ เป็นลายลักษณ์อักษร

๓. ไม่ควรให้ทำการชดเชยรายการในบัญชี และเอกสาร เกี่ยวกับการพัสดุ และไม่ควรจ่ายพัสดุให้ตามใบเบิกที่มีการชดเชย

การปราบปราม

การทุจริตในหน่วยงานรัฐบาลจะยืดยาวหรือหมดไปนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บังคับบัญชา ซึ่งถ้าได้หาทางป้องกันกวดขัน และพิจารณาลงโทษกันจริงจังให้สมกับพฤติการณ์ที่

เกิดขึ้น ก็จะเป็นการปราบปรามการทุจริตให้หมดสิ้นไปได้ หากผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยหรือกระทำการใดให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเห็นความอ่อนแอในการบังคับบัญชาหรือการมุ่งประโยชน์ส่วนตัว โดยใช้อุบายวางไว้เพื่อกฎหมายไม่สามารถจะเอาโทษได้ แต่การกระทำนั้นๆ ก็แสดงผลออกมาให้ประชาชนเห็นโดยทั่วไป เช่น มีฐานะร่ำรวยผิดปกติทั้งๆ ที่มีได้ประกอบอาชีพอื่นใด นอกจากรับราชการ

ในการปราบปราม น่าจะได้กระทำดังนี้

๑. ออกกฎหมายพิเศษ เช่นในต่างประเทศบางประเทศว่าหน่วยงานรัฐบาลใด หากปรากฏว่ามีการทุจริตใดเกิดขึ้น ให้ถือเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้ควบคุมจะต้องรับผิดชอบ และตกเป็นจำเลยร่วมในกรณีที่ต้องชดใช้จำนวนเงินที่เสียหายนั้นๆ โดยถือว่าเป็นความบกพร่องต่อหน้าที่

๒. การบรรจุเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะในชั้นหัวหน้าจะต้องสอบประวัติความเป็นมา และการทำงานว่ามีความซื่อสัตย์ และมีสมรรถภาพเพียงใด ถ้าเป็นตำแหน่งเกี่ยวกับการเงิน ควรต้องมีประกันตามสมควร

๓. รายชื่อพนักงานผู้กระทำหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริต หากปรากฏว่ามีขึ้น ให้มีหนังสือเวียนแจ้งข้อบกคลนั้น พร้อมทั้งเล่าพฤติการณ์ที่กระทำเวียนให้หน่วยงานรัฐบาลทั่วไปทราบ และห้ามรับเข้าทำงาน

๔. เมื่อปรากฏการทุจริตขึ้นโดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจ ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ รายงานผลการดำเนินคดีต่อคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ กระทรวงเจ้าสังกัดทราบตามลำดับ และติดตามผลการดำเนินคดีจนถึงที่สุด

๕. ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือที่จะพิจารณา สอดส่องฐานะความประพฤติและความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่การเงินการบัญชีและพัสดุว่ามีความเป็นอยู่พอควรแก่ฐานะ หรือร่ำรวยผิดปกติ มีหนี้สินรุงรัง ซบอบายมุขหรือไม่

๖. วางระเบียบให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ

๗. ขอให้ผู้สอบบัญชีรายงาน การตรวจสอบบัญชี อย่างกว้างขวางถึงการดำเนิน

ควนมาก

ท ศร ๐๕๐๑/ว ๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๖ มกราคม ๒๕๐๘

เรื่อง การแสดงระบำกลอนาจารบนเวทีในงานของสมาคมหรือสถาบันต่าง ๆ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักบริหารของนายกรัฐมนตรีรายงานว่า ขณะนี้หนังสือพิมพ์รายวันหลายฉบับ เสนอข่าวการแสดงฟลอโชว์ในงานของสมาคมหรือสถาบันต่าง ๆ ซึ่งการแสดงเป็นไปในทำนองเย้ายวนและยั่วยุกามารมณ์มาก นอกจากนั้น ยังได้เสนอภาพการแสดงต่างๆ และระบำที่กลอนาจาร บนเวทีจัดงานของสมาคมหรือสถาบันอื่น ๆ พร้อมกับ ได้วิพากษ์วิจารณ์ในทางเสียหาย จึงขอเสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ศกนี้ ลงมติห้ามมิให้มีการแสดงฟลอโชว์หรือระบำที่การแสดงเป็นการยั่วยุกามารมณ์ในที่สาธารณะสถาน หรือสถานที่ของทางราชการ

จึงขอยืนยันมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

ท สร ๐๒๐๖/ว ๙

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

เรื่อง การลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้กระทำผิด
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกรมตำรวจ ได้เสนอประมวลข่าวสลับครบฟังเสียง ประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๘ มกราคม ๒๕๐๘ เกี่ยวกับข่าวที่กรมตำรวจส่งกวัดขันการตรวจสอบผลงานและกำชับเรื่อง การลงโทษตำรวจ ซึ่งก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในสถานหนัก และจะพิจารณาโทษผู้บังคับบัญชาที่ละเลยการสอดส่องสลับครบฟังการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชานั้น ประชาชนต่างพอใจในเรื่องนี้ แต่มีเสียงกล่าวกันว่า ขอให้หน่วยราชการอื่นถือปฏิบัติอย่างเดียวกันด้วย โดยเฉพาะหน่วยราชการที่ทำหน้าที่ติดต่อกับประชาชน เพราะการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของทางราชการในหน่วยอื่น บางหน่วยก็สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ได้นำเสนอ วาพณฯ นายกรัฐมนตรีทราบแล้ว มีบัญชาให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ กวดขันเรื่อง การปฏิบัติงานและการตรวจสอบผลงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในค้ำบริการประชาชน พร้อมกับให้กำชับผู้บังคับบัญชาของแต่ละหน่วยงานให้สอดส่องลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งก่อความเดือดร้อนหรือเบียดเบียนประชาชนทุกกรณี

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดทราบและดำเนินการตามบัญชาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลโท แสวง เสนาณรงค์

(แสวง เสนาณรงค์)

เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี

ที่ สร ๐๒๐๖/ว ๒๐

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๑๕ มีนาคม ๒๕๐๗

เรื่อง การเสพสุราของข้าราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

กรมตำรวจได้เสนอประมวลข่าวสลับรับฟัง เสียงประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ เหตุการณ์ว่าขณะนี้ข้าราชการทั้งทหารและพลเรือนในเครื่องแบบจำนวนมาก ใช้เวลาพักผ่อนด้วยการดื่มสุราตามร้านจนเกินขอบเขตและครองสติไม่ได้ แสดงกิริยาก่อความไม่สงบเป็นที่น่ารังเกียจในทำนองสาธารณะ ทำให้เสื่อมเสียเกียรติและชื่อเสียงของวงราชการ ทุกกระทรวง ทบวง กรม ควรมีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดที่คอยสอดส่องควบคุมความประพฤติของข้าราชการในสังกัดพร้อมกับลงโทษทางวินัย เพื่อป้องกันความเสื่อมเสีย

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีได้เสนอ ๖ หน่วยงาน นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีบัญชาให้กระทรวงทบวงกรม กำชับผู้บังคับบัญชาทุกชั้นให้ช่วยกันพิจารณาสอดส่องความประพฤติของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่เหมาะสมต่อไป หากมีการฝ่าฝืน ก็ควรพิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลโท ส. เสนาณรงค์

(แสง เสนาณรงค์)

เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี

กองนโยบายภายในประเทศ

ที่ สร ๐๒๐๖/ว ๒๑

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๑๕ มีนาคม ๒๕๐๙

เรื่อง นายหน้าตามสถานที่ราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

กรมตำรวจได้เสนอประมวลข่าวสลับที่รับฟังประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ว่า
ปัจจุบันนี้มีบุคคลจำพวกหนึ่งชอบวิ่งเต้นให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้ไปติดต่อตามสถานที่
ราชการ แล้วเรียกร้องเงินจากผู้ไปติดต่อนอกเหนือจากค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่จะต้องเสียให้
ทางราชการ โดยอ้างว่าเพื่อนำไปจ่ายแก่เจ้าหน้าที่ผู้ให้ความสะดวก และผลงานที่รับไปติดต่อ
ก็มักจะไต่รวดเร็วผิดปกติ ทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการที่เกี่ยวข้องอาจ
จะมีส่วนได้เงินค่าบ่วยการที่บุคคลเหล่านี้เรียกร้องไป

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพิจารณา
แล้ว เห็นว่าเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดดังกล่าว จึงมีบัญชาให้กระทรวงทบวงกรมและหน่วย
ราชการต่าง ๆ ช่วยกันสอดส่องดูแลอย่าให้มีพฤติการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น

จึงขอเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลโท ส. เสนาณรงค์

(แสวง เสนาณรงค์)

เลขาธิการสำนักนายกรัฐมนตรี

กองนโยบายภายในประเทศ

ที่ สร ๐๒๐๖/ว ๘๘

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๑๙ กันยายน ๒๕๐๙

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๔๑/๒๔๕๗ ลง
วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กระทรวงทบวงกรมเร่งรัดทำการสอบสวนพิจารณาโทษให้ข้าราชการที่มีกรณีถูกกล่าวหาให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว ไม่ควรปล่อยเรื่องให้ค้างค้ำอยู่เป็นเวลานานหลาย ๆ เดือนหรือแรมปี เพราะกระทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเดือดร้อนและทางราชการก็ขาดผู้ปฏิบัติงานนั้น

บัดนี้ มีผู้ร้องเรียนว่า ได้รับความคับแค้นเนื่องจากประสบเคราะห์กรรมโดยถูกส่งพักราชการนานเกินสมควร ซึ่งคงจะเนื่องจากเจ้าหน้าที่เพิกเฉยไม่เอาใจใส่จึงไม่หยิบยกเรื่องขึ้นมาพิจารณาให้เสร็จไป ระเบียบต่างๆ ที่ ก.พ. กำหนดไว้ให้ถือปฏิบัติจึงไม่มีความหมาย ความลำบากที่ผู้ร้องได้รับระหว่างถูกกล่าวหา จนกระทั่งถูกส่งตัวดำเนินคดีและหลังจากศาลพิพากษาคดีสิ้นแล้วว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ตลอดจนการถูกส่งให้พักราชการ ได้ทำความเดือดร้อนต่อการครองชีพให้แก่ข้าราชการผู้น้อยเป็นอย่างยิ่ง บางคนมีบุตรภริยาอยู่ในความรับผิดชอบหลายชีวิตพลอยต้องเดือดร้อนตามไปด้วย

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอ ขบวนการ นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีบัญชาให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ พิจารณาสั่งการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือเวียนของกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๔๑/๒๔๕๗ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗ โดยให้เร่งรัดดำเนินการกรณีที่มีการพิจารณาโทษข้าราชการให้เสร็จไปโดยเร็วทุกเรื่อง ทั้งนี้ ให้ ก.พ. ติดตามและเร่งรัดควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายของทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักในการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลโท ส. เสนาณรงค์

(แสง เสนาณรงค์)

กองนโยบายภายในประเทศ

เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี

ควมมาก

ท สร ๐๔๐๑/ว ๓๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๔ เมษายน ๒๕๑๐

เรื่อง ข้าราชการเดินทางไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
การลาไปศึกษาวิชาเพิ่มเติม ณ ต่างประเทศของข้าราชการพลเรือนและ
ตุลาการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือ น.ว. ๑๓๓/๒๔๕๓ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๔๕๓

ตามที่ไต่ถามยืนยันมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ใช้ระเบียบการลาไปศึกษาวิชาเพิ่ม
เติม ณ ต่างประเทศของข้าราชการพลเรือนและตุลาการฉบับที่แก้ไขใหม่ได้ตามที่ ก.พ. เสนอ
นั้น

บัดนี้ สำนักงาน ก.พ. รายงานว่า ได้มีกระทรวงทบวงบางกระทรวงขอ
อนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศด้วยทุนส่วนตัว โดยได้รับเงิน
เดือนเต็ม และได้จัดให้อยู่ในโควตาข้าราชการลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ ซึ่งสำนักงาน
ก.พ. ได้ตรวจสอบคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ตามระเบียบ และกรรมการแพทย์ ก.พ. ได้ตรวจ
ร่างกายและอนามัยแล้ว ปรากฏว่า มีสุขภาพอนามัยไม่ตีพอที่จะออกไปศึกษา ณ ต่างประเทศ
ได้ ต่อมากระทรวงเจ้าสังกัดได้อนุมัติให้ข้าราชการผู้นั้นลาไปปฏิบัติงาน ณ ต่างประเทศ และ
เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานแล้ว ขอให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติให้ลาไปศึกษาด้วยทุนส่วนตัว โดย
ได้จัดให้เข้าอยู่ในโควตาข้าราชการลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ ซึ่งเรื่องนี้ ก.พ. พิจารณา
แล้วเห็นว่า การไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศของข้าราชการผู้นั้นเป็นไปโดยไม่ถูกต้องตาม
ระเบียบการลาไปศึกษาวิชาเพิ่มเติม ณ ต่างประเทศของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ กล่าว
คือ ไม่ผ่านการตรวจร่างกายและอนามัยจากกรรมการแพทย์ ก.พ. แต่กระทรวงเจ้าสังกัดได้
หาทางช่วยเหลือให้ออกเดินทางไปได้ โดยอนุมัติให้ลาไปปฏิบัติงานดังกล่าว จึงลงมติไม่อนุมัติ

อนึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบการ
 ลาฯ เช่นนี้ นับวันจะเกิดมีมากขึ้น และเมื่อเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นแล้ว ก็ย่อมก่อให้เกิดความ
 เสียหายแก่ทุกฝ่าย กล่าวคือ ทำให้ระเบียบการลาไปศึกษาวิชาเพิ่มเติม ณ ต่างประเทศของ
 ข้าราชการพลเรือนและตุลาการ ตามนัยมติคณะรัฐมนตรี (น.ว. ๑๗๓/๒๔๙๓ ลงวันที่ ๗
 กันยายน ๒๔๙๓) ไม่มีความศักดิ์สิทธิ์ และการลาไปศึกษาโดยไม่ผ่านการตรวจโรคดังกล่าว
 อาจเป็นอันตรายแก่ตัวข้าราชการผู้นั้นเอง ดังตัวอย่างที่ได้เคยมีมาแล้ว ซึ่ง ก.พ. ไม่อนุมัติ
 ให้ลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ เพราะไม่ผ่านการตรวจร่างกายและอนามัยเช่นเดียวกัน แต่
 กระทรวงเจ้าสังกัดได้อนุญาตให้ลากิจกรรมส่วนตัวไปเป็นเวลา ๓๐ วัน และได้ป่วยถึงแก่กรรม
 ณ ต่างประเทศ อีกประการหนึ่ง เมื่อข้าราชการผู้ใดไม่ผ่านการตรวจร่างกายและอนามัย
 แต่ยังมีฝ่าฝืนเดินทางไปศึกษา ณ ต่างประเทศ และเกิดเจ็บป่วยลงต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล
 ก็อาจทำให้แพทย์ต่างประเทศหมดความเชื่อถือต่อสถาบันการแพทย์ของประเทศไทยได้ เพราะ
 เข้าใจว่าข้าราชการผู้นั้นเดินทางออกไปศึกษาโดยผ่านการตรวจร่างกายและอนามัยของสถาบัน
 การแพทย์ในประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว ฉะนั้น ก.พ. จึงลงมติให้นำข้อเท็จจริงเรื่องนี้เสนอ
 คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาข้อความเข้าใจไปยังกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ให้ถือปฏิบัติให้ถูก
 ต้องตามระเบียบการลาไปศึกษาวิชาเพิ่มเติม ณ ต่างประเทศของข้าราชการพลเรือนและตุลา
 การ โดยนัยมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ ที่ น.ว. ๑๗๓/๒๔๙๓ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๔๙๓
 โดยเคร่งครัดต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๐ ลงมติให้
 กระทรวงทบวงกรมถือปฏิบัติตามที่ ก.พ. เสนอมาโดยเคร่งครัด

จึงขอเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
 รัชการราชนครินทร์แทนเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

เรื่อง การลงโทษข้าราชการกระทำผิดวินัย กรณีลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ แล้ว
ไม่เดินทางกลับมารับราชการภายในกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอตามรายงานของสำนักงาน ก.พ. ว่า

๑. ข้าราชการที่ลาไปศึกษาวิชาเพิ่มเติม ณ ต่างประเทศนั้นมีระเบียบของ
ก.พ. วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า ก.พ. จะเป็นผู้พิจารณาว่าจะสมควรให้ข้าราชการผู้นั้นลาไปศึกษา
วิชาอะไร ภายในกำหนดเวลาเท่าใด และหากจำเป็นจะขอขยายเวลาศึกษาต่อไปอีกก็เป็น
อำนาจของ ก.พ. ที่จะพิจารณาว่าสมควรอนุมัติให้ลาได้หรือไม่ ดังนั้นในกรณีท้วงติงสิ้นสุด
ลงแล้วหรือ ก.พ. ไม่อนุมัติให้ขยายเวลาศึกษาต่อไปอีก ข้าราชการผู้นั้นจะต้องเดินทางกลับ
มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒. ในชั้นแรกปรากฏว่าข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลา ไปศึกษามักปฏิบัติ
ตามข้อสัญญาและระเบียบโดยเคร่งครัด ต่อมาในระยะหลัง เมื่อครบกำหนดวันลาแล้วก็มัก
จะหาทางหลีกเลี่ยงด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ได้อยู่ศึกษาต่อ หรือหางานทำต่อไปอีกและไม่ยอม
เดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่โดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ บางรายก็ไม่ยอมแจ้งเหตุขัดข้องหรือส่งข่าว
ให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียน กรม หรือกระทรวงเจ้าสังกัดทราบ แต่กลับย้ายสถานที่อยู่เสียเพื่อ
มิให้ติดต่อกัน ได้ บางรายได้อยู่เลยกำหนดวันลาที่ได้รับอนุมัติช้านาน ข้าราชการที่ไม่ยอม
เดินทางกลับเหล่านี้ บางรายเจ้าสังกัดส่งลงโทษทางวินัยฐานฝ่าฝืนคำสั่งและไม่ปฏิบัติตาม
แบบธรรมเนียมของทางราชการ โดยตัดเงินเดือน บางรายส่งลงโทษภาคทัณฑ์ บางราย
ก็ไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัย

๓. ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเช่นนี้เป็นกรณีเสียหายแก่ราชการ
และระเบียบวินัยของข้าราชการเป็นอย่างยิ่ง อาจทำให้เห็นเป็นว่า การพิจารณาโทษของผู้
บังคับบัญชาไม่เป็นธรรม เพราะข้าราชการที่ปฏิบัติราชการอยู่ภายในประเทศหากละทิ้งหรือ

ทอดทิ้งหน้าที่ราชการไปเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรแล้วอาจถูกลงโทษถึงไล่ออกจากราชการตามนัยมติคณะรัฐมนตรี โดยหนังสือ ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ สำหรับกรณีข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชาต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดวันลาแล้วไม่ยอมเดินทางกลับมาปฏิบัติราชการเป็นเวลานานเป็นแรมปีแรมเดือน ก็ควรจะถือว่าเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการเช่นเดียวกัน การถูกผู้บังคับบัญชาลงโทษในกรณีเช่นนี้เพียงตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์เป็นการลงโทษสถานเบา จึงเป็นเหตุให้มีการฝ่าฝืนระเบียบวินัย และจะเป็นตัวอย่างแก่ข้าราชการรุ่นหลัง ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปกครองบังคับบัญชาและระเบียบวินัยของข้าราชการเป็นอย่างยิ่ง

ก.พ. จึงลงมติให้นำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

สำนักงานกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ข้าราชการได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดวันลาที่ได้รับอนุมัติแล้ว เป็นหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้นที่จะต้องเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนในทันที การที่พยายามหาทางหลีกเลี่ยงด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ได้อยู่ศึกษาต่อหรือหางานทำต่อไปอีก และไม่ยอมเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากเหตุผลและมีได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชานั้นสังกัด และ ก.พ. เช่นนี้ เป็นการเสียหายต่อการปกครองบังคับบัญชาและระเบียบวินัยของข้าราชการเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ การที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดไม่พิจารณาโทษหรือสั่งลงโทษเพียงภาคทัณฑ์หรือตัดเงินเดือน ก็เป็นการลงโทษในสถานเบา และลัคนักนอญมิได้เป็นไปในระดับเดียวกัน จึงสมควรที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาว่า พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และวางระเบียบการลงโทษไว้ในสถานหนักเป็นแนวเดียวกัน ทำนองเดียวกับที่คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๓ ได้ลงมติไว้ ความว่า “การละทิ้งหน้าที่ราชการไปเลยเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นความผิดร้ายแรงซึ่งควรไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ การที่เป็นผู้ไม่เคยกระทำผิดมาก่อนก็ดี หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดก็ดี ไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะลดหย่อนผ่อนโทษลงเป็นให้ออกจากราชการได้” ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอของ ก.พ. ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๑๐ ลงมติว่า ถ้าปรากฏว่า มีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ก็ให้นำมติดคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ มาประกอบการพิจารณาในการสั่งลงโทษทางวินัย

จึงขอยืนยันมาเพื่อเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธ์

(นายมนูญ บริสุทธ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ท ศร ๐๒๐๖/ว ๕๙

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๕ มิถุนายน ๒๕๑๐

เรื่อง การเลียงฉลองของข้าราชการในส่วนภูมิภาค
เรียน (เวียงกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกรมตำรวจได้เสนอประมวลข่าวสลับรับฟังเสียงประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ว่า ข้าราชการในส่วนภูมิภาคผู้มีตำแหน่งหน้าที่ที่มีอำนาจให้คุณให้โทษแก่พ่อค้าประชาชน จัดให้มีงานเลียงรับส่งหรืองานฉลองการเลื่อนชั้นยศและตำแหน่งต่างๆ โดยมีการออกบัตรเชิญอยู่เสมอ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า ผู้รับบัตรเชิญจะต้องจ่ายเงินสมทบในการเลียงดูตามสมควร อันเป็นเหตุให้พ่อค้าประชาชนและข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ได้รับเชิญเดือดร้อน เพราะถ้าไม่ช่วยออกเงินก็อาจถูกมองไปในแง่ไม่ดี พฤติการณ์เช่นนี้ ถ้าจะปล่อยไว้จะเป็นมูลเหตุทำให้ผู้ได้รับความเดือดร้อนเข้าใจผิดและเป็นโอกาสของฝ่ายตรงข้ามที่จะโฆษณาชวนเชื่อให้ราษฎรเกลียดชังเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้ จึงควรสั่งห้ามการกระทำดังกล่าวเสีย

ว หน ๖ นายกรัฐมนตรีได้รับทราบแล้ว มีบัญชาให้กระทรวง ทบวง กรม และหน่วยราชการต่างๆ แจ้งให้ข้าราชการส่วนภูมิภาค ในสังกัดให้งดเว้นการกระทำดังกล่าวเสีย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลโท แสวง เสนาณรงค์

(แสวง เสนาณรงค์)

เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี

กองนโยบายภายในประเทศ

ท. สร. ๐๔๐๑/ว ๕๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๒ เมษายน ๒๕๑๑

เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักงาน ก.พ. รายงานว่า ได้พิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แล้วปรากฏว่ามีข้าราชการจำนวนไม่น้อยกระทำผิดวินัยโดยทุจริตในการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นสูงขึ้น แต่ส่วนมากผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษเพียงลดขั้นเงินเดือนเท่านั้น ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาเห็นว่า การที่ข้าราชการกระทำการทุจริตในการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นสูงขึ้น นั้นเป็นเรื่องร้ายแรงที่ทำความเสียหายแก่หลักการของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ประสงค์จะจัดสรรให้ข้าราชการที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความประพฤติดีไว้ใช้ราชการเป็นอย่างยิ่ง และเห็นว่า การที่ข้าราชการทุจริตในการสอบนี้ แม้การกระทำจะไม่สำเร็จ เพียงพยายามทุจริต แต่ถูกจับได้เสียก่อนก็ตาม ถือได้แล้วว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ (ซ) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙ พึงได้รับโทษในสถานหนัก ตามมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งได้กำหนดโทษไว้ ควรที่ทางราชการจะได้ปราบปรามให้เด็ดขาด และเรื่องนี้ ก.พ. ได้เคยมีมติขอให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ กวดขันควบคุมเกี่ยวกับการสอบให้เคร่งครัด และถ้าปรากฏว่ามีการทุจริตในการสอบควรลงโทษในสถานหนักมาครั้งหนึ่งแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๑/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๐๒ แต่ไม่สู้จะได้ผล ก.พ. จึงเห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องนี้ หากคณะรัฐมนตรีจะได้พิจารณามีมติให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ กำชับข้าราชการในสังกัดให้สำรวมในเรื่องการทุจริตในการสอบ และถ้าข้าราชการผู้ใดทุจริต

หรือพยายามทุจริตในการสอบ ก็ให้ลงโทษในสถานหนักแล้วก็เป็นทางยับยั้งการทุจริตในเรื่องนี้ให้น้อยลงได้ทางหนึ่ง จึงเสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๑๑ ลงมติให้กระทรวงกรมต่าง ๆ กำชับผู้บังคับบัญชาให้ลงโทษแก่ข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบในสถานหนัก

จึงขอยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **มนูญ บริสุทธ์**

(นายมนูญ บริสุทธ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๒

เรื่อง การจัดสรรที่ดินของส่วนราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๑๒ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ในขณะที่ได้มีส่วนราชการหรือมีผู้แอบอ้างชื่อส่วนราชการไปดำเนินการจัดสรรที่ดินเพื่อจำหน่ายหรือให้ประชาชนเช่าซื้อ ในลักษณะแสวงหาประโยชน์เป็นส่วนตัว โดยที่ส่วนราชการนั้นๆ ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดสรรที่ดินเพื่อการดังกล่าว หรือผู้ที่แอบอ้างชื่อส่วนราชการมิได้เกี่ยวข้องกับส่วนราชการนั้นๆ แต่ประการใด การกระทำดังกล่าวนี้เป็นการนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ส่วนราชการที่ถูกกล่าวอ้าง ทั้งอาจเป็นเหตุให้ประชาชนผู้หลงเชื่อคำแอบอ้างถูกหลอกลวงได้ จึงลงมติ

๑. ห้ามมิให้ส่วนราชการที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดสรรที่ดินดำเนินการเอง หรือยินยอมให้ผู้อื่นดำเนินการจัดสรรที่ดินเพื่อจำหน่ายหรือให้เช่าซื้อแก่ประชาชนโดยเด็ดขาด

๒. ห้ามมิให้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีโทรทัศน์ ทั้งของทางราชการและที่ทางราชการมีส่วนเกี่ยวข้อง รับทำการโฆษณาการจำหน่ายหรือให้เช่าซื้อที่ดินจัดสรร ซึ่งมีชื่อส่วนราชการเป็นผู้ดำเนินการในลักษณะดังกล่าวแล้วอย่างเด็ดขาด

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด่วนมาก

ที่ สร ๐๔๐๑/ว ๕๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๓ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรียน การขออนุมัติดูงานเพิ่มเติมในระหว่างการเดินทางไปราชการต่างประเทศ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยปรากฏว่า ได้มีข้าราชการจากกระทรวงทบวงกรม หรือพนักงานของ
รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ที่ได้รับอนุมัติจากท่านนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี ให้ไปประชุม
ศึกษาดูงานหรือไปราชการ ณ ต่างประเทศ เมื่อได้เดินทางไปแล้ว และขณะที่อยู่ในต่าง
ประเทศได้เสนอขออนุมัติดูงานในประเทศต่าง ๆ ในเส้นทางที่ผ่านหรือในประเทศอื่นใดมาใน
ภายหลังและได้ดูงานตามที่ขอมา โดยยังมีได้รับอนุมัติจากท่านนายกรัฐมนตรี หรือคณะ
รัฐมนตรีตามระเบียบ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีคำสั่งว่าการดูงาน ณ ต่างประเทศ
ในกรณีเช่นนี้ ต่อไปอย่ากระทำโดยมิได้รับอนุมัติเป็นอันขาด ถ้าผู้ใดกระทำให้ถือว่าเป็น
ความผิดด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๒ ลงมติเห็นชอบ
ด้วยตามคำสั่งของท่านนายกรัฐมนตรี ให้แจ้งให้กระทรวงทบวงกรมและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ
ทราบ และถือเป็นหลักปฏิบัติไป

จึงขอเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ควนมาก

ที่ สร ๐๔๐๑/ว ๖๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ กันยายน ๒๕๑๒

เรื่อง การลงโทษเจ้าหน้าที่การเงิน กรณีเรียกใบเสร็จรับเงินจากเจ้าหน้าที่ หรือ ให้ผู้มีสิทธิรับเงินลงลายมือชื่อรับเงินไว้ล่วงหน้า

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกเกี่ยวกับเรื่องนี้

ด้วยกระทรวงการคลังได้พิจารณาเห็นสมควรกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา สอดส่องดูแลมิให้เจ้าหน้าที่การเงินปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๐๕ ข้อ ๔๔ วรรค ๔ จึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดปรากฏในบันทึกที่ ได้แนบมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๑๒ ลงมติให้ กระทรวงทบวงกรมต่างๆ รับผิดชอบความเข้าใจเพื่อให้เจ้าหน้าที่การเงินถือปฏิบัติตาม ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๐๕ หากมีข้อขัดข้องประการใด ก็ให้หารือไปยัง กระทรวงการคลังต่อไป

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ล
บ
บทก

เรื่อง การลงโทษเจ้าหน้าที่การเงินกรณีเรียกใบเสร็จรับเงินจากเจ้าหน้าที่
หรือให้ผู้สมัครรับเงินลงลายมือชื่อรับเงินไว้ล่วงหน้า

กระทรวงการคลังเสนอว่า ตามที่ได้มีระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ.
๒๕๐๕ ข้อ ๔๔ วรรค ๔ กำหนดว่า “ห้ามมิให้เรียกใบเสร็จรับเงินจากเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมี
การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่” แล้ว นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังได้รับรายงานจากกรมบัญชีกลางว่ายังมีเจ้าหน้าที่การเงิน
ของส่วนราชการบางแห่งปฏิบัติฝ่าฝืนหลักการตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังดังกล่าวข้าง
ต้นซึ่งกระทรวงการคลังได้พิจารณาเรื่องร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
แล้วเห็นว่า เนื่องจากในขณะนั้นยังไม่มีบทลงโทษผู้ปฏิบัติฝ่าฝืนหลักการตามระเบียบดังกล่าว
โดยชัดแจ้ง จึงทำให้เกิดความไม่ยำเกรงและมีการปฏิบัติฝ่าฝืนอยู่เนือง ๆ ดังนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่พ่อค้า ประชาชนผู้เป็นเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ และบรรดาข้าราชการ หรือลูกจ้างของทางราชการให้ได้รับเงินจากทางราชการโดยเร็ว และป้องกันความเสียหายต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้นแก่ทางราชการเห็นสมควรกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสอดคล้องดูแลมิให้เจ้าหน้าที่การเงินปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบ เรียกหลักฐานใบเสร็จรับเงินจากเจ้าหน้าที่ หรือให้ผู้สมัครรับเงินลงลายมือชื่อรับเงินไว้ ก่อนที่จะมีการจ่ายเงินจริง หากผู้ใดฝ่าฝืนก็ให้หัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพิจารณาทางวินัย โดยตัดเงินเดือนผู้ปฏิบัติฝ่าฝืนนั้น เป็นอย่างน้อย จึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

วพบพ นายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว มีบัญชาให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา
จึงขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๘๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๐ ตุลาคม ๒๕๑๒

เรื่อง เงินของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล และรัฐวิสาหกิจ ขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ทุจริต

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ ท กค. ๐๕๐๒/๒๓๙๖๑ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๑๒

ด้วยกระทรวงการคลังได้รายงานผลการพิจารณาคำเนิการของคณะกรรมการเพื่อดำเนินการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่อง เงินของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล และรัฐวิสาหกิจ ขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ทุจริต มาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ พร้อมกับได้เสนอวิธีแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ในคํานําเจ้าหน้าที่ คํานผู้บังคับบัญชา และในคํานการประสานงานของส่วนราชการมาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาคํวย ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกระทรวงการคลังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๒ ลงมติรับทราบ และเห็นชอบด้วย กับอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้รัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เงินของกระทรวงทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล และรัฐวิสาหกิจ ขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ทุจริต

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๓/๑๕๓๘๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๓/๖๗๓๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ตามที่คณะกรรมการได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่ง โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องเงินของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล และรัฐวิสาหกิจขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ทุจริต โดยให้รวบรวมและวิเคราะห์กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะกรรมการเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ในด้านการป้องกันการทุจริตและรั่วไหลของเงินของแผ่นดินที่มีอยู่ทั้งหมด และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ ตำแหน่งผู้บังคับบัญชา และดำเนินการประสานงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องด้วยนั้น

กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งอธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นประธานกรรมการ เพื่อกำเนินการพิจารณาดังกล่าว และบัดนี้ได้รับรายงานจากประธานกรรมการว่า คณะกรรมการได้ประชุมปรึกษากันรวมทั้งสิ้น ๔ ครั้ง และได้เสนอรายงานผลงานที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว ดังต่อไปนี้

๑. ได้ตั้งอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อรวบรวมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะกรรมการ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการเงินการบัญชี การรับจ่าย การนำส่ง และการเก็บรักษาเงินที่ส่วนราชการถือปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขและประมวลเป็นคู่มือ ขณะนี้คณะอนุกรรมการกำลังดำเนินการอยู่ และเมื่อได้ดำเนินการเสร็จแล้วจะได้รายงานให้คณะกรรมการทราบต่อไป

๒. คณะกรรมการได้พิจารณาในตำแหน่งหน้าที่ ผู้บังคับบัญชา และการประสานงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มีความเห็นดังต่อไปนี้

๒.๑ ด้านเจ้าหน้าที่

๒.๑.๑ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินและการบัญชีจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัด หากปรากฏว่าการบกพร่องละเลย ไม่ปฏิบัติตามให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไปได้พิจารณาลงโทษอย่างจริงจัง

๒.๑.๒ การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ให้ดำรงตำแหน่งทางการเงินและการบัญชี ควรจะบรรจุและแต่งตั้งจากผู้มีวุฒิหรือความรู้ความชำนาญในตำแหน่งนั้นๆ และต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความซื่อสัตย์สุจริตด้วย

๒.๑.๓ เนื่องจากกระทรวงการคลัง ได้มีโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่การเงินและการบัญชีของส่วนราชการต่าง ๆ โดยให้กรมบัญชีกลางเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการอยู่แล้ว สมควรสนับสนุนให้กระทรวงการคลังได้รับงบประมาณเพื่อดำเนินการตามโครงการดังกล่าวโดยเร็ว เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว

๒.๒ ด้านผู้บังคับบัญชา คณะกรรมการเห็นว่า สาเหตุของการทุจริตหรือเงินขาดบัญชีส่วนหนึ่งอาจเกิดจากผู้บังคับบัญชาไม่สนใจและตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ สมควรดำเนินการดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ กำชับให้ผู้บังคับบัญชาได้เข้มงวดกวดขัน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และจัดให้มีการแนะนำอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความเข้าใจงานในหน้าที่ด้วย หากส่วนราชการใดปรากฏว่ามีกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ทุจริต ก็ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นรีบดำเนินการสอบสวนหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่ง พิจารณาโทษทางวินัย และปฏิบัติตามระเบียบหรือมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดไว้แล้วโดยด่วน

๒.๒.๒ หากผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าส่วนราชการผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตาม ๒.๒.๑ นอกจากให้มีการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าส่วนราชการผู้นั้นแล้วให้มีการพิจารณาโทษทางวินัยอีกด้วย

๒.๒.๓ คณะกรรมการเห็นควรให้มีการจัดทำคู่มือสำหรับผู้บังคับบัญชาแต่ละชั้นเพื่อความสะดวกในการสั่งการและควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่การเงินและการบัญชี

๒.๓ การประสานงานของส่วนราชการ เพื่อประโยชน์ในการติดตามเร่งรัดให้ส่วนราชการได้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรี ในเมื่อเกิดกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ทุจริต คณะกรรมการเห็นสมควรให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานกลางทำหน้าที่เร่งรัดส่วนราชการให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว หากไม่เป็นผล ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอนายกรัฐมนตรีสั่งการ ทั้งนี้โดยมีหลักการประสานงานระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ กรณีเงินขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ทุจริตเกิดขึ้นในกระทรวง ทบวง กรม ฝ่ายพลเรือน นอกจากส่วนราชการเจ้าของเรื่องจะต้องแจ้งกระทรวงการคลังตามมติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยความรับผิดชอบแล้ว ให้แจ้งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงาน ก.พ. และหน่วยงานหรือคณะบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับสำนักงาน ก.พ. หรือ ก.พ. เพื่อดำเนินการตามที่ควรต่อไป

๒.๓.๒ กรณีเงินขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ทุจริตเกิดขึ้นในส่วนราชการกระทรวงกลาโหม ให้กระทรวงกลาโหมแจ้งกระทรวงการคลังตามมติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยความรับผิดชอบ และแจ้งให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบเพื่อดำเนินการตามที่ควรต่อไป

๒.๓.๓ กรณีเงินขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ทุจริตเกิดขึ้นในราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นแจ้งกระทรวงมหาดไทย และให้กระทรวงมหาดไทยแจ้งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบ

๒.๓.๔ กรณีเงินขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ทุจริตเกิดขึ้นในรัฐวิสาหกิจ ให้รัฐวิสาหกิจนั้นแจ้งให้กระทรวงการคลัง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ในกรณีที่เกิดการทุจริตหรือเงินขาดบัญชีทุกราย สำนักงานปลัดสำนัก
นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ติดตามดูแล้วได้มีการพิจารณาหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่ง และมีการ
พิจารณาโทษทางวินัย เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและผู้บังคับบัญชาที่ปล่อยปละละเลย จนเป็นเหตุ
ให้เกิดการทุจริตหรือเงินขาดบัญชีขึ้นตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาต่อไปด้วย จักขอ

คุณหญิง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ส. วิจิฉัยกุล

(นายเสริม วิจิฉัยกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

ท สร ๐๔๐๓/ว ๘๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

เรื่อง การพิจารณาคุณวุฒิของผู้ศึกษา ณ ต่างประเทศ ซึ่งได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเพิ่มขึ้นโดยฝ่าฝืนมติ ก.พ. หรือศึกษานอกเหนือจากแนวการศึกษาที่กำหนด

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ส่งลงมาด้วย สำเนาหนังสือ ท สร ๐๕๐๓/๘๘๖๐๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๓

ด้วยสำนักงาน ก.พ. รายงานว่า ได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องคุณวุฒิของผู้ศึกษา ณ ต่างประเทศ ซึ่งได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเพิ่มขึ้น โดยฝ่าฝืนมติ ก.พ. หรือศึกษานอกเหนือจากแนวการศึกษาที่กำหนดแล้ว ได้ลงมติให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณากำหนดเป็นหลักปฏิบัติ

๑. ก.พ. จะไม่พิจารณาคุณวุฒิให้สำหรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับโดยฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับและคำสั่งของทางราชการ

๒. ถือว่าเป็นการประพฤติกผิดสัญญาที่ผู้นั้นได้ทำไว้กับทางราชการ ซึ่งจะต้องรับผิดชอบใช้เงินทุนหรือเงินเดือนที่ได้รับระหว่างลาและเบี้ยปรับตามสัญญา สำนักงาน ก.พ. หรือส่วนราชการเจ้าสังกัดจะต้องดำเนินการบังคับให้ชดใช้เงินตามสัญญานั้นโดยเคร่งครัดอีกทางหนึ่ง และ

๓. นอกเหนือจะเป็นการประพฤติกผิดสัญญาดังกล่าวแล้ว ยังเป็นการกระทำผิดวินัยข้าราชการพลเรือน ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ ก.พ. เห็นว่า ควรที่จะได้ใช้เป็นหลักปฏิบัติทั้งข้าราชการประเภทอื่น ๆ คือ ข้าราชการครู ข้าราชการมหาวิทยาลัย ข้าราชการตุลาการ และข้าราชการอัยการด้วยความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๑๓ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป
จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **คสิต บุญธรรม**

(นายคสิต บุญธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง รัชการวราสารแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

ที่ สร ๐๙๐๓/๔๔๖๐๔

สำนักงาน ก.พ.

๕ ตุลาคม ๒๕๑๓

เรื่อง การพิจารณาคณะผู้ศึกษา ณ ต่างประเทศ ซึ่งได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเพิ่มขึ้นโดยฝ่าฝืนมติ ก.พ. หรือศึกษานอกเหนือจากแนวการศึกษาที่กำหนด
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ช่วยในการที่ส่วนราชการต่างๆ ได้ขอให้ ก.พ. พิจารณาคณะผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ ปรากฏว่ามีนักเรียนทุนรัฐบาลหรือข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ บางรายที่ ก.พ. ลงมติให้เดินทางกลับ หลังจากสำเร็จการศึกษาตามแนวการศึกษาที่กำหนด แต่ผู้นั้นยังจงใจฝ่าฝืนอยู่ศึกษาต่อจนได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเพิ่มขึ้นอีก และบางรายก็แอบแฝงศึกษาจนได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพในระดับสูงขึ้น หรือเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากแนวการศึกษาโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. จึงเป็นปัญหาว่าในกรณีเช่นนี้ จะควรพิจารณาคณะผู้สำเร็จการศึกษาสำหรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ผู้นั้นได้ศึกษานอกเหนือจากแนวการศึกษา หรือศึกษาโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ให้หรือไม่

ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาแล้วมีความเห็นว่า

๑. การให้นักเรียนทุนรัฐบาลหรือข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศนั้น ก.พ. และส่วนราชการเจ้าสังกัดได้พิจารณากำหนดแนวการศึกษาไว้ล่วงหน้า เป็นการแน่นอนแล้วจะให้ศึกษาวิชาอะไร ระดับใด ปริญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ กำหนดให้ไปศึกษาหรือได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษานั้นเหมาะสมและเพียงพอสำหรับจะกลับมา ปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติแล้ว การที่นักเรียนทุนรัฐบาลหรือข้าราชการที่ ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ได้ศึกษาวิชาเพิ่มขึ้นหรือสูงขึ้นนอกเหนือจากแนว การศึกษาที่กำหนดให้โดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้น จึงเป็น เรื่องนอกเหนือความจำเป็น ถือเป็นเพียงความรู้เฉพาะตัวเท่านั้น หากจะพิจารณาคณะวุฒิ สำหรับปริญญาหรือประกาศนียบัตร วิชาชีพนั้น ให้ถือก็เท่ากับเป็นการส่งเสริมให้มีการทำผิด วินัย ผ่าฝืนระเบียบข้อบังคับและคำสั่งของทางราชการมากขึ้นเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้คนและวินัย จะเสื่อม และทำให้นักเรียนทุนรัฐบาลหรือข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ณ ต่าง ประเทศ ศึกษาวิชาตามแนวการศึกษาที่กำหนดให้สำเร็จล่าช้า เพราะใช้เวลาไปศึกษาวิชา นอกเหนือจากแนวการศึกษาด้วย บางรายจะศึกษาวิชาตามแนวการศึกษาสำเร็จได้ก่อนกำหนด แต่กลับประวิงเวลาไว้ไม่เร่งศึกษาให้สำเร็จไปโดยเร็ว เจตนาเพื่อจะศึกษาวิชานอกจาก แนวการศึกษาออกไปอีก เป็นเหตุให้ทางราชการต้องสิ้นเปลืองงบประมาณที่ต้องจ่ายเงินทุน สำหรับนักเรียนทุนรัฐบาล และเงินเดือนสำหรับข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษามาก กว่าที่ควร ทั้งที่ยังเสียเวลาของทางราชการในการที่ผู้นั้นกลับมาปฏิบัติราชการล่าช้า นอก จากนั้นยังทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม กล่าวคือผู้ที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและ คำสั่งของทางราชการกลับได้รับประโยชน์มากกว่าผู้ที่ไม่ฝ่าฝืน หากนักเรียนทุนรัฐบาลหรือ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ผู้ใดประสงค์จะศึกษาวิชาเพิ่มขึ้น หรือสูงขึ้นนอกเหนือจากแนวการศึกษาที่กำหนด ก็ต้องขอและได้รับอนุมัติจาก ก.พ. และ หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องตามระเบียบข้อบังคับเสียก่อน มิใช่แอบแฝงไปศึกษาโดยพลการ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ก.พ. จึงไม่พิจารณาคณะวุฒิให้สำหรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ได้รับโดยฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับและคำสั่งของทางราชการ นั้น

๒. การที่นักเรียนทุนรัฐบาลหรือข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ผ่าฝืนคำสั่งของส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือมติของ ก.พ. ที่ให้เดินทางกลับประเทศไทย โดยจงใจหลีกเลี่ยงไม่ยอมเดินทางกลับด้วยประการใดนั้น เป็นการประพฤติผิดสัญญาที่ผู้นั้นได้ทำให้ไว้กับทางราชการ ซึ่งจะต้องรับผิดชอบใช้เงินทุนหรือเงินเดือนที่ได้รับระหว่างลาและเบี่ยงปรับตามสัญญา สำนักงาน ก.พ. หรือส่วนราชการเจ้าสังกัดจะต้องดำเนินการบังคับให้ชดใช้เงินตามสัญญานั้นโดยเคร่งครัดอีกทางหนึ่ง

๓. การที่ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ หรือ นักเรียนทุนรัฐบาลในกรณีที่นักเรียนนั้นเป็นข้าราชการได้ศึกษาวิชาเพิ่มขึ้น หรือสูงขึ้น หรือนอกเหนือจากแนวการศึกษาที่กำหนด หรือทางราชการให้เดินทางกลับประเทศไทยแล้วไม่ยอมเดินทางกลับนั้น นอกจากจะเป็นการประพฤติผิดสัญญาตามที่กล่าวใน ๒ แล้ว ยังเป็นการกระทำผิดวินัยข้าราชการพลเรือน ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้นั้นลาศึกษาครบกำหนดวันลาหรือทางราชการให้เดินทางกลับประเทศไทยแล้ว แต่ไม่ยอมเดินทางกลับมาปฏิบัติราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ย่อมเป็นการกระทำผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ และการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน ผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการสืบสวน ซึ่งถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร ก็เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ (ซ) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๙ อันเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ซึ่งผู้บังคับบัญชาชอบที่จะส่งลงโทษในสถานหนักโดยนำมติดณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ มาประกอบการพิจารณา ตามนัยมติดณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๐ อีกสถานหนึ่ง

ทั้งนี้ ก.พ. เห็นว่าเรื่องการไม่พิจารณาคุณสมบัติสำหรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับโดยจงใจฝ่าฝืนหรือแอบแฝงศึกษานอกเหนือจากแนวการศึกษาที่กำหนด

ไว้ โดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ให้แก่นักเรียนทุนรัฐบาลและข้าราชการ และเรื่องการบังคับตามสัญญาตลอดจนการพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการดังกล่าวข้างต้นนั้น ควรที่จะได้ใช้เป็นหลักปฏิบัติทั้งข้าราชการประเภทอื่น ๆ คือ ข้าราชการครู ข้าราชการมหาวิทยาลัย ข้าราชการตุลาการ และข้าราชการอัยการด้วย ก.พ. จึงลงมติให้นำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณากำหนดเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดนำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย หากคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของ ก.พ. ก็ขอได้โปรดแจ้งให้คณบดีและคณะกรรมการข้าราชการประเภทอื่น ๆ ทราบ และถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการและสอบไล่

ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๒๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๗ เมษายน ๒๕๑๔

เรื่อง การกระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการเบิกเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ และเงินอื่นในทำนองเดียวกัน

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักงาน ก.พ. รายงานว่า ในการพิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการที่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ รายงานไปยัง ก.พ. ปรากฏว่ามีข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ กระทำผิดวินัยเกี่ยวกับการเบิกเงินเพิ่มพิเศษสำหรับภริยาและบุตร

เป็นต้นว่า ในระยะแรกได้พาภริยาและบุตรไปอยู่ต่างประเทศด้วย เมื่อขอเบิกเงินเพิ่มพิเศษสำหรับภริยาและบุตรได้แล้ว ภายหลังภริยาไม่ได้อยู่ด้วยในประเทศที่ผู้นั้นประจำอยู่ และบุตรเดินทางกลับมาอยู่ในประเทศไทยเกินกำหนดเวลาที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษตามระเบียบการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ แต่ก่อกบฏปิดความจริงซึ่งควรจะบอกให้แจ้งไว้ ไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ คงถือโอกาสรับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับภริยาและบุตรโดยไม่มีสิทธิไปเรื่อย ๆ เมื่อเรื่องนี้ปรากฏขึ้นก็อ้างว่าไม่ทราบ ไม่เข้าใจระเบียบ คนอื่น ๆ ก็ปฏิบัติกันเช่นนั้น ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาเห็นว่า การที่ข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศเบิกและรับเงินเพิ่มพิเศษโดยไม่มีสิทธิ หรือเกินกว่าที่มีสิทธิจะได้รับเช่นนี้ พฤติการณ์บ่งแสดงในทางทุจริตฉ้อโกงเงินของทางราชการ เพื่อประโยชน์แก่การบังกั้นมิให้มีการกระทำผิดอันจะเป็นเหตุให้เงินของทางราชการต้องสูญเสียไปเพราะกรณีทำนองนี้ จึงได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณามีมติให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่มีข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ กำชับข้าราชการในสังกัดให้พึงสังวรในเรื่องการทุจริตเบิกเงินเพิ่มพิเศษสำหรับภริยาหรือสามีและบุตร ตลอดจนเงินอื่นทำนองเดียวกัน การอ้างว่าไม่ทราบ ไม่เข้าใจระเบียบ หรือกฎหมาย ไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง และข้าราชการผู้ใดยังฝ่าฝืนกระทำความผิดโดยทุจริตเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวอีก ก็ให้ถือเป็นหลักปฏิบัติโดยพิจารณาลงโทษในสถานหนัก

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๑๔ ลงมติให้แจ้งกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ดำเนินการตามที่ ก.พ. เสนอ

จึงขอเรียนมา เพื่อดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **คุสิต บุญธรรม**

(นายคุสิต บุญธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ทำการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๖๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๓ กันยายน ๒๕๑๔

เรื่อง การยกยอกเงินหลวง

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือ ที่ น.ว. ๑๕๔/๒๔๘๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๘๔

ตามที่ได้นิพนธ์มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๘๔ เรื่องการยกยอกเงินหลวงมาเพื่อปฏิบัติว่า หากปรากฏเงินของหน่วยราชการไหลสูญหายไปโดยการทุจริต เพราะการปฏิบัติผิดระเบียบหรือควบคุมไม่ดีพอ ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาโทษผู้บังคับบัญชาเหนือเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเงินที่ทุจริตนั้นขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งด้วย ส่วนการที่จะลงโทษประการใด ให้พิจารณาแล้วแต่กรณี นั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๔ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวอีกครั้งหนึ่งแล้วเห็นว่า ส่วนราชการต่างๆ ยังมีความเข้าใจมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้คลาดเคลื่อนอยู่ จึงลงมติให้ขอมความเข้าใจว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๘๔ เรื่องการยกยอกเงินหลวง วรรคท้ายที่ว่า “ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาโทษผู้บังคับบัญชาเหนือเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเงินที่ทุจริตนั้นขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งด้วย ส่วนการที่จะลงโทษประการใดให้พิจารณาแล้วแต่กรณี” นั้น เมื่อเจ้ากระทรวงได้พิจารณาตามระเบียบวิธีการของทางราชการแล้วจะลงโทษหรือไม่ยอมแล้วแต่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **คุสิต บุญธรรม**

(นายคุสิต บุญธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ทำการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๖ มกราคม ๒๕๑๕

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา เรือน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงการคลังได้พิจารณาเห็นสมควรวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญาว่าควรจะได้ยึดถือเอาผลการพิจารณาเมื่อคดีถึงที่สุด เป็นหลักในการพิจารณาจ่ายเงินเดือน ดังนี้

๑. ถ้าไม่มีการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือสั่งพักราชการ เมื่อการพิจารณาคดีถึงที่สุดแล้ว

ก. ถ้าปรากฏว่ามีความผิดศาลพิพากษาให้ลงโทษ เงินเดือนระหว่างนั้นห้ามมิให้จ่าย

ข. ถ้าปรากฏว่าไม่มีความผิดให้ถือเกณฑ์การจ่ายเงินเดือน ดังนี้

(๑) ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่มีเหตุที่จะตั้งกรรมการสอบสวน หรือมีการตั้งกรรมการสอบสวน แต่ปรากฏว่าไม่มีมลทินหรือมีหม่อมให้จ่ายเงินเดือนเต็ม

(๒) ถ้ามีการตั้งกรรมการสอบสวนและปรากฏว่ามีมลทินหรือมีหม่อมให้จ่ายให้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนตามเกณฑ์อย่างเดียวกันกับการจ่ายเงินระหว่างพักราชการ

๒. ถ้ามีการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือสั่งพักราชการ ซึ่งไม่มีผลย้อนหลังไปถึงวันแรกที่ถูกจับกุมคุมขัง หรือถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาล สำหรับเงินเดือนในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ที่ถูกจับกุมคุมขังหรือถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาล จนถึงวันก่อนวันสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือวันสั่งพักราชการให้จ่ายตามเกณฑ์อย่างเดียวกับเงินเดือนระหว่างพักราชการโดยอนุโลม และได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา แต่โดยที่คณะรัฐมนตรีได้สิ้นสุดลงตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้ส่งไปให้คณะปฏิวัติพิจารณาคำเนิการต่อไป

บัดนี้ เลขานุการคณะกรรมการคณะปฏิวัติรายงานว่า สภการบริหารคณะปฏิวัติได้ประชุม
ปรึกษาเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๑๕ อนุมัติหลักเกณฑ์ตามที่กระทรวงการคลังเสนอทั้งสองข้อ
จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเรือเอก อนันต์ เนตรโรจน์ ร.น.

(อนันต์ เนตรโรจน์)

เลขานุการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๕๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๘ มิถุนายน ๒๕๑๖

เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการไว้ผมและการแต่งกายของข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ที่
ทำงานในรัฐวิสาหกิจ

เรียน (เวียงนครทรวง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบเกี่ยวกับเรื่องน

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๑๖ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ชาติไทยได้มีวัฒนธรรมอันดีงามและยังยืนมานานหลายประการ อันเป็นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดความเจริญมั่นคงของชาติมาด้วยดีโดยตลอด บัดนี้ ปรากฏว่า อิทธิพลแห่งความผันแปรทางวัฒนธรรมต่างประเทศ ได้ครอบงำจิตใจคนไทยบางคน ทำให้ล้มวัฒนธรรมอันดีงามของคนไทยมานานนั้นเสีย ทำให้ฟันเฟืองไป และอาจเป็นเหตุต่อ เนื่องให้ล้มความเป็นคนชาติไทยของตัวเอง และเพื่อสนับสนุนคนไทยที่ต้องการรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของไทยไว้ตลอดไป จึงลงมติให้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการไว้ผมและการแต่งกายของข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ประชาชนทั่วไป

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำร่างระเบียบในเรื่องนี้เสนอ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามแล้ว ดังสำเนาที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อดำเนินปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สวนะ ศุภวรรณกิจ

(นายสวนะ ศุภวรรณกิจ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๘๑๐๐๐๗

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง การไว้ผมและการแต่งกายของข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ทำงานใน
รัฐวิสาหกิจ

โดยที่ชาติไทยได้มีวัฒนธรรมอันดีงาม และยั่งยืนมานานหลายประการอัน
เป็นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดความเจริญมั่นคงของชาติ มาด้วยดีโดยตลอด บัดนี้ ปรากฏว่าอิทธิพล
แห่งความผันแปรทางวัฒนธรรมต่างประเทศได้ครอบงำจิตใจคนไทยบางคน ทำให้ลี้มวัฒนธรรม
อันดีงามของคนไทยมานานนั้นเสีย ทำให้พื้นเผื่อไป และอาจเป็นเหตุต่อเนื้อให้ลี้ม
ความเป็นคนชาติไทยของตัวเอง

เพื่อสนับสนุนคนไทยที่ต้องการรักษาวินัยวัฒนธรรมอันดีงามของคนไทยไว้ตลอด
ไป จึงให้ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ทำงานในรัฐวิสาหกิจ ดำเนินการเป็นตัวอย่างแก่
ประชาชนทั่วไปในการไว้ผมและการแต่งกายบางประการ ดังนี้

๑. ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ทำงานในรัฐวิสาหกิจทุกคนที่เป็นชายไม่ให้
ไว้ผมยาวปิดคิณผม

๒. ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ทำงานในรัฐวิสาหกิจทุกคนที่เป็นหญิงไม่ให้
สวมกระโปรงสั้นเหนือเข่า

๓. ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ทำงานในรัฐวิสาหกิจทุกคนทั้งชายและหญิง
ไม่ให้คาดเข็มขัดโลหะคือ

ถ้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กล่าวแล้วนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาถือว่าไม่ปฏิบัติ
ตามคำสั่ง ให้ลงโทษทางวินัย ตามควรแก่กรณี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๖

(ลงนาม) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ที่ สร ๐๒๐๒/ว ๖๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๖

เรื่อง นโยบายของรัฐบาลเพื่อการประหยัด ๑๑ ประการ เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้เสนอนโยบายของรัฐบาลเพื่อการประหยัด ตามที่
สภาบริหารคณะปฏิวัติได้มีมติมอบให้คณะที่ปรึกษาฝ่ายนโยบาย และแผนมหาดไทยพิจารณา
ศึกษา ซึ่ง ๖๗ นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีบัญชาให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาร่วมกับเอกสารที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
เสนอเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๑๖ ลงมติให้ใช้นโยบายของรัฐบาลเพื่อการประหยัด
ตามที่ได้แก้ไขแล้ว รวม ๑๑ ข้อ ดังต่อไปนี้

๑. งดการก่อสร้างอาคารและสถานที่ทำการของรัฐบาลทุกชนิด เว้นแต่การ
ก่อสร้างสถานศึกษา สถานพยาบาลและอนามัย อาคารที่ถูกวินาศภัย หรือหน่วยงานที่ตั้งขึ้น
ใหม่ หรือที่ได้รับอนุมัติเป็นกรณีพิเศษจากรัฐบาล เพื่อเท่าที่จำเป็นและประหยัดที่สุด

๒. งดพิธีการทุกชนิดของทางราชการที่ฟุ่มเฟือย ยกเว้นราชพิธี รัฐพิธี
หรือพิธีการบางเรื่องที่สำคัญ

๓. งดการเลี้ยงรับ เลี้ยงส่ง เลี้ยงรับรอง เลี้ยงฉลอง หรือเลี้ยงเพื่อเป็นเกียรติ
ที่อาศัยชื่อหน่วยหรือชื่อตำแหน่งในส่วนราชการ และในรัฐวิสาหกิจ จัดทำขึ้นไม่ว่ากรณีใด
เว้นแต่สำหรับประมุขของต่างชาติ หรือแขกของรัฐบาล หรือชาวต่างประเทศที่เกี่ยวข้องใน
การทำประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย หรืองานอันเป็นทางปฏิบัติที่นิยมกันในทางการทูต แต่
ให้ทำโดยประหยัด

๔. งดการตั้งแถวนักเรียน และการเขียนป้ายต้อนรับ แม้การรับรองประมุข
ของต่างชาติ หรือแขกของรัฐบาล ก็ทำเพียงเท่าที่นานาประเทศเขานิยมทำกันโดยประหยัด

๕. ห้ามข้าราชการ พนักงานเทศบาลหรือรัฐวิสาหกิจ เชิญแขกทั่วไปมา
เลี้ยงวันเกิดหรือเลี้ยงรับ เลี้ยงส่ง ฉลองยศหรือตำแหน่ง ขึ้นบ้านใหม่ ครอบรอบแต่งงาน

หรือโกนจุก บวชนาค หรืองานอื่นใดนอกจากที่ระบุไว้นี้ ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

๖. ห้ามข้าราชการและพนักงานเทศบาล รับเป็นเจ้าภาพหรือประธานในพิธีการแห่งธุรกิจการค้าของเอกชน

๗. ห้ามข้าราชการและพนักงานเทศบาล รับเลี้ยงจากพ่อค้าในภักตาคารใด ๆ หรือรับบริการจากสถานอบายมุข หรือสถานเริงรมย์ต่าง ๆ จากพ่อค้า

๘. การไปประชุมหรือดูงานในต่างประเทศ ให้เลือกเฉพาะผู้ที่เห็นว่าจะมีประโยชน์สำคัญแก่บ้านเมือง และต้องกวัดขั้นเป็นพิเศษ ถ้ารัฐจะต้องออกค่าใช้จ่ายด้วย

๙. ให้ตัดการทำงานด้านระบบคณะกรรมการให้เหลือเท่าที่จำเป็นอย่างแท้จริง

๑๐. ให้คนที่ทำงานไม่ได้ผลออกไปเสีย แทนที่จะรอไว้จนครบเกษียณตามกฎหมาย

๑๑. วัสดุและอุปกรณ์ทุกชนิดของทางราชการให้ใช้อย่างประหยัด และให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เช่น การจัดพิมพ์รายงาน ผลงาน หรือเอกสารใด ๆ ให้จัดทำเฉพาะเท่าที่จำเป็นและต้องใช้ประโยชน์เท่านั้น

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้รัฐวิสาหกิจในสังกัดถือปฏิบัติด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเรือเอก อนันต์ เนตรโรจน์ ร.น.

(อนันต์ เนตรโรจน์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๘๑๒๒๐๘

หมายเหตุ โปรดคุมตติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ศร

๐๒๐๑/ว ๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๒๓

ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๑๔๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๗

เรื่อง การดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับเงินแผ่นดิน
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ ที่ ๓๓๕๑-๓๓๕๔/๒๔๗๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม
๒๔๗๗

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเสนอว่า มติคณะรัฐมนตรี
เรื่องการดำเนินคดีแก่ข้าราชการผู้กระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับเงินแผ่นดิน ยังไม่เป็นธรรม และ
ลัทธิกันอยู่ระหว่างข้าราชการหน่วยต่าง ๆ สมควรแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสมและเป็นธรรม
แก่ข้าราชการทุกฝ่าย โดยขอให้ยกเลิกการผ่อนผันไม่ดำเนินคดีแก่ข้าราชการทหารที่กระทำ
ผิดทางอาญา และให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ที่ ๓๓๕๑-๓๓๕๔/๒๔๗๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๔๗๗ โดยเคร่งครัดเหมือนกันหมด
ทั้งข้าราชการทหาร ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการอื่น ตลอดจนลูกจ้างและพนักงาน
รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานส่วนท้องถิ่นต่างๆ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ ลงมติ
ให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องวางหลักการฟ้องข้าราชการที่ทำผิดกฎหมายอาญาที่
เกี่ยวกับเงินแผ่นดิน ตามหนังสือกรมเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม
๒๔๗๗ โดยเคร่งครัด ตามที่สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล
(นายปลั่ง มีจุล)

กองกลาง

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร รักษาราชการแทน

โทร. ๘๑๒๒๔๐

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ โปรดคุมมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร

๐๒๐๑/ว ๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๒๓

ที่ ๓๓๔๑-๓๓๕๔/๒๕๗๗

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๗๗

เรื่อง วางหลักการฟ้องข้าราชการที่ทำผิดกฎหมายทางอาญาที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดิน
 เลขานุการคณะรัฐมนตรี เรียบน กระทรวงทบวงกรมต่างๆ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติว่า ข้าราชการที่กระทำผิดกฎหมาย
 ทางอาญาที่เกี่ยวกับแผ่นดิน เช่น ยักยอกเงินแผ่นดิน เป็นต้นนั้น ให้ทางราชการนำคดีขึ้น
 ฟ้องร้องยังศาลทุกเรื่อง มิให้มีการผ่อนผันด้วยประการใดๆ เว้นแต่เรื่องการเงินแผ่นดิน
 ซากหายโดยความบกพร่องของข้าราชการที่เป็นเจ้าหน้าที่โดยมิเป็นผิดทางอาญา ให้เจ้า
 กระทรวงใช้ดุลพินิจในการลงโทษได้ตามสมควร เพื่อมิให้เสียประโยชน์แห่งทางราชการ
 ทั้งนี้ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ปฏิบัติตามมตินี้ สำหรับเรื่องที่จะเกิดขึ้นใหม่ตั้งแต่บัดนี้
 เป็นต้นไป ส่วนเรื่องที่ได้ผ่อนผันไม่ฟ้องร้องที่แล้วๆ มา ก็ให้เป็นอันแล้วไป

จึงขอเรียนยืนยันมา

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

(ลงชื่อ) หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์

ที่ สร ๐๒๐๒/ว ๖๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘

เรื่อง การเขียนเรื่องและบทความลงหนังสือพิมพ์
เรียน (เวียงกระทรวง)อ้างถึง หนังสือ ที่ สร ๐๔๐๒/ว ๓๕ ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๑๐ ที่ สร
๐๔๐๒/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๑๐ และที่ สร ๐๔๐๒/ว ๗๑
ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๑๒

ตามที่ ได้แจ้งมติ คณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับเรื่องการให้ข้าราชการ การให้
สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ และการเขียนเรื่องลงหนังสือพิมพ์ มาเพื่อถือปฏิบัติ ความแจ้งอยู่แล้ว
น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๘ คณะรัฐมนตรี
ได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการเขียนเรื่องและบทความลงหนังสือพิมพ์ของข้าราชการและพนักงาน
ในรัฐวิสาหกิจ และได้ลงมติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการและ
พนักงานในรัฐวิสาหกิจต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อนที่จะเขียนเรื่องหรือบทความ
ลงหนังสือพิมพ์ และอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานในรัฐวิสาหกิจกระทำการดังกล่าวได้
ภายในขอบเขตของกฎหมาย แต่เพื่อประโยชน์แก่ราชการ ทางราชการควรจะได้ทราบข้อคิด
เห็นของข้าราชการและพนักงานในรัฐวิสาหกิจผู้เขียนเรื่องหรือบทความไปลงหนังสือพิมพ์
ด้วย ฉะนั้นในกรณีที่ข้าราชการและพนักงานในรัฐวิสาหกิจผู้เขียนเรื่องหรือบทความนั้น ไม่ใช่
ชื่อจริง ก็ให้ข้าราชการและพนักงานในรัฐวิสาหกิจผู้นั้นแจ้งนามปากกาให้ผู้บังคับบัญชา
ทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้หน่วยราชการในสังกัดถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๘๑๒๒๐๘

ท ศร ๐๒๐๓/ว ๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๐ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

๑. ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ส่งข้าราชการและพนักงานในสังกัด ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการดำเนินการเลือกตั้งตามที่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการเลือกตั้งแต่งตั้งหรือร้องขอ ทั้งนี้ โดยถือว่าการปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือการดำเนินการเลือกตั้ง เป็นงานในหน้าที่ของข้าราชการหรือพนักงานนั้นๆ ด้วย

๒. ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ และรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนองค์การบริหารของรัฐบาลอำนวยความสะดวกให้แก่ข้าราชการหรือพนักงาน ตลอดจนคนงานในสังกัด ไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และให้กำชับข้าราชการและพนักงาน ตลอดจนคนงานในสังกัดให้เห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นหัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งควรจะได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ประชาชนทุกๆ ไปด้วย และขอให้ช่วยแนะนำตักเตือนบุคคลผู้มีสิทธิในครอบครัวให้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งเช่นเดียวกันด้วย

ส่วนที่เกี่ยวกับคนงานของโรงงานอุตสาหกรรม บริษัทห้างร้านหรือสำนักงานธุรกิจ ตลอดจนการประกอบกิจการอื่น ๆ ของเอกชนนั้น กระทรวงมหาดไทยจะได้ประกาศชี้แจงให้เจ้าของกิจการได้เปิดโอกาสให้ลูกจ้างได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้โดยสะดวก โดยถือเสมือนว่าผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งปฏิบัติงานเต็มเวลา ทั้งนี้ เพื่อจะได้เป็นการกระตุ้นเตือนให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง อันจะเป็นผลทำให้มีผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งครั้งนี้เป็นจำนวนมาก

๓. ให้ข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมได้วางตัวเป็นกลาง ไม่ให้ฝักใฝ่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใดเป็นอันขาด

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๑๕ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการและถือปฏิบัติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ

จึงเรียนยี่นยี่นมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้รัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๘๑๐๐๐๗

ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๖๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๘ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง คำสั่งห้ามข้าราชการเป็นกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งซึ่ง
มีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านเอกชน

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกเกี่ยวกับเรื่องนี้

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับคำสั่ง
หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ กรณี
ห้ามข้าราชการเป็นกรรมการหรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้าน
เอกชนและคณะที่ปรึกษากฎหมายของนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาเสนอความเห็นประกอบการ
พิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว ความละเอียดปรากฏตามบันทึกที่ได้อ้างมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ ลงมติเห็น
ชอบด้วยตามความเห็นของคณะที่ปรึกษากฎหมายของนายกรัฐมนตรี

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง/สูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึก

เรื่อง คำสั่งห้ามข้าราชการเป็นกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่ง ซึ่งมีหน้าทอนในบริษัทห้างร้านเอกชน

๑. กระทรวงการคลังได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ เรื่อง การปฏิบัติตนของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร กรณีห้ามข้าราชการเป็นกรรมการจัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านเอกชน นอกจากนี้ กรรมการและเลขานุการโรงพยาบาลลานนา บริษัทเชียงใหม่ธุรกิจการแพทย์และกระทรวงสาธารณสุข ก็ได้ส่งข้อหารือขอทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการแพทย์ ตามนัยคำสั่งดังกล่าวมาด้วย

๒. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้ประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีความเห็นสรุปได้ว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นเพียงการชักซ้อมชี้แจงในทางปฏิบัติ ซึ่งอาจเทียบได้กับมติคณะรัฐมนตรี และการที่แพทย์รักษาการเจ็บป่วยของคนไข้ นั้น เป็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ทางศีลธรรม จึงมิใช่การค้า และไม่อยู่ในขอบข่ายการห้ามตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าว

๓. คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๒ ลงมติให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นก่อนว่า คำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีผลเป็นกฎหมายหรือไม่ประการใด

๔. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า ความในข้อ ๕ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ อันเป็นการเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕ นั้น มีผลเป็นกฎหมายเพราะเป็นการกำหนดข้อห้ามและลักษณะแห่งการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิด โดยให้ถือว่าผู้ฝ่าฝืนคำสั่งนี้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้นการเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัด

การในบริษัทห้างร้านของเอกชน จึงเป็นการต้องห้ามตามคำสั่งดังกล่าว ส่วนการดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านของเอกชน จะเป็นการต้องห้ามต่อเมื่อทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของเอกชนเหล่านั้นอาศัยชื่อตน เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่จะต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป สำหรับปัญหาที่ว่า คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินและคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินอื่น ๆ จะมีผลเป็นกฎหมายหรือไม่นั้นต้องพิจารณาข้อความในคำสั่งเป็นฉบับ ๆ ไป เพราะคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินและคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินบางฉบับก็มีลักษณะเป็นกฎหมาย แต่บางฉบับก็มีลักษณะเป็นเพียงคำสั่งในทางบริหารเท่านั้น

๕. คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ ลงมติให้ส่งคณะที่ปรึกษากฎหมายของนายกรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

๖. คณะที่ปรึกษากฎหมายของนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ว่า คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะมีผลเป็นกฎหมายหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาจากข้อความในคำสั่งเป็นฉบับ ๆ ไป คำสั่งดังกล่าวบางฉบับมีลักษณะเป็นกฎหมาย แต่บางฉบับก็มีลักษณะเป็นเพียงคำสั่งในทางบริหารเท่านั้น สำหรับปัญหาที่ว่า คำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ จะมีผลเป็นกฎหมายหรือไม่นั้น เห็นว่าความในข้อ ๕ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าวนี้มีลักษณะเป็นการกำหนดข้อความ และลักษณะแห่งการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิด โดยให้ถือว่าผู้ฝ่าฝืนคำสั่งนี้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการในบริษัทห้างร้านเอกชน จึงเป็นการต้องห้ามตามคำสั่งดังกล่าว ส่วนการดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านเอกชน จะเป็นการต้องห้ามหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป

๗. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้นำเสนองานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

ที่ สร ๐๒๐๒/ว ๗๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๐

เรื่อง ห้ามข้าราชการและพนักงานองค์การของรัฐสมรสกับผู้อยู่พหุและผู้อยู่
เรียน (เวียนกระทรวง)

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๐ คณะ
รัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า โดยที่ปรากฏว่ามีข้าราชการทำการสมรสกับผู้อยู่พหุและผู้อยู่
ซึ่งเป็นบุคคลเข้าเมืองที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายคนเข้าเมืองและเป็นเพียงคนอาศัยอยู่ชั่วคราว
อันจะทำให้ข้าราชการนั้นได้รับความเดือดร้อนในภายหน้าได้ คณะรัฐมนตรีจึงลงมติให้ถือ
เป็นนโยบายของรัฐบาล ห้ามข้าราชการและพนักงานองค์การของรัฐสมรสกับผู้อยู่พหุและ
ผู้อยู่

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการและ
รัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๒๘๑๒๒๒๐

หมายเหตุ โปรดดูมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมในหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร

๐๒๐๒/ว ๓๑ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔

๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๐

เรื่อง การสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอว่า ในการพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับการ สอบสวนและพิจารณาโทษ ทาง วินัยของ ข้าราชการตามคำสั่งของท่าน นายกรัฐมนตรี คณะที่ปรึกษากฎหมายของนายกรัฐมนตรีได้เสนอเป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการทั่ว ๆ ไปว่า เมื่อได้ทำการสอบสวนและพิจารณาส่งลงโทษข้าราชการตามขั้นตอนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้แล้ว ก็ชอบที่จะดำเนินการต่อไปให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว เพื่อมิให้มีช่องทางรื้อฟื้นเพื่อพิจารณาทบทวนซ้ำไปซ้ำมาอีก เพราะจะทำให้นโยบายในการปราบปรามผู้กระทำความผิดและประพฤตินิชอบในวงราชการไม่ได้ผลตามที่รัฐบาลได้วางไว้ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้เสนอข้อสังเกตคณะที่ปรึกษากฎหมาย ฯ ในเรื่องนี้เพื่อคณะรัฐมนตรีได้ทราบและให้หน่วยราชการทั้งหลายถือปฏิบัติต่อไป

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบแล้ว เมื่อวันที่

๘ มิถุนายน ๒๕๒๐

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติตามคำสั่งของท่านนายกรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ สร ๐๒๐๒/ว ๒๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑

เรื่อง การอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยได้มีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับอำนาจการ อนุญาตให้ข้าราชการระดับ ๑๐ ขึ้นไปออกจากราชการ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ กำหนดให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้อนุญาต แล้วรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง ต่อมาเมื่อมีประกาศของคณะปฏิวัติฯ แก่ไขมาตรา ๔๔ (๑) เกี่ยวกับอำนาจของผู้สั่งบรรจุ และมาตรา ๙๕ ใต้ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ เป็นผู้ส่งอนุญาตการลาออก จึงมีปัญหาว่ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะอนุญาตให้ลาออกได้หรือไม่ หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีความเห็นว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดน่าจะส่งอนุญาตให้ลาออกได้ ไม่น่าจะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ อย่างไรก็ตาม มาตรา ๙๕ ใต้บัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเป็นผู้มีอำนาจส่งอนุญาตให้ลาออก แต่ในมาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ ปัญหาจึงมีว่า ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๙๕ จะหมายความถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้สั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ หรือจะหมายความถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี และได้นำเสนอท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายสมภพ โทษระกิตย์) พิจารณาแล้ว มีบัญชาว่า ในกรณีนี้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ น่าจะได้แก่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่จะอนุญาตการลาออกได้โดยไม่ต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรี เพราะการลาออกมีความสำคัญน้อยกว่าการบรรจุ แต่โดยที่เป็นปัญหากฎหมายเกี่ยวกับระเบียบข้าราชการพลเรือน จึงให้ส่ง ก.พ. ตีความให้เป็นบรรทัดฐานต่อไป ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการต่อไปแล้ว

บัดนี้ สำนักงาน ก.พ. แจ้งว่า ตามปัญหาที่หรือไปนั้น รัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจส่งอนุญาตการลาออกได้ กรณีไม่จำเป็นต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อนแต่อย่างใด

ซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายสมภพ โทตระกิตย์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้แจ้งกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ทราบเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๔๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๐ มีนาคม ๒๕๒๑

เรื่อง การขออนุมัติให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ เดินทางไปประเทศ
 แครีคอมมิวนิสต์

เรียน (เวียงกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๐๒๐๑/ว ๑๕๐ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๑๘

ตามที่ได้อ่านมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๑๘ ว่า การไป
 ร่วมประชุม ศึกษา ศึกษาน และไปราชการต่างประเทศ ในประเทศแครีคอมมิวนิสต์ ให้
 นำเรื่องขออนุมัติจากนายกรัฐมนตรี เป็นรายๆ ไป นั้น

บัดนี้ ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๑ คณะ
 รัฐมนตรีได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ขออนุมัติเดินทางไป
 ยังประเทศแครีคอมมิวนิสต์ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปในทางราชการ หรือด้วยเหตุผลอื่น
 ใดแล้ว ลงมติให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายพิจารณาอนุมัติไปได้
 โดยให้พิจารณาถึงความจำเป็นและการใช้จ่ายเงินของทางราชการ (ถ้ามี) ให้เป็นไปในทาง
 ประหยัดมากที่สุดด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. ๒๘๑๒๒๔๐

ด่วนที่สุด

ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๗๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๗ มิถุนายน ๒๕๒๑

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๐

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๒๑ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๒๐ เห็นชอบด้วยกับร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ตามที่สำนักงานแถลงข่าวของรัฐบาลเสนอ และให้กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ถือปฏิบัติต่อไป (หนังสือที่ สร ๐๒๐๓/ว ๗๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๐) นั้น ปรากฏว่า กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจบางแห่งได้ละเลยมิได้ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวโดยเคร่งครัด อันอาจเป็นผลเสียหายแก่ราชการได้ จึงลงมติให้กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจ กำชับข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานในสังกัด ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้อย่างเคร่งครัด หากปรากฏว่าผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษ

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อจักได้ดำเนินการต่อไป และได้ส่งสำเนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

กองกลาง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๒๘๑๒๒๔๐

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๒๐

เพื่อให้การให้ข้าราชการของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของกระทรวงทบวงกรม และ
รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล คณะ
รัฐมนตรีจึงลงมติให้วางระเบียบเกี่ยวกับการให้ข้าราชการ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๐”

ข้อ ๒ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี และคำสั่งอื่น ในส่วนที่มี
ระบุไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการเกี่ยวกับนโยบาย แผนงานการปฏิบัติงาน
และผลงานของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ
นั้น ๆ

“การให้ข้าราชการ” หมายความว่า การเผยแพร่ข้าราชการและให้หมาย
ความรวมถึง การให้สัมภาษณ์ด้วย

“สื่อมวลชน” หมายความว่า หนังสือพิมพ์ สำนักข่าวสารต่าง ๆ วิทยุ
กระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี
หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรมขึ้นไป และให้หมายความรวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด
และหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจด้วย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และให้
 หมายความรวมถึงลูกจ้างของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจอีกด้วย

“สำนักงานแถลงข่าวของรัฐบาล” หมายความว่า หน่วยงานให้ข่าวของ
 รัฐบาลตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๔ ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี เป็นผู้ให้ข่าวราชการในเรื่องที่
 เกี่ยวกับการประชุมคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือผู้ที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมอบหมาย เป็นผู้ให้ข่าว
 ราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานประจำที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของกระทรวง
 หรือทบวงที่รับผิดชอบ

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย เป็นผู้
 ให้ข่าวราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานประจำ หรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ
 แล้วให้บริวารงานให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบด้วย

การให้ข่าวราชการของกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจะ
 กำหนดผู้ให้ข่าวราชการนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในวรรคแรกก็ได้

ข้อ ๗ เจ้าหน้าที่อื่น ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ จะให้
 ข่าวราชการ ได้เฉพาะข่าวในลักษณะวิชาการ หรือข้อมูลซึ่งสมควรเผยแพร่แก่ประชาชน
 โดยเร็ว

ข้อ ๘ การให้ข่าวราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานประจำที่
 เกี่ยวข้องกับนโยบาย แก่ผู้แทนสื่อมวลชนในกรุงเทพมหานครให้กระทำ ณ สำนักงานแถลง
 ข่าวของรัฐบาล สำหรับในส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประสานงานกับหัวหน้าหน่วย
 งานต่าง ๆ ในจังหวัด เพื่อกำหนดสถานที่สำหรับการแถลงข่าว

ข้อ ๙ เมื่อมีข่าวอันจะยังความเสียหายแก่รัฐบาล หรือทางราชการเกิดขึ้น ให้
 หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับข่าวนั้น ๆ ถือเป็นหน้าที่ร่วมกันที่จะรีบดำเนินการสอบสวน
 ข้อเท็จจริงทันที และให้ส่งคำชี้แจงไปยังสำนักงานแถลงข่าวของรัฐบาล เพื่อเผยแพร่แก่สื่อ
 มวลชนต่อไป

ข้อ ๑๐ การให้ข่าวราชการตามข้อ ๘ และข้อ ๙ ในกรณีจำเป็นหรือรีบด่วน หัวหน้าส่วนราชการ จะเชิญผู้สื่อข่าวของสำนักงานแถลงข่าวของรัฐบาลและผู้แทนสื่อมวลชน ไปรับการให้ข่าวราชการหรือคำชี้แจง ณ สถานที่อื่นก็ได้ แล้วส่งข่าวหรือคำชี้แจงดังกล่าว ไปให้สำนักงานแถลงข่าวของรัฐบาลทราบด้วย

ข้อ ๑๑ ให้สำนักงานแถลงข่าวของรัฐบาล ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการจัดการเผยแพร่ข่าวราชการให้แพร่หลาย รวมทั้งส่งผู้สื่อข่าวไปสัมภาษณ์รัฐมนตรีหรือหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อนำนโยบายและผลงานของหน่วยงานนั้น ๆ มาเผยแพร่แก่สื่อมวลชนรวมทั้งในการชี้แจงข่าวตามข้อ ๘ ด้วย

ข้อ ๑๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๒๐

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

ด
 ท สร ๐๒๐๑/ว ๘๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๖ มิถุนายน ๒๕๒๑

เรื่อง การให้ข่าวของทางราชการ
 เรียง (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๑ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเกี่ยวกับการที่สื่อมวลชนได้ลงข่าว หรือออกข่าว สัมภาษณ์บุคคลในวงราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจไม่ถูกต้องตรงความเป็นจริง ซึ่งส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐวิสาหกิจเจ้าสังกัด ต้องรับภาระแถลงแก้ข่าวแทนอยู่เสมอ บางครั้งเวลาได้ล่วงเลยไปนานจึงได้มีการแก้ข่าวนั้น ทำให้ไม่ทันเหตุการณ์และไม่เป็นผลดีแก่ทางราชการ จึงได้ลงมติให้ถือเป็นหลักการว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ใดเป็นผู้ให้ข่าว เมื่อปรากฏว่า สื่อมวลชนนำไปเผยแพร่ไม่ตรงตามที่ให้ข่าวไป ให้ถือเป็นหน้าที่ของผู้ให้ข่าวนั้น จะต้องแถลงข่าวแก้เอง และให้รีบดำเนินการในทันที

จึงเรียนยืนยันมา และขอได้โปรดแจ้งให้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และรัฐวิสาหกิจ
 ในสังกัด ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง—สูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. ๒๕๑๒๒๔๐

ที่ สร ๐๒๐๓/ว. ๙๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๘ มิถุนายน ๒๕๒๑

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๑

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๐๒๐๓/ว ๗๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบดังกล่าวข้างต้น

ตามที่ยื่นยันทติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ มาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาร่วมกับอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแล้ว เห็นสมควรแก้ไขปรับปรุง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวบางประการ และได้เสนอร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๑ ลงมติเห็นชอบด้วย กับให้กระทรวงทบวงกรมและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ถือปฏิบัติต่อไป

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำร่างระเบียบในเรื่องนี้เสนอท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามแล้ว ดังสำเนาที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนยันทมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้รัฐวิสาหกิจในสังกัดถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *ปลั่ง มีจุล*

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๒๘๒๓๖๐๖

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ชาวเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน การปฏิบัติงาน และผลงานของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ

“การให้ข้าราชการ” หมายความว่า การเผยแพร่ข้าราชการและให้ความหมายรวมถึงการให้สัมภาษณ์ด้วย

“สื่อมวลชน” หมายความว่า หนังสือพิมพ์ สำนักข่าวสารต่าง ๆ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า ปลัดกระทรวง ปลัดทบวงอธิบดี หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรมขึ้นไป และให้หมายความรวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด และหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจด้วย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจด้วย”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ข่าวก่เกี่ยวกับการประชุมคณะรัฐมนตรี ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเจ้าของเรื่องนั้นๆ เป็นผู้ให้ข่าว”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข่าวราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ การให้ข่าวราชการ ให้กระทำ ณ ที่ทำการของผู้ให้ข่าวหรือสถานที่อื่นที่มีความเหมาะสม”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข่าวราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ เมื่อมีข่าวอันจะยังความเสียหายแก่รัฐบาลหรือทางราชการเกิดขึ้น ให้หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับข่าวนั้นๆ รีบดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงทันที แล้วให้รายงานผลการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัดทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับข่าวนั้นๆ เห็นความจำเป็นที่จะต้องแถลงข้อเท็จจริงโดยรีบด่วน ก็ให้กระทำได้”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข่าวราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐

ข้อ ๗ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๖

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

ควนทสุด

ท สร ๐๒๐๑/ว ๒๐๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๗ ธันวาคม ๒๕๒๑

เรื่อง การอวยพรวันขึ้นปีใหม่
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๑ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากสถานการณ์ของบ้านเมืองในขณะนี้ จำเป็นที่ทุกคนจะต้องประหยัดการใช้จ่ายทุกวิถีทาง การจัดงานหรือการพากันไปอวยพรผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เป็นการหมดเปลืองโดยไม่จำเป็น จึงลงมติห้ามมิให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ จัดงานรื่นเริง ไปอวยพร หรือจัดของขวัญให้ผู้บังคับบัญชา หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ในโอกาสขึ้นปีใหม่ และห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชา หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทุกระดับรับของขวัญ หรือการอวยพรดังกล่าวแล้วข้างต้นจากข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ โปรดดูมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๑๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ และที่ สร ๐๒๐๑/ว ๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๒๓

ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการซึ่งถูกลงโทษทางวินัยหรือเคยถูกลงโทษทางวินัย

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ ที่ กค ๐๕๐๕/๑๖๐๖๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๒๑ และสำเนาบันทึกความเห็น ของคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารของ นายกรัฐมนตรี

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเกี่ยวกับปัญหา เรื่องการขอรับบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการซึ่งถูกลงโทษทางวินัย หรือเคยถูกลงโทษทางวินัย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติให้ส่งคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารของ นายกรัฐมนตรีพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

บัดนี้ คณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารของนายกรัฐมนตรีได้เสนอผลการพิจารณา ปัญหาในเรื่องนี้มาแล้ว ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือและสำเนาบันทึกที่ได้ส่งมา พร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ ลงมติเห็นชอบด้วยตามข้อเสนอของคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารของนายกรัฐมนตรี และให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง/สูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๒๘๒๓๖๐๖

บันทึกความเห็นของคณะที่ปรึกษาระเบียบบริหารของนายกรัฐมนตรี เรื่อง การดำเนินงานด้านวินัยของข้าราชการพลเรือน

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้คณะที่ปรึกษา ระเบียบบริหารของนายกรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องการดำเนินงานด้านวินัยของข้าราชการพลเรือน อันเนื่องมาจากระเบียบปฏิบัติของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการ ซึ่งถูกลงโทษทางวินัย หรือเคยถูกลงโทษทางวินัย นั้น

บัดนี้ คณะที่ปรึกษา ฯ ได้พิจารณาเรื่องการดำเนินการด้านวินัยของข้าราชการในการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๒๑ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๒๑ แล้ว มีความเห็นว่า ปัญหาความล่าช้าในการดำเนินการทางวินัยนั้นแยกออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัด และอีกส่วนหนึ่งคือการดำเนินการด้านวินัยของหน่วยงานกลางในการบริหารงานบุคคล ซึ่งคณะที่ปรึกษา ฯ เห็นควรแก้ไขโดยเสนอคณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติหรือดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือน ดังต่อไปนี้ คือ

๑) ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย โดยถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ กล่าวคือ ถ้าข้าราชการผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยให้ถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติให้สำเร็จ ถ้าหากเป็นการแต่งตั้งข้าราชการต่างกรมให้เป็นกรรมการสอบสวนในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นตอบไม่ชัดเจนให้ถือว่าได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่นั้นแล้ว

๒) ให้กระทรวงการคลังกำหนดค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เพื่อเป็นการจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้ได้รับค่าตอบแทนไม่เกิน ๓๐ วัน

๓) ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ที่ตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการ กำหนดเวลาสอบสวนให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน แต่ถ้าหากมีเหตุผลและความจำเป็นจริงๆ ให้ขยายเวลาสอบสวนต่อไปได้อีกคราวละไม่เกิน ๑๕ วัน ทั้งนี้รวมแล้วไม่ควรเกิน ๑๒๐ วัน และให้ผู้บังคับบัญชาเอาใจใส่เร่งรัดการดำเนินการสอบสวนทางวินัยให้เสร็จตามกำหนดเวลา หากการสอบสวนเกิน ๑๒๐ วัน ให้รายงานคณะกรรมการเร่งรัดการปฏิบัติราชการทราบ

๔) ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปผลการสอบสวนเสนอผู้แต่งตั้งภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่อาจสรุปได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือล่าช้าเกินสมควรโดยไม่มีเหตุผลให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาความบกพร่องต่อหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

๕) ให้ส่วนราชการต่าง ๆ พัฒนาเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับวินัย เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ พร้อมทั้งจัดทำคู่มือหรือมาตรฐานในการพิจารณาโทษทางวินัยของข้าราชการ เพื่อให้การพิจารณาลงโทษทางวินัยเป็นไปโดยถูกต้องเหมาะสมและรวดเร็วยิ่งขึ้น

๖) ให้หน่วยงานกลางในการบริหารงานบุคคล เช่น ก.พ., ก.ม., ครุสภา ฯลฯ กำหนดเวลาและมาตรการในการตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งหาทางเร่งรัดการดำเนินงานของคณะกรรมการที่เกี่ยวกับวินัยให้รวดเร็วยิ่งขึ้นด้วย

๗) ให้หน่วยงานกลางในการบริหารงานบุคคล เช่น ก.พ., ก.ม., ครุสภา ฯลฯ กำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการที่ปฏิบัติงานด้านวินัยในแต่ละกระทรวงทบวงกรม ตามความจำเป็นให้เพียงพอกับปริมาณงาน

๘) ให้ ก.พ. เป็นศูนย์กลางในการฝึกอบรมข้าราชการที่ปฏิบัติงานด้านวินัยและเผยแพร่ความรู้แก่ข้าราชการที่ปฏิบัติงานด้านวินัยในกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการได้ถูกต้องเหมาะสมและรวดเร็วยิ่งขึ้น

๙) ในกรณีที่เกิดปัญหาความล่าช้าเกี่ยวกับการขอคำแนะนำของข้าราชการซึ่งถูกลงโทษทางวินัยและองค์การกลางในการบริหารงานบุคคล ไม่อาจตรวจสอบการลงโทษได้ตามกำหนดเวลา เช่น กรณีที่ต้องรอการพิจารณาของศาลหรืออยู่ในระหว่างการอุทธรณ์ ฯลฯ กระทรวงการคลังอาจจ่ายคำแนะนำให้แก่ข้าราชการที่ถูกส่งลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ โดยหน่วยงานกลางในการบริหารงานบุคคลยังมีได้ตอบรับทราบไปก่อนได้ โดยมีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน

หมายเหตุ มีมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๒๓ ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเร่งรัดการปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๒๑

ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๑๙๘

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๒

เรื่อง การอวยพรวันขึ้นปีใหม่

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๑ เรื่อง การอวยพรวันขึ้นปีใหม่ ห้ามมิให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ จัดงานรื่นเริงไปอวยพร หรือจัดของขวัญให้ผู้บังคับบัญชา หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในโอกาสขึ้นปีใหม่ และห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชา หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทุกระดับรับของขวัญหรือการอวยพรดังกล่าวแล้วข้างต้นจากข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐด้วย นั้น โดยที่ขณะนี้ใกล้จะถึงวันขึ้นปีใหม่แล้ว ประกอบกับสถานการณ์ของบ้านเมืองยังอยู่ในภาวะจำเป็นที่ทุกคนจะต้องประหยัดการใช้จ่ายอยู่ จึงได้ลงมติให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น โดยเคร่งครัด ถ้าประสงค์จะอวยพรในโอกาสนี้ ก็ขอให้ส่งเป็นบัตรอวยพรหรือบัตร ส.ค.ส. ไปแทน

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป/จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง - สูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. ๒๙๑๒๒๔๐

หมายเหตุ โปรดคุมมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๙๒

ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๓

ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

เรื่อง ขอให้คณะรัฐมนตรีวางหลักเกณฑ์ให้หลักประกันแก่ข้าราชการบำนาญ
และประจำที่ต้องคดีในการปฏิบัติหน้าที่
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอตามที่ได้รับคำร้องเรียนจากข้าราชการบำนาญ
ซึ่งพ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุว่า ได้ถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญา ฐานเป็นเจ้าของ
พนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้โจทก์เสียหาย โดยผู้ร้องอ้างว่าสาเหตุที่ถูกฟ้องก็เนื่อง
จากปฏิบัติราชการตามหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ในระหว่างรับราชการอยู่
ตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี โดยเป็นประธานกรรมการของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
แก่โจทก์ จึงขอให้พิจารณาดำเนินการให้ ๒ ประการ คือ

๑. ขอให้กรมอัยการจัดผู้ว่าคดีแตกต่างให้

๒. ขอให้คณะรัฐมนตรีวางหลักเกณฑ์ในการให้ความอบอุ่นใจ และให้หลัก
ประกันแก่ข้าราชการทั้งบำนาญและประจำการ ที่ต้องคดีในการปฏิบัติตามหน้าที่ และถูก
เรียกหลักประกันโดยให้เหตุผลว่า ถ้าการไต่สวนมูลฟ้องปรากฏว่าคดีมีมูล จำเลยจะต้องขอ
ประกันตัวหาโฉนดมาให้ศาลยึดไว้ ความเดือดร้อนย่อมเกิดขึ้นในทันทีทันใด จึงขอให้
พิจารณาให้ความช่วยเหลือ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ ลงมติว่า
ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการถูกฟ้อง เนื่องจากการปฏิบัติราชการตามหน้าที่
ไม่ว่าข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นยังรับราชการอยู่ หรือออกจากราชการไปแล้วก็ตาม ให้
กระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัด พิจารณาช่วยเหลือในเรื่องประกันตัวและค่าดำเนินคดีอื่น ๆ
และมอบให้กระทรวงการคลังรับไปวางระเบียบเกี่ยวกับการช่วยเหลือ ตลอดจนการเบิกจ่าย
เงินประกันตัว และเงินค่าดำเนินคดีอื่น ๆ ดังกล่าว เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป
จึงเรียนยี่นัยนมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติกรรม

โทร. ๒๙๒๓๖๐๖

ด่วนมาก

ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๙๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๘ มิถุนายน ๒๕๒๓

เรื่อง นโยบายของรัฐบาลเพื่อการประหยัด
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๒๓ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ตามที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นนโยบายเพื่อการประหยัด ตามหนังสือ ที่ สร ๐๒๐๒/ว ๖๗ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๖ และหนังสือ ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๑๘๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ และได้มีคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๑๘ เรื่อง การปฏิบัติตนของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร กำหนดข้อห้ามและข้อพึงปฏิบัติของข้าราชการไว้อีก รวม ๘ ข้อ แต่ปรากฏว่า ยังมี การจัดงานรื่นเริง งานเลี้ยงฉลอง ในโอกาสได้รับการเลื่อนยศ ตำแหน่ง งานวันเกิด ฯลฯ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี และคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าวอยู่เสมอ จึงลงมติให้รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงตลอดจนผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง กำชับและกวดขันให้ข้าราชการ พนักงานหรือ ลูกจ้างในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจในสังกัด ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี และคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าวข้างต้นโดยเคร่งครัด จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. ๒๘๑๒๒๔๐

ท.ส.ร. ๐๒๐๑/ว ๙๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง การดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับเงินแผ่นดิน
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือท.ส.ร. ๐๒๐๑/ว ๑๔๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เดิมคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ให้ส่วนราชการ
ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องวางหลักการฟ้องข้าราชการที่ทำผิดกฎหมายทางอาญา
ที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดินตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗
โดยเคร่งครัด โดยให้ทางราชการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด นั้น

บัดนี้ กระทรวงคมนาคมขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาวางแผนปฏิบัติ
ให้แน่นอนไปว่า ในกรณีที่ข้าราชการ ลูกจ้าง หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจกระทำการอันเป็น
ความผิดตามกฎหมายอาญาเกี่ยวกับเงินแผ่นดิน เมื่อได้มีการดำเนินคดีอาญาและฟ้องร้องต่อ
ศาลแล้ว ห้ามถอนคำร้องทุกข์หรือถอนฟ้องในคดีนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าการกระทำจะมีลักษณะเป็น
ความผิดต่อส่วนตัวหรือประการใดก็ตาม

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ลงมติให้
ถือปฏิบัติต่อไปว่า ในกรณีที่ข้าราชการ ลูกจ้างหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจกระทำการอันเป็น
ความผิดทางกฎหมายอาญาเกี่ยวกับเงินแผ่นดิน เมื่อได้มีการดำเนินคดีอาญา และฟ้องร้อง
ต่อศาลแล้ว ห้ามถอนคำร้องทุกข์หรือถอนฟ้องในคดีนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าการกระทำจะมีลักษณะ
เป็นความผิดส่วนตัวหรือประการใดก็ตาม

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

กองกลาง

โทร. ๒๘๑๒๒๕๐

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๑๙๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๓

เรื่อง คณะกรรมการเร่งรัดการปฏิบัตินโยบาย

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือ ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๑

ตามที่ไต่ถามยืนยันมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเร่งรัดการปฏิบัตินโยบาย พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ถือปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอว่า คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการและระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ได้พิจารณาเห็นสมควรให้เร่งรัดการจัดตั้งคณะกรรมการเร่งรัดการปฏิบัตินโยบายไว้ก่อน

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๓ ลงมติว่า

๑. ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเร่งรัดการปฏิบัตินโยบาย

พ.ศ. ๒๕๒๑

๒. สำหรับการเร่งรัดการปฏิบัตินโยบาย การติดตามและประเมินผลการปฏิบัตินโยบาย มอบให้คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการแผ่นดิน รับไปพิจารณา

จึงเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ ศร ๐๒๐๓/ว ๒๑๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๓

เรื่อง เงินเดือนของข้าราชการที่ถูกส่งลงโทษโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
เรียน (เวียงกระทรวงทบวงกรม)
ส่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอร่างระเบียบการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ
ซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และข้าราชการ
ซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการแล้วต่อมาได้รับการพิจารณายกโทษ
พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งกระทรวงการคลังได้ร่วมพิจารณากับสำนักงาน ก.พ. และสำนักงานประมาณ
แล้วมาเพื่อพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๓ ลงมติเห็น
ชอบด้วย และให้ดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำร่างระเบียบ
ดังกล่าวเสนอท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามแล้ว ตั้งสำเนาที่ได้กล่าวมาพร้อมนี้

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๒๘๒๓๖๐๖

ระเบียบการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการแล้วต่อมาได้รับการพิจารณาโทษ

พ.ศ. ๒๕๒๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ คณะรัฐมนตรีมีมติให้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการแล้วต่อมาได้รับการพิจารณาโทษ พ.ศ. ๒๕๒๓”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในระเบียบนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือน จากงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

ข้อ ๔. ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ แล้วต่อมาผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายได้พิจารณาวินิจฉัยว่า คำสั่งที่สั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ แล้วต่อมาผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายได้พิจารณา

วินิจฉัยว่าข้าราชการผู้นั้น ไม่ได้กระทำความผิด จึงสั่งยกโทษ และให้กลับเข้ารับราชการ ทั้งนี้ โดยกรณีถึงที่สุดแล้วให้ข้าราชการดังกล่าวได้รับเงินเดือนในระหว่างที่มี ได้มาปฏิบัติราชการ ทั้งนี้

(๑) ถ้าปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทิน หรือมีหมอง ให้จ่ายให้ตามที่มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายวรรคหนึ่ง กำหนดในกรณีที่มีได้กำหนดให้จ่ายให้เต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นได้กระทำความผิด หรือมีมลทิน หรือมีหมอง ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับอยู่ในขณะออกจากราชการ ตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกำหนด

ข้อ ๕. ถ้าข้าราชการตามข้อ ๔. ตายก่อนถึงที่สุด ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดวินิจฉัย ตามหลักฐานเท่าที่มีอยู่ว่าจะจ่ายเงินเดือนในระหว่างที่มี ได้มาปฏิบัติราชการหรือไม่ โดยอนุโลมตามข้อ ๔.

ข้อ ๖. การจ่ายเงินเดือนระหว่างที่มี ได้มาปฏิบัติราชการตามข้อ ๔. หรือข้อ ๕. ให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดที่ส่งลงโทษพิจารณาส่งจ่ายให้ภายในเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ได้วินิจฉัยว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือวันที่ได้รับการ ยกโทษ หรือวันที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดวินิจฉัยว่าให้จ่ายเงินเดือนระหว่างที่มี ได้มาปฏิบัติราชการ ได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗. เงินเดือนที่จะจ่ายให้ตามข้อ ๔. หรือข้อ ๕. ให้จ่ายจากเงินเดือนเหลือจ่าย ประจำปีงบประมาณปัจจุบันของส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ส่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก โดยไม่ต้องมีอัตราเงินเดือน กรณีที่ไม่มีเงินเดือนเหลือจ่าย ให้ขอทำความตกลงกับ สำนักงบประมาณ

ข้อ ๘. กรณีที่มปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้กระทรวงการคลัง เป็นผู้วินิจฉัย

ข้อ ๙. สำหรับข้าราชการที่มีกรณีตามข้อ ๘. ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ มีสิทธิได้รับประโยชน์ตามเงื่อนไขแห่งระเบียบนี้ด้วย โดยให้ยื่นเรื่องราวขอรับเงินเดือนต่อ กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดที่ส่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการภายในกำหนด เวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๓

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ท ศร ๐๒๐๓/ว ๑๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๒ มกราคม ๒๕๒๔

เรื่อง การลาของลูกจ้างส่วนราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ ท กค ๐๕๑๐/๔๘๘๔๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม

๒๕๒๓

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ลูกจ้างส่วนราชการถือปฏิบัติในการขอลาเช่นเดียวกับการลาของข้าราชการพลเรือน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ และในกรณีที่ส่วนราชการมีเหตุพิเศษซึ่งจะต้องมีระเบียบการลาโดยเฉพาะ ให้ขออนุมัติกระทรวงการคลัง ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกระทรวงการคลังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๒๔ อนุมัติตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง/สูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๒๘๒๓๖๐๖

ที่ กค ๐๕๑๐/๔๔๔๔๔

กระทรวงการคลัง

๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๓

เรื่อง การลาของลูกจ้างส่วนราชการ
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด้วยกระทรวงการคลังได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันนี้การถือปฏิบัติเกี่ยวกับการลา และการจ่ายค่าจ้างของลูกจ้างส่วนราชการยังไม่มีระเบียบกำหนดเหมือนข้าราชการ กล่าวคือ การลาของข้าราชการได้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ การจ่ายเงินเดือนถือปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับการจ่ายค่าจ้างถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๑๒ แต่ไม่มีระเบียบเกี่ยวกับการลาของลูกจ้างของส่วนราชการไว้โดยเฉพาะ การถือปฏิบัติเกี่ยวกับการลาจึงก่อให้เกิดความสับสนและมีปัญหายุ่งยากในการอนุมัติการลา

กระทรวงการคลังพิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การลาของลูกจ้างส่วนราชการถือปฏิบัติในแนวเดียวกัน ไม่เกิดความยุ่งยากสับสนในทางปฏิบัติ และเพื่อให้การถือปฏิบัติเกี่ยวกับการลาทั้งผู้มีอำนาจอนุญาตและผู้ขอลาเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้มีมติอนุมัติให้ลูกจ้างส่วนราชการถือปฏิบัติในการขอลาเช่นเดียวกับการลาของข้าราชการพลเรือน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ และในกรณีที่ส่วนราชการมีเหตุพิเศษซึ่งจะต้องมีระเบียบการลาโดยเฉพาะให้ขออนุมัติกระทรวงการคลัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเป็นหลักการตามนัยดังกล่าวข้างต้นด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

กองค่าจ้าง
กรมบัญชีกลาง
โทร. ๒๒๑๕๔๔๑

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) *บรม ตันเถียร*
(นายบรม ตันเถียร)
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๓๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔

เรื่อง ห้ามข้าราชการและพนักงานองค์การของรัฐสมรสกับผู้อยู่พหุและผู้อยู่
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๐๒๐๒/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๐

ตามที่ ได้ยื่นนิมนต์คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง ห้ามข้าราชการและพนักงาน
องค์การของรัฐสมรสกับผู้อยู่พหุและผู้อยู่เรียน มาเพื่อทราบ นั้น

บัดนี้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวอ้าง
เหตุแต่เพียงว่า ถ้าข้าราชการและพนักงานองค์การของรัฐสมรสกับผู้อยู่พหุและผู้อยู่เรียนแล้ว “จะ
ทำให้ข้าราชการนั้นได้รับความเดือดร้อนในภายหน้า” เท่านั้น แต่ปัจจุบันนี้มีผู้อยู่พหุและผู้อยู่
เรียนเป็นจำนวนมากหลั่งไหลเข้ามาในประเทศ การฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวอาจกระทบ
กระเทือนต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติได้ จึงเห็นควรทบทวนมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๐ นั้นให้เห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของ
ประเทศชาติ ถ้ามีการฝ่าฝืนจะถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้ส่วนราชการ
ทุกกระทรวงทบวงกรมกำชับให้ข้าราชการและพนักงานองค์การของรัฐถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด
โดยเฉพาะส่วนราชการที่ประจำอยู่ตามจังหวัดชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาค
ตะวันออก เป็นต้น ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้นำเสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ลงมติว่า

๑. เพื่อประโยชน์ต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ห้ามไม่ให้ข้าราชการ
และพนักงานองค์การของรัฐสมรสหรืออยู่กินอย่างสามีภรรยา กับผู้อยู่พหุหรือผู้อยู่เรียน ซึ่งเข้าเมือง
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒. ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐทุกกระทรวงทบวงกรมกำชับข้าราชการและพนักงานองค์การของรัฐในสังกัดให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีในข้อ ๑ โดยเคร่งครัด หากปรากฏว่าข้าราชการหรือพนักงานองค์การของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวให้ถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จึงเรียนมา เพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๒๘๑๒๒๒๐

ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๓๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับส่งงานในหน้าที่ราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๔

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบเกี่ยวกับเรื่องนี้

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการ
รับส่งงานในหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๓ ลงมติรับ
หลักการแล้วให้ดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอท่านนายก-
รัฐมนตรีพิจารณาลงนามในระเบียบดังกล่าวแล้ว ดังสำเนาระเบียบที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเรียนยืนยันมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง/สูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๒๘๒๓๖๐๖

**ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการรับส่งงานในหน้าที่ราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๔**

โดยที่เป็นการสมควร ปรับปรุงประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย ระเบียบการ
รับมอบหมายงานระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่พ้นไป และเจ้าหน้าที่ผู้มารับผิดชอบใหม่
ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๑๖ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับส่งงาน
ในหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย ระเบียบการรับมอบหมาย
งานระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่พ้นไป และเจ้าหน้าที่ผู้มารับผิดชอบใหม่ ลงวันที่ ๒๓
ธันวาคม ๒๕๑๖

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ในระเบียบนี้

“กระทรวง” หมายความว่า รวมถึง สำนักนายกรัฐมนตรีและทบวงด้วย

“กรม” หมายความว่า รวมถึง ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

“จังหวัด” หมายความว่า จังหวัดในฐานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวง
ด้วย

“รองปลัดกระทรวง” หมายความว่า รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและ
รองปลัดทบวงด้วย

“ผู้ช่วยปลัดกระทรวง” หมายความว่า ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและ
ผู้ช่วยปลัดทบวงด้วย

“อธิบดี” หมายความว่า รวมถึง หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

“รองอธิบดี” หมายความว่า รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

“ผู้ช่วยอธิบดี” หมายความว่า ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

“ผู้อำนวยการกอง” หมายความว่า หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้ากอง เลขานุการกรม หัวหน้าส่วนราชการประจำเขต ถนนคดี หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าถนนคดี และหัวหน้าภาควิชาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาด้วย

“หัวหน้าแผนก” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าหัวหน้าแผนกด้วย

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานของกระทรวง กรม ที่ไม่มีฐานะเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

“ผู้ดำรงตำแหน่ง” หมายความว่า ผู้รักษาราชการแทน ผู้รักษาการแทน และผู้รักษาการในตำแหน่งด้วย ทั้งนี้ เฉพาะการรักษาราชการแทน รักษาการแทน หรือรักษาการในตำแหน่ง ในกรณีที่เป็นตำแหน่งว่าง

“ผู้รับตำแหน่งแทน” หมายความว่า ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และให้หมายความรวมถึง ผู้ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการแทน ผู้รักษาการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งด้วย ทั้งนี้ เฉพาะการรักษาราชการแทน รักษาการแทน หรือรักษาการในตำแหน่ง ในกรณีที่เป็นตำแหน่งว่าง

“พ้นจากตำแหน่ง” หมายความว่า

(๑) ออกจากราชการทุกกรณี เว้นแต่กรณีตาย

(๒) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นโดยพ้นจากตำแหน่งเดิม

(๓) ถูกพักราชการ

(๔) พ้นจากหน้าที่ในตำแหน่งที่ดำรงอยู่เพื่อไปรักษาราชการแทน รักษาการแทน หรือรักษาการในตำแหน่งอื่น ในกรณีที่เป็นตำแหน่งว่าง

(๕) พ้นจากการรักษาราชการแทน รักษาการแทน หรือการรักษาราชการในตำแหน่ง ในกรณีที่เป็นตำแหน่งว่าง

“แผนบริหารงานบุคคล” หมายความว่า แผนดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ รวมทั้งการวางแผนกำลังคน การสรรหาบุคคลมาบรรจุและแต่งตั้ง การย้ายและสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ การส่งเสริมความก้าวหน้าในการทำงาน การให้บำเหน็จความชอบ การควบคุมวินัย และการพัฒนาข้าราชการ

ข้อ ๕. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

ในกรณีที่กระทรวง กรมใดมีเหตุพิเศษซึ่งจะต้องมีระเบียบว่าด้วยการรับส่งงานในหน้าที่ราชการโดยเฉพาะ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อวางระเบียบว่าด้วยการรับส่งงานในหน้าที่ราชการสำหรับกระทรวง กรม นั้นได้

ข้อ ๖. ให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งส่งมอบงานในหน้าที่ในตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

นอกจากกรณีที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๑ การรับส่งงานในหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือมีข้อความระบุว่า ได้รับส่งกันระหว่างผู้ใดกับผู้ใด ในตำแหน่งใด วัน เวลาใด โดยมีพยานรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๗. เอกสารการรับส่งงานในหน้าที่ให้ทำขึ้นเป็นสามฉบับ โดยให้ผู้ส่งและผู้รับยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้เก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานของทางราชการ

ข้อ ๘. เมื่อมีคำสั่งให้ข้าราชการพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้รับรายงานตามข้อ ๓๔ จัดการให้มีการรับส่งงานในหน้าที่โดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชากำหนดวันรับส่งงานในหน้าที่ตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้พ้นจากตำแหน่งทราบคำสั่ง เว้นแต่จะมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติของคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจรับส่งงานในหน้าที่กันภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ให้ข้าราชการซึ่งพ้นจากตำแหน่งขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้รับรายงานตามข้อ ๓๔ ขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ตามความจำเป็น

ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดตายหรือพ้นจากตำแหน่งและไม่สามารถส่งมอบงานได้ หรือในกรณีที่ปรากฏชัดว่าผู้พ้นจากตำแหน่งมีเจตนาหลีกเลี่ยงที่จะไม่ส่งมอบงานภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้รับงานตามข้อ ๓๔ แต่งตั้งข้าราชการระดับ ๓ ขึ้นไป คนหนึ่งหรือหลายคน ทำหน้าที่สำรวจงานเพื่อส่งมอบแก่ผู้รับตำแหน่งแทน หรือแก่ผู้รับมอบงานตามข้อ ๓๑ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙. เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณา กำหนดตำแหน่งหรือฐานะของส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นกับตำแหน่งหรือส่วนราชการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐. เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงพ้นจากตำแหน่ง ให้ส่งงานในหน้าที่ และงานที่ได้รับมอบหมายแก่ผู้รับตำแหน่งแทน

ข้อ ๑๑. งานตามข้อ ๑๐ ให้แบ่งเป็นสองส่วน คือ

- (๑) งานเกี่ยวกับการควบคุมราชการประจำของกระทรวง
- (๒) งานเกี่ยวกับราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง

ข้อ ๑๒. การส่งงานตามข้อ ๑๑ (๑) ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ชี้แจงให้ผู้รับตำแหน่งแทน ทราบนโยบายและแผนงานของกระทรวงโดย

(๒) ส่งมอบงานซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่พ้นจากตำแหน่ง ^{๕๓} ให้นำไปอยู่ในดุลพินิจของผู้ส่งและผู้รับว่าจะทำหลักฐานการส่งมอบไว้เพียงใด แต่สำหรับงานที่สำคัญซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ต้องทำหลักฐานการส่งมอบไว้เป็นหนังสือพร้อมทั้งมอบเรื่องราวและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่ผู้รับตำแหน่งแทนด้วย

ข้อ ๑๓. การส่งงานตามข้อ ๑๑ (๒) ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๔. เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายแก่ผู้รับตำแหน่งแทน

ข้อ ๑๕. การส่งงานตามข้อ ๑๔ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ส่งมอบงานซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่พ้นจากตำแหน่ง ^{๕๓} ให้นำไปอยู่ในดุลพินิจของผู้ส่งและผู้รับว่าจะทำหลักฐานการส่งมอบไว้เพียงใด แต่สำหรับงานที่สำคัญซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ต้องทำหลักฐานการส่งมอบไว้เป็นหนังสือพร้อมทั้งมอบเรื่องราวและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่ผู้รับตำแหน่งแทนด้วย

(๒) ส่งมอบทรัพย์สิน บัญชีลูกหนี้ และบัญชีเจ้าหนี้ของกรม

(๓) แจกยอดเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับรวมทั้งงบประมาณรายจ่ายที่กันไว้เบิกจ่ายเหลือในปี ยอดเงินงบประมาณรายจ่ายที่จ่ายไปแล้วและที่ยังคงเหลืออยู่ ยอดเงินงบประมาณรายจ่ายสำหรับงานหรือโครงการที่ต่อเนื่องมาจากปีก่อน ยอดเงินนอกงบประมาณและเงินอื่นที่มีอยู่ ให้ผู้รับตำแหน่งแทนทราบเป็นหนังสือ

(๔) ชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้รับตำแหน่งแทนทราบโดยสังเขปดังต่อไปนี้

(ก) แผนงานที่สำคัญ ผลการปฏิบัติตามแผนงานและปัญหาที่สำคัญของกรม

(ข) นโยบายพิเศษที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงเจ้าสังกัดหรือคณะรัฐมนตรี

(ค) หน้าที่และความรับผิดชอบของกองต่าง ๆ

(ง) แผนบริหารงานบุคคล อุปนิสัย ความสามารถและความประพฤติ
ของข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองขึ้นไป

การข้แจงดังกล่าว จะทำเป็นหนังสือหรือไมก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้
ส่งมอบ

ข้อ ๑๖ การส่งมอบทรัพย์สินตามข้อ ๑๕ (๒) ให้มีบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
ประกอบด้วยบัญชีเงินสตกประเภทหนึ่ง และบัญชีทรัพย์สินอีกประเภทหนึ่ง

บัญชีทรัพย์สินอื่นให้แสดงทรัพย์สินสองประเภท คือทรัพย์สินซึ่งมีไว้เพื่อใช้เอง
และทรัพย์สินซึ่งมีไว้เพื่อขาย ทั้งนี้ ให้จำแนกประเภทเป็นวัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง
และหลักทรัพย์

สำหรับทรัพย์สินประเภทครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง ให้แสดงราคาทรัพย์สิน
แต่ละรายการไว้ในบัญชีทรัพย์สิน โดยถือตามราคาทุน ถ้าทรัพย์สินนั้นชำรุดเสียหายประการ
ใด ให้หมายเหตุไว้ในบัญชีทรัพย์สินด้วย

ข้อ ๑๗ บัญชีลูกหนี้ตามข้อ ๑๕ (๒) ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับหนี้สินเพียง
วันที่ส่งมอบ โดยให้ระบุชื่อลูกหนี้และจำนวนเงินที่เป็นหนี้ ถ้ามีหลักฐานประกอบหนี้ให้
แสดงหลักฐานดังกล่าวให้ครบถ้วน ถ้าสงสัยว่าหนี้รายใดจะเก็บไม่ได้ เพราะเหตุใด ให้
หมายเหตุไว้ หนี้รายใดมีหลักประกันก็ให้ระบุไว้ด้วย

ข้อ ๑๘ บัญชีเจ้าหนี้ตามข้อ ๑๕ (๒) ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับหนี้สินเพียง
วันที่ส่งมอบ โดยให้ระบุชื่อเจ้าหนี้และจำนวนเงินที่ค้างชำระ ถ้ามีหลักฐานประกอบหนี้ให้
แสดงหลักฐานดังกล่าวให้ครบถ้วน ถ้ามีหลักประกันก็ให้ระบุไว้ด้วย

ข้อ ๑๙ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงหรือผู้ช่วยปลัดกระทรวงพ้นจาก
ตำแหน่ง ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่
พ้นจากตำแหน่งแก่ผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง

ข้อ ๒๐ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้ส่ง
งานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่พ้นจากตำแหน่ง
แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดี

ข้อ ๒๑ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าแผนกพ้นจากตำแหน่งให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่ยังพ้นจากตำแหน่งแก่ผู้รับตำแหน่งแทน

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายแก่ผู้รับตำแหน่งแทน

ข้อ ๒๓ การส่งงานตามข้อ ๒๒ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ส่งมอบงานซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่ยังพ้นจากตำแหน่ง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ส่งและผู้รับว่าจะทำหลักฐานการส่งมอบไว้เพียงใด แต่สำหรับงานที่สำคัญซึ่งดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ต้องทำหลักฐานการส่งมอบไว้เป็นหนังสือพร้อมทั้งมอบเรื่องราวและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่ผู้รับตำแหน่งแทนด้วย

(๒) ส่งมอบทรัพย์สิน บัญชีลูกหนี้ และบัญชีเจ้าหนี้ ของจังหวัด

(๓) แจ้งให้ผู้รับตำแหน่งแทนทราบเป็นหนังสือ ดังต่อไปนี้

(ก) ยอดเงินจัดสรรที่จังหวัดได้รับจากสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

(ข) ยอดเงินอุดหนุนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจัดสรร

(ค) ยอดเงินจัดสรรตาม (ก) และ (ข) ที่จ่ายไปแล้ว และที่ยังคงเหลืออยู่

(ง) ยอดเงินจัดสรรตาม (ก) และ (ข) สำหรับงานหรือโครงการที่ต่อ

เนื่องมาจากปีก่อน

(จ) ยอดเงินนอกงบประมาณและเงินอื่น

(๔) ชี้แจงเรื่องต่างๆ ให้ผู้รับตำแหน่งแทนทราบโดยสังเขปดังต่อไปนี้

(ก) แผนงานที่สำคัญ ผลการปฏิบัติตามแผนงานและปัญหาที่สำคัญของ

จังหวัด

(ข) นโยบายพิเศษที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวง กรม หรือคณะรัฐมนตรี

มนตรี

(ค) แผนบริหารงานบุคคล อุปนิสัย ความสามารถ และความประพฤติ

ของข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดขึ้นไป

(ง) เรื่องอื่นๆ ในความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดเท่าที่จำเป็น การชี้แจงดังกล่าวจะทำเป็นหนังสือหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ส่งมอบ

ข้อ ๒๔ ให้นำข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ มาใช้บังคับแก่การส่งงานในหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด พ้นจากตำแหน่ง ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ในขณะที่พ้นจากตำแหน่งแก่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งปลัดจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด พ้นจากตำแหน่ง ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ในขณะที่พ้นจากตำแหน่งแก่ผู้รับตำแหน่งแทน

สำหรับงานใดที่ได้รับมอบหมายให้ทำการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ส่งมอบงานนั้นแก่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๒๗ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอพ้นจากตำแหน่ง ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่พ้นจากตำแหน่งแก่ผู้รับตำแหน่งแทน

ข้อ ๒๘ ให้นำข้อ ๒๓ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่การส่งงานในหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๙ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานพ้นจากตำแหน่ง ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่พ้นจากตำแหน่งแก่ผู้รับตำแหน่งแทน

ข้อ ๓๐ ให้นำข้อ ๑๕ มาใช้บังคับแก่การส่งงานในหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๒๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ การส่งงานในหน้าที่ของข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งใดๆ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ และข้อ ๒๙ ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) สำหรับข้าราชการทุกตำแหน่งที่สังกัดแผนก ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาที่พ้นจากตำแหน่งแก่หัวหน้าแผนก
- (๒) สำหรับข้าราชการทุกตำแหน่งที่สังกัดกองซึ่งไม่แบ่งเป็นแผนก ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาที่พ้นจากตำแหน่งแก่ผู้อำนวยการกอง
- (๓) สำหรับข้าราชการทุกตำแหน่งที่สังกัดสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ซึ่งไม่แบ่งเป็นแผนก ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาที่พ้นจากตำแหน่งแก่ปลัดกระทรวงหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงมอบหมาย
- (๔) สำหรับข้าราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งประจำอยู่ในส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาที่พ้นจากตำแหน่งแก่ปลัดจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี
- (๕) สำหรับข้าราชการส่วนภูมิภาคซึ่งประจำอยู่ในสำนักงานจังหวัด ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาที่พ้นจากตำแหน่งแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย
- (๖) สำหรับข้าราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งประจำอยู่ในส่วนราชการประจำอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาที่พ้นจากตำแหน่ง แก่นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ แล้วแต่กรณี
- (๗) สำหรับข้าราชการส่วนภูมิภาคซึ่งประจำอยู่ในสำนักงานอำเภอ ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาที่พ้นจากตำแหน่งแก่นายอำเภอหรือผู้ที่นายอำเภอมอบหมาย
- (๘) สำหรับข้าราชการซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงาน ให้ส่งงานในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาที่พ้นจากตำแหน่งแก่หัวหน้าหน่วยงาน

การส่งงานตามข้อ ๕ ให้ทำเป็นหนังสือ และให้เสนอผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นด้วย

ข้อ ๓๒ นอกจากจะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การส่งมอบงานตามระเบียบนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ส่งและผู้รับว่าจะทำหลักฐานการส่งมอบไว้เพียงใด แต่สำหรับงานที่สำคัญ ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จต้องทำหลักฐานการส่งมอบไว้เป็นหนังสือพร้อมทั้งมอบเรื่องราวและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่ผู้รับตำแหน่งแทนด้วย

ข้อ ๓๓ การส่งมอบงานในหน้าที่ตามระเบียบนี้ ถ้าผู้ส่งมอบมีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารหรือทรัพย์สินของทางราชการ ให้ส่งมอบเอกสารหรือทรัพย์สินในความรับผิดชอบแก่ผู้รับตำแหน่งแทน หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่รับมอบงานในหน้าที่ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้ทำหลักฐานการส่งมอบเป็นหนังสือไว้ด้วย

ข้อ ๓๔ เมื่อได้รับมอบงานในหน้าที่ตามระเบียบนี้แล้ว ให้ผู้รับมอบรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้รับมอบเป็นผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง ให้รายงานต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

(๒) ในกรณีที่ผู้รับมอบเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้รายงานต่อปลัดกระทรวง

ถ้าผู้รับมอบเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือไม่สังกัดกระทรวง ให้รายงานต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ผู้รับมอบเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง หัวหน้าแผนก หรือหัวหน้าหน่วยงาน ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิบดี

(๔) ในกรณีที่ผู้รับมอบเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรือนายอำเภอ ให้รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(๕) ในกรณีที่ผู้รับมอบเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ให้รายงานต่อนายอำเภอ

ความในข้อนี้ไม่ใช่บังคับแก่การรับมอบงานตามข้อ ๓๑

ข้อ ๓๕ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน บัญชีลูกหนี้ และบัญชีเจ้าหนี้ ซึ่งต้องจัดทำตามระเบียบนี้ ให้ทำตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้กระทรวง กรม และจังหวัดส่งสำเนาบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้กระทรวง การคลังและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินด้วย

ข้อ ๓๖ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจ ตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

การตีความและวินิจฉัยปัญหาตามวรรคหนึ่ง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะขอความเห็นจากคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

(เปรม ติณสูลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๗๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๔

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวดำเนินคดี
อาญา

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือ ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๑๕

ตามที่ไต่ยืนยันมติสภการบริหารคณะปฏิวัติอนุมัติหลักการเบิกจ่ายเงินเดือน
ของข้าราชการ ระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญาตามที่กระทรวงการคลัง
เสนอ รวม ๒ ชื่อ นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังเสนอตามที่ได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า มี
ข้าราชการตำรวจรายหนึ่ง ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวดำเนินคดีอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงาน
มีหน้าที่รักษารัษฎี เบียดบังรัษฎีนั้นเป็นของตนโดยทุจริต จึงไม่ได้มาปฏิบัติราชการ
ระหว่าง วันที่ ๑๑-๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๒ และผู้บังคับบัญชาก็ไม่ได้ส่งพักราชการหรือให้ออก
จากราชการไว้ก่อน ต่อมาผลทางคดีอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง และได้กลับมารายงานตัว
ปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๒๒ จึงขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาจ่ายเงินเดือน
ระหว่างวันที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเพราะถูกควบคุมตัว ซึ่งกระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว
เห็นว่า

๑. หลักการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการนั้น จ่ายให้ในกรณีที่มาปฏิบัติ
ราชการ กรณีที่ข้าราชการมิได้มาปฏิบัติราชการ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็น
ไปตามกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรี

๒. ข้าราชการที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ มีสิทธิได้รับเงินเดือนในกรณีดังต่อ

ไปนี้

๒.๑ ข้าราชการที่ไม่มาปฏิบัติราชการเพราะถูกส่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือในระหว่างอุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ การจ่ายเงินเดือนเป็นไปตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกส่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒

๒.๒ ข้าราชการที่ไม่มาปฏิบัติราชการเพราะถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา การเบิกจ่ายเงินเดือนเป็นไปตามมติสภการบริหารคณะปฏิวัติดังกล่าวข้างต้น

๓. ข้าราชการที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ เพราะถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวดำเนินคดีอาญา ต่อมาผลคดีปรากฏว่า อัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องเพราะหลักฐานไม่พอ และข้าราชการผู้นั้นได้กลับไปปฏิบัติราชการตามเดิม นั้น ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้จ่ายเงินเดือนให้หรือไม่แต่อย่างใด การที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากคดีอาญาเพราะอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว ส่วนราชการเจ้าสังกัดก็จะต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป โดยจะต้องสอบสวนว่า มีมลทินมัวหมองหรือไม่ก่อน ถ้าไม่มีเหตุที่จะตั้งกรรมการสอบสวน หรือผลการสอบสวนปรากฏว่าไม่มีมลทินมัวหมอง ก็ควรจะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเช่นเดียวกับผู้ที่ถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา หากปรากฏว่ามีเหตุที่จะตั้งกรรมการสอบสวน หรือผลการสอบสวนปรากฏว่า มีมลทินมัวหมอง แต่ไม่ถึงกับต้องให้ออก ปลดออก ก็ควรจ่ายให้ไม่เกินครั้งหนึ่งเช่นเดียวกับข้าราชการที่ถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษา ทั้งนี้ เพราะเป็นกรณีที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเพราะถูกควบคุมตัวโดยเจ้าพนักงานในขบวนการยุติธรรมเหมือนกัน จึงควรใช้หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนเช่นเดียวกัน โดยที่การจ่ายเงินเดือนข้าราชการต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรี จึงขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้นำหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือน ระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญามาใช้บังคับแก่ข้าราชการที่ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวเพื่อดำเนินคดีอาญาโดยอนุโลม

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๒๔ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้นำหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา มาใช้บังคับแก่ข้าราชการที่ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวเพื่อดำเนินคดีอาญาโดยอนุโลมตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อดำเนินปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง/สูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๒๘๒๓๖๐๖

ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๐๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๕

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยสำหรับข้าราชการประเภทต่าง ๆ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รายงานว่า ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ได้มีข้าราชการร้องทุกข์เกี่ยวกับการถูกลงโทษทางวินัยอยู่เสมอ ในข้อร้องทุกข์ประการหนึ่งเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนว่าไม่เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และตามทางพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ก็ได้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้ดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับวิธีพิจารณา โดยเคร่งครัดจริงดังที่ผู้ร้องทุกข์อ้าง ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้อาจจะมีผลทำให้ต้องถูกยกเลิกการสอบสวนได้ และได้นำเสนอท่านรองนายกรัฐมนตรี (พันเอก ถนัด คอมันตร์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการประเภทต่าง ๆ ดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับ "วิธีพิจารณาวินัย" โดยเคร่งครัด
๒. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตรวจสอบการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนโดยรอบคอบตามสมควร ก่อนที่ตนเองจะออกคำสั่งลงโทษทางวินัย
๓. ให้หน่วยธุรการของคณะกรรมการข้าราชการประเภทต่าง ๆ ดำเนินการให้มีการปฏิบัติตาม ๑. และ ๒. โดยจัดให้มีการอบรมบุคลากร และปรับปรุงระเบียบ กฎ ข้อบังคับ ตามสมควรโดยเร็ว

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๕ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติต่อไปได้ทั้ง ๓ ข้อ

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) *ปลั่ง มีจุล*

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

(นายปลั่ง มีจุล)

โทร. ๒๕๑๐๐๐๗

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๕ มีนาคม ๒๕๒๖

เรื่อง หลักปฏิบัติเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณามีมติ

๑. ให้กระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งรัฐวิสาหกิจในสังกัดต่าง ๆ สั่งข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดทุกประเภทและทุกระดับ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้ความร่วมมือช่วยเหลือ และสนับสนุนในการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงร้องขอ โดยให้ถือเป็นงานในหน้าที่ของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่นั้น ๆ ด้วย

๒. ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทและทุกระดับ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาควางตัวเป็นกลางในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีขึ้นในครั้งนี้อย่างเคร่งครัด ไม่ปฏิบัติกรใด ๆ ทั้งทางส่วนตัวและราชการโดยมิชอบด้วยกฎหมายเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใดโดยเด็ดขาด

๓. ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทและทุกระดับ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปใช้สิทธิเลือกตั้งให้เป็นตัวอย่างแก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป รวมทั้งให้แนะนำชักชวนบุคคลผู้มีสิทธิในครอบครัว ญาติ และมิตรสหาย ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยพร้อมเพรียงกันด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๒๖ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการและถือปฏิบัติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ ทั้ง ๓ ข้อ โดยให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ และรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนองค์การบริหารของรัฐบาลอำนวยความสะดวกให้แก่ข้าราชการหรือพนักงานตลอดจนคนงานในสังกัด ไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และให้กำชับให้เห็นความสำคัญของการเลือกตั้งด้วย

จึงเรียนมา เพื่อถือปฏิบัติ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
ในสังกัด ถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม.

โทร. ๒๘๑๐๐๐๗

ที่ สร ๐๒๐๑/ว.๕๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๘ เมษายน ๒๕๒๖

เรื่อง การไปเป็นพยานตามหมายศาล

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ สร ๑๐๐๔/๑๖๐๓ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๖

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นหลักการ ให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติเกี่ยวกับการไปเป็นพยานตามหมายศาล โดยแยกพิจารณาออกได้เป็น ๒ กรณี ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๖ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติเป็นหลักการให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. ๒๘๑๒๒๔๐

ที่ สร ๑๐๐๔/๑๖๐๓

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๕ เมษายน ๒๕๒๖

เรื่อง การไปเป็นพยานตามหมายศาล

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายบันทึกสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ สร ๑๐๐๔/๑๘๗
ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๖

ด้วยกรมศุลกากรแจ้งว่า มีบริษัทเอกชนได้ฟ้องกรมศุลกากรเป็นจำเลย โดยอ้างข้าราชการกรมศุลกากรเป็นพยาน และศาลได้ออกหมายเรียกให้ข้าราชการผู้นั้น ไปเป็นพยานให้แก่โจทก์ กรมศุลกากรจึงหารือไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาว่า การที่ข้าราชการไปเป็นพยานให้แก่บุคคลภายนอกดังกล่าว จะถือว่าเป็น การไปปฏิบัติหน้าที่ราชการได้หรือไม่ หรือจะต้องลาราชการไป เพื่อกรมศุลกากรจะได้ ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพิจารณา ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังปรากฏตาม เอกสารที่ได้ส่งมาพร้อมนี้ และเนื่องจากเรื่องนี้มิได้มีระเบียบกำหนดไว้โดยเฉพาะ เพื่อให้การ ปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการฯ จึงเห็นควรนำเสนอคณะกรรมการเพื่อ พิจารณานุมัติเป็นหลักการใช้กับทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับความเห็น ของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว และได้นำเสนอท่านรองนายกรัฐมนตรี (พลตรี ประมาณ อติเรกสาร) พิจารณาแล้ว มีบัญชาให้เสนอคณะกรรมการพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

วันชัย ศิริรัตน์

(นายวันชัย ศิริรัตน์)

รองปลัดสำนักฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

กองแผนงานและวิชาการ

โทร. ๒๘๑๔๐๐๕, ๒๘๑๕๗๒๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ สร ๑๐๐๔/๑๘๗

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๖

เรื่อง การไปเป็นพยานตามหมายศาล

เรียน ท่านรองนายกรัฐมนตรี (พลตรีประमाण อติเรกสาร)

ด้วยกรมตุลาการแจ้งว่า มีบริษัทเอกชนได้ฟ้องกรมตุลาการเป็นจำเลย โดยอ้างข้าราชการกรมตุลาการเป็นพยาน และศาลได้ออกหมายเรียกให้ข้าราชการผู้นั้นไปเป็นพยานให้แก่โจทก์ กรมตุลาการจึงหารือมาเพื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาว่าการที่ข้าราชการไปเป็นพยานให้แก่บุคคลภายนอกดังกล่าว จะถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการได้หรือไม่ หรือจะต้องลาราชการไป เพื่อกรมตุลาการจะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นว่า การไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของรัฐ และเป็นหน้าที่ซึ่งไม่อาจขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงได้เพราะมีบทกำหนดโทษผู้ที่ได้รับหมายเรียกแล้วไม่ไปตามหมายเรียกไว้ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาเรื่องนี้อาจแยกออกได้เป็น ๒ กรณี คือ

๑. กรณีที่ส่วนราชการหรือพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องคดีหรือส่วนราชการตกเป็นจำเลยในคดีที่ถูกฟ้องและส่วนราชการหรือพนักงานอัยการได้อ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดีนั้น หรือการไปเป็นพยานในฐานะผู้เชี่ยวชาญหรือในฐานะที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ราชการ ตามคำสั่งศาลในกรณีเช่นนี้ถือได้ว่าเป็นการไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยส่วนรวมโดยตรง ให้ถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒. กรณีที่บุคคลภายนอกได้อ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดีนอกเหนือจาก ๑. กรณีเช่นนี้ไม่น่าจะถือว่าการไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพราะมิได้เป็นการไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยเฉพาะ แต่เป็นเรื่องเฉพาะตัวของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของรัฐตามหมายเรียกของศาล โดยหลักการแล้วการจะต้องขอลาราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งได้แก่การลา กิจส่วนตัว แต่เมื่อพิจารณาในแง่ที่ว่า การไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลเป็นการไป

ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งไม่อาจขัดขืนและหลีกเลี่ยงได้ และไม่ใช้กิจธุระส่วนตัวของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นโดยตรง การไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลจึงไม่น่าจะให้ข้าราชการหรือลูกจ้างต้องลาออกจากส่วนตัวไป น่าจะเป็นการอนุญาตให้ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นพยานได้โดยไม่ถือเป็นวันลา โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับกรณียกข้าราชการไปปฏิบัติหน้าที่ที่มีใช้ราชการหรือเกี่ยวข้องกับราชการโดยตรง เช่น

(๑) มติของคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๕๒ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๑๖ สรุปได้ว่า ข้าราชการซึ่งถูกสั่ง หรือถูกขอตัวให้ไปปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจเป็นประจำหรือเป็นการเฉพาะคราว หรือได้รับแต่งตั้งให้เป็นการกรมการในคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจ เดินทางไปปฏิบัติงานของรัฐวิสาหกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ เมื่อได้รับอนุมัติจากเจ้าสังกัดในกรณีเดินทางในประเทศ และกระทรวงเจ้าสังกัดในกรณีเดินทางต่างประเทศแล้ว ให้เดินทางไปได้โดยไม่ถือว่าเป็นวันลา และไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๒) กรณีที่สมาคมหรือหน่วยงานเอกชนเป็นผู้จัดการประชุมสัมมนาและขออนุมัติให้ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจเข้าร่วมประชุมสัมมนาโดยไม่ถือเป็นวันลา และมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้ ซึ่งเรื่องนี้ในทางปฏิบัติสมาคมหรือหน่วยงานเอกชนนั้น ๆ จะเสนขออนุมัติต่อผู้มีอำนาจ ซึ่งในปัจจุบันได้แก่ รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบอำนาจ และเมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติในหลักการให้เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาโดยไม่ถือเป็นวันลแล้ว มักจะกำหนดไว้ด้วยว่าทั้งนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน

จากกรณีดังกล่าวข้างต้น เป็นการอนุญาตให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานหรือไปร่วมประชุมสัมมนาได้โดยไม่ถือเป็นวันลา โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน

ดังนั้น กรณีการไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลตามที่บุคคลภายนอกอ้างเป็นพยาน ซึ่งมีใช่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยตรง จึงน่าจะอนุโลมใช้ในลักษณะเดียวกับกรณีดังกล่าวข้างต้น คือให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ไปตามหมายเรียกของศาลได้โดยไม่ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และไม่ถือว่าเป็นวันลา

เนื่องจากเรื่องนี้มิได้มีระเบียบกำหนดไว้โดยเฉพาะ และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการฯ จึงเห็นควรให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นหลักการให้ใช้กับทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของ
คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีจะได้ส่งเรื่องให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ)

ชูชาติ ประมุขผล

(นายชูชาติ ประมุขผล)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด่วนที่สุด

ที่ สร ๐๒๐๓/ว. ๖๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓ พฤษภาคม ๒๕๒๖

เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๐๒๐๓/ว. ๑๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบเกี่ยวกับเรื่องนี้

ตามที่ได้ยื่นยันมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย และอนุมัติเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังรายงานว่ ปัจจุบันลูกจ้างประจำยังไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ ในขณะที่ปฏิบัติราชการเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน จึงเห็นสมควรดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระเบียบ ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๑๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงขอเสนอร่างระเบียบ ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๒๖ ลงมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามในระเบียบดังกล่าวแล้ว ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม.

โทร. ๒๘๒๓๖๐๖

หมายเหตุ ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้นำไปพิมพ์ต่อจากระเบียบ
กระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ แล้ว

ที่ นร ๐๒๐๑/ว ๑๕๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๗ ตุลาคม ๒๕๒๖

เรื่อง การดำเนินงานตามที่ได้รับงบประมาณประจำปี

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๐๒๐๑/ว. ๑๔๕ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๒๑ และ
ที่ สร ๐๒๐๑/ว. ๑๐๖ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๒

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๒ ให้กระทรวง
ทบวงกรมต่าง ๆ ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๒๑ เรื่อง การ
ดำเนินงานตามที่ได้รับงบประมาณประจำปีโดยเคร่งครัด นั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๖ คณะรัฐมนตรี
ได้พิจารณาเรื่องการดำเนินงานตามที่ได้รับงบประมาณประจำปีแล้วเห็นว่า ตามที่คณะรัฐ-
มนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๒๑ ว่า ก่อนที่ส่วนราชการต่าง ๆ จะเสนองบประมาณ
ประจำปี เพื่อดำเนินการตามโครงการหรือแผนงานใด ให้จัดเตรียมขั้นตอนในการดำเนินงานตาม
โครงการหรือแผนงานนั้นไว้ให้พร้อม เช่น การสำรวจ การออกแบบ การกำหนดขั้นตอนใน
การดำเนินงานและการเงิน ฯลฯ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีได้ประกาศใช้และ
ได้รับเงินประจำงวดแล้ว ให้ลงมือดำเนินงานตามโครงการ หรือแผนงานที่กำหนดไว้ทันที
และตรวจสอบเร่งรัดให้แล้วเสร็จทันปีงบประมาณนั้น หากปรากฏว่า การดำเนินงานไม่เป็น
ไปตามโครงการหรือแผนงานที่ได้วางไว้ ทำให้เกิดความล่าช้า หรือไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย
เนื่องมาจากความงุนงงหรือละเลยของเจ้าหน้าที่แล้ว ให้พิจารณาลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้ก่อให้เกิด
ผลเสียหายแก่ราชการนั้น ๆ ด้วย และต่อมาได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๒ ให้กระทรวง
ทบวงกรมต่าง ๆ ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวโดยเคร่งครัด นั้น ปรากฏว่ายังมี
กระทรวงทบวงกรมอีกหลายแห่ง ละเลยมิได้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว เป็นเหตุ
ให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายของโครงการหรือแผนงานที่วางไว้ ต้องมาขอถอน
ผูกพันข้ามปีงบประมาณ หรือขอขยายเวลาเบิกจ่ายเงิน หรือขอถอนเงินไว้เบิกจ่ายเหลือมปี
งบประมาณในตอนใกล้สิ้นปีงบประมาณเป็นจำนวนมาก และโดยที่ในปัจจุบันได้นำระบบ
งบประมาณแบบแผนงานมาใช้ในการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งอำนวยความสะดวกรวดเร็ว
และผ่อนคลายการควบคุมการบริหารงบประมาณมากขึ้นแล้ว จึงลงมติกำชับให้กระทรวง

ทบวงกรมต่าง ๆ เร่งรัดให้การดำเนินงานตามแผนงานโครงการของตนให้แล้วเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดไว้ และให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๒๑ โดยเคร่งครัดด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถือ

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. ๒๕๑๒๒๔๐

ที่ นร ๐๒๐๓/ว. ๑๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๒๗

เรื่อง การร้องเรียนมายังหน่วยงานของรัฐ

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รายงานว่า ในการพิจารณาเรื่อง ห้างหุ้นส่วนจำกัด สันทกกิจเจริญ ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการต่ออายุสัญญาก่อสร้างอาคาร ศูนย์คลังเลือด มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (คณะที่ ๒) ได้มีข้อสังเกต เกี่ยวกับการที่หน่วยงานของรัฐยกเรื่องของผู้ร้องทุกข์ขึ้นมาพิจารณาใหม่ อาจมีผลเกี่ยวกับการ เริ่มต้นนับอายุความใหม่ได้ และเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นต้นเหตุให้เรื่องต้องล่าช้าไปหรือเป็นเหตุ ให้ยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้นั้นอาจต้องรับผิดชอบก็ได้ ดังนั้นเพื่อให้ผู้ร้องเรียนจะได้ทราบฐานะ ของตนตามกฎหมายในอันที่จะร้องเรียนไปยังหน่วยงานระดับที่สูงกว่าหรือร้องทุกข์ต่อ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้ถูกต้อง จึงเสนอ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้า รัฐบาลให้สั่งการเป็นการทั่วไปว่า ในทุกกรณีที่มีการร้องเรียนมายังหน่วยงานของรัฐ หน่วยงาน ของรัฐที่รับเรื่องไว้จะต้องตอบให้ผู้ร้องเรียนทราบถึงการจะดำเนินการต่อไปด้วยเสมอว่าจะ รับไว้พิจารณาให้หรือไม่ หรือจะไม่รับพิจารณาให้แล้วเพราะเหตุใด ซึ่งรัฐมนตรีประจำ สำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีในฐานะ หัวหน้ารัฐบาลได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งเห็นชอบด้วย และให้ดำเนินการตามข้อสังเกตของ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ดังกล่าว ความละเอียดปรากฏตามบันทึกสรุปข้อเท็จจริง ที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๒๗ ลงมติเห็น ชอบด้วย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ และให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติ ต่อไป

จึงเรียนมา เพื่อขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติ ต่อไปด้วย

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถือ

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

รองอธิการบดี

พร. ๒๘๑๐๐๐๗

บันทึกสรุปข้อเท็จจริง

เรื่อง ห้างหุ้นส่วนจำกัด สันทกกิจเจริญ ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการต่ออายุสัญญาก่อสร้างอาคารศูนย์คลังเลือด มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สันทกกิจเจริญ โดยนายสมศักดิ์ ตนพิทักษ์ ผู้จัดการ ได้ยื่นคำร้องทุกข์ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๒๕ ความว่า ผู้ร้องทุกข์เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างอาคารศูนย์คลังเลือด มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งตามสัญญาก่อสร้างดังกล่าวผู้ร้องทุกข์จะต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายใน ๓๒๕ วัน แต่ในระหว่างที่ผู้ร้องทุกข์ทำการก่อสร้างอยู่นั้น มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด วันชัยก่อสร้างมาทำงานเข้าชั้นในบริเวณที่ผู้ร้องทุกข์ก่อสร้างอยู่ และห้างหุ้นส่วนจำกัด วันชัยก่อสร้างทำให้ท่อเมนประปาที่ผู้ร้องทุกข์ได้ทำการก่อสร้างเรียบร้อยแล้วแตกเสียหายทำให้ผู้ร้องทุกข์ต้องเสียเวลาแก้ไขถึง ๓๐ วัน จนเป็นเหตุให้ผู้ร้องทุกข์ไม่อาจทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาต้องถูกปรับเป็นเงิน ๗๕,๐๐๐.- บาท ผู้ร้องทุกข์จึงร้องขอต่ออายุสัญญา ๓๐ วัน เนื่องจากเหตุการณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นี้แล้ว มีคำวินิจฉัย ที่ ๘๙/๒๕๒๖ ว่า โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ร้องทุกข์เคยร้องเรียนขอต่ออายุสัญญา เนื่องจากเหตุต้องเสียเวลาแก้ไขท่อเมนประปาที่ชำรุดเสียหาย รวม ๓ ครั้งดังนี้

การร้องเรียนครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๓ ผู้ร้องทุกข์ได้ร้องขอต่ออายุสัญญาโดยอ้างเหตุต่าง ๆ รวม ๕ ประการ รวมทั้งการขอต่ออายุสัญญา ๓๐ วัน เพราะต้องซ่อมแซมท่อเมนประปาที่เสียหายนั้นด้วย มหาวิทยาลัยขอนแก่นพิจารณาแล้วเห็นควรให้ต่ออายุสัญญาเพราะเหตุต่าง ๆ นั้นได้ เว้นแต่กรณีเสียเวลาซ่อมแซมท่อเมนประปาเพราะเห็นว่ามีได้เกิดจากการกระทำของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งในที่สุดทบวงมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้ต่ออายุสัญญาตามความเห็นของมหาวิทยาลัยขอนแก่นเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๓

การร้องเรียนครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๒๓ ผู้ร้องทุกข์ขอให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นพิจารณาทบทวนการขอต่ออายุสัญญา ๓๐ วัน เพราะเสียเวลาซ่อมแซมท่อประปานั้นใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่นทบทวนดูแล้วเห็นว่าการเสียเวลาต้องซ่อมแซมจริงเห็นควรให้ต่ออายุสัญญาได้ ๒๑ วัน จึงมีหนังสือขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติ แต่ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นว่ากรณีดังกล่าวมิใช่เหตุสุดวิสัยจะต่ออายุสัญญาให้ไม่ได้ มหาวิทยาลัยจึงแจ้งการไม่อาจต่ออายุสัญญาให้ผู้ร้องทุกข์ทราบตามหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๒๓

การร้องเรียนครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๒๓ ผู้ร้องทุกข์ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาทบทวนการต่ออายุสัญญาอันใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัยมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๒๔ ขอเอกสารหลักฐานจากมหาวิทยาลัยขอนแก่นเพื่อประกอบการพิจารณา แต่เจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องเดิมไม่มีข้อเท็จจริงใดเพิ่มเติม จึงเก็บเฉยไว้มิได้แจ้งผู้ร้องทุกข์หรือมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้ทราบ จนต่อมาผู้ร้องทุกข์ได้มีหนังสือทวงถามผลการพิจารณาไปยังมหาวิทยาลัยขอนแก่นและทบวงมหาวิทยาลัยอีก ในระหว่างวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๔ จนถึง ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ รวม ๕ ครั้งด้วยกัน โดยเคยได้รับตอบจากมหาวิทยาลัยขอนแก่นครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ว่าส่งเรื่องให้ทบวงมหาวิทยาลัยแล้วยังไม่ทราบผล จากนั้นก็ไม่เคยทราบผลใด ๆ จากหน่วยงานของรัฐอีก จนกระทั่งมีการร้องทุกข์ขึ้น

ในเรื่องทำนองนี้ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลได้เคยสั่งการในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ ๓๙/๒๕๒๕ ว่า ในทางบริหารผู้บังคับบัญชาแต่ละระดับสามารถสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขการสั่งการที่ไม่ถูกต้องของผู้อยู่ใต้สายการบังคับบัญชาได้ และการสั่งการโดยผู้บังคับบัญชาระดับสูงย่อมมีผลในทางปกครองได้ทุกกรณีอันเป็นเหตุใหม่แห่งการร้องทุกข์ อายุความจึงเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ร้องทุกข์ได้ทราบผลการวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาระดับสูง ซึ่งเมื่อปรับกับข้อเท็จจริงในเรื่องร้องทุกข์นี้แล้วเห็นว่า การร้องเรียนครั้งที่ ๓ นั้น ถือไม่ได้ว่าเป็นการร้องเรียนตามสายบังคับบัญชาที่จะให้นับอายุความขึ้นใหม่ได้ เว้นแต่จะมีเหตุการณ์ฟังได้ว่า หน่วยงานแห่งนั้นได้หยิบยกเรื่องขึ้นพิจารณาใหม่อันทำให้ผู้ร้องทุกข์เข้าใจว่าตนต้องรอทราบผลการพิจารณานั้นก่อนจะร้องเรียนไปยังผู้บังคับบัญชาระดับสูงกว่า หรือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ แต่ข้อเท็จจริงในการพิจารณาฟังได้ว่า เมื่อผู้ร้องทุกข์ทราบผลการพิจารณาครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๒๓ นั้นแล้ว ผู้ร้องทุกข์ก็กลับมีหนังสือทบทวนไปยังหน่วยงานเดิม (ทบวงมหาวิทยาลัย) นั้นอีกรวมเป็นครั้งที่ ๓ และได้ทิ้งเรื่องไว้เกินกว่า ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๒๓ จึงจะนำมาร้องทุกข์กรณีจึงเป็นอันพ้นกำหนดอายุความร้องทุกข์ ส่วนการที่ทบวงมหาวิทยาลัยมีหนังสือขอเอกสารหลักฐานจากมหาวิทยาลัยขอนแก่นอีกครั้งหนึ่งในระหว่างนั้นก็รับฟังได้เพียงว่าเป็นการสอบถามกันภายในส่วนราชการ ผู้ร้องทุกข์ก็น่าสืบไม่ได้ว่าตนได้ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวและคิดว่าจะต้องรอผลการพิจารณาของทบวงมหาวิทยาลัยก่อนที่จะนำเรื่องมาร้องทุกข์ กรณีไม่เป็นเหตุเพียงพอให้ นับอายุความใหม่ได้ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จึงไม่อาจรับเรื่องนี้ไว้พิจารณาได้เพราะขาดอายุความร้องทุกข์แล้ว แต่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีข้อสังเกตว่าถ้า

ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปเป็นว่ากรณีเข้าเหตุจะให้นับอายุความใหม่ได้เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐทำให้ผู้ร้องทุกข์เข้าใจว่าจะรับเรื่องไว้พิจารณาให้ใหม่แล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นต้นเหตุให้เรื่องต้องล่าช้าไปหรือเป็นเหตุให้ยกขึ้นพิจารณาใหม่นั้นนั้นอาจต้องรับผิดชอบก็ได้ ดังนั้น เพื่อให้ผู้ร้องเรียนจะได้ทราบฐานะของตนตามกฎหมายในอันที่จะร้องเรียนไปยังหน่วยงานระดับที่สูงกว่าหรือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้ถูกต้อง จึงเสนอต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเพื่อโปรดพิจารณาสั่งการเป็นการทั่วไปว่า ในทุกกรณีที่มีการร้องเรียนมายังหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐที่รับเรื่องไว้จะต้องตอบให้ผู้ร้องเรียนทราบถึงการจะดำเนินการต่อไปด้วยเสมอว่าจะรับไว้พิจารณาให้หรือไม่ หรือจะไม่รับไว้พิจารณาให้แล้วเพราะเหตุใด

ต่อมารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วมีคำสั่ง (ตามหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๑๔๒๓๒ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๖) ให้ดำเนินการตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

ที่ นร ๐๒๐๓/ว. ๖๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๒๗

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์

๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) ได้พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้วเห็นว่า ในขณะที่บุคคลที่ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยไม่อาจเพิ่มโทษได้ แต่บุคคลที่ถูกลงโทษด้วยเหตุอื่นซึ่งมิใช่โทษทางวินัย เช่น ถูกสั่งให้ออกจากราชการฐานมีมลทินมัวหมอง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ฐานประพฤติตนไม่เหมาะสม กลับไม่ได้รับประโยชน์ เพราะอาจถูกเพิ่มโทษได้นั้น ยังไม่เป็นธรรม จึงได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณากำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้สอดคล้องกับการล้างมลทินโทษตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ว่า ข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการฯ ซึ่งมีใช้ความผิดทางวินัย จะพิจารณาเพิ่มโทษอีกไม่ได้เช่นเดียวกัน

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๗ ลงมติว่า ข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการซึ่งมิใช่ความผิดทางวินัยก่อนพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ใช้บังคับ ไม่ควรถูกพิจารณาเพิ่มโทษอีก

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถือ

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๒๕๑๐๐๐๗

คำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ที่ ๓๘/๒๕๑๙

เรื่อง การปฏิบัติตนของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร

เนื่องจากคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้พิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังเผชิญกับภัยที่คุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัย โดยการกระทำที่เป็นการบ่อนทำลายสถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ในสถานการณ์เช่นนี้การปฏิบัติตนของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ย่อมมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ประชาชนมีความเชื่อถือศรัทธา และให้ความร่วมมือแก่รัฐบาลในการปกครองและบริหารประเทศให้มีความสงบสุขและรอดพ้นจากภัยคุกคามดังกล่าว

ดังนั้น จึงให้ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร ปฏิบัติตนดังต่อไปนี้

ข้อห้ามการปฏิบัติตนของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร

๑. ห้ามรับเลี้ยงจากพ่อค้าที่กระทำธุรกิจกับหน่วยราชการของตน หรือจากผู้ที่มาติดต่อขออนุญาตหรือขอรับบริการจากทางราชการ หรือจากผู้ที่อาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ของตน
๒. ห้ามแต่งเครื่องแบบ หรือเครื่องแต่งกายที่แสดงให้เห็นได้ว่าเป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร เข้าไปในไนท์คลับ สถานอาบอบนวด สถานอบายมุข หรือสถานเริงรมย์ต่างๆ ยกเว้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการ
๓. ห้ามรับเชิญไปเป็นประธาน หรือเจ้าภาพในพิธีเปิดบริษัทห้างร้านทางการค้าของเอกชน
๔. ห้ามออกบัตรเชิญ หรือประกาศเชิญเป็นการทั่วไป เพื่อการเลี้ยงในการเลื่อน ย้าย หรือเปลี่ยนแปลงยศหรือตำแหน่ง การเลี้ยงฉลองวันเกิด การฉลองชนบ้านใหม่ และงานสังคมนิยมมิใช่เป็นประเพณี

๕. ห้ามเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านของเอกชน ซึ่งทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของเอกชนเหล่านั้นอาศัยชื่อของตนเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยทางตรงหรือทางอ้อม

ในกรณีที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่แล้วในวัน ที่มีคำสั่งนี้ ให้ถอนตัวออกจากตำแหน่งดังกล่าวภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ มีคำสั่งนี้

ข้อพึงปฏิบัติของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร

๖. ไม่ควรประพฤติตนเป็นคนฟุ่มเฟือย การจัดงานเลี้ยงหรืองานสังสรรค์ ควรจำกัดที่จำเป็น และควรเชิญเฉพาะญาติกับผู้นใกล้ชิดเท่านั้น และควรดำรงชีพอย่างประหยัด เช่น ทำสวนครัว เลี้ยงสัตว์ และใช้ของที่ผลิตในประเทศ เป็นต้น
๗. ไม่พึงรับเงินของขวัญ หรือสิ่งตอบแทนราคาแพงจากผู้ใต้บังคับบัญชา หรือบุคคลที่มีใช้เป็นญาติสนิท
๘. ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร ชั้นผู้ใหญ่ ควรปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ข้าราชการและประชาชนทั่วไป

การปฏิบัติการตามคำสั่งนี้ ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี รวมทั้งผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าว และผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารเป็นผู้รับผิดชอบ กับให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นคอยสอดส่องดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา และตักเตือนแนะนำผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เสมอ การจงใจฝ่าฝืนข้อห้าม ๑. ถึง ๕. เป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้พิจารณาลงโทษอย่างเคร่งครัด

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) พลเรือเอก สวัสดิ์ ชลoday
(ลงชื่อ) (ลงชื่อ) ชลoday

หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ที่ น.ว. ๓/๒๔๙๔

ก.พ.

๒๙ มกราคม ๒๔๙๔

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการต่างสังกัดกรมกระทรวงที่กระทำผิด
ร่วมกัน

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยปรากฏมีเรื่องข้าราชการต่างสังกัดกรมกระทรวงต้องหาว่ากระทำผิดวินัย
ร่วมกัน แต่กรมกระทรวงเจ้าสังกัดต่างแยกสอบสวนพิจารณาโทษผู้อยู่ในสังกัดของตนโดย
มิได้ปรึกษาหารือกัน เป็นเหตุให้ผลการสอบสวนพิจารณาโทษผิดแผกแตกต่างกัน ไม่ได้ระดับ
ความยุติธรรม ก.พ. เห็นว่า กรณีเช่นนี้กรมกระทรวงเจ้าสังกัดนั้นๆ ควรจะได้ปรึกษาหารือ
กันในการสอบสวนพิจารณาโทษเพื่อให้ได้ระดับกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการตั้งกรรมการ
สอบสวน ถ้ากรมกระทรวงเจ้าสังกัดแต่ละฝ่ายได้ปรึกษาหารือกัน และให้ผู้มีอำนาจตั้ง
กรรมการสอบสวนแต่ละฝ่ายส่งตั้งกรรมการ ประกอบด้วยตัวบุคคล ชุดเดียวกัน ทำการสอบสวน
แล้ว ก็จะได้รับความเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น ก.พ. จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาว่าจะ
สมควรวางระเบียบในเรื่องนี้ประการใดหรือไม่ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยตามความเห็น
ก.พ. และให้พิจารณาวางระเบียบในเรื่องนี้เพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ก.พ. จึงได้พิจารณาลงมติให้วางระเบียบในเรื่องนี้ ดังนี้

๑. ในกรณีที่มีข้าราชการต่างสังกัดกรม กระทรวงต้องหาว่ากระทำผิดวินัย
ร่วมกัน ให้กรมกระทรวงเจ้าสังกัดปรึกษาหารือกันในการสอบสวนพิจารณาโทษเพื่อให้ได้
ระดับกัน

๒. ในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีดังกล่าวในข้อ ๑. ให้ผู้มีอำนาจ
ตั้งกรรมการสอบสวนแต่ละฝ่ายส่งตั้งกรรมการ ประกอบด้วยตัวบุคคลชุดเดียวกัน ทำการ สอบ
สวนเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ข้อเท็จจริงปรากฏไปในทางเดียวกัน

๓. ในกรณีที่ได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการสังกัดกรมหนึ่ง แต่การสอบสวนมีมูลกรณีพาดพิงไปถึงข้าราชการ สังกัดกรมอื่นซึ่งคณะกรรมการนั้น ไม่มีหน้าที่สอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้ตั้งกรรมการสอบสวน ถ้าผู้ตั้งกรรมการสอบสวนมีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนผู้ที่มีกรณีพาดพิงถึงนั้นด้วย ก็ให้ส่งเพิ่มเติมให้กรรมการคณะนั้นสอบสวนผู้นั้นด้วย แต่ถ้าผู้ตั้งกรรมการสอบสวนนั้นไม่มีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนผู้ที่มีกรณีพาดพิงถึงนั้น ก็ให้ผู้ตั้งกรรมการสอบสวนแจ้งไปยังกรม กระทรวงเจ้าสังกัดของผู้ที่การสอบสวนพาดพิงถึงนั้น เพื่อให้ผู้มีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนผู้นั้นส่งตั้งกรรมการชุดใหม่ที่สอบสวนมาแล้วเป็นกรรมการสอบสวนผู้นั้นต่อไป หรือจะตั้งกรรมการสมทบด้วยก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

๔. การสอบสวนโดยคณะกรรมการสอบสวนร่วมกันทั้งที่กล่าวมานี้ ให้ใช้สำนวนการสอบสวนร่วมกันนั้นสำหรับพิจารณาตามมาตรา ๖๑ โดยกรมกระทรวงเจ้าสังกัดติดต่อกันหรือกันพิจารณาเพื่อให้ได้ระดับกัน

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมณัยประดิษฐ์

(หลวงสุขุมณัยประดิษฐ์)

เลขาธิการ ก.พ.

ท น.ว. ๑๖/๒๕๕๗

สำนักงาน ก.พ.

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การลงโทษลดเงินเดือนลงต่ำกว่าอันดับชั้น
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยบางกระทรวงทบวงกรมมีข้อสงสัยหรือว่า การลงโทษลดเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ ถ้าลดต่ำกว่าอันดับหรือชั้นเดิม เช่น ลดจากชั้นจัตวาอันดับ ๒ ชั้น ๕๐ บาท คงรับเงินเดือน ๔๕ บาท หรือลดจากชั้นตรีอันดับ ๑ ชั้น ๙๐ คงรับเงินเดือน ๘๕ บาท จะถือว่าผู้ถูกลงเงินเดือนนั้น สำหรับเรื่องแรกเป็นข้าราชการชั้นจัตวาอันดับ ๒ หรือเป็นข้าราชการชั้นจัตวาอันดับ ๑ สำหรับเรื่องหลังยังเป็นข้าราชการชั้นตรีอันดับ ๑ อยู่ หรือเป็นชั้นจัตวา และจะต้องยุบอัตราและเงินเดือนชั้นตรีลงเป็นชั้นจัตวาเพื่ออาศัยเบิกหรือไม่ ถ้าจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าเดิมจะปรับขึ้นโดยเลิกคำสั่งลดเงินเดือน หรือต้องพิจารณาเลื่อนเงินเดือนตามบทบัญญัติว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน และไม่ต้องมีคำสั่งยกเลิกการลดเงินเดือนนั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า การลดเงินเดือนลงต่ำกว่าอันดับหรือชั้นนั้น กฎหมายบัญญัติให้ทำได้โดยให้ลดชั้นในอันดับต่ำหรือชั้นต่ำลงไป แต่มิให้ลดอันดับหรือชั้น ทั้งนี้ ผู้ถูกลงโทษลดเงินเดือนลงต่ำกว่าอันดับหรือชั้น จะต้องถือว่ายังคงเป็นข้าราชการในอันดับหรือชั้นเดิมอยู่ เพียงแต่ให้ลดเงินเดือนลงมาเท่านั้น และการลงโทษลดเงินเดือนนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ ไม่ได้กำหนดให้มีระยะเวลาที่จะให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนเท่าเดิม หากจะเลื่อนเงินเดือนให้ต้องพิจารณาเป็นกรณีเลื่อนเงินเดือนตามบทบัญญัติว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน และไม่ต้องมีคำสั่งยกเลิกการลดเงินเดือนนั้น

ก.พ. จึงลงมติให้แจ้งแก่กระทรวงทบวงกรมต่างๆ เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ขอได้โปรดแจ้งให้กรมและ
จังหวัดในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **พินทุพัฒนามาศย์**
(หลวงพินทุพัฒนามาศย์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ลงนามแทนเลขาธิการ ก.พ.

ที่ น.ว. ๑๗/๒๔๙๗

สำนักงาน ก.พ.

๒๖ กรกฎาคม ๒๔๙๗

เรื่อง การสั่งไล่ข้าราชการออกจากราชการตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๓

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยบางกระทรวงทบวงกรมมีข้อสงสัยหรือว่า ตามที่มาตรา ๘๕ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ บัญญัติว่า “.....กรณีกับผู้บังคับ
บัญชาได้สั่งลงโทษข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่า
ด้วยวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจไปแล้ว แต่เจ้ากระทรวง
เห็นว่ากรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ ถ้ายังไม่มี
การสอบสวนของคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งตามความในมาตรา ๘๔ ก็ให้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการ
สอบสวนพิจารณา และให้นำความใน (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม กรณีเช่นว่านี้ ถ้ามีการ
ลดชั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือน หรือลงทัณฑ์อย่างอื่นไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป.....”
นั้น คำว่า “ก็ให้เป็นอันพับไป” หมายความว่าอะไร หมายความว่า เมื่อมีการลดชั้น
เงินเดือนหรือตัดเงินเดือน หรือลงทัณฑ์อย่างอื่นไปแล้วจะพิจารณาลงโทษไล่ออกอีกไม่ได้

หรือหมายความว่า ลงโทษไล่ออกได้ แต่โทษลดชั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนหรือทัณฑ์อย่างอื่นที่ลงไปแล้วตกเป็นพับแก่ผู้นั้นไปโดยไม่ต้องยกเลิกโทษลดชั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนนั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นว่า คำว่า “ก็ให้เป็นอันพับไป” ตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ นั้น หมายความว่า เมื่อได้ลงโทษลดชั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือน หรือลงทัณฑ์อย่างอื่นไปแล้ว ถ้าจะไล่ออกในกรณีความผิดเดียวกันนั้นก็ให้ทำได้ โดยถือว่าโทษลดชั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือน ทัณฑ์อย่างอื่นที่ลงไปแล้ว ให้เป็นพับแก่ผู้นั้นไปไม่ต้องยกเลิกโทษเดิมนี้ และไม่ต้องคืนเงินเดือนที่ถูกตัดหรือถูกลดไปนั้น

ก.พ. จึงลงมติให้แจ้งแก่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ขอให้โปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พินทุ์ฉันทนามาศย์

(หลวงพินทุ์ฉันทนามาศย์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ลงนามแทนเลขาธิการ ก.พ.

๒๒ มีนาคม ๒๕๐๐

เรื่อง การปฏิบัติราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกรมตรวจราชการแผ่นดินรายงานเรื่องข้าราชการถูกราชการร้องกล่าวโทษว่าทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ในกรณีไปจับกุมและตรวจค้นร้านโดยแก่งทำการจับกุม และค้น โดยไม่มีหมายค้น ไม่แต่งเครื่องแบบในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ และทำหลักฐานการจับกุม เป็นเท็จ กระทรวงเจ้าสังกัดได้ทำการสอบสวน และในการสอบสวนปรากฏว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกสอบสวนให้การกลับไปกลับมา เป็นทางให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติไปโดยไม่ชอบด้วยระเบียบแบบแผน กรมตรวจราชการแผ่นดิน จึงเสนอผลการสอบสวนดังกล่าวต่อท่าน นายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีมีความเห็นเป็นข้อสังเกตว่า เรื่องข้าราชการผู้มีหน้าที่ ปกครองจับกุมสอบสวนนี้ ควรจะได้กวัดขั้นเป็นพิเศษ เพื่อมิให้ใช้อำนาจเหนือประชาชน ถ้าเกิดทำผิดขึ้นโดยเจตนาแล้ว ควรลงโทษเป็นการปราบปราม และให้ส่งข้อสังเกตนี้ ให้ ก.พ. ใช้ประกอบการพิจารณาโทษต่อไป กรมตรวจราชการแผ่นดินจึงรายงานไปเพื่อ ก.พ. ทราบและดำเนินการตามบัญชาของท่านนายกรัฐมนตรี

ก.พ. ได้รับทราบเรื่องนี้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับรายต่อไปแล้ว อนึ่ง ก.พ. เห็นว่า กรณีผู้บังคับบัญชาให้การกลับไปกลับมาเช่นนี้ หรือกรณีที่ผู้ที่มีหน้าที่พิจารณา เสนอความเห็นเกี่ยวกับตัวบทกฎหมายเสนอความเห็นผิดพลาด อันเป็นเหตุให้ออกคำสั่งผิดกฎหมายหรือระเบียบ ควรได้รับการพิจารณาความผิดและโทษด้วย

ก.พ. จึงลงมติให้แจ้งแก่กระทรวงทบวงกรมต่างๆ เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ขอได้โปรดแจ้งให้กรมและ จังหวัดในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมน้อยประดิษฐ

(หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

หมายเหตุ โปรดดูมติ ก.พ. เพิ่มเติมในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๑/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม

ท น.ว. ๒๕/๒๕๐๐

สำนักงาน ก.พ.

๘ ตุลาคม ๒๕๐๐

เรื่อง การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ
๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๕
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ข้าพเจ้ามีบางกระทรวงทบวงกรมหรือว่า ข้าราชการพลเรือนที่ถูกลงโทษและ
ได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๕
แล้ว จะควรมีระเบียบให้บันทึกไว้ในประวัติอย่างไรหรือไม่

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วลงมติว่า ข้าราชการพลเรือนที่ถูกลงโทษและ
ภายหลังได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ.
๒๔๘๕ ต้องบันทึกการถูกลงโทษนั้นไว้ในประวัติและหมายเหตุไว้ด้วยว่า ได้รับล้างมลทิน
ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๕ แล้ว ทั้งนี้
เพื่อจะได้เป็นหลักฐานในกาลต่อไป

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้กรม
ในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมน้อยประดิษฐ

(หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

พ. น.ว. ๒๖/๒๕๐๐

สำนักงาน ก.พ.

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

เรื่อง ขอให้ส่งระเบียบหรือคำสั่งที่เกี่ยวกับวินัยและการลงโทษ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. พิจารณาเห็นว่าขณะนี้บางกระทรวงทบวงกรมได้วางระเบียบหรือคำสั่งเกี่ยวกับวินัยและการลงโทษข้าราชการ เป็นการเพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนไว้ โดยที่ ก.พ. มีหน้าที่ตรวจสอบการลงโทษข้าราชการพลเรือนของทุกกระทรวงทบวงกรม และพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกลงโทษ ไล่ออก ปลดออก และให้ออกจากราชการ ก.พ. จึงลงมติให้กระทรวงทบวงกรมที่วางระเบียบหรือคำสั่งเกี่ยวกับวินัยและการลงโทษข้าราชการในกระทรวงทบวงกรมของตนไว้เป็นพิเศษ ส่งระเบียบหรือคำสั่งนั้นให้ ก.พ. ทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบเป็นทางปฏิบัติ และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมน้อยประดิษฐ

(หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ท น.ว. ๑/๒๕๐๑

สำนักงาน ก.พ.

๑๗ มกราคม ๒๕๐๑

เรื่อง การปฏิบัติราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๑๒/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๐๐

ตามหนังสือดังกล่าวยื่นนัยมติ ก.พ. ให้ถือเป็นทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายว่า กรณีที่ผู้บังคับบัญชาให้การกลับไปกลับมาหรือกรณีที่ผู้มีหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับตัวบทกฎหมายเสนอความเห็นผิดพลาด อันเป็นเหตุให้ออกคำสั่งผิดกฎหมายหรือระเบียบ ควรได้รับการพิจารณาความผิดและโทษด้วย นั้น

บัดนี้ มีบางกระทรวงทบวงกรมได้หารือไปยัง ก.พ. ว่า มติ ก.พ. ดังกล่าวน่าจะหมายถึงเฉพาะกรณีที่ผู้มีหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับตัวบทกฎหมายเสนอความเห็นผิดพลาด โดยเจตนาไม่สุจริต เป็นเหตุให้ออกคำสั่งผิดกฎหมายหรือระเบียบเท่านั้น จึงจะได้รับการพิจารณาความผิดและโทษ คงมิได้หมายถึงการตีความหรือแปลความตัวบทกฎหมายซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นอันสุจริตโดยอิสระ เพราะมิฉะนั้นแล้วจะทำให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่กล้าตีความกฎหมาย

ก.พ. จึงได้พิจารณาลงมติให้ข้อความเข้าใจมาว่า ตามมติ ก.พ. ดังกล่าวนั้น หมายความว่า กรณีที่ผู้มีหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับตัวบทกฎหมายเสนอความเห็นผิดพลาด โดยที่มีกฎหมายกำหนดไว้ชัดอยู่แล้ว แต่ละเลยไม่ได้ตีความกฎหมายให้ทั่วถึงตามนัยมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๘๘/๒๔๘๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๗ ที่ว่า “ข้าราชการผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งจะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายหรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับ อันตนจำต้องปฏิบัติและอยู่ในหน้าที่ของตนมิได้ การที่ข้าราชการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายระเบียบแบบแผนก็ดี หรือละเลยไม่ปฏิบัติ

หน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนกำหนดคดีคดี ให้ถือว่าเป็นผิดวินัย หรือหย่อนสมรรถภาพ แล้วแต่กรณี และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษตามควรแก่กรณี” ทั้งนี้ ส่วนกรณี แสดงความคิดเห็นในการตีความหรือแปลความตัวบทกฎหมายที่ไม่ชัดเจน ถ้าแสดงความคิดเห็นโดยสุจริตก็ไม่เข้าข่ายตามมติ ก.พ. ดังกล่าว

จึงเรียนขอความเข้าใจมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ขอได้โปรด
แจ้งให้กรมและจังหวัดในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมนัยประดิษฐ

(หลวงสุขุมนัยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักงาน ก.พ.

๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง กำหนดเวลาสอบสวน
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยมีบางกระทรวงทบวงกรมหารือว่า ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่บัญญัติว่า “การสอบสวนนั้นให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง” นั้น กำหนดเวลาสอบสวนตามนี้ หมายความว่าคณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนและทำรายงานการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจให้เสร็จภายในกำหนดเวลานั้นด้วย หรือเพียงแค่สอบปากคำพยานและรวบรวมพยานหลักฐานให้แล้วเสร็จเท่านั้น ส่วนการทำรายงานการสอบสวนและความเห็นทำนอกกำหนดเวลาสอบสวนนี้ก็ได้ อย่างไรจึงจะถูกต้อง

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า ตามเจตนารมณ์ในกฎหมายที่กำหนดเวลาสอบสวนก็เพื่อจะเร่งรัดการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ เป็นการกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน การทำรายงานสอบสวนอยู่ในหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนด้วย ก.พ. จึงเห็นว่า “การสอบสวน” ตามความหมายในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น รวมทั้งการทำรายงานการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจเสนอด้วย

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ขอได้โปรดแจ้งให้กรมและจังหวัดในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมนัยประดิษฐ

(หลวงสุขุมนัยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ น.ว. ๑/๒๕๐๒

สำนักงาน ก.พ.

๑๐ มกราคม ๒๕๐๒

เรื่อง การทุจริตในการสอบ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. พิจารณาเห็นว่า สมควรที่จะได้หาทางป้องกันและปราบปราม การทุจริตในการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกในการเข้ารับราชการ หรือในการเลื่อนชั้นของ ข้าราชการ ก.พ. จึงลงมติขอให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ กวดขันควบคุมเกี่ยวกับการสอบ ให้เคร่งครัดยิ่งขึ้น และถ้าปรากฏว่ามีการทุจริตในการสอบดังกล่าวควรลงโทษในสถานหนัก ถ้าปรากฏว่าผู้เข้าสอบที่ทุจริตนั้นเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงทบวงกรมอื่น ก็ขอให้กระทรวง ทบวงกรมที่มีการสอบ แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเจ้าของสังกัดทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ด้วย

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ขอได้โปรดแจ้งให้กรม และจังหวัดในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมน้อยประดิษฐ

(หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ น.ว. ๑๑/๒๕๐๓

สำนักงาน ก.พ.

๓ มิถุนายน ๒๕๐๓

เรื่อง ขอให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการบรรจุและการออกคำสั่งต่างๆ ตามกฎหมาย
และระเบียบแบบแผนโดยเคร่งครัด
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยมีกระทรวงทบวงกรมบางแห่งได้หารือไปยัง ก.พ. ว่า ข้าราชการในกรม
หนึ่งถูกส่งพักราชการเพราะตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา เมื่อคดีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษาว่า
ผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงและลงโทษแล้ว ผู้บังคับบัญชาที่มีคำสั่งเกี่ยวกับผู้นั้นแต่อย่าง
ใด ในระหว่างที่ถูกพักราชการอยู่นั้น ปรากฏว่าผู้นั้นได้เข้ารับราชการในอีกกรมหนึ่ง และ
รับราชการในกรมนั้นเรื่อยมาจนกระทั่งถึงแก่กรรม ทายาทจึงยื่นเรื่องรื้อขอรับบำนาญตก
ทอด เช่นนี้การเข้ารับราชการของผู้นั้นในครั้งหลังนี้เป็นกรณขอด้วยกฎหมายหรือไม่ และ
ผู้นั้นจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุตกแทนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ หรือไม่

เรื่องนี้ได้นำเสนอ ก.พ. พิจารณาแล้วลงมติว่า ผู้ที่ถูกส่งพักราชการย่อมถือ
ว่าเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกส่งพักราชการตลอดไปจนกว่าผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ออกจาก
ราชการหรือให้กลับเข้ารับราชการ แล้วแต่กรณี เมื่อผู้นั้นเข้ารับราชการในระหว่างถูกส่งพักร
าชการ อันเป็นการขาดคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย และ
เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ออกจากราชการเพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๔๐ แต่
อย่างใด จนกระทั่งถึงแก่กรรมลงก็ย่อมไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาตาม มาตรา ๔๑ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ก.พ. ได้เห็นว่า การที่กรณีเรื่องดังกล่าวข้างต้นนี้ก็เนื่องจากความบกพร่อง
ของผู้บังคับบัญชาที่ปล่อยปละละเลยมิได้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน
จึงจะเห็นได้ว่า เมื่อผู้นั้นถูกศาลพิพากษาลงโทษแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ควรจะดำเนินการออก

คำสั่งประการใดประการหนึ่ง แล้วแต่กรณี และในเมื่อผู้ยื่นไปสมัครเข้ารับราชการ ผู้รับสมัครก็ควรจะได้ติดต่อสอบถามผู้บังคับบัญชา เจ้าสังกัดเดิมเพื่อทราบข้อเท็จจริงต่างๆ ตามที่อ้างไว้ในใบสมัคร ซึ่งกรณีนี้ถ้าหากได้ปฏิบัติตามที่กล่าวนี้ย่อมจะไม่เกิดกรณีทำนองนี้ขึ้น ฉะนั้น เพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับระเบียบข้าราชการได้เป็นไปโดยเรียบร้อย จึงขอให้ผู้บังคับบัญชาของกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ได้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนโดยเคร่งครัดด้วย

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **สุขุมนัยประดิษฐ**

(หลวงสุขุมนัยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

กองระเบียบข้าราชการ

ป
ท น.ว. ๑๙/๒๕๐๓

สำนักงาน ก.พ.

๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

เรื่อง การรับทราบคำสั่งให้พ้นจากราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงการคลังหรือไปยัง ก.พ. ว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ข้าราชการพลเรือนผู้ใดออกจากราชการตั้งแต่วันรับคำสั่ง แต่เมื่อเจ้าหน้าที่นำคำสั่งไปให้ผู้ผู้นั้นทราบ ผู้นั้นไม่ยอมลงนามรับทราบคำสั่งในวันนั้น แต่มาลงนามรับทราบคำสั่งในภายหลังต่อมาอีกหลายวัน ดังนี้ จะถือว่าผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่เมื่อใด

เรื่องนี้ ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว ลงมติว่า การรับทราบคำสั่งไม่จำเป็นจะต้องลงนามรับทราบเสมอไป ถ้ายืนยันได้ว่าได้นำคำสั่งไปให้ผู้ถูกสั่งให้ออกทราบแล้วในวันใด แม้ผู้นั้นจะไม่ยอมลงนามรับทราบ ก็ถือได้ว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งในวันนั้นแล้ว และเป็นอันพ้นจากราชการตั้งแต่วันนั้น

อนึ่ง ก.พ. เห็นว่า กรณีที่ผู้ถูกสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ ไม่ยอมลงนามรับทราบคำสั่งเช่นนี้ ผู้บังคับบัญชาคควรจะได้บันทึกให้ปรากฏไว้ว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่เมื่อใด โดยวิธีใด ทั้งนี้ เพื่อจะได้เป็นหลักฐานยืนยันและป้องกันการโต้เถียงในภายหลัง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุมน รัชไชยบุญ

(นายสุมน รัชไชยบุญ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ท น.ว. ๒/๒๕๐๔

สำนักงาน ก.พ.

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

เรื่อง การบรรจุข้าราชการผู้ซึ่งออกจากราชการ เพราะกระทำผิดวินัยกลับเข้ารับราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สถิติและผลการวิจัย รวม ๑ แผ่น

ด้วย ก.พ. ได้ทำการวิจัยเรื่องข้าราชการกระทำผิดวินัย ปรากฏจากสถิติว่าผู้ซึ่งออกจากราชการ เพราะกระทำผิดวินัยไปแล้ว ต่อมาได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการได้กระทำผิดวินัยซ้ำอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ (ดังสถิติที่แนบมานี้) ทั้งนี้ แสดงว่ามีผู้กระทำผิดคดีนี้ตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ ก.พ. จึงลงมติขอให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ พิจารณาด้วยความระมัดระวังในการรับบรรจุผู้เคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยแล้วกลับเข้ารับราชการอีก แม้ว่าผู้ถูกลงโทษไล่ปลดออก หรือให้ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยจะไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๑๐) (๑๑) (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ เพราะได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๙๙ แล้ว แต่ผู้นั้นอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก็ได้ ถ้าหากการกระทำอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษไล่ปลดออก หรือให้ออกจากราชการนั้นเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพราะการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ นั้น ล้างแต่เฉพาะโทษเท่านั้น หาได้ล้างการกระทำผิดนั้นด้วยไม่

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมน้อยประดิษฐ

(หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

จำนวนข้าราชการที่ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัย
และได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการอีก
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๐ เป็นต้นมา

กระทรวง	บรรจุกลับ คน	กระทำผิดอีก คน	คิดเป็นร้อยละ
สำนักนายกรัฐมนตรี	๙	—	๐
กระทรวงการคลัง	๒๙	๕	๑๗.๒๔
กระทรวงเกษตร	๑๒	๑	๘.๓๓
กระทรวงมหาดไทย	๑๐๒	๕	๔.๙๐
กระทรวงศึกษาธิการ	๑๑	—	๐
กระทรวงคมนาคม	๑๑	๒	๑๘.๑๘
กระทรวงสาธารณสุข	๕	๑	๒๐.๐๐
กระทรวงอุตสาหกรรม	๔	๑	๒๕.๐๐
กระทรวงเศรษฐการ	๑	—	๐
กระทรวงสหกรณ์	๖	๑	๑๖.๖๗
สำนักพระราชวัง	๓	—	๐
รวม	๑๙๓	๑๖	๘.๒๙

หมายเหตุ ในจำนวนผู้กระทำผิดอีก ๑๖ คนนั้น ปรากฏว่าเป็นผู้เคยออกจากราชการฐานทุจริตต่อหน้าที่มาแล้ว และกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ซ้ำอีก ๕ คน เป็นผู้เคยออกจากราชการฐานละทิ้งหน้าที่มาแล้ว และกระทำผิดฐานละทิ้งหน้าที่ซ้ำอีก ๒ คน รวมจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำในความผิดอย่างเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๓ ของผู้ได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการทั้งหมด

ท สร ๑๐๐๕/ว ๒

สำนักงาน ก.พ.

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

เรื่อง การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยปรากฏว่ากระทรวงทบวงกรมบางแห่งได้สั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ ตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยอ้างว่าข้าราชการผู้นั้นทำผิดวินัย ก.พ. พิจารณาเห็นว่าคำสั่งการเช่นนั้นไม่เป็นการถูกต้อง เพราะถ้าเป็นกรณีทำผิดวินัยก็ต้องพิจารณาสั่งลงโทษผู้ทำผิดวินัยตามควรแก่กรณี ถ้าหากปรากฏว่ากรณีทำผิดนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่งลงโทษ ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการตามมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ แล้วแต่กรณี ส่วนการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ นั้น ไม่ใช่เป็นการลงโทษผู้ทำผิดวินัย แต่เป็นกรณีที่ไม่สมควรให้ข้าราชการรับราชการต่อไป เพราะเป็นผู้หย่อนความสามารถ หรือประพฤติกินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ หรือมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกลสอบสวนในข้อหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งจะต้องอ้างในคำสั่งให้ตรงตามกรณีนั้น ๆ ด้วย การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ โดยระบุในคำสั่งว่าผู้นั้นทำผิดวินัยเช่นนั้นอาจทำให้เห็นเป็นว่าผู้บังคับบัญชามีเจตนาช่วยเหลือผู้ทำผิดวินัย และไม่จัดการลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

ก.พ. จึงลงมติขอความเข้าใจในเรื่องนี้มาเพื่อกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ
ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อให้โปรดถือเป็นหลักปฏิบัติและแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

กองวินัยและเรื่องราว

เลขาธิการ ก.พ.

ที่ สร ๑๐๐๕/ว ๑๑

สำนักงาน ก.พ.

๒๗ กันยายน ๒๕๐๘

เรื่อง การรายงานการลงโทษหรือสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. พิจารณาเห็นว่า ในการที่กระทรวงหรือกรมรายงานการลงโทษหรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนออกจากราชการ ไปยัง ก.พ. ตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ นั้น ก.พ. จะต้องตรวจพิจารณาถึงความถูกต้องและความเป็นธรรมในการลงโทษ หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนออกจากราชการ และในกรณีใดที่มีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกันหลายคน ก.พ. ก็จะต้องนำมาพิจารณาพร้อมกัน เพื่อรักษาระดับความเป็นธรรมด้วย ก.พ. จึงลงมติขอให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ รายงานการลงโทษหรือสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ ในกรณีที่มีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกันหลายคน โดยให้รายงานรวมเป็นเรื่องเดียวกัน หรือถ้ารายงานรวมเป็นเรื่องเดียวกันไม่ได้ ก็ขอให้แจ้งไปด้วยว่า มีผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมด้วยบ้าง และเป็นข้าราชการอยู่ในสังกัดกรมกระทรวงใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไปแล้วประการใดหรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔

สำนักงาน ก.พ.

๑๘ มีนาคม ๒๕๐๕

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๔๑/๒๔๕๓ ลง
วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้ถือเป็นหลักในการสอบสวน
พิจารณาโทษข้าราชการว่า กระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดควรเร่งรัดทำการสอบสวนพิจารณา
ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ไม่ควรปล่อยให้เรื่องค้างอยู่เป็นเวลานาน นั้น

ในการพิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการที่กระทรวงทบวงกรมรายงาน
ไปยัง ก.พ. ปรากฏอยู่เสมอว่า การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการยังมีได้ปฏิบัติให้เสร็จ
สิ้นไปโดยเร็วตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว สาเหตุแห่งความล่าช้าในการสอบสวนพิจารณา
โทษทางวินัยแก่ข้าราชการประการหนึ่งก็คือ ในกรณีที่การกระทำของข้าราชการเข้าลักษณะ
ความผิดทางอาญาด้วย การดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยมักจะรอฟังผลการ
ดำเนินการทางคดีอาญาก่อน ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการสอบสวน
พิจารณาโทษทางวินัย กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้กำหนดอำนาจหน้าที่และ
วิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว
การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นที่จะต้อง รอฟังผลทางคดีอาญาแต่อย่างใด
เพราะถึงแม้เรื่องนั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล จะมีความเห็นแตกต่างกัน
ไป ผู้พิจารณาลงโทษทางวินัยก็หาต้องรับผิดชอบแต่อย่างใดไม่ ถ้าการกระทำนั้นได้ทำไปโดย
ถูกต้องตามกฎหมายและกระทำไปโดยสุจริต มิได้มุ่งให้เกิดผลเสียหาย ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้มีคำ
พิพากษาศาลฎีกาเป็นบรรทัดฐานอยู่แล้วหลายเรื่อง

ก.พ. จึงลงมติให้เวียนกระทรวงทบวงกรมทราบเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

หมายเหตุ โปรดคุมติ ก.พ. เพิ่มเติมในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๕๐๕/ว ๕ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๕

ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙

สำนักงาน ก.พ.

๖ ตุลาคม ๒๕๐๕

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๕๐๕/ว ๔ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๐๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ก.พ. ได้ลงมติให้เรียนกระทรวงทบวงกรมว่า การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ในกรณีที่มีการกระทำเข้าลักษณะเป็นความผิดทางอาญานั้น กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นที่จะต้องรอฟังผลทางคดีอาญาให้เรื่องล่าช้า นั้น

บัดนี้ มีส่วนราชการบางแห่งหรือมาว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาส่งไม่ลงโทษข้าราชการผู้ต้องหว่ากระทำผิดวินัยไปแล้ว โดยเห็นว่าหลักฐานไม่พอที่จะลงโทษได้ แต่ภายหลังศาลได้พิพากษาลงโทษข้าราชการผู้นั้นในทางอาญาในกรณีที่ต่องานนั้น แต่ให้การลงโทษไว้ จะปฏิบัติอย่างไร เรื่องนี้ ก.พ. ได้พิจารณาลงมติให้เรียนกระทรวงทบวงกรม

ทราบเพิ่มเติมว่า มติ ก.พ. ตามนัยหนังสือเวียนดังกล่าว ทั้งคำปรารภและเหตุผลที่ชี้แจงไป
มุ่งหมายถึงกรณีที่มีการสอบสวนมีพยานหลักฐานฟังได้ว่า ข้าราชการพลเรือนผู้ถูกกล่าวหา
นั้นกระทำผิดวินัยแล้ว ก็ควรจะพิจารณาโทษทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนให้เสร็จสิ้นไปโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่าผู้กระทำผิดวินัย
กรณีเช่นนี้ผู้นั้นก็ยังตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา
อยู่ ซึ่งถ้าไม่ใช่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือ
ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทแล้ว แม้ผู้บังคับบัญชาจะเห็นว่ากรณีนี้มีมลทินมัวหมองไม่
ปรากฏชัด มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๙๙ ก็ยังให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลทางคดีอาญาได้ ฉะนั้น
ในกรณีเช่นนี้จึงสมควรรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฒ นคร

(นายประวิณ ฒ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๙

เรื่อง การสอบสวนและพิจารณาโทษข้าราชการพลเรือนทางวินัย
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) สำเนาหนังสือสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๖/
๕๕๙๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๕ จำนวน ๑ ฉบับ
- (๒) แบบสำรวจทำสถิติข้อมูลเรื่องการสอบสวนข้าราชการ
พลเรือนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย จำนวน ๑ ฉบับ

เนื่องด้วยสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรีได้แจ้งมาว่า วพณฯ นายกรัฐมนตรีมี
บัญชาให้ ก.พ. ติดตามและเร่งรัดควบคุมให้การพิจารณาโทษข้าราชการให้เสร็จไปโดยเร็วทุก
เรื่อง และให้ ก.พ. สำรวจทำสถิติข้อมูลเรื่องการสอบสวนข้าราชการเพื่อพิจารณาโทษทาง
วินัยของกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ด้วย ทั้งความละเอียดแจ้งอยู่ในสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วย
แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ลงมติให้ขอความร่วมมือกระทรวงทบวงกรม
ต่างๆ ดำเนินการดังนี้

๑. ขอให้ผู้บังคับบัญชาที่ส่งตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการ ซึ่งต้องหาว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๔๙๗ ส่งสำเนาคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนไปยัง ก.พ. โดยด่วน หากมีการสั่ง
พักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ดี หรือการสอบสวนไม่อาจแล้วเสร็จจำต้อง
ขออนุมัติเจ้ากระทรวงขยายเวลาการสอบสวนก็ดี ก็ขอให้ส่งสำเนาคำสั่งและแจ้งเหตุที่ต้อง
ขยายเวลาการสอบสวนให้ ก.พ. ทราบด้วย และเมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ได้มีการสั่ง
ลงโทษอย่างไรหรือไม่ ขอให้แจ้งให้ ก.พ. ทราบโดยเร็วด้วย สำหรับข้อนี้ขอให้ปฏิบัติเกี่ยว
กับกรณีที่มีการตั้งกรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๐ เป็นต้นไป

๒. ในการสำรวจทำสถิติข้อมูลเรื่องการสอบสวนข้าราชการในสังกัดเพื่อพิจารณาโทษในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ขอให้สำนักงานปลัดกระทรวง กรม หรือ จังหวัด ดำเนินการสำรวจทั้งเรื่องที่ทำการสอบสวนพิจารณาโทษยังไม่เสร็จ จนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๐๙ และเรื่องที่ทำการสอบสวนพิจารณาโทษเสร็จแล้วเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ แยกส่งไปยัง ก.พ. ภายในสิ้นเดือนมกราคม ๒๕๑๐ ^{๕๕} ทงนตามแบบสำรวจสถิติข้อมูลที่ได้แนบมาพร้อมนี้ หากส่วนราชการใดไม่มีเรื่องทางวินัยที่จะต้องแสดงตามแบบสำรวจก็ขอได้แจ้งให้ทราบด้วย

๓. ถ้ามีเรื่องที่ทำการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยเสร็จแล้วก่อน พ.ศ. ๒๕๐๙ แต่ยังไม่ได้รับรายงาน ก.พ. ตามมาตรา ๙๖ จนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ก็ให้แจ้งการสำรวจให้ทราบตามแบบสำรวจนี้ด้วย

สำนักงาน ก.พ. จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดดำเนินการให้เป็นไปตามบัญชาของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และมติของ ก.พ. ดังกล่าวด้วย ^{๕๕} ทงน ได้แจ้งให้กรมในสังกัดและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *ประวิณ ฒ นคร*

(นายประวิณ ฒ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. รักษาราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๖

สำนักงาน ก.พ.

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๑

เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัย กรณีทุจริตเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง
ค่าพาหนะเดินทาง และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ช่วยในการพิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการที่กระทรวงทบวงกรมต่างๆ
รายงานไปยัง ก.พ. ปรากฏอยู่เสมอว่า มีข้าราชการจำนวนไม่น้อยกระทำการทุจริตเบิกเงิน
ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทางในการไปราชการและเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ เป็นเหตุ
ให้เงินของทางราชการต้องสูญเสียไปเพราะเหตุนี้ปะละมิใช่น้อย แต่กระทรวงทบวงกรมมักจะ
ลงโทษต่ำกว่าระดับที่ควรอยู่เนื่องๆ ไม่เป็นไปในทางป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ก.พ. พิจารณาเห็นว่า การที่ข้าราชการทุจริตนำเงินของทางราชการโดย
ทำการเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทาง ตลอดจนเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ
เป็นความผิดทั้งทางอาญาและผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ประพฤติตนอยู่ในความสุจริตและ
อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการ หาประโยชน์ให้แก่ตนเองตามมาตรา ๗๕ และประพฤติชั่วอย่าง
ร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ (ซ) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ความร้ายแรงแห่งกรณีและพฤติการณ์มิได้ยิ่งหย่อนไปกว่าการทุจริตต่อหน้าที่ราชการที่มีมติ
คณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่
๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ กำหนดให้กระทรวงทบวงกรมถือเป็นหลักปฏิบัติควรลงโทษถึงไล่ออก
จากราชการ จะปรานีลดหย่อนลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการเท่านั้น เหตุอันควรปรานี
อื่นใดไม่เป็นเหตุที่จะลดหย่อนโทษลงเป็นสถานอื่นได้ แต่การลงโทษในความผิดดังกล่าวส่วน
มากมักจะลงโทษกันเพียงตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน หรือให้ออกจากราชการ ซึ่งผู้
ถูกลงโทษยังมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ส่วนทางคดีอาญาก็มิใคร่ได้ดำเนินการกัน จึงยังมี
การกระทำผิดกันอยู่เนื่องๆ ก.พ. เห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและปราบปรามใน

เรื่อง กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ควรกำชับข้าราชการในสังกัดให้สำรวจในเรื่องการทุจริต เบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางตลอดจนเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นที่จ้อโก่งเงิน ของรัฐเอาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวไว้ และข้าราชการผู้ใดยังขึ้นกระทำความผิด ก็ควรลงโทษ สถานหนักทำนองเกี่ยวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งจะเป็นทางยับยั้งการทุจริต ในเรื่องนี้ให้น้อยลงได้ทางหนึ่ง ก.พ. จึงลงมติให้เวียนกระทรวงทบวงกรมทราบ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ สร ๐๔๐๓/๕๔๓๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๑๔

เรื่อง การตีความพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

อ้างถึง หนังสือที่ สร ๐๔๐๓/๑๕๑๗๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกเกี่ยวกับเรื่อง

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีให้ส่งเรื่องการตีความพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ (กรณีการถอนอุทธรณ์) ให้คณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาเสนอความเห็นในปัญหากฎหมาย เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายครบคณะ) ได้พิจารณา ปัญหาดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่า เมื่อข้าราชการผู้ใดยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐๔ แล้ว ภาย

หลังเมื่อเรื่องอยู่ในระหว่างพิจารณายังไม่ถึงที่สุด ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิขอถอนอุทธรณ์ได้ ถ้ามีการขอถอนอุทธรณ์ที่เสนอขึ้นมาแล้ว และนายกรัฐมนตรียังไม่สั่งการ ก็ควรให้เป็นอำนาจของนายรัฐมนตรีที่จะพิจารณาสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ถอนอุทธรณ์นั้น และในกรณีนี้ให้ถือว่าการถอนอุทธรณ์จะมีผลเป็นที่สุดให้ถอน หรือไม่ให้ถอนอุทธรณ์ได้ต่อเมื่อนายกรัฐมนตรีสั่งตามที่เห็นสมควร ความละเอียดปรากฏตามบันทึกที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ลงมติเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ว่า เมื่อเรื่องยังพิจารณาไม่สิ้นสุด ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิขอถอนอุทธรณ์ได้ และโดยที่ไม่ได้มีบทบัญญัติกำหนดเรื่องการอนุญาตการถอนอุทธรณ์ จึงให้ถือว่าไม่จำเป็นต้องมีการอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *คสิต บุญธรรม*

(นายคสิต บุญธรรม)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ทำการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติกรรม

๓๑ มกราคม ๒๕๑๒

เรื่อง อำนาจการส่งลงโทษของผู้ว่าราชการจังหวัด และอำนาจสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. ได้ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการส่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนเสมือนพนักงานหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า ตามบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๘ และอำนาจของอธิบดีในการสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ส่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ใต้บังคับบัญชาไปแล้ว โดยมีความเห็นว่า ตามบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนดังกล่าว ได้กำหนดอำนาจในการลงโทษของผู้ว่าราชการจังหวัดไว้โดยเฉพาะแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีอำนาจในการลงโทษเพียงเท่าที่ กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น กล่าวคือมีอำนาจลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ใต้บังคับบัญชาที่เป็นเสมือนพนักงานหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าได้เพียง ๑ ขั้นเท่านั้น กฎ ก.พ. ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย เทียบตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด เท้าอธิบดีไว้ นั้นจะนำมาใช้ในการสั่งลงโทษเท่าตำแหน่งอธิบดีหาได้ไม่ เพียงมีผลในกรณีอื่นเช่นกรณีตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ที่ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งลงโทษในอันที่จะสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษได้ เพราะในเมื่อกฎ ก.พ. ดังกล่าวกำหนดให้ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดมีฐานะเทียบเท่าตำแหน่งอธิบดี อธิบดีจึงไม่ใช่ตำแหน่งเหนือผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่มีอำนาจสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ส่งลงโทษไปแล้วตามมาตรา

กึ่งกล่าวได้ ซึ่งเรื่องนี้ ก.พ. ได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาลงมติเห็นชอบกับความเห็นของ ก.พ. ดังกล่าวแล้ว

ในการพิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการที่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ รายงานไปยัง ก.พ. ตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ยังปรากฏว่าการใช้อำนาจสั่งลงโทษของผู้ว่าราชการจังหวัดตลอดจนการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษข้าราชการตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ บางรายยังมีได้เป็นไปตามนัยดังกล่าวข้างต้น ก.พ. จึงลงมติให้เรียนข้อความเข้าใจในปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวให้กระทรวงทบวงกรมทราบ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๕

สำนักงาน ก.พ.

๑๑ มีนาคม ๒๕๑๒

เรื่อง การตีความและวินิจฉัยปัญหาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการลดโทษข้าราชการพลเรือน
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยกรมบัญชีกลางขอให้ ก.พ. พิจารณาปัญหาอันเกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ ว่า ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งไล่หรือปลดข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคออกจากราชการโดยมติของ อ.ก.พ. จังหวัด ตามความในมาตรา ๘๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้ถูกลงโทษไม่อุทธรณ์ แต่รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษเห็นว่าโทษสูงเกินไป จะเสนอให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาเพื่อลดโทษหรือจะสั่งลดโทษเสียเองได้หรือไม่

ก.พ. มีความเห็นว่า ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ได้กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๘๔ (๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เห็นว่าควรไล่ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ ซึ่งเป็นความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ. จังหวัดก็ให้นำสำนวนเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา ถ้า อ.ก.พ. กระทรวงเห็นสมควรไล่ออกจากราชการก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งไล่ผู้นั้นออกจากราชการ และตามมาตรา ๘๗ กรณีโทษปลดออกกับมาตรา ๘๐ กรณีโทษให้ออกก็กำหนดให้นำความในมาตรา ๘๕ ว่าด้วยการสอบสวนและการส่งลงโทษมาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น มีความมุ่งหมายให้ใช้เฉพาะกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ. จังหวัดในทางที่จะเพิ่มโทษเท่านั้น กรณีนี้จะอาศัยมาตรา ๘๐ โดยนำความในมาตรา ๘๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม นำสำนวนเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา

เพื่อลดโทษลงเป็นให้ออกจากราชการหาได้ไม่ และตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งลงโทษมีอำนาจที่จะส่งลดโทษได้นั้น มาตรานี้ก็ทำให้มีความมุ่งหมายที่จะให้ผู้บังคับบัญชาเหนือมีอำนาจส่งลดโทษในกรณีเช่นนี้ได้แต่อย่างใดไม่ เพียงแต่มุ่งหมายให้อำนาจเฉพาะในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นส่งลงโทษมาโดยอาศัยอำนาจในตัวเองตามที่กฎหมายให้ไว้ โดยมีจำกัดอักษรมติของ อ.ก.พ. จังหวัดเท่านั้น ก.พ. จึงเห็นว่ากรณีตามบัญญัตินั้น ผู้บังคับบัญชาก็กล่าวจะนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ. กระทั่งพิจารณาเพื่อลดโทษหรือส่งลดโทษเสียเองหาได้ไม่และโดยที่ ก.พ. เห็นว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญจึงลงมติให้เสนอคณะกรรมการวินิจฉัยตามมาตรา ๑๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ เพื่อเป็นบรรทัดฐานในราชการ ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นชอบด้วยตามความเห็น ก.พ. แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ สร ๐๙๐๖/ว ๖

สำนักงาน ก.พ.

๘ มิถุนายน ๒๕๑๔

เรื่อง การเก็บรักษาและทำลายเอกสารสำนวนการสอบสวนทางวินัย
เรียน (เวียนกระทรวง)

ด้วยมีส่วนราชการบางแห่งหรือ ก.พ. ว่าสำนวนการสอบสวนพิจารณาโทษ
ข้าราชการทางวินัยที่เสร็จเด็ดขาดแล้วควรเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ตามระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๐๖ ข้อ ๓๒ หรือมีระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติ
นอกเหนือจากระเบียบดังกล่าวอย่างไร

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่าสำนวนการสอบสวน หรือสำนวนการพิจารณาโทษ
ข้าราชการทางวินัย มีลักษณะเป็นหนังสือที่ให้คงเก็บรักษาไว้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๐๖ ข้อ ๓๒ ซึ่งจะต้องเก็บไว้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี แต่
ขณะนั้นยังไม่มีกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนว่าด้วยการเก็บรักษาและทำลายสำนวนการสอบสวน
หรือสำนวนการพิจารณาโทษข้าราชการทางวินัยวางไว้ ก.พ. เห็นว่าสำนวนการสอบสวน
หรือสำนวนการพิจารณาโทษข้าราชการทางวินัยเป็นหนังสือที่เก็บไว้มีประโยชน์ เพราะอาจ
จำเป็นต้องใช้อ้างในทางอรรถคดี ในการพิจารณาขอยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติ ในการ
ประกอบการพิจารณาความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการในภายหลัง ควรเก็บ
รักษาสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการพิจารณาโทษทางวินัยที่เสร็จเด็ดขาดแล้วไว้เป็นหลัก
ฐานทางราชการไม่น้อย ๑๐ ปี ตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ
ดังกล่าว จึงลงมติให้เวียนกระทรวงทบวงกรมทราบเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบ
ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ณ นคร

(นายประวิณ ณ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

รักษาราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.

๑๐ เมษายน ๒๕๑๕

เรื่อง ข้าราชการอยู่ศึกษาฝึกอบรม ณ ต่างประเทศต่อโดยไม่ได้รับอนุมัติ เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ ข้อ ๑๖ กำหนดไว้ว่า “ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา...ให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุมัติไว้มิได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้.....(๔) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดและ ก.พ. สำหรับผู้ไปศึกษา หรือฝึกอบรมด้วยทุนประเภท ๒” และข้อ ๑๗ กำหนดว่า “ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศด้วยทุนใดๆ หากประสงค์ จะอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนประเภท ๒ ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐาน...เมื่อ ก.พ. เห็นสมควร และรัฐมนตรีเจ้าสังกัดอนุมัติให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อได้เป็นเวลาเท่าใดจึงจะ อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อได้ตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัตินั้น...” แต่ปรากฏว่าข้าราชการที่ ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศบางราย เมื่อยื่นคำขอย่อยศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนประเภท ๒ แล้ว ก.พ. เห็นไม่สมควร แต่ก็ยังฝ่าฝืนอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศต่อไปอีก และภายหลังเมื่อผู้นั้นเดินทางกลับมาประเทศไทย แทนที่เจ้าสังกัด จะพิจารณาโทษทางวินัยกลับอนุญาตให้ผู้นั้นลาจิส่วนตัว โดยได้รับเงินเดือนเต็มบ้าง ไม่ได้รับเงินเดือนบ้าง สำหรับระยะเวลาระหว่างอยู่ต่างประเทศเกินกำหนดที่ได้รับอนุมัติดังกล่าว

ก.พ. พิจารณาเห็นว่า กรณีเช่นนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องลาจิส่วนตัว แต่เป็นการ ลาศึกษา หรือฝึกอบรมต่อตนเอง ซึ่งตามระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือน และ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๐๐ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลาของ ข้าราชการในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๐๑ ก็ได้กำหนดไว้ว่า สำหรับการไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศต้องปฏิบัติตามระเบียบการลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ

ด้วย ฉะนั้น เมื่อมีระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา หรือฝึกอบรม และทูลง ๓
 ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้นด้วย การที่ข้าราชการขอยู่ศึกษา
 หรือฝึกอบรมต่อและ ก.พ. ได้พิจารณาเห็นไม่สมควรแล้ว เจ้าสังกัดกลับพิจารณาอนุญาตให้
 ลากิจส่วนตัวสำหรับระยะเวลาที่อยู่ศึกษา หรือฝึกอบรม ๓ ต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุมัตินั้น
 จึงเป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบ ก.พ. จึงลงมติให้เรียนข้อความเข้าใจมายังกระทรวงทรวง
 กรมต่างๆ และขอความร่วมมือประสานงานกับ ก.พ. ในเรื่องนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอกจินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

ที่ สร ๑๐๐๖/ว ๑๕

สำนักงาน ก.พ.

๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๖

เรื่อง การลงโทษข้าราชการซึ่งกระทำผิดวินัยกรณีเรียกเงินจากผู้สมัครสอบ
เรียน (เวียนกระทรวง)

ด้วยปรากฏจากรายงานการลงโทษที่กระทรวงทบวงกรมรายงานไปยัง ก.พ. ว่า มีข้าราชการกระทำผิดวินัยกรณีเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกด้วยวิธีการต่างๆ อยู่เนืองๆ เช่น แอบอ้างชื่อกรรมการสอบหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการสอบ ทำการหลอกลวงหรือชักจูงผู้สมัครสอบด้วยประการต่างๆ แล้วเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบ โดยอ้างว่าจะช่วยเหลือให้สอบได้ ก.พ. พิจารณาเห็นว่า การที่ข้าราชการมีพฤติการณ์ทำนองนี้เป็นเรื่องร้ายแรงที่ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการอย่างยิ่ง ควรที่ทางราชการจะได้ปราบปรามให้เกิดขาดด้วยการลงโทษในสถานหนักทุกราย แม้ผู้กระทำผิดนั้นจะไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสอบ ยังไม่เข้าลักษณะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่พฤติการณ์ทำนองนี้ก็เป็นความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ (ซ) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งควรลงโทษในสถานหนักระดับเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือ ไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนโทษได้ก็เพียงปลดออกจากราชการเท่านั้น ไม่ควรลดหย่อนโทษลงเป็นสถานอื่น

ก.พ. จึงลงมติขอให้กระทรวงทบวงกรมถือเป็นหลักปฏิบัติตามนัยดังกล่าว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบ

ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. ๘๑๙๔๕๑

ที่ สร ๑๐๐๖/ว ๒๑

สำนักงาน ก.พ.

๖ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง การลงโทษข้าราชการพลเรือนซึ่งกระทำผิดวินัย กรณีเกี่ยวกับการจัดซื้อพัสดุและการจ้าง
 เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยปรากฏว่ามีข้าราชการพลเรือนกระทำผิดวินัยในกรณีเกี่ยวกับการจัดซื้อพัสดุหรือการจ้างอยู่เสมอ เป็นต้นว่าได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับสิ่งของ กรรมการตรวจการจ้าง แล้วไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ เช่นลงนามตรวจรับไปทั้งๆ ที่ผู้ขายยังมีได้นำสิ่งของมาส่งมอบหรือส่งมอบยังไม่ถูกต้องครบถ้วนหรือผู้รับจ้างปฏิบัติตามสัญญาจ้างยังไม่ถูกต้องครบถ้วน จนเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตหรือเสียหายแก่ราชการอยู่เนืองๆ

ก.พ. พิจารณาเห็นว่า เพื่อป้องกันการกระทำผิดวินัยในกรณีทำนองนี้ กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ควรกำชับข้าราชการในสังกัดให้ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนในการจัดซื้อพัสดุและการจ้างอย่างเคร่งครัด ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดกระทำผิดในเรื่องนี้ ผู้บังคับบัญชาควรลงโทษในสถานหนัก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้กรมและส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. ๘๑๘๔๕๑

ที่ สร ๑๐๐๖/ว ๑๔

สำนักงาน ก.พ.

๕ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง การใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

ด้วยตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในระหว่างที่ ก.พ. ยังมิได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๓๒ ในส่วนราชการใดให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการนั้นไปพลางก่อน ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้น

บัดนี้ ก.พ. ได้พิจารณากำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนราชการต่าง ๆ นอกจากในสำนักพระราชวัง สำนักราชเลขาธิการ กรมไปรษณีย์โทรเลข กรมตำรวจ และกระทรวงยุติธรรม ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๑๘ ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้เรียนมาเพื่อทราบแล้ว และในการนี้ ก.พ. ได้ออกกฎ ก.พ. และระเบียบตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้วด้วย ฉะนั้นตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๑๘ เป็นต้นไป การบริหารงานบุคคลในส่วนราชการต่าง ๆ ที่ ก.พ. ได้กำหนดตำแหน่งแล้วจึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เว้นแต่กรณีตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๒๑ กล่าวคือ ในเรื่องการลงโทษและการให้ออกจากราชการ สำหรับข้าราชการพลเรือนที่มีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนราชการนั้น ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต้องสั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น แต่สำหรับการสอบสวนพิจารณาต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือความผิดและโทษหรือเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการต้องถือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะเกิดเหตุ

ส่วนการสอบสวนพิจารณาหรือวิธีพิจารณาต้องถือตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่ทั้งนี้สำหรับการสอบสวนพิจารณาหรือวิธีพิจารณามีข้อยกเว้น ๒ ประการ คือ

๑. ถ้าเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายก่อนวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๑๘ และยังไม่เสร็จ กรณีเช่นนั้นเฉพาะการสอบสวนไม่ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้สอบสวนตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะที่ยังสั่งให้สอบสวนนั้นต่อไปจนเสร็จ

๒. ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการสอบสวนพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายเสร็จไปก่อนวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๑๘ แล้ว การสอบสวนพิจารณานั้นก็เป็นอันใช้ได้ เช่น กรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๘๔ และรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัดพิจารณาตามมาตรา ๘๕(๑) หรือ(๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ และ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัดแล้วแต่กรณี ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากราชการเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๘ แม้ในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้บังคับบัญชาจะยังมีได้ออกคำสั่งไล่ออกจากราชการ มติของ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ อ.ก.พ. จังหวัดดังกล่าวก็ยังใช้ได้ ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัด แล้วแต่กรณี

ส่วนการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ ข้าราชการตำรวจ และข้าราชการตุลาการสังกัดกระทรวงยุติธรรมยังคงเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา
(จินดา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ
โทร. ๘๑๔๔๕๑

ที่ สร ๐๗๐๖/ว ๕

สำนักงาน ก.พ.

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การอุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง..... ฯลฯ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.” และมีกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ กำหนดไว้ในข้อ ๗ ว่า การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ ซึ่งตามมาตรา ๑๐๕ ต้องอุทธรณ์ต่อ ก.พ. นั้น จะยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.พ. โดยตรง หรือจะยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเดิมก็ได้ นั้น

โดยที่ปรากฏว่าหนังสืออุทธรณ์คำสั่งในกรณีที่จะต้องอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ตาม มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ดังกล่าวข้างต้น ผู้อุทธรณ์บางรายมิได้มีหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.พ. แต่มีหนังสืออุทธรณ์ต่ออธิบดีหรือปลัดกระทรวง และในหนังสืออุทธรณ์นั้นไม่มีข้อความ ที่แสดงว่าเป็นการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือขอให้ผู้บังคับบัญชาเดิมนำหนังสืออุทธรณ์ไปให้ ก.พ. พิจารณาตาม มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘) แต่อย่างไรก็ดี จึงทำให้กรณีมีปัญหว่าหนังสืออุทธรณ์ เช่นนี้เป็นหนังสืออุทธรณ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายอยู่ในเกณฑ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่

ก.พ. จึงลงมติให้เรียนข้อความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้
ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งกำหนดให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. ตั้งแต่วันที่

๑. หนังสืออุทธรณ์

๑.๑ หนังสืออุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ต้องเป็นหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.พ. โดยจะให้เขียนถึง ก.พ.
(คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน) หรือประธาน ก.พ. หรือเลขาธิการ ก.พ. ก็ได้

๑.๒ หนังสืออุทธรณ์ที่มิได้เขียนตามนัย ๑.๑ ข้างต้น ก.พ. จะรับ
พิจารณาเมื่อหนังสืออุทธรณ์นั้นมีข้อความที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ตาม
มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือมีข้อความ
ขอให้ส่งหนังสือนั้นไปให้ ก.พ. พิจารณา

๒. การยื่นหนังสืออุทธรณ์ หมายถึงการนำหนังสืออุทธรณ์จากผู้อุทธรณ์ได้
ทำหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.พ. ไว้แล้วไปยื่นหรือไปส่งเพื่อให้ ก.พ. พิจารณา ทำได้ ๒ วิธี คือ

๒.๑ นำหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.พ. ไปยื่นยังสำนักงาน ก.พ. ซึ่งเป็น
เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ. โดยจะนำเรื่องไปยื่นด้วยตนเองหรือจะส่ง
ทางไปรษณีย์ก็ได้ ถ้าส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ทางสำนักงาน ก.พ. จะถือว่าวันที่ทำการ
ไปรษณีย์รับลงทะเบียนเป็นวันรับหนังสืออุทธรณ์ ในกรณีที่ไม่ลงทะเบียนจะถือว่าวันที่ทำ
การไปรษณีย์ต้นทางประทับตราไปรษณีย์เป็นวันรับหนังสืออุทธรณ์

๒.๒ นำหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.พ. ไปยื่นทางผู้บังคับบัญชาเดิม การรับ
หนังสืออุทธรณ์นั้นนอกจากลงรับประทับตราตามปกติแล้ว ขอให้ออกใบรับให้ผู้อุทธรณ์ไว้เป็น
หลักฐานโดยมีคู่ฉบับตรงกัน และแนบคู่ฉบับใบรับนั้นติดไว้กับหนังสืออุทธรณ์ แล้วผู้
บังคับบัญชาเดิมดำเนินการส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.พ. พร้อมทั้งสำนวนการพิจารณากรณีนั้น
และหลักฐานการทราบคำสั่งของผู้อุทธรณ์ไปให้ ก.พ. พิจารณา ในกรณีที่หนังสืออุทธรณ์ไม่
ถูกต้องตามข้อ ๑ หากยังอยู่ในอายุอุทธรณ์ก็ขอให้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขหนังสืออุทธรณ์
ให้ถูกต้องด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้ข้าราชการในสังกัดทราบด้วย
ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. ๒๘๑๙๔๕๑

๒ พฤษภาคม ๒๕๒๑

เรื่อง การสอบสวนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. ได้พิจารณาเห็นว่า ตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๘๖ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ได้บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญ ผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๘) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้แล้วนั้น ปรากฏว่ามีบางกรณี ที่กระทรวงทบวงกรมบางแห่งปฏิบัติการในเรื่องนี้ยังไม่รัดกุมพอ ก.พ. จึงลงมติให้ข้อมความเข้าใจทางปฏิบัติในเรื่องนี้บางประการ ดังนี้คือ

๑. ในการสอบสวนเรื่องข้าราชการพลเรือนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาตรา ๘๖ วรรคสอง ได้บัญญัติหลักสำคัญไว้ว่าจะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

๒. การแจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐาน และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าวในข้อ ๑. นั้นก็มีกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้ในข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามลำดับดังนี้

๒.๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องที่ถูกกล่าวหาทั้งหมดจากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๒ วรรค

หนึ่ง แห่งกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวที่จะต้องแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่อง
 กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่าในการสอบสวนนั้นผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิ
 ที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจง
 แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย
 ต่อจากนั้นให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดจริงหรือไม่อย่างไร (ตามกฎ ก.พ. ฉบับ
 ดังกล่าว ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง)

การดำเนินการในขั้นแรกนี้เป็นเพียงให้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา กับแจ้ง
 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น ทั้งนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะได้ทราบคำสั่ง
 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนซึ่งระบุเรื่องที่ถูกกล่าวหาตามข้อ ๓ และข้อ ๔ วรรคหนึ่ง แห่ง
 กฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวแล้วก็ยังต้องดำเนินการตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง นอกชั้นหนึ่ง โดยให้
 คณะกรรมการสอบสวนแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบและเข้าใจชัดเจนยิ่ง
 ขึ้น ซึ่งอาจมีรายละเอียดมากกว่าเรื่องกล่าวหาตามที่ระบุในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
 ก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาจะได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ถูกต้องตรงตามประเด็นข้อกล่าวหา
 โดยไม่หลงข้อต่อสู้เช่นกรณีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนระบุเรื่องที่ถูกกล่าวหาไว้กว้างๆ
 ว่ารับเงินค่าธรรมเนียมแล้วไม่ส่งบัญชีและนำส่ง พฤติการณ์เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
 ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนก็ควรแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและเข้าใจ
 ว่าข้อหากรณีเกิดขึ้นเมื่อใด รับเงินอะไรไว้ จำนวนประมาณเท่าใด มีพฤติการณ์อย่างไร
 ที่แสดงว่าทุจริต เช่นผู้บังคับบัญชาตรวจพบ ปรากฏว่าไม่มีเงินเก็บไว้ ณ ที่ทำการ แสดง
 ว่าเอาเงินไปใช้ส่วนตัวก่อน เป็นต้น

การถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดจริงหรือไม่อย่างไรนั้น ในขั้นนี้มุ่งหมาย
 ให้ถามในเบื้องต้นเพียงเพื่อจะทราบกับผู้ถูกกล่าวหาจะรับสารภาพหรือปฏิเสธ เพื่อที่จะดำเนิน
 การในลำดับต่อไปเท่านั้น

๒.๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตาม ๒.๑ แล้ว ให้ดำเนิน
 การในลำดับต่อไปดังนี้คือ

๒.๒.๑ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ทราบถึงสิทธิของตนดังกล่าวแล้วให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหาที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายให้ทราบแล้ว กรณีเช่นนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายกล่าวหาเพื่อสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพราะได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพอยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ (ตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับดังกล่าว ข้อ ๑๒ วรรคสอง)

๒.๒.๒ ถ้าผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ จะโดยให้ถ้อยคำปฏิเสธหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำก็ตาม คณะกรรมการสอบสวนจะต้องเริ่มทำการสอบสวนโดยรวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้หมดเสียก่อน เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วคณะกรรมการสอบสวนจะต้องสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทั้งหมดนั้นแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ (ตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับดังกล่าว ข้อ ๑๒ วรรคสาม) เช่น กรณีข้าราชการพลเรือนถูกกล่าวหาว่า ตามตัวอย่างที่กล่าวใน ๒.๑ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำปฏิเสธว่ามีได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา และคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทั้งหมดแล้ว ปราบฏตามหลักฐานใบเสร็จรับเงิน ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อเป็นผู้รับเงิน และได้สอบปากคำราษฎรผู้ซื้อและผู้ชำระเงินเป็นพยานแล้ว ให้ถ้อยคำยืนยันว่าได้ชำระเงินตามจำนวนในใบเสร็จรับเงินให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้จริง สอบสวนต่อไปเกี่ยวกับระเบียบและวิธีปฏิบัติได้ความว่า กรณีเช่นนั้นเมื่อได้รับชำระเงินแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องนำเงินส่งให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีลงลายมือชื่อรับเงินไว้ในหลังต้นขั้ว หรือสำเนาใบเสร็จรับเงินในวันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน หรืออย่างช้าภายในวันรุ่งขึ้น แต่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ดำเนินการดังกล่าว ไม่มีหลักฐานการนำส่งเงิน และเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีก็ยืนยันว่าไม่เคยได้รับเงินจำนวน ๑,๐๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงินนั้นจากผู้ถูกกล่าวหา และผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ตรวจพบกรณีเรื่องนี้ให้ถ้อยคำยืนยันว่าเมื่อตรวจพบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินรายนี้แล้ว ไม่นำเงินส่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีได้สอบถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยวาจา ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเก็บเงินไว้ในตู้เก็บเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหาถือลูกกุญแจอยู่แล้ว หลงลืม จึงได้ไปเปิดตู้เก็บเอกสารเพื่อตรวจนับดูเงิน พร้อมกับผู้ถูก

กล่าวหาในทันที แต่ปรากฏว่าไม่มีเงินอยู่ในตู้เงินเลย ผู้บังคับบัญชาตังกกล่าวจึงสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหานำเงินมาส่งภายในวันรุ่งขึ้น แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่สามารถนำเงินส่งได้ภายในกำหนด เมื่อสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตังกกล่าวแล้ว คณะกรรมการสอบสวนควรสรุปพยานหลักฐานทั้งหมดนั้นแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามเนื้อหาใจความตังกกล่าวข้างต้น โดยจะสรุปเป็นหนังสือส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ หรือจะสรุปให้ทราบด้วยวาจาแล้วบันทึกรายละเอียดไว้ก็ได้

๒.๒.๓ เมื่อได้สรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตังกกล่าวแล้ว การดำเนินการในลำดับต่อไป คณะกรรมการสอบสวนจะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และให้โอกาสที่จะนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ภายในเวลาอันสมควร (ตามกฎ ก.พ. ฉบับตังกกล่าว ข้อ ๑๒ วรรคสาม) การให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะแก้ข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะให้โอกาสโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน หรือจะให้ผู้ถูกกล่าวหาทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือก็ได้ แต่ในทางปฏิบัติควรให้โอกาส โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน เพื่อที่คณะกรรมการสอบสวนจะได้สอบถามและบันทึกปากคำผู้ถูกกล่าวหาได้ สันนิษฐานได้ว่าที่คณะกรรมการสอบสวนจะให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ อย่างไรก็ดี ถ้าผู้ถูกกล่าวหาที่มีความประสงค์ที่จะทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือแทนการให้ถ้อยคำต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวนก็ย่อมทำได้ (ตามกฎ ก.พ. ฉบับตังกกล่าว ข้อ ๑๓) นอกจากนี้คณะกรรมการสอบสวนจะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ภายในเวลาอันสมควร ซึ่งในทางปฏิบัติถ้าผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยมิได้กล่าวถึงเรื่องพยานหลักฐานประกอบคำแก้ข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนก็ควรสอบถามผู้ถูกกล่าวหาเสียให้ชัดเจนด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาที่มีความประสงค์ที่จะนำพยานหลักฐานใดมาให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนหรือจะอ้างพยานหลักฐานใดเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกมาทำการสอบสวนประกอบคำแก้ข้อกล่าวหาบ้างหรือไม่อย่างไร

๒.๓ การดำเนินการตาม ๒.๒ ทั้งหมดนั้น คณะกรรมการสอบสวนจะต้องบันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วย (ตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับดังกล่าว ข้อ ๑๒ วรรคห้า) การบันทึกนี้ ในทางปฏิบัติคณะกรรมการสอบสวนควรบันทึกในลักษณะที่ใช้เป็นหลักฐานป้องกันการโต้เถียง ซึ่งอาจมีขึ้นในภายหลังได้ เช่น แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาว่าอย่างไร สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบอย่างไร กับบันทึกรายละเอียดและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฒ นคร

(นายประวิณ ฒ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. รักษาการในตำแหน่ง

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๕๑๔๔๕๑

ท สร ๐๓๐๙/๑๓๗๗๘๘

สำนักงาน ก.พ.

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ทารอเกี่ยวกับการสอบสวนข้าราชการตามมาตรา ๕๗

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กส ๐๒๐๒/๑๒๓๘๓ ลงวันที่
๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารอว่าการสอบสวนข้าราชการตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จะต้องทำเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในทำนองเดียวกับการสอบสวนทางวินัยหรือไม่ เพราะเหตุใด ทั้งความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่นั้น มิใช่เป็นการสั่งให้ออกเพราะกระทำผิดวินัย ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๘๔๕๑

ที่ สร ๐๗๐๙/ว ๑๙
ถึง (เวียนกระทรวง)

เพื่อโปรดทราบหนังสือข้างต้น ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ทราบ
ค้ำยแล้ว

สำนักงาน ก.พ.

๑ กันยายน ๒๕๒๑

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๙๔๕๑

ที่ สร ๐๗๑๐/ว ๑๐

สำนักงาน ก.พ.

๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๓

เรื่อง การลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ค้ำยส่วนราชการหลายแห่งหรือไปยัง ก.พ. ว่า ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือน
สามัญยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ได้ยับยั้งการ
อนุญาตให้ลาออกไว้ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ขยับยั้งแล้ว ถ้าข้าราชการผู้นั้นยืนยันเจตนาเดิม
ที่จะขอลาออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ได้อีก
หรือไม่ และถ้าไม่สั่งอนุญาต การลาออกนั้นจะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีมติว่า มาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้สิทธิข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะขอลา
ออกจากราชการเมื่อใดก็ได้ และมาตรา ๙๕ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้อำนาจ
ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ที่จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ได้ไม่เกิน ๓ เดือน
นับแต่วันที่ยื่นขอลาออก ฉะนั้น โดยนัยแห่งกฎหมายดังกล่าวนี้ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญ
ผู้ใดยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ย่อมจะ

ต้องส่งอนุญาตให้ลาออกตั้งแต่วันที่... ถ้าจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ก็ยับยั้งไว้ได้ไม่เกิน ๓ เดือน เมื่อครบ ๓ เดือนแล้ว จะยับยั้งไว้ต่อไปอีกมิได้ เพราะการลาออกนั้นมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ในกรณีที่ไต่ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ไม่ถึง ๓ เดือน ถ้าจะขยายเวลายับยั้งออกไปอีก ต้องส่งขยายเสียก่อนครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งไว้เดิม และเมื่อรวมกับเวลาที่ยับยั้งไว้เดิมแล้วต้องไม่เกิน ๓ เดือน และในกรณีเช่นนั้น เมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งไว้หรือเมื่อครบ ๓ เดือนแล้ว ในทางปฏิบัติผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ก็ควรจะส่งอนุญาตให้ลาออกตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งหรือวันที่ถัดจากวันครบ ๓ เดือน

อนึ่ง การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกนั้น จะยับยั้งไว้ได้ก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการเท่านั้น เช่น เพื่อไม่ให้ราชการเสียหายในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งผู้จะมาดำรงตำแหน่งที่ขอลาออก เป็นต้น จะยับยั้งไว้เพื่อการอื่น เช่น จะยับยั้งไว้เพื่อบำเพ็ญการลงโทษทางวินัยหาได้ไม่ ทั้งนี้ เพราะมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษข้าราชการที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ แม้ผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว และในกรณีที่การขอลาออกมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายเพราะครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งไว้โดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ไม่ได้ส่งอนุญาตการลาออกนั้น เพื่อให้มีหลักฐานในทางราชการว่าผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมายตั้งแต่นั้นไป ส่วนราชการเจ้าสังกัดเดิมควรมีหนังสือแจ้งให้วงราชการที่เกี่ยวข้องได้ทราบทั่วกัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวีณ ฒ นคร

(นายประวีณ ฒ นคร)

กองกฎหมายและระเบียบ

โทร. ๒๘๑๔๔๕๑

เลขาธิการ ก.พ.

๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๔

เรื่อง การกระทำผิดวินัยกรณีเบิกเงินค่าอาหารทำการนอกเวลา
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยในการพิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการที่กระทรวงทบวงกรมรายงานไปยัง ก.พ. ปรากฏว่า มีข้าราชการจำนวนไม่น้อยทำหลักฐานเบิกเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาไม่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งต้องถูกลงโทษทางวินัยอยู่เสมอๆ และเป็นเหตุให้เงินของทางราชการต้องสูญเสียไปเพราะเหตุนี้ปีละมิใช่น้อย ทั้งที่กระทรวงทบวงกรมนี้จะต้องป้องกันมิให้ข้าราชการต้องกระทำผิดในกรณีดังกล่าวได้

ก.พ. พิจารณาเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ข้าราชการเบิกเงินค่าอาหารทำการนอกเวลาไม่ตรงกับความเป็นจริงนี้ ก็เนื่องมาจากข้าราชการได้ทำหลักฐานการปฏิบัติงานนอกเวลาในภายหลังวันทำการนั้นๆ เป็นระยะเวลานาน จึงเกิดการผิดพลาด จนเป็นเหตุให้หลักฐานการเบิกเงินมีรายการไม่ตรงกับความเป็นจริงและต้องถูกลงโทษทางวินัยอย่างหนัก ทั้งๆ ที่อาจไม่มีเจตนาฉ้อโกงเงินของรัฐ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในทางป้องกันมิให้มีกรณีเช่นนี้ต่อไปอีก กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ควรกำชับข้าราชการในสังกัดให้ทำหลักฐานการปฏิบัติงานนอกเวลาในวันทำการนอกเวลานั้นๆ ก.พ. จึงลงมติให้เวียนกระทรวงทบวงกรมทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฒ นคร

(นายประวิณ ฒ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. ๒๙๑๕๔๕๑

๑๔ เมษายน ๒๕๒๖

เรื่อง การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์
๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖

เรียน (เวียงกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วย ก.พ.พิจารณาเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภช
กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้ประกาศใช้บังคับแล้ว มีผลให้ข้าราชการพลเรือน
ที่ถูกลงโทษทางวินัย และอยู่ในเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้รับการล้างมลทิน และมี
สิทธิสมบูรณ์เช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งไม่เคยถูกลงโทษ แต่อย่างไรก็ดีเพื่อเป็นการลง
สถิติและประวัติของผู้ถูกลงโทษไว้ ก.พ.จึงลงมติว่าข้าราชการพลเรือนที่ถูกลงโทษทางวินัย
และภายหลังได้รับล้างมลทิน ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์
๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ให้กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัดบันทึกการถูกลงโทษนั้นไว้ในประวัติ
และหมายเหตุไว้ด้วยว่าได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภช
กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้ว พร้อมทั้งรายงานการลงโทษรายชื่ออยู่ในเกณฑ์ได้
รับล้างมลทินไปยัง ก.พ. ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทาง
วินัย และการออกจากราชการของข้าราชการของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ด้วย เพื่อจะได้ตรวจสอบ
ความถูกต้อง และเก็บไว้เป็นหลักฐานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัด
ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *โสรัจ สุจริตกุล*

(นายโสรัจ สุจริตกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. ๒๘๑๙๔๕๑

ที่ นร ๐๖๑๒/ว. ๔

สำนักงาน ก.พ.
ถนนพิษณุโลก กท. ๑๐๓๐๐

๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๒๘๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕
ธันวาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่อ้างถึง ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารแจ้งมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้พิจารณาเรื่องการปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ ที่กระทรวงมหาดไทยเสนอว่าการพนันประเภทนี้มีผู้เล่นกันอย่างแพร่หลาย หากยังมีข้าราชการเกี่ยวข้องอยู่ด้วยย่อมเป็นการยากที่จะปราบปรามการพนันประเภทนี้ให้หมดสิ้นได้ จึงควรพิจารณาลงโทษข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพนันประเภทนี้ในสถานหนัก หากพยานหลักฐานทางคดีไม่พอพ้อง แต่มีเหตุผลน่าเชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นจำมือ ผู้เดินขาย หรือผู้เล่นก็ตาม ให้พิจารณาลงโทษอย่างน้อยให้ออกจากราชการ กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร จึงแจ้งมติคณะรัฐมนตรีมาเพื่อถือปฏิบัติ ดังความละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึงข้างต้น นั้น

บัดนี้ ปรากฏว่ามีข้าราชการซึ่งถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษให้ออกจากราชการเนื่องจากกระทำผิดวินัยกรณีเล่นการพนันสลากกินรวบ ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวไปยัง ก.พ.เพื่อขอลดหย่อนโทษ โดยอ้างว่ากระทำผิดเป็นครั้งแรกและไม่ทราบว่าเป็นความผิดที่จะต้องถูกลงโทษถึงให้ออกจากราชการ ซึ่งนายกรัฐมนตรี้ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีคำสั่งให้สำนักงาน ก.พ.แจ้งเรื่องการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพนันสลากกินรวบ รวมตลอดถึงระดับโทษสำหรับกรณีความผิดดังกล่าวตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือที่อ้างถึงดังที่แนบท้ายนี้ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบอีกครั้งหนึ่ง และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการให้ข้าราชการในสังกัดทุกคนลงนามรับทราบในเรื่องโทษที่จะได้รับด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี้ต่อไป
ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

๒๙๘

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) ไสริจ สุจริตกุล
(นายไสริจ สุจริตกุล)
เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑๙๔๕๑

หมายเหตุ มติ ค.ร.ม.ที่อ้างถึงได้นำมาพิมพ์ไว้ข้างต้นแล้ว

ที่ นร ๐๖๑๑/ว ๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๓๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗

เรื่อง การขอให้ ก.พ.พิจารณาอนุมัติให้ขยายเวลาการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ ประจำ
 กระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด
 เรียน (เวียน กระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

ตามที่ข้อ ๑ ของกฎ ก.พ.ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘) กำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่ง
 บรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่ง
 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ พิจารณา
 สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง
 หรือประจำจังหวัด ได้ในกรณีดังต่อไปนี้ คือ

(๑) กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือต้องหาว่ากระทำ
 ผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และหากให้ผู้
 คงอยู่ในตำแหน่งต่อไป จะเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนสอบสวนหรือเสียหายแก่ราชการ

(๒) กรณีไปศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ หรือฝึกอบรม หรือดูงานใน
 ต่างประเทศ

(๓) กรณีอื่นที่มีความจำเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์แก่ราชการ
 และข้อ ๒ ของกฎ ก.พ.ฉบับเดียวกันนี้กำหนดเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด ตามข้อ ๑ ว่า
 ให้สั่งได้เป็นการชั่วคราวและตามความจำเป็น แต่ทั้งนี้ การสั่งโดยอาศัยกรณีตามข้อ ๑ (๑)
 และ (๓) ให้สั่งได้ไม่เกิน ๖ เดือน ถ้าจะสั่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสนอ ก.พ.เพื่อพิจารณา
 อนุมัติเป็นราย ๆ ไป นั้น

ปรากฏว่า ส่วนราชการหลายแห่งได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ ประจำ
 กระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด โดยอาศัยกรณีตาม
 ข้อ ๑ (๑) และ (๓) จนครบ ๖ เดือนแล้ว หรือล่วงเลยกำหนดเวลาที่ ก.พ.ได้พิจารณาอนุมัติ
 ให้ขยายเวลาการสั่งไปแล้ว จึงได้ขอให้ ก.พ.พิจารณาอนุมัติให้ขยายเวลาการสั่งออกไปอีก
 เนื่องจากส่วนราชการดังกล่าวเห็นว่ายังมีความจำเป็นที่จะให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ผู้นั้นประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด ต่อไป

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า การที่ส่วนราชการขอให้ ก.พ.พิจารณาอนุมัติให้ขยายเวลาการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด ต่อกไปภายหลังกำหนดเวลา ๖ เดือน หรือกำหนดเวลาที่ ก.พ.ได้พิจารณาอนุมัติให้ขยายเวลาการสั่งไปแล้วนั้น เป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง ก.พ.จึงลงมติให้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า ถ้าส่วนราชการใดเห็นว่ามีควมจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด โดยอาศัยกรณีตามข้อ ๑ (๑) และ (๓) ของ กฎ ก.พ.ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘) เกินกว่า ๖ เดือน หรือเกินกว่ากำหนดเวลาที่ ก.พ.ได้พิจารณาอนุมัติให้ขยายเวลาการสั่งไปแล้ว ก็ให้ส่วนราชการนั้นส่งเรื่องไปให้ ก.พ.เพื่อพิจารณาอนุมัติก่อนที่จะครบ ๖ เดือน หรือก่อนที่จะครบกำหนดเวลาที่ ก.พ.ได้พิจารณาอนุมัติให้ขยายเวลาการสั่งไปแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

กองวินัย

โทร. ๒๘๑๙๔๕๑

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถือ

ไสรจ สุจริตกุล

(นายไสรจ สุจริตกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

ที่ นร ๐๖๑๑/ว. ๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๓๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๗

เรื่อง การปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ตามที่มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ บัญญัติไว้ความว่า ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีได้รับรายงานของ ก.พ.ตามมาตรา ๘ (๕) ให้ นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้กระทรวงทบวงกรมปฏิบัติการให้ถูกต้องหรือเหมาะสมต่อไป และเมื่อนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งประการใดแล้ว ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีดังกล่าว แต่ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติ ก.พ. ให้ ก.พ. รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งเมื่อคณะรัฐมนตรีได้พิจารณามีมติเป็นประการใดแล้ว ก็ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามมติของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวต่อไป นั้น

ปรากฏว่า เมื่อกระทรวงทบวงกรมบางแห่งได้ดำเนินการทางวินัย หรือสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการและได้รายงานไปยัง ก.พ. ตามระเบียบแล้ว ก.พ.พิจารณาเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการนั้นยังไม่ถูกต้องหรือเหมาะสม จึงรายงานนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ เพื่อพิจารณาสั่งการ ซึ่งเมื่อนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาสั่งการให้กระทรวงทบวงกรมดังกล่าวปฏิบัติการประการใดแล้ว สำนักงาน ก.พ. ก็ได้แจ้งคำสั่งของนายกรัฐมนตรีในเรื่องนั้นไปให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบและปฏิบัติตาม แต่ส่วนราชการบางแห่งมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีในทันที กลับนำเรื่องการดำเนินการทางวินัยหรือการให้ออกจากราชการซึ่งนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาสั่งการไปแล้วนั้น ไปเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงเพื่อพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งอันเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติมาตรา ๘ ที่ได้อ้างถึงข้างต้น

ฉะนั้น เพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ ได้ทราบแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้อย่างชัดเจน เพื่อจะได้ถือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ก.พ. จึงลงมติให้เรียนข้อความเข้าใจมาว่า ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีได้สั่งการหรือคณะรัฐมนตรีได้มีมติประการใดไปตามมาตรา ๘ แห่งพระราช-

บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ แล้ว กระทรวงทบวงกรมจะต้องปฏิบัติตามหรือสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือตามมติของคณะรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี กระทรวงทบวงกรมไม่มีอำนาจที่จะนำเรื่องการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการนั้นมาพิจารณาทบทวนและหรือนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงเพื่อพิจารณาทบทวนอีกแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถือ

โสรัจ สุจริตกุล

(นายโสรัจ สุจริตกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. ๒๘๑๙๔๕๑

ที่ นร ๐๖๐๔/ว. ๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๓๐๐

๖ กันยายน ๒๕๒๗

เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ

ด้วยส่วนราชการบางแห่งได้รายงานการลงโทษกรณีผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษทางวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาแล้วหยุดราชการไปก่อนที่ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกจะสั่งอนุญาตให้ลาออก ไปยัง ก.พ.

ก.พ.ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า ควรจะได้มีหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญไว้ให้เหมาะสม และเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในกรณีการพิจารณาเรื่องข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ก.พ.จึงลงมติให้กำหนดหลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

อนึ่ง โดยที่หลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.พ.กำหนดนี้มีหลักการว่า จะต้องให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกพิจารณาสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้เสียก่อน ผู้ขอลาจึงจะออกจากราชการไปตามคำสั่ง ฉะนั้น เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งประสงค์จะขอลาออกจากราชการในอนาคตได้ทราบและถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้โดยถูกต้อง กรณีจึงควรที่ส่วนราชการแห่งนี้จะได้ดำเนินการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดทุกคนทั้งในราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค (หากมี) ลงนามรับทราบหลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) *โสรัจ สุจริตกุล*
(นายโสรัจ สุจริตกุล)
เลขาธิการ ก.พ.

กองกฎหมายและระเบียบ
โทร. ๒๘๑๙๔๕๑

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการ ของข้าราชการพลเรือนสามัญ

ด้วยมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญได้ประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งเพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ เป็นผู้พิจารณา เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ สั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ออกจากราชการตามคำสั่ง

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้”

ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นไปโดยถูกต้องและอยู่ในแนวเดียวกัน ก.พ.จึงเห็นควรวางหลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามนัยแห่งบทบัญญัติข้างต้นไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง โดยให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันที่จะขอลาออกจากราชการไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ ผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้

ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งแล้วจะต้องรอรับทราบคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกก่อน เมื่อได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้แล้วจึงจะหยุดราชการได้ การหยุดราชการไปโดยไม่รอรับทราบคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกนั้น นอกจากจะเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้ว ยังอาจเป็นการกระทำผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี เว้นแต่ผลการดำเนินการทางวินัยจะปรากฏว่าข้าราชการที่ได้หยุดราชการไปโดย

ไม่รื้อรับทราบคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกนั้นไม่มีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการ

๒. เมื่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของผู้ขอลาออกจากราชการได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการแล้ว ให้พิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการ

๓. เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดแล้ว ให้พิจารณาว่าจะสั่งอนุญาตให้ผู้ขอลาออกลาออกจากราชการหรือจะสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก โดยให้ดำเนินการดังนี้

๓.๑ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่าควรอนุญาตให้ผู้ขอลาออกลาออกจากราชการได้ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกมีคำสั่งอนุญาตไว้เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของผู้ขอลาออกจากราชการได้รับหนังสือขอลาออก ทั้งนี้ ให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ขอลาออกจากราชการได้ทราบก่อนวันที่ผู้นั้นขอลาออกจากราชการด้วย

อนึ่ง ระยะเวลาการพิจารณาสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่งนั้นต้องสั่งให้เสร็จสิ้นภายในเวลาไม่เกิน ๓ เดือนนับแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออกจากราชการ หากล่วงเลยกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ก็จะมีผลให้ผู้ขอลาออกจากราชการออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมายตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนด ๓ เดือนนั้น

๓.๒ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเนื่องจากมีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งแสดงเหตุผลแห่งการยับยั้งนั้นไว้เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของผู้ขอลาออกจากราชการได้รับหนังสือขอลาออก ทั้งนี้ ให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ขอลาออกจากราชการได้ทราบก่อนวันที่ผู้นั้นขอลาออกจากราชการด้วย

อนึ่ง ระยะเวลาการพิจารณาสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่งนั้นต้องสั่งให้เสร็จสิ้นภายในเวลาไม่เกิน ๓ เดือนนับแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออกจากราชการ หากล่วงเลยกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ก็จะมีผลให้ผู้ขอลาออกจากราชการออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมายตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนด ๓ เดือนนั้น

๔. ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการแล้ว จะต้องมีการสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจาก

ราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออกจากราชการ

๕. ในกรณีที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งขอลาออกจากราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งเรื่องกล่าวหาผู้นั้นไว้ในวันก่อนที่จะมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการเพื่อจะได้ดำเนินการทางวินัยต่อไปตามนัยมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในกรณีเช่นนี้ ให้แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบด้วยว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าวอยู่ในระหว่างถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถ้าหากผลการพิจารณาทางวินัยถึงที่สุดเป็นประการใด ก็ให้แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาจ่ายบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการผู้นั้นต่อไป

พ.ศ. ๒๕๐๓/ ๕๕๕๗

กระทรวงการคลัง

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนข้าราชการเมื่อมกราคมต้องถูกจับกุมคุมขัง
เรียน เลขาธิการ ก.พ.

เนื่องจากมีข้าราชการซึ่งกระทำผิดอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา เจ้าพนักงานสอบสวนจับกุมไปคุมขังไว้เพื่อดำเนินคดี บางรายได้รับการประกันตัวกลับมาปฏิบัติราชการ ผู้บังคับบัญชาก็มีได้สั่งให้พักราชการ จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือนว่าในระหว่างที่ข้าราชการต้องคดีอาญา และศาลยังไม่มีคำพิพากษา ข้าราชการผู้นั้นจะต้องยื่นใบลาตามประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการลาหรือไม่ ถ้าต้องลาก็ให้ลาในกรณีใด และการเบิกจ่ายเงินเดือนในระหว่างถูกจับกุมคุมขังจะควรปฏิบัติอย่างไร

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาและมีมติเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๑๐ เห็นชอบด้วยในหลักปฏิบัติตามความเห็นของ ก.พ. และกระทรวงการคลัง ความละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๓/๘๘๖๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๐ แล้ว แต่เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินเดือนได้ทราบแนวทางปฏิบัติโดยถ่องแท้ กระทรวงการคลังจึงขอเรียนขอความเข้าใจมาเพื่อทราบ ดังนี้

๑. เมื่อมีกรณีข้าราชการถูกจับกุมคุมขัง ข้าราชการผู้นั้นไม่ต้องยื่นใบลาตามประกาศสำนักคณะรัฐมนตรี แต่จะต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบทันที ตามมติคณะรัฐมนตรี ที่ น. ๘๒๖/๒๔๘๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๔๘๒ เพื่อผู้บังคับบัญชาจะได้ดำเนินการพิจารณาสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือสั่งพักราชการตามมาตรา ๘๘ และมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ เพราะการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ดี หรือสั่งพักราชการก็ดี ไม่ทำให้ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญาเสียผลประโยชน์อย่างไร หากภายหลังคดีถึงที่สุดเมื่อข้าราชการผู้นั้นไม่มีความผิด ก็มีสิทธิกลับเข้ารับราชการได้ เงินเดือนทั้งที่เคยเบิกไว้ระหว่างนั้นก็ยังมีสิทธิเบิกได้ตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒

๒. กรณีข้าราชการถูกจับกุมคุมขัง และได้ดำเนินคดีถึงที่สุด ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกโดยให้นับวันจับกุมคุมขังเป็นวันจำคุกด้วย ถึงแม้จะได้มีคำสั่งผู้บังคับบัญชาให้

พักราชการในภายหลังวันถูกจับกุมคุมขังไปก็ตาม ข้าราชการผู้นั้นจะต้องพ้นจากตำแหน่ง
หน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่เริ่มต้องคุมขังเป็นต้นไป ตามนัยข้อ ๒ (๒) แห่งระเบียบว่าด้วยวันสั่ง
ให้ข้าราชการพลเรือนพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เงิน
เดือนนับตั้งแต่วันที่ถูกจับกุมคุมขังเป็นต้นมา เบิกจ่ายให้ไม่ได้ เพราะเป็นวันที่ถูกต้องโทษ
เสียแล้ว เช่น นาย ก. ข้าราชการครูถูกจับกุมคุมขังในกรณีต้องหาว่าฆ่าคนตาย เมื่อวันที่
๒๗ เมษายน ๒๕๐๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งพักราชการเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๗
ต่อมาคดีถึงที่สุด ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกมีกำหนด ๑๐ ปี โดยให้นับวันจับกุมคุมขังเป็น
วันจำคุกด้วยแม้จะมีวันปีลากรเรียนในระหว่างถูกจับกุมคุมขัง ก็ไม่มีสิทธิเบิกเงินเดือนเพราะ
นาย ก. จะต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๐๗ เป็นต้นไปแล้ว

๓. กรณีที่ข้าราชการผู้ถูกจับกุมคุมขังได้รับอนุญาตให้ประกันตัว และกลับ
มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามเดิม ถึงแม้ศาลจะพิพากษาลงโทษจำคุกโดยนับวันจับกุมคุมขังเป็น
วันจำคุกด้วยก็ดี โดยที่วันต้องคุมขังนั้นมิได้ติดต่อกันมาจนถึงวันมีคำพิพากษา ฉะนั้นผู้บังคับ
บัญชาจึงต้องสั่งให้พนักงานที่ราชการตั้งแต่วันที่ต้องจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เงินเดือน
ระหว่างวันที่ถูกจับกุมคุมขังเป็นวันที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ ไม่จ่ายเงินเดือนให้ คงจ่ายให้
เฉพาะวันที่มาปฏิบัติราชการระหว่างที่ได้ประกันตัวมาจนถึงวันก่อนวันถูกจำคุกตามคำพิพากษา
เช่น นาย ข. ถูกจับกุมคุมขังในคดีอาญาต้องหาว่าลักทรัพย์ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๗
นาย ข. ได้รับอนุญาตให้ประกันตัวกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามเดิม ตั้งแต่วันที่ ๑
ตุลาคม ๒๕๐๗ เงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๗ ไม่จ่ายให้ คงจ่าย
ให้ระหว่างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๗ จนถึงวันก่อนวันศาลพิพากษาให้จำคุก ถ้านาย ข.
ได้มาปฏิบัติราชการตามปกติในระหว่างนั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสรัจ สุทธิสิทธิ์

(นายโสรัจ สุทธิสิทธิ์)

รองปลัดกระทรวง สังกัดราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองเงินเดือน

กรมบัญชีกลาง

ที่ กค ๐๕๐๔/๑๔๕๕๖

กระทรวงการคลัง

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐

เรื่อง ข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถึงแก่ความตายเสียก่อน
ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัย

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เนื่องด้วยข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจน
ถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย และได้ถึงแก่ความตายในระหว่างการสอบสวนยังไม่
เสร็จสิ้น ในทางปฏิบัติคณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนเพราะข้าราชการผู้นั้นได้
พ้นจากราชการเพราะถึงแก่ความตายไปแล้ว แต่โดยที่ข้าราชการซึ่งมีกรณีหรือต้องหา
ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าถึงแก่ความตายเสียก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิด
วินัยนั้น มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ บัญญัติ
ให้กระทรวงเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าข้าราชการผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อน
จะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษ
ถึงไล่ออกหรือปลดออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด เพื่อบุญตามนัยมาตรา ๕๓
แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ กระทรวงการคลังใคร่ขอความ
ร่วมมือให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดของข้าราชการ ซึ่งถูกตั้งกรรมการสอบสวนปฏิบัติดังนี้

๑. ในกรณีข้าราชการถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย ต่อมาได้ถึง
แก่ความตายเสียก่อนการสอบสวนพิจารณาทางวินัยเสร็จสิ้น ให้ผู้ตั้งกรรมการสอบสวน
ความผิดทางวินัยสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไป และสรุปความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของกระทรวงเจ้าสังกัดตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยเร็วที่สุดเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของทายาทที่
มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

๒. ให้เจ้าสังกัดรีบแจ้งการถึงแก่กรรมของข้าราชการในกรณีดังกล่าว ตาม
ข้อ ๑. ให้กรมบัญชีกลางในโอกาสแรกพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนความผิด
ทางวินัย และคำสั่งให้ทำการสอบสวนต่อไปตามนัยแห่งข้อ ๑ ให้ด้วย

๓. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยได้ทำการสอบสวนต่อไป
และสรุปความเห็นประการใด ขอให้ส่งคำแถลงผลการสอบสวนของคณะกรรมการดังกล่าวให้

กรมบัญชีกลาง ๑ ชุดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสอบสวนเสร็จ ทั้งนี้เพื่อเป็น
หลักฐานในการพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดให้หรือไม่ต่อไป

กระทรวงการคลังหวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือในกรณีดังกล่าวด้วยดี
จึงขอถือโอกาสขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *อำนาจ วีรวรรณ*

(นายอำนาจ วีรวรรณ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองบำเหน็จบำนาญ

กรมบัญชีกลาง โทร. ๒๒๑๕๘๕๑

ที่ กค ๐๕๐๒/๒๔๙๑๐

กระทรวงการคลัง

๖ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณคณะกรรมการสอบสวนวินัย
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมนาคุณให้แก่
กรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณ
กรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้น ปรากฏรายละเอียดในสำเนาระเบียบ ฯ
ดังกล่าวที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *มนตรี ดวงเด่น*

(นายมนตรี ดวงเด่น)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

โทร. ๒๒๑๓๘๒๐

ระเบียบ

การจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๒๒

โดยที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมนาคุณให้แก่กรรมการซึ่งทำหน้าที่สอบสวนข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยร้ายแรง ซึ่งอาจจะได้รับโทษถึงให้ออก ปลดออก ไล่ออก หรือไม่รับสมัครให้รับราชการต่อ กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณ กรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๒”

ข้อ ๒. ในระเบียบนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจกเว้นพลตำรวจสำรอง และข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

“กรรมการ” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

“การสอบสวนทางวินัย” หมายความว่า การสอบสวนข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งอาจจะได้รับโทษถึงให้ออก ปลดออก ไล่ออก หรือไม่รับสมัครให้รับราชการต่อ ตามความร้ายแรงแห่งกรณีนั้น ๆ

ข้อ ๓. ให้กรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตั้งแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ได้รับเงินสมนาคุณในการพิจารณาสอบสวนวินัยข้าราชการเรื่องหนึ่งครั้งละ ๕๐ บาทต่อคน ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ในการประชุมพิจารณาหรือสอบสวนวินัยข้าราชการ ให้กรรมการซึ่งเข้าร่วมประชุมพิจารณาหรือสอบสวน มีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณในอัตราเรื่องหนึ่งคนละ ๑ ครั้งต่อวัน ทั้งนี้ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เริ่มประชุมพิจารณาหรือสอบสวนครั้งแรก

(๒) ในวันใดที่กรรมการใช้สิทธิเบิกค่าอาหารทำการนอกเวลาตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลา หรือค่าเบี่ยงเบนเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้งบบุคลากรเบิกเงินสมนาคุณตามระเบียบนี้

ข้อ ๔. ให้เบิกจ่ายเงินสมนาคุณตาม ระเบียบนี้ จากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดค่าตอบแทนของส่วนราชการเจ้าของเรื่อง

สำหรับหลักฐานการจ่ายให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้ และให้ผู้เบิกส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการฯ ไปให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินประจำเขต ตรวจสอบพร้อมทั้งงบเดือนด้วย

ข้อ ๕. ในกรณีที่ต้องจ่ายเงินนอกเหนือจากระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๖. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๒๒

(ลงชื่อ) **สุธี สิงห์เสนห์**

(นายสุธี สิงห์เสนห์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๑๗ กันยายน ๒๕๒๒

เรื่อง การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักให้แก่ข้าราชการ

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

เนื่องจากได้มีส่วนราชการบางแห่งหรือเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ เพื่อถือปฏิบัติในการพิจารณาจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ข้าราชการ ซึ่งกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้การปฏิบัติการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้องและอยู่ในแนวเดียวกัน จึงขอเรียนขอความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนี้

๑. มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ ใ้บัญญัติไว้ดังนี้

“มาตรา ๗ เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด

(๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ให้จ่ายเต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรมิได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมัวหมองหรือปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรได้กระทำความผิดแต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ออกปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันที่พักราชการตามที่เจ้ากระทรวงจะได้อำหนด แต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็ม

(๓) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักรได้กระทำความผิด และถูกลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่าย”

๒. การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการตามนัยมาตรา ๗ (๑) หรือ (๒) หรือกรณีไม่จ่ายให้ตาม (๓) ข้างต้น จึงต้องพิจารณาว่าคดีหรือกรณีที่เป็นเหตุให้ข้าราชการถูกสั่งพักราชการนั้น ได้ถึงที่สุดแล้วหรือไม่ เพียงใดเสียก่อน

การพิจารณาว่าคดีหรือกรณีถึงที่สุดแล้วหรือไม่เพียงใด ถ้าหากเป็นคดีในศาล
คดีถึงที่สุดเมื่อศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีได้ดำเนินคดีในศาล หาก
แต่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน กรณีจะถึงที่สุดเมื่อการสอบสวนพิจารณาเสร็จและรายงานผล
การสอบสวนนั้นไปยังผู้มีอำนาจสูงสุดในกระบวนการพิจารณาทางวินัยของข้าราชการ และ
ผู้มีอำนาจดังกล่าวได้รับทราบผลการสอบสวนนั้น หรือได้มีคำสั่งเกี่ยวกับกรณีนั้นแล้ว

ทั้งนี้ เพราะว่าการรายงานผลการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปตาม
ลำดับนั้น ผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงโทษได้ เช่น อาจจะสั่งยกโทษ
ลดโทษ หรือเพิ่มโทษได้อีก และโดยเฉพาะสำหรับข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือน ผู้มีอำนาจสูงสุดในกระบวนการพิจารณาโทษทางวินัย ได้แก่
ก.พ. ฉะนั้น กรณีข้าราชการถูกสอบสวนทางวินัยจะถึงที่สุดก็ต่อเมื่อ ก.พ. ได้รับทราบผลการ
สอบสวนแล้วโดยมิได้เปลี่ยนแปลงโทษเป็นอย่างอื่น หรือถ้า ก.พ. ได้เปลี่ยนแปลงโทษเป็น
อย่างอื่น กรณีจะถึงที่สุดตามผลของการเปลี่ยนแปลงโทษของ ก.พ. เท่านั้น

สำหรับกรณีข้าราชการที่ถูกสั่งพักราชการและถูกลงโทษทางวินัยได้ร้องทุกข์
หรืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษก็เช่นเดียวกัน การพิจารณาจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการจะ
กระทำได้อีกต่อเมื่อได้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ถึงที่สุดแล้วเท่านั้น

สำหรับข้าราชการประเภทอื่น ๆ นอกจากข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่า
ด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนก็ต้องถือปฏิบัติทำนองเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชาญชัย ลีถาวร**

(นายชาญชัย ลีถาวร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองเงินเดือน

โทร. ๒๒๒๓๘๒๑, ๒๒๒๗๓๕๐

๒๒๒๗๓๕๘, ๒๒๑๕๘๕๐

พ.ศ. ๐๕๐๒/๒๕๕๑๔

กระทรวงการคลัง

๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง การจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

อ้างถึง ระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้นแล้ว นั้น

เนื่องจากในบางกรณีส่วนราชการต่างๆ มีความจำเป็นต้องแต่งตั้งกรรมการสอบสวนลูกจ้างประจำ ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเห็นสมควรให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนลูกจ้างประจำซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณตามนัยระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยอนุโลม

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **ชาญชัย ลีถาวร**

(นายชาญชัย ลีถาวร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

โทร. ๒๒๑๓๘๒๐

ท กค ๐๕๐๓/๓๓๔๑๙

กระทรวงการคลัง

๑๑ กันยายน ๒๕๒๔

เรื่อง การส่งจ่ายเงินเดือนระหว่างให้ออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปัด ที่ มท ๐๓๐๗/๒๘๗๓ ลงวันที่ ๑๓
กรกฎาคม ๒๕๒๔

ตามที่แจ้งว่ากระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้.....ครั้งดำรงตำแหน่ง
ปลัดอำเภอตรี อำเภอเชอขุคม จังหวัดอุบลราชธานี ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือ
มัวหมอง ตั้งแต่วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๐๔ ต่อมานาย.....ได้ยื่นเรื่องราวต่อ
คณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม คณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์
พิจารณาทำคำวินิจฉัยเสนอ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ว่าผู้ร้องไม่มีมลทินหรือมัวหมอง เน้นข้อ
กล่าวหา ควรสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาแล้วมีบัญชาให้
กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ กระทรวง
มหาดไทยจึงมีคำสั่งให้.....กลับเข้ารับราชการ และกระทรวง
มหาดไทยได้เคยหารือมาว่าในระหว่างที่กระทรวงมหาดไทยสั่งให้.....
ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมัวหมอง ตั้งแต่วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๐๔ ถึงวันที่ ๒๖
ธันวาคม ๒๕๐๖ ก่อนวันที่.....จะกลับเข้ารับ
ราชการตามเดิม.....จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระยเวลาดังกล่าวหรือ
ไม่ ซึ่งกระทรวงการคลังได้แจ้งให้ทราบว่าในระยเวลาดังกล่าวเป็นเวลา.....
ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนตามมติคณะรัฐมนตรีโดยหนังสือกรม
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๗๐/๒๔๙๖ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๖

บัดนี้ ได้มีระเบียบการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลด
ออก หรือไล่ออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออก ปลด

ออก หรือไล่ออกจากราชการแล้วต่อมาได้รับการพิจารณายกโทษ พ.ศ. ๒๕๒๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ กรมการปกครองจึงหรือว่าจะจ่ายเงินเดือนระหว่างออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๔ ถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๐๖ ให้แก่.....โดยอาศัยระเบียบดังกล่าวได้หรือไม่ นั้น

ขอเรียนว่า ระเบียบการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการแล้วต่อมาได้รับการพิจารณายกโทษ พ.ศ. ๒๕๒๓ ก่อให้เกิดสิทธิ ก่อนวันที่ระเบียบใช้บังคับ..... จึงมีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างที่มีได้มา ปฏิบัติราชการตามข้อ ๔ (๑) และข้อ ๕ แห่งระเบียบนี้ โดยให้กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็น ผู้สั่งลงโทษพิจารณาสั่งจ่ายเงินเดือนระหว่างที่มีได้มาปฏิบัติราชการตามข้อ ๖ แห่งระเบียบ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *มนตรี ดวงเด่น*

(นายมนตรี ดวงเด่น)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองเงินเดือน

โทร. ๒๒๒๗/๓๕๘

ที่ กค ๐๕๐๘/ว ๒๗๒๗๔

กระทรวงการคลัง

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รณนิตย์ของทางราชการได้รับความเสียหาย

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

ด้วยในปัจจุบันปรากฏว่ามีรณนิตย์ของทางราชการประสบอุบัติเหตุได้รับความเสียหายและมีผู้ได้รับบาดเจ็บ บางรายมิได้มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ ทำให้ไม่มีพยานหลักฐานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะนำมาประกอบการพิจารณาตัวผู้รับผิดชอบในทางแพ่งได้

กระทรวงการคลังจึงใคร่ขอเรียนมาเพื่อโปรดสั่งกำกับเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยเคร่งครัดด้วย ทั้งนี้ หากมีผู้ฝ่าฝืนไม่แจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ควรจะได้พิจารณาคำเนิการทางวินัย และหรือคำเนิการคดีอาญาตามนัยมาตรา ๑๖๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) - นายชัย ลีถาวร

(นายชาญชัย ลีถาวร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองรายได้

กรมบัญชีกลาง

โทร. ๒๒๑๓๘๑๕

ท กค ๐๕๐๒/๓๐๕๙๐

กระทรวงการคลัง

๑๑ สิงหาคม ๒๕๒๕

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินสมนาคุณการสอบสวนวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษา ที่ ศธ ๐๘๐๒/๒๒๑๖๕ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสามัญศึกษาหรือเกี่ยวกับการเบิกเงินสมนาคุณ ให้กรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการว่า ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินสมนาคุณดังกล่าวจะเบิกเงินสมนาคุณได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เริ่มประชุมพิจารณาหรือสอบสวนครั้งแรก หรือเรื่องหนึ่งให้เบิกได้ไม่เกิน ๓๐ วัน (ครั้ง) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณดังกล่าวสืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีเจตนาที่จะให้ การสอบสวนวินัยข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว จึงมีมติให้กระทรวงการคลังกำหนดค่าตอบแทนแก่กรรมการได้ไม่เกิน ๓๐ วัน เพื่อจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการและประโยชน์ในการพิจารณาขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการที่ถูกสอบสวน ฉะนั้น ในการนับวันเพื่อใช้สิทธิเบิกเงินสมนาคุณ จึงต้องนับติดต่อกันภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เริ่มประชุมพิจารณาหรือสอบสวนครั้งแรก ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ (๑) แห่งระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณ กรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) *มนตรี ดวงเด่น*

(นายมนตรี ดวงเด่น)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

กองระบบบัญชีและการคลัง
กรมบัญชีกลาง

ปลัดกระทรวงการคลัง

โทร. ๒๒๑๓๘๒๐

ที่ ๑๐/๔๗๐๖

กรมบัญชีกลาง

๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๕

เรื่อง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ และ
ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.
๒๕๒๕

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.
๒๕๒๕ จำนวน ๑ ชุด
๒. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วน
ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงการคลังได้ออกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ
ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเพิ่มค่าจ้างลูกจ้าง
ประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ เพื่อใช้บังคับแก่ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ดัง
รายละเอียดตามระเบียบที่ส่งมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) *บัณฑิต บุณยะปานะ*
(นายบัณฑิต บุณยะปานะ)
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองค่าจ้าง

โทร. ๒๒๑๕๘๕๖

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

พ.ศ. ๒๕๒๕

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ อนุมัติในหลักการตามความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการและระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้มีการพิจารณาปรับปรุงเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ ของลูกจ้างประจำในขณะที่ปฏิบัติราชการให้ได้รับเช่นเดียวกับข้าราชการ โดยให้กระทรวงการคลังร่วมกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงาน ก.พ. สำนักงานประมาณ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๕๒๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบเกี่ยวกับลูกจ้างประจำตามมติของที่ประชุมของส่วนราชการดังกล่าว ดังต่อไปนี้ :-

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย

ข้อ ๓. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๔. ให้ยกเลิก:-

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ้างลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๐๙

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ้างลูกจ้างประจำ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อตกลงอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕. ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๖. วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดประจำปี ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

การลาหยุดราชการของลูกจ้างประจำ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๗. การกำหนดอัตราค่าจ้างและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๘. การดำเนินการนอกเหนือระเบียบนี้ จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

หมวด ๒

การบรรจุและแต่งตั้ง

ข้อ ๙. การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกได้ในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกไว้ เว้นแต่การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำตามข้อ ๑๑ และ ข้อ ๑๒

หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกได้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือที่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๐. การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ปลัดกระทรวง อธิบดีหรือเทียบเท่าซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ข้อ ๑๑. ลูกจ้างประจำผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ถ้าประสงค์จะกลับเข้ารับราชการและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๒. ลูกจ้างประจำผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ถ้าประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำในส่วนราชการเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๓. การโอนลูกจ้างประจำไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งลูกจ้างประจำในต่างกระทรวง ทบวง กรม อาจกระทำได้เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้น และได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังแล้ว

ข้อ ๑๔. การแต่งตั้งลูกจ้างประจำผู้ดำรงตำแหน่งใดไปดำรงตำแหน่งใหม่ ผู้หนึ่งต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งใหม่ที่กำหนดในข้อ ๗

หมวด ๓

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๑๕. ลูกจ้างประจำต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๖. วินัยของลูกจ้างประจำ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม

ข้อ ๑๗. ลูกจ้างประจำตำแหน่งใด บังคับบัญชาลูกจ้างประจำในหน่วยงานใด ในฐานะใด ให้เป็นไปตามที่ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ สั่งการ และให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีหน้าที่ส่งเสริมคุณธรรม ระวัง ให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย

ถ้าลูกจ้างประจำซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามวรรค ๑ ฝ่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือ บัญชาคนใดกระทำผิดวินัย จะต้องดำเนินการทางวินัยทันที เป็นความผิดที่ได้กระทำโดย จะต้องได้รับโทษ และอยู่ในอำนาจของคนที่ส่งโทษได้ ให้ส่งลงโทษ แล้ว ผู้มีอำนาจตาม จะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจส่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบวินัยเหนือขึ้นไป เพื่อพิจารณาคำเนินการส่งลงโทษตามควรแก่กรณี

ลูกจ้างประจำซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลย ไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ตาม ช้อนโดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๘. โทษผิดวินัยมี ๖ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตักค่าจ้าง
- (๓) ลดขั้นค่าจ้าง
- (๔) ให้ออก
- (๕) ปลดออก
- (๖) ไล่ออก

ข้อ ๑๙. การลงโทษลูกจ้างประจำ ผู้บังคับบัญชาตามระเบียบนี้ หรือตาม กฎหมายอื่นแล้วแต่กรณี ต้องส่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และอย่าให้เป็นไปโดยความ พยายาม หรือโดยโทสะจริต ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่า ผู้ถูกลงโทษได้กระทำผิดวินัยใน กรณีใด ตามมาตราใดโดยอนุโลมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ข้อ ๒๐. ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาตามระเบียบนี้ หรือผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายอื่นแล้วแต่กรณี ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตักค่าจ้างหรือลดขั้นค่าจ้างตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมแก่ความผิด ถ้า มีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาค ทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะ ต้องถูกลงโทษตักค่าจ้าง

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าผู้บังคับบัญชาตาม
 วรคแรกเห็นว่า มีเหตุอันควรงดโทษจะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บน
 เป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

ข้อ ๒๑. ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องได้รับโทษให้
 ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำ
 มาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าให้ออก

ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้มีอำนาจ
 ตามข้อ ๑๐ เห็นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ แต่งตั้งคณะกรรมการ
 ขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยาน
 หลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยาน
 ก็ได้ และต้องให้อีกโอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง และนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย
 หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติ-
 ธรรม ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒. เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ ได้พิจารณาผลการสอบสวนแล้ว ถ้าเห็น
 ว่าลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือ
 ไล่ออก ก็ให้สั่งการตามที่เห็นสมควร

ถ้าเห็นว่าลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๐

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จเสมือนว่าผู้นั้นลาออก

ข้อ ๒๓. ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความ
 ผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือได้ให้
 ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบนี้ หรือต่อคณะกรรมการสอบสวน
 ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ จะดำเนินการตามข้อ ๒๒ โดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๒๔. อำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
 ระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕. ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือ ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดย ประมาท หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตาม ข้อ ๑๐ ก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ได้ เว้นแต่ลูกจ้างประจำผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะตาย

ข้อ ๒๖. ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจน ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้น แต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ มี อำนาจสั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบ สอนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามเหตุผลอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจ ตามข้อ ๑๐ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม

ค่าจ้างของผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้เป็นไปตามเกณฑ์แห่งระเบียบว่าด้วยการจ่าย ค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

ข้อ ๒๗. การลงโทษลูกจ้างประจำในส่วนราชการที่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อ บังคับว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ จะลงโทษตามระเบียบนี้ หรือลงทัณฑ์ หรือลงโทษตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยวินัยนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์ก็ ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามระเบียบนี้ ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจตามข้อ ๑๐ พิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด ๔

การออกจากราชการ

ข้อ ๒๘. ลูกจ้างประจำออกจากราชการ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง
- (๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออกตามข้อ ๒๙

- (๔) ถูกส่งให้ออกตามข้อ ๓๐ ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ หรือข้อ ๓๔
 (๕) ถูกส่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

การต่อเวลาการปฏิบัติราชการให้ลูกจ้างประจำตาม (๒) ปฏิบัติราชการต่อไปจะกระทำมิได้

ข้อ ๒๕. ลูกจ้างประจำผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งเพื่อให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ เป็นผู้พิจารณา เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ อนุญาตแล้วจึงให้ออกจากราชการตามคำสั่ง

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งให้การลาออกนั้นผลบังคับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ เห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน นับแต่วันขอลาออกก็ได้

ข้อ ๓๐. ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ จะสั่งให้ลูกจ้างประจำออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างได้ ในกรณีดังต่อไปนี้คือ

(๑) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติราชการในหน้าที่ของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ เห็นสมควรให้ออกจากราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ เกี่ยวกับสัญชาติหรือการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือกายทุพพลภาพไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือน โรคตามกฎ ก.พ. โดยอนุโลม ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

ข้อ ๓๑. เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด และผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ เห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติราชการต่อไปจะเป็นการเสียหาย

แก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนั้นจะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาเท่าที่มี ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วและผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ พิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๒ เพื่อส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

ข้อ ๓๒. เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการสอบสวนตามข้อ ๒๑ แล้ว การสอบไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษให้ออกปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้ปฏิบัติราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๒ เพื่อส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

ข้อ ๓๓. เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ จะส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

ข้อ ๓๔. ลูกจ้างประจำผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ ส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

หมวด ๕

การร้องทุกข์

ข้อ ๓๕. ลูกจ้างประจำผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามระเบียบนี้ใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบนี้ และเป็นกรณีที่ไม่ มีสิทธิอุทธรณ์ตามระเบียบนี้ ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาได้

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลัง

หมวด ๖

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๖. ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกส่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามระเบียบ
นี้ด้วยเหตุใดๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษและการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติราชการ ให้นำข้อ ๒๖ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

หมวด ๗

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗. ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติตาม
ระเบียบนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเดิมมาใช้บังคับ ไปพลางก่อน

ข้อ ๓๘. ในกรณีลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำผิดวินัย หรือมีกรณีสมควรให้ออก
จากราชการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ ดำเนินการเพื่อส่งลงโทษ
หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามอำนาจที่มีอยู่เดิม เว้นแต่

(๑) ในกรณีได้สั่งให้สอบสวนตามอำนาจที่มีอยู่ในขณะนั้นไปแล้ว ก่อนวัน
ที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังสอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนต่อไปจนเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนพิจารณาเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้
บังคับ ให้การสอบสวนพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๒๕

(ลงชื่อ) สมหมาย ฮุนตระกูล

(นายสมหมาย ฮุนตระกูล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

พ.ศ. ๒๕๖๐/ว ๒๕๖๑

กระทรวงการคลัง

๑๙ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง อํานาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดชั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ
เรียน (เว็ยนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๒๐. กำหนดว่า “ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาตามระเบียบนี้ หรือผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายอื่นแล้วแต่กรณี ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดชั้นค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมแก่ความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาตโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนที่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดค่าจ้าง”

เพื่อให้การดำเนินการของส่วนราชการต่างๆ ตามข้อ ๒๐. ดังกล่าวเป็นไปในแนวเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘. แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ จึงกำหนดอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดชั้นค่าจ้าง ดังต่อไปนี้:-

๑. หัวหน้าแผนก หรือลูกจ้างประจำผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าแผนก ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาลูกจ้างประจำผู้กระทำความผิดวินัย มีอำนาจส่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือส่งลงโทษตัดค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๑๐ และเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน

๒. หัวหน้ากอง หรือผู้อำนวยการกอง หรือลูกจ้างประจำผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้ากอง หรือผู้อำนวยการกอง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาลูกจ้างประจำผู้กระทำความผิดวินัย มีอำนาจส่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือส่งลงโทษตัดค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๑๐ และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน

๓. ปลัดกระทรวง อธิบดีหรือเทียบเท่าซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาลูกจ้างประจำผู้กระทำความผิดวินัย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจส่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือส่งลงโทษตัด

ค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๑๐ และเป็นเวลาไม่เกินหกเดือน หรือส่งลงโทษลดชั้นค่าจ้าง
ครั้งหนึ่งไม่เกินสองชั้น

๔. ตำแหน่งหัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง หรือผู้อำนวยการกอง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือตามกฎหมายอื่น

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **พนัส สิมะเสถียร**

(นายพนัส สิมะเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองค่าจ้าง

กรมบัญชีกลาง

โทร. ๒๒๑๕๘๕๖, ๒๒๑๕๘๔๑

ที่ กค ๐๕๑๐/ว ๒๑๕๗

กระทรวงการคลัง

๑๗ มกราคม ๒๕๒๖

เรื่อง การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๓๖. กำหนดว่า “ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกส่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ตามระเบียบนี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษและการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด”

กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ดังต่อไปนี้.-

๑. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออกจากราชการ ให้ทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

๒. เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจขอตรวจหรือคัดรายงานการ สอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่นให้อยู่ ในดุลพินิจของผู้สั่งลงโทษ หรือสั่งให้ออกจากราชการที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณา ถึงประโยชน์ในทางการรักษาวินัยของลูกจ้างประจำ เหตุผลและความจำเป็นเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

๓. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง ต้อง อุทธรณ์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบ หรือควรได้รับทราบคำสั่ง โดยให้อุทธรณ์ต่อ ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือเทียบเท่าซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ หรือผู้ที่ได้รับมอบ หมาย แล้วแต่กรณี

ในกรณีอธิบดีหรือเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมายเป็น ผู้สั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงซึ่งผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่

ในกรณีที่ปลัดกระทรวงเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

๔. กำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้บังคับบัญชาตาม ๓. ควรถือปฏิบัติเช่นเดียวกับกำหนดเวลาสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ

๕. ในกรณีที่ผู้พิจารณาอุทธรณ์เห็นว่าการส่งลงโทษสมควรแก่ความผิดแล้วก็ให้ส่งยกอุทธรณ์ หรือถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษนั้นไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้อง ก็ให้ส่งลดโทษหรือยกโทษ ตามควรแก่กรณี

เมื่อผู้พิจารณาอุทธรณ์ได้วินิจฉัยสั่งการตาม **สองวรรค**ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ควรแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

๖. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก ไล่ออกจากราชการ หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ ต้องอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับทราบหรือควรได้รับทราบคำสั่งนั้น โดยให้อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ลงโทษ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เมื่อผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นควรนำเรื่องเข้า อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา จะเสนอผู้มีอำนาจเพื่อนำเข้า อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาก็ได้

๗. การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก ไล่ออกจากราชการ หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ ให้นำความตาม ๕. มาใช้บังคับโดยอนุโลม ส่วนกำหนดระยะเวลาการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ควรถือปฏิบัติเช่นเดียวกับกำหนดเวลาสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ

๘. เหตุอุทธรณ์ที่เกิดก่อนหนังสือใช้บังคับ แต่ไม่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๕ ให้นับระยะเวลาแต่วันรับทราบหรือควรได้รับทราบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **พนัส สิมะเสถียร**

(นายพนัส สิมะเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองค่าจ้าง

กรมบัญชีกลาง

โทร. ๒๒๑๕๘๕๖, ๒๒๑๕๘๕๑

หมายเหตุ คำว่า “สองวรรค” น่าจะเป็น “ความ” มากกว่า ผู้รวบรวม

พ.ศ. ๒๕๖๐/ว ๒๑๕๔

กระทรวงการคลัง

๑๙ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์
เวียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๓๕. กำหนดว่า “ลูกจ้างประจำผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาสามารถระเบียบนี้ ใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบนี้ และเป็นกรณีที่ไม่สัทธิอุทรณ์ตามระเบียบนี้ ผู้ยื่นออกร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาได้ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลัง กำหนด”

กระทรวงการคลังจึงกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้:-

๑. ลูกจ้างประจำร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

๒. เหตุร้องทุกข์ต้องเกิดจากผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ และเป็นกรณีที่ไม่สัทธิอุทรณ์ ในการนี้ให้ร้องทุกข์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับทราบหรือควรได้รับทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

๓. การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งเสียก่อน หากได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ หรือไม่ได้รับคำชี้แจงภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันร้องทุกข์ด้วยวาจา ก็เขียนเรื่องร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อปลัดกระทรวง อธิบดีหรือเทียบเท่า ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากอธิบดีหรือเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงซึ่งผู้ร้องทุกข์สังกัดอยู่

ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากปลัดกระทรวง ให้ร้องทุกข์ต่อรัฐมนตรีเจ้า

สังกัด

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่อาจร้องทุกข์ด้วยวาจาได้ ก็ให้ยื่นเรื่องร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับทราบหรือควรได้รับทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

๔. เมื่อได้รับคำร้องทุกข์ด้วยวาจาจากผู้ได้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชาชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ร้องทุกข์โดยเร็ว หากเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวไม่อาจชี้แจงจนเป็นที่พอใจได้ก็ให้รับรายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ

๕. การร้องทุกข์เป็นหนังสืออย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๕.๑ ระบุวัน เดือน ปี ที่ร้องทุกข์

๕.๒ ระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

๕.๓ ระบุความประสงค์ของการร้องทุกข์

๕.๔ ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์

๖. กำหนดระยะเวลาการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาตาม ๓ ควรถือปฏิบัติเช่นเดียวกับกำหนดเวลาสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ

การวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาให้เป็นที่สุด จะร้องทุกข์ต่อไปอีกมิได้

๗. เหตุร้องทุกข์ที่เกิดก่อนหนังสือนี้ใช้บังคับ แต่ไม่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๕ ให้นำระยะเวลาแต่วันรับทราบหรือควรได้รับทราบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

พนัส สิมะเสถียร

(นายพนัส สิมะเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองค่าจ้าง

กรมบัญชีกลาง

โทร. ๒๒๑๕๘๕๖, ๒๒๑๕๘๕๑

ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างของส่วนราชการ

ข้อ ๓. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๔. ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ.

๒๕๑๒

(๒) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

(๓) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๔) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๕) ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือความตกลงอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕. ในระเบียบนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ไม่ว่าจะอยู่ในส่วนกลาง ในส่วนภูมิภาค หรือในต่างประเทศ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำ โดยไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือมีกำหนดเวลาจ้าง แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการจ้างต้องไม่เกินปีงบประมาณ

“เวลาทำงานปกติ” หมายความว่า เวลาทำงานของทางราชการ หรือเวลาที่ส่วนราชการเจ้าของงานกำหนดให้เป็นเวลาทำงานปกติ

“วันหยุดประจำสัปดาห์” หมายความว่า วันอาทิตย์ หรือวันอื่นใดที่ส่วนราชการกำหนดขึ้นเพื่อความเหมาะสมตามลักษณะของงาน ส่วนราชการใดจะกำหนดวันหยุดประจำสัปดาห์เพิ่มขึ้นอีก ๑ วัน ก็ได้

“วันหยุดพิเศษ” หมายความว่า วันหยุดที่ทางราชการประกาศเป็นวันหยุดราชการนอกจากวันหยุดประจำสัปดาห์

“ค่าจ้างอัตราปกติ” หมายความว่า ค่าจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างสำหรับการปฏิบัติงานปกติ

“ค่าจ้างรายเดือน” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายเดือน รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ

“ค่าจ้างรายวัน” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายวัน ในวันทำงานปกติ รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ

“ค่าจ้างรายชั่วโมง” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายชั่วโมงในวันทำงานปกติ รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ

“ค่าจ้างนอกเวลา” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง เนื่องจากต้องปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติ

“ค่าจ้างในวันหยุด” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง กรณีสั่งให้ปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ

“ค่าอาหารนอกเวลา” หมายความว่า ค่าอาหารนอกเวลาที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างรายเดือน เนื่องในการปฏิบัติงานนอกเวลา หรือปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ

“เงินช่วยเหลือ” หมายความว่า เงินช่วยเหลือค่าทำศพของลูกจ้างที่จ่ายในกรณีลูกจ้างถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ

“ท้องถิ่นอื่น” หมายความว่า จังหวัดอื่นใดที่มีไซ้จังหวัดซึ่งเป็นสถานที่ทำงานปกติ

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัย ตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎหมาย ก.พ.ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมถึงถึงการฝึกฝน ภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษาและการฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือ ประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรมสัมมนา หรือการปฏิบัติงานโดยไม่มี การรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎหมาย ก.พ.ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมถึงถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม หรือต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ หรือประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์

“ปฏิบัติการวิจัย” หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของสถาบัน หรือหน่วยงานโดยตรง แต่ไม่รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษา หรือฝึกอบรม

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖. ห้ามส่งลูกจ้างไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่น เว้นแต่ในกรณีจำเป็นแท้จริง ที่ต้องใช้ความรู้ความชำนาญพิเศษ หรือความไว้วางใจในลูกจ้างนั้น ๆ และไม่อาจหาจ้างได้ในท้องถิ่นอื่น

ข้อ ๗. การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติ หรือการปฏิบัติงานในวันหยุด ประจำสัปดาห์ หรือในวันหยุดพิเศษ ซึ่งจะต้องจ่ายค่าจ้างนอกเวลา หรือค่าจ้างในวันหยุด หรือค่าอาหารนอกเวลาให้กระทำได้ในกรณีที่จำเป็นและรีบด่วน โดยมีคำสั่งของผู้มีอำนาจ เป็นหลักฐาน

ข้อ ๘. การจ้างลูกจ้าง การขอเพิ่มค่าจ้าง และการจ่ายเงินอื่นใดตามประเพณี ท้องถิ่นให้แก่ลูกจ้างของส่วนราชการที่อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลัง กำหนดหรือที่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๙. ส่วนราชการใดจำเป็นต้องมีระเบียบหรือข้อบังคับเป็นการภายในซึ่งไม่

ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ก็ให้กระทำได้ แล้วแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ

ข้อ ๑๐. ในกรณีที่ส่วนราชการใดมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัย

ถ้าส่วนราชการนั้นไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง ก็ให้เสนอ คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาด

การจ่ายค่าจ้างในวันทำงานปกติ ค่าจ้างนอกเวลา และกำหนดวันทำงาน

ข้อ ๑๑. การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างในวันทำงานปกติ ค่าจ้างนอกเวลา และกำหนดเวลาทำงานให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างรายเดือน

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้งตามเดือนปฏิทิน ปกติให้เริ่มจ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดวันจ่ายค่าจ้างเป็นวันอื่นของเดือนถัดไปก็ให้ทำได้ แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๕

ข. กำหนดเวลาทำงานปกติให้เป็นไปตามเวลาทำงานของทางราชการ แต่ส่วนราชการใดมีเหตุพิเศษจะกำหนดเวลาทำงานปกติไว้เกินกว่าก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน สัปดาห์ละ ๔๘ ชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพัก

ค. การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติ หรือปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลา

(๒) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง ส่วนราชการใดมีความจำเป็นต้องจ่ายค่าจ้างมากกว่าเดือนละครั้งก็ให้ทำได้

ในกรณีจ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง ปกติให้เริ่มจ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดวันเริ่มจ่ายเป็นวันอื่นของเดือนถัดไปก็ให้ทำได้แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๕

ในกรณีที่จ่ายค่าจ้างมากกว่าเดือนละครั้ง ให้ส่วนราชการกำหนดวันเริ่มจ่ายได้ตามความเหมาะสม

ข. เวลาเข้าทำงานและเวลาเลิกงาน ส่วนราชการเจ้าของงานเป็นผู้กำหนด แต่จะต้องมีเวลาทำงานโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติวันหนึ่งไม่น้อยกว่า ๗ ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาหยุดพัก) สัปดาห์หนึ่งไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง ทั้งนี้ ให้ถือวันหยุดพิเศษ วันลา

ป่วย วันลากิจ และวันลาพักผ่อนประจำปีที่ได้รับค่าจ้างเต็มเสมือนเป็นเวลาทำงาน ส่วนเวลาทำงานที่เกิน ๔๔ ชั่วโมง ถือเป็นการทำงานนอกเวลาปกติ ซึ่งให้จ่ายค่าจ้างได้โดยในอัตรา ๑๒ เท่า ของค่าจ้างอัตราปกติ

สำหรับลูกจ้างรายวันให้ถือเกณฑ์เวลาทำงานตามที่กำหนดในวรรคก่อน เศษของวันให้คิดค่าจ้างตัวเฉลี่ยให้เป็นรายชั่วโมง ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดเวลาทำงานสำหรับ ๑ วันเป็นอย่างอื่น ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

การจ่ายค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ข้อ ๑๒. การจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่มาปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ลูกจ้างรายเดือนไม่หักค่าจ้าง ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงไม่จ่ายค่าจ้าง

สำหรับการจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งให้มาปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ลูกจ้างรายเดือนจ่ายตามข้อ ๑๑ (๑) ก.

(๒) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงจ่ายค่าจ้างให้ ๒ เท่าของค่าจ้างอัตราปกติ ตามระยะเวลาทำงาน

การจ่ายค่าจ้างในวันหยุดพิเศษ

ข้อ ๑๓. การจ่ายค่าจ้างในกรณีไม่มาปฏิบัติงานในวันหยุดพิเศษ ลูกจ้างรายเดือนไม่หักค่าจ้าง ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงจ่ายค่าจ้างอัตราปกติ

สำหรับการจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งให้มาปฏิบัติงานในวันหยุดพิเศษ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ลูกจ้างรายเดือนจ่ายตามข้อ ๑๑ (๑) ก.

(๒) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง จ่ายค่าจ้างเพิ่มให้อีก ๑ เท่าของค่าจ้างอัตราปกติตามระยะเวลาทำงาน

การจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้ไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่น

ข้อ ๑๔. การจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้ไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่นตามนัยข้อ ๖. ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในระยะเวลาระหว่างเดินทางไปปฏิบัติงาน หรือเดินทางกลับสถานที่ทำงานหรือสถานที่อยู่ ไม่ว่าจะเป็วันทำงานปกติ หรือนอกเวลา หรือวันหยุดประจำ

สัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษ ให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ ไม่มีการจ่ายค่าจ้างนอกเวลา หรือค่าจ้างในวันหยุดตามข้อ ๑๒ (๒) และข้อ ๑๓ (๒)

(๒) ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่คนรถ คนเรือ ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่เดินทางครบกำหนดเวลาทำงานปกติประจำวันแล้ว หากยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต่อไปอีกสำหรับวันนั้น ให้จ่ายค่าจ้างนอกเวลาได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ (๒) ข.

(๓) การปฏิบัติงานในวันทำงานปกติก็ดี การปฏิบัติงานนอกเวลาก็ดี การปฏิบัติงานในวันหยุดก็ดี หรือในกรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในวันหยุดพิเศษก็ดี ให้จ่ายค่าจ้างได้ตามเกณฑ์ที่เคยจ่ายเสมือนปฏิบัติงาน หรือหยุดปฏิบัติงานในสถานที่ทำงานปกติ เว้นแต่ในกรณีที่มิได้ปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ซึ่งปกติไม่จ่ายค่าจ้างให้ ให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ

การจ่ายค่าจ้างและเงินช่วยเหลือในกรณีลูกจ้างถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๕. ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายค่าจ้างจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย หรือเพียงวันที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างก่อนวันถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๖. ให้จ่ายเงินอีกจำนวนหนึ่ง เรียกว่า “เงินช่วยเหลือ” เป็นจำนวน ๓ เท่าของอัตราค่าจ้างปกติเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตาย ในกรณีลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้ถือเสมือนว่าลูกจ้างผู้นั้นมาปฏิบัติงานเต็มเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือ

ลูกจ้างประจำซึ่งถูกสั่งพักราชการผู้ใดถึงแก่ความตายก่อนคดีหรือกรณีถึงที่สุด ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลาง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาวินิจฉัยจ่ายค่าจ้างให้ตามข้อ ๓๒ เป็นจำนวนเท่าใด ให้จ่ายค่าจ้างตามจำนวนที่วินิจฉัยให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย หรือเพียงวันที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างก่อนวันถึงแก่ความตาย นอกจากนี้ให้จ่ายเงินช่วยเหลือให้อีกจำนวนหนึ่ง เป็นจำนวน ๓ เท่า ของจำนวนค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างขาดราชการ ให้จ่ายค่าจ้างได้เพียงวันสุดท้ายที่ผู้นั้นมาปฏิบัติงาน และไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือ

ข้อ ๑๗. ค่าจ้างที่จ่ายตามข้อ ๑๕. เป็นทรัพย์สินของผู้ตายในขณะที่ตาย และให้จ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยครอบครัวและมรดก

ข้อ ๑๘. เงินช่วยเหลือตามข้อ ๑๖. ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างได้แสดงเจตนาระบุไว้เป็นหนังสือตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ถ้าลูกจ้างผู้ตายมิได้แสดงเจตนาระบุไว้ตามวรรคแรก หรือบุคคลซึ่งลูกจ้าง

ผู้ตายได้แสดงเจตนาจะบุไว้ได้ตายไปเสียก่อน ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับก่อนหลัง ดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดามารดา

(๔) ผู้ที่อยู่ในการอุปการะของผู้ตายตลอดมา โดยจำเป็นต้องมีผู้อยู่อุปการะ และความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดความอุปการะ ซึ่งเจ้ากระทรวงที่ลูกจ้างสังกัดอยู่เห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อยู่ในการอุปการะของผู้ตาย

(5) ผู้ที่อยู่ในการเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายมาแต่เยาว์ฉันทบิดามารดากับบุตรซึ่งเจ้ากระทรวงที่ลูกจ้างสังกัดอยู่เห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อยู่ในการอุปการะผู้ตาย เมื่อปรากฏว่ามีบุคคลในลำดับก่อนดังกล่าวในวรรคสอง บุคคลนั้นมีสิทธิรับเงินช่วยเหลือแต่ในลำดับเดียว ผู้ที่อยู่ในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

ถ้าบุคคลดังกล่าวข้างต้นไม่มีตัวมาขอรับภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ลูกจ้างผู้นั้นถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินช่วยเหลือก็เป็นอันไม่ต้องจ่าย

ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าเป็นผู้จัดการศพลูกจ้างผู้ถึงแก่ความตายเพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการศพในเวลาอันควร ก็ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือที่ต้องจ่ายตามระเบียบนี้ได้เท่าที่จ่ายจริง และมอบส่วนที่เหลือให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

การจ่ายค่าจ้างระหว่างลา

ข้อ ๑๙. ในปีหนึ่งลูกจ้างประจำมีสิทธิลากิจ รวมทั้งลาไปต่างประเทศโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน ๔๕ วัน แต่ในปีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๒๐. ในปีหนึ่งลูกจ้างประจำมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน ๖๐ วัน แต่ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นสมควรจะให้ลาต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน

ในปีหนึ่งลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน ๑๕ วันทำการ ในกรณีเริ่มเข้าปฏิบัติงานในปีแรกมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน ๘ วันทำการ เว้นแต่ในกรณีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานในปีแรกหลังเดือนมีนาคม ไม่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิดังกล่าว

ให้นำกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือเจ็บ

ป่วย เพราะเหตุปฏิบัติราชการในส่วนที่เกี่ยวกับการลามาใช้บังคับกับลูกจ้างโดยอนุโลม
 ข้อ ๒๑. ลูกจ้างประจำลาเนื่องจากการคลอดบุตรให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน ๖๐ วัน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ข้อ ๒๒. ลูกจ้างประจำผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ประสงค์จะลาอุปสมบท หรือจะลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมือง เมกกะ แล้วแต่กรณี ให้ลาโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกิน ๑๒๐ วัน แต่ในปีที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ข้อ ๒๓. ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาเข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการฝึกวิชาการทหารหรือเข้ารับการทดลองความพร้อม โดยให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติในระหว่างการระดมพล หรือเข้ารับการฝึกวิชาการทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อมนั้น แต่ถ้าพ้นระยะเวลาของการดังกล่าวแล้วไม่มารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงานภายใน ๗ วัน ให้งดจ่ายค่าจ้างหลังจากนั้นไว้จนถึงวันเข้าปฏิบัติงาน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะให้จ่ายค่าจ้างระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน ๗ วัน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ในกรณีลูกจ้างชั่วคราวลาเข้ารับการฝึกวิชาการทหารให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน ๒ เดือน ส่วนการลาเพื่อเข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการทดลองความพร้อม แล้วแต่กรณีให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน ๓๐ วัน เว้นแต่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ในกรณีการลาตามสองวรรคดังกล่าวข้างต้น หากลูกจ้างได้รับเงินเดือนตามขั้นยศของตนทางกระทรวงกลาโหมแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้าง

ลูกจ้างมีสิทธิลาไปรับการตรวจคัดเลือกเพื่อรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติในระหว่างนั้น การลาดดังกล่าวจะต้องให้ผู้ลาแสดงจำนวนวันที่ต้องเดินทางไปกลับและวันที่ต้องอยู่เพื่อตรวจคัดเลือกเข้ารับราชการทหารเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา เว้นแต่ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ข้อ ๒๔. ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะต้องส่งให้ลูกจ้างประจำไปศึกษา

ในต่างประเทศเกี่ยวกับหน้าที่ราชการที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นปฏิบัติอยู่ โดยให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติตลอดระยะเวลาที่ไป ให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้ากระทรวงที่ลูกจ้างสังกัดอยู่จะพิจารณาอนุญาต โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ส่วนราชการนั้น ๆ จะได้รับจากผลของการศึกษานั้น และไม่เป็นเหตุให้เสียงาน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

การให้ลูกจ้างประจำลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ให้นำระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕. ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะต้องส่งให้ลูกจ้างประจำไปฝึกอบรม หรือดูงาน หรือไปปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับหน้าที่ราชการที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นปฏิบัติอยู่ โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติตลอดระยะเวลาที่ไปให้กระทำได้ โดยขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

การฝึกอบรม หรือดูงาน หรือไปปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศที่มีระยะเวลา รวมทั้งการเดินทางเกินกว่า ๑ ปี ให้กระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกันทำนองเดียวกับลูกจ้างประจำลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ โดยได้รับค่าจ้าง

ข้อ ๒๖. การศึกษา การฝึกอบรม หรือดูงาน หรือไปปฏิบัติการวิจัยภายในประเทศของลูกจ้างประจำ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๒๗. การลาพักผ่อนประจำปีของลูกจ้างให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘. การลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่ายของลูกจ้างให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทการลานั้น ๆ

ข้อ ๒๙. การนับวันลาของลูกจ้าง การควบคุมวันลา และผู้มีอำนาจอนุญาตการลาแต่ละครั้ง ให้นำระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๐. การลาของลูกจ้างนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ ถึงข้อ ๒๘ ห้ามจ่ายค่าจ้าง

ข้อ ๓๑. การจ่ายค่าจ้างระหว่างลาของลูกจ้างสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

การจ่ายค่าจ้างกรณีถูกสั่งพักราชการและอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ข้อ ๓๒. การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการสังกัดกระทรวงกลาโหมให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

อัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำระหว่างพักราชการไม่ถึงเป็นอัตรารว่าง

ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายได้พิจารณาวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือตามระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างไร ก็ให้จ่ายค่าจ้างตามที่วินิจฉัยนั้นจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๓๓. ให้นำความในข้อ ๓๒. มาใช้บังคับแก่การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำผู้อุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษ ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก โดยอนุโลม

การจ่ายค่าจ้างที่มีได้มาปฏิบัติงานในกรณีอื่น

ข้อ ๓๔. การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างผู้ที่มีได้มาปฏิบัติงานนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และเป็นกรณีเดียวกับที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นบัญญัติสิทธิไว้สำหรับข้าราชการ หรือคณะรัฐมนตรีกำหนดสิทธิให้จ่ายเงินเดือนข้าราชการไว้แล้ว ให้กระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างให้สอดคล้องกับกฎหมาย หรือมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบเกี่ยวกับลูกจ้างของส่วนราชการ

ลูกจ้างที่ขาด หรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายค่าจ้างสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ

ข้อ ๓๕. การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๖

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

(เปรม ติณสูลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

ที่ กค ๐๕๑๐/ว ๓๙๔๗๙

กระทรวงการคลัง

ในพระบรมมหาราชวัง ๑๐๒๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๒๗

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับลูกจ้างประจำ**เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)****อ้างถึง หนังสือ ที่ กค ๐๕๑๐/ว ๑๘๕๖๗ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๒๗**

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังกำหนดให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ สั่งให้ลูกจ้างประจำผู้ซึ่งมีกรณีตามนัยข้อ ๒๖ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ ออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้ และให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาของข้าราชการพลเรือน มาใช้บังคับกับลูกจ้างโดยอนุโลม เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาเห็นสมควรแก้ไข ปรับปรุงแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเสียใหม่ ให้เหมาะสมรัดกุมยิ่งขึ้น จึงให้ยกเลิกหนังสือที่อ้างถึงข้างต้น และอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ กำหนดแนวทางปฏิบัติใหม่ ดังนี้

๑. ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ สั่งให้ลูกจ้างประจำผู้ซึ่งมีกรณีตามนัยข้อ ๒๖ แห่งระเบียบดังกล่าวข้างต้นออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่า ผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นที่สูงกว่าเดิม ซึ่งต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่ผู้นั้นมีอยู่

ค่าจ้างของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วว่า ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งพักราชการ

๒.ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการ

ไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาของข้าราชการพลเรือน
มาใช้บังคับกับลูกจ้างประจำโดยอนุโลม
จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **ไพจิตร โรจนวานิช**
(นายไพจิตร โรจนวานิช)

รองปลัดกระทรวง ฯ ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
กองค่าจ้าง
โทร. ๒๒๑๓๘๒๖

ที่ กค ๐๕๑๐/ว.๑๘๕๖๗

กระทรวงการคลัง

ในพระบรมมหาราชวัง ๑๐๒๐๐

๒๓ เมษายน ๒๕๒๗

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับลูกจ้างประจำ

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยกระทรวงการคลังพิจารณาเห็นว่า ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๒๖ กำหนดว่า “ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ มีอำนาจสั่งพักราชการ เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้.....” ทำให้ไม่คล่องตัวในการดำเนินการทางวินัยแก่ลูกจ้างประจำของส่วนราชการนั้น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕ กระทรวงการคลังเห็นสมควรให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๐ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสั่งให้ลูกจ้างประจำผู้ซึ่งมีกรณีตามนัยข้อ ๒๖ แห่งระเบียบดังกล่าวข้างต้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ทั้งนี้ โดยให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาของข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับลูกจ้างประจำโดยอนุโลม

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ไพจิตร โรจนวานิช

(นายไพจิตร โรจนวานิช)

รองปลัดกระทรวง ฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองค่าจ้าง

โทร. ๒๒๑๓๘๒๖

พระราชบัญญัติ

เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกส่งพักราชการ

พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นๆ ให้แก่ข้าราชการผู้ถูกส่งพักราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกส่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นๆ ให้แก่ข้าราชการผู้ถูกพักราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เงินเดือน” หมายความว่ารวมถึงเงินอื่นๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือนด้วย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งพักราชการ ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับข้าราชการผู้นั้นตั้งแต่วันที่ให้พักราชการเป็นต้นไป

มาตรา ๖ กรณีที่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการได้รับราชการตามหน้าที่ล่วงเลยวันให้พักราชการเพราะมิได้รับทราบคำสั่ง ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งนั้น

ถ้าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการจำเป็นต้องส่งมอบงาน ก็ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันส่งมอบงานเสร็จ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งให้พักราชการนั้น

มาตรา ๗ เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด

(๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมีหมอง ให้จ่ายให้เต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิดแต่มีมลทินหรือมีหมอง หรือปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิดแต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ออกปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักราชการตามที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนด แต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็ม

(๓) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิดและถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่าย

มาตรา ๘ ถ้าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการตายเสียก่อนคดีหรือกรณีถึงที่สุด ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาและวินิจฉัยตามหลักฐานเท่าที่มีอยู่ว่าจะจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการหรือไม่จ่าย โดยอนุโลมตามมาตรา ๗

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๖๖ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๒

พระราชกฤษฎีกา

การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ
และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๐๕

(๒) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖

(๓) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๔) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

(๕) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๐

(๖) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘

(๗) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐

(๘) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๓

(๙) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน ระหว่างลาของข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๕

บรรดา กฎ ข้อบังคับและระเบียบอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

“เงินปี” หมายความว่า เงินที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายปีจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนของสำนักพระราชวัง

“บำเหน็จ” หมายความว่า บำเหน็จตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและหมายความรวมถึงเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญตามระเบียบกระทรวงการคลังด้วย

“บำนาญ” หมายความว่า บำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและหมายความรวมถึงเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมด้วย

“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา

ลักษณะ ๑

เงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

หมวด ๑

การจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ และมาตรา ๘ วรรคสอง ก่อนการจ่ายเงินเดือนแต่ละปี ให้กระทรวง ทบวง กรม ยื่นบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำปีต่อกรมบัญชีกลางเพื่อตรวจสอบยืนยันความถูกต้อง

การยื่นบัญชีถือจ่ายตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด
มาตรา ๗ เมื่อสิ้นปีใหม่ ถ้ายังมีได้ยื่นบัญชีถือจ่ายหรือกรมบัญชีกลางยังมีได้ตรวจสอบยืนยันบัญชีถือจ่ายใหม่ ให้จ่ายเงินเดือนตามบัญชีถือจ่ายปีที่ล่วงแล้ว ไปพลางก่อน แต่สำหรับผู้ที่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนประจำปี ให้จ่ายตามคำสั่งเลื่อนเงินเดือนไปพลางก่อนได้ไม่เกินคนละหนึ่งชั้นสำหรับข้าราชการทหาร หรือคนละหนึ่งชั้นสำหรับข้าราชการอื่น

มาตรา ๘ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการที่ได้เลื่อนเงินเดือนเพราะถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้จ่ายจากอัตรารายเงินเดือนที่ผู้นั้นครองอยู่ หรือเงินเดือนเหลือจ่ายหรือให้ออนเงินหมวดอื่นมาตั้งจ่าย

การจ่ายเงินเดือนเหลือจ่ายหรือการโอนเงิน หมวกอื่นมาตั้งจ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายได้โดยไม่ต้องยื่นบัญชีต่อจ่าย

หมวด ๒

การจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๙ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการแต่ละเดือน ให้จ่ายไปตามบัญชีต่อจ่ายเงินเดือนที่กรมบัญชีกลางตรวจสอบยืนยันความถูกต้องแล้วตามความในหมวด ๑

มาตรา ๑๐ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนในเดือนนั้น

มาตรา ๑๑ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการกรณีบรรจุใหม่ หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๒ การจ่ายเงินเดือนกรณีที่มีการเลื่อนชั้น เลื่อนระดับ หรือเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน

มาตรา ๑๓ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้งซึ่งต้องระบุด้วยว่า ให้ได้รับเงินเดือนอัตราใด และให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิมไปรับอัตราเงินเดือนตำแหน่งใหม่หรือให้ออนอัตราเงินเดือนเดิมไปตั้งจ่ายสำหรับตำแหน่งใหม่ตั้งแต่วันที่

มาตรา ๑๔ การจ่ายเงินเดือนในกรณีโอนข้าราชการ ให้จ่ายเงินเดือนทางสังกัดใหม่ และงดจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมตั้งแต่วันที่ระบุไว้ในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งโอน

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมล่วงหน้าไป ให้เบิกเงินเดือนทางสังกัดใหม่ส่งใช้สังกัดเดิมโดยวิธีเบิกหักผลส่ง แล้วให้เจ้าสังกัดใหม่แจ้งการเบิกหักผลส่งให้เจ้าสังกัดเดิมทราบ ห้ามมิให้เบิกตัวเงิน

มาตรา ๑๕ ข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ

ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือตามมติคณะรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ การจ่ายเงินเดือนของผูซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือนถ้าภายหลังผูนั้นได้รับการแต่งตั้ง โอน หรือปรับเงินเดือน โดยได้รับเงินเดือนต่างจากเดิมและยังไม่พ้นโทษตัดเงินเดือน ให้คงตัดเงินเดือนต่อไปตามจำนวนเดิม หรือถ้าเป็นกรณีตัดเงินเดือนตามส่วนของเงินเดือนก็ให้ตัดตามส่วนของเงินเดือนเดิม

มาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินเดือนจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๑๘ การจ่ายเงินเดือนในกรณี

(๑) ลาออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออกแล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๒) ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่ง แต่ถ้ายังไม่ได้รับทราบคำสั่งและข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๓) ตาม (๑) และ (๒) หากจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ก็ให้จ่ายต่อไปได้จนถึงวันที่ส่งมอบงานเสร็จ ภายในเวลาอันไม่ชักช้าตามที่ผู้บังคับบัญชาจะได้กำหนดตามสภาพของงาน แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่ง หรือวันรับทราบคำสั่ง หรือควรได้รับทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี

(๔) พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันสิ้นปี สำหรับกรณีที่ได้รับการต่อเวลาราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันครบการต่อเวลาราชการ

มาตรา ๑๙ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน สำหรับส่วนราชการที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารมาจ่าย ให้จ่ายในวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น แต่ทั้งนี้กระทรวงการคลังจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

หมวด ๓

การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ
ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

มาตรา ๒๐ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงกลาโหมกำหนดขึ้นโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

อัตราเงินเดือนของข้าราชการระหว่างพักราชการ ไม่ถือเป็นอัตราว่าง

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถ้าเจ้ากระทรวงหรือผู้มีอำนาจได้พิจารณาและวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือตามระเบียบข้อบังคับที่กระทรวงกลาโหมกำหนดขึ้นโดยได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง ให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างไร ก็ให้จ่ายเงินเดือนตามที่วินิจฉัยนั้นจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๑ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

การจ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษในกรณีที่ข้าราชการถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๒ ข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายเงินช่วยเหลือจำนวนสามเท่าของเงินเดือนเต็มเดือนที่ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับในเดือนที่ถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ โดยไม่รวมเงินเพิ่มประจำตำแหน่งหรือสำหรับตำแหน่งและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนซึ่งไม่ใช่เงินเพิ่มพิเศษค่าวิชา เงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ เงินประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ และเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ซึ่งมีสิทธิรับเงินเดือนตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ด้วยโดยอนุโลม

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างขาดหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษ
 มาตรา ๒๓ เงินช่วยเหลือพิเศษตามมาตรา ๒๒ ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตาย
 ได้แสดงเจตนาโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กระทรวงการคลัง
 กำหนด

ถ้าข้าราชการผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งข้าราชการผู้
 ตายได้แสดงเจตนาไว้ได้ตายก่อนข้าราชการผู้ตายหรือก่อนมีการจ่ายเงิน ก็ให้จ่ายแก่บุคคลตาม
 ลำดับดังนี้

- (๑) คู่สมรส
- (๒) บุตร
- (๓) บิดามารดา
- (๔) ผู้อุปการะผู้ตายตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๕) ผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสองมีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่
 มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือพิเศษ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือพิเศษตามความในวรรคสองลำดับเดียวกันมีหลาย
 คนให้จ่ายให้แก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายโดยทำเป็นหนังสือ หรือบุคคลคนเดียวหรือ
 หลายคนตามที่กำหนดโดยระเบียบกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๔ การขอรับเงินช่วยเหลือพิเศษ ให้กระทำภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่
 ข้าราชการตาย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการผู้
 ตาย เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ก็ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วย
 พิเศษได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือถ้ามีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามมาตรา ๒๓

หมวด ๕

การจ่ายเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย
 หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ให้ข้าราชการที่ลาป่วยได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ใน

หนึ่งไม่เกิน ๖๐ วัน แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป เห็นสมควรจะให้จ่ายเงินเดือนต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน

มาตรา ๒๗ ข้าราชการลาเนื่องจากการคลอดบุตรให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา ได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

มาตรา ๒๘ ให้ข้าราชการที่ลากิจส่วนตัวรวมทั้งลาไปต่างประเทศได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่เกิน ๔๕ วัน แต่ในปีที่เริ่มรับราชการให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกิน ๑๕ วัน

มาตรา ๒๙ ข้าราชการผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย หากประสงค์จะลาอุปสมบท หรือจะลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะดังกล่าว แล้วแต่กรณี ให้ลาโดยได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกิน ๑๒๐ วัน แต่ในปีที่เริ่มรับราชการไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

“มาตรา ๒๙ ทวิ ข้าราชการซึ่งลาเข้ารับการตรวจเลือกทหารกองเกิน เข้ารับราชการเป็นทหารกองประจำการ ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามที่ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป พิจารณาอนุญาตตามสมควรแก่ความจำเป็น แต่ไม่เกิน ๗ วัน” (มาตรานี้เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๖)

มาตรา ๓๐ ข้าราชการซึ่งลาเข้ารับการระดมพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม ให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างเข้ารับการระดมพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม นั้น แต่ถ้าพ้นระยะเวลาของการดังกล่าวแล้วไม่มารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๗ วัน ให้งดจ่ายเงินเดือนหลังจากนั้นไว้จนถึงวันเข้าปฏิบัติราชการ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะให้จ่ายเงินเดือนระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกิน ๑๕ วัน

มาตรา ๓๑ ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างลาไม่เกิน ๔ ปี นับแต่วันไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัยจนถึงวันก่อนมารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตการลาเห็นสมควรให้ข้าราชการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัยเกิน ๔ ปี ก็ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้

แต่ทั้งนี้เมื่อรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกิน ๖ ปี

ให้ข้าราชการผู้ได้รับอนุญาตให้ลาทำสัญญาตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้ก่อนออกเดินทาง แล้วให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัด ส่งสำเนาสัญญาให้กรมบัญชีกลาง มาตรา ๓๒ การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหมให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

ลักษณะ ๒

เงินปีและเงินประจำตำแหน่งที่จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนของสำนักพระราชวัง

มาตรา ๓๓ ผู้มีสิทธิได้รับเงินปีในปีใด ให้จ่ายเงินปีในปีนั้นให้เต็มทั้งปี ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด

มาตรา ๓๔ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรี หรือรองคมนตรี ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไปตามอัตราที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้

การจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรี หรือรองคมนตรีที่พ้นจากตำแหน่ง ให้จ่ายได้เพียงวันก่อนวันพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายสำหรับเดือนที่ถึงแก่ความตายนั้นให้เต็มเดือน

มาตรา ๓๕ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ ให้จ่ายในลักษณะเงินเดือน แต่ไม่ต้องทำบัญชีถือจ่าย

ลักษณะ ๓

บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะบำเหน็จ บำนาญ

หมวด ๑

การจ่ายบำเหน็จ บำนาญ

มาตรา ๓๖ การขอให้สั่งจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญ ให้ผู้มีสิทธิยื่นเรื่องราวต่อกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อตรวจสอบและนำเสนอกระทรวงการคลังเพื่อสั่งจ่ายให้

การจ่ายบำนาญในกรณีที่ผู้เคยรับบำนาญอยู่แล้วกลับเข้ารับราชการใหม่ แล้วออกจากราชการครั้งหลังโดยมีสิทธิได้รับบำนาญในครั้งหลังด้วย ถ้าการรับราชการในครั้งก่อนกับ

ครั้งหลังต่างกระทรวงกัน ให้รวมจ่ายบำนาญทางกระทรวงที่ออกจากราชการครั้งหลัง

ในกรณีที่มีการลดหรืองดบำนาญในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่ และต่อมาได้ออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิมให้ใหม่ตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งหลัง ต้องขอให้กระทรวงการคลังส่งจ่ายเสียก่อนจึงจ่ายได้ และให้จ่ายทางกระทรวงเดิมที่ได้จ่ายบำนาญนั้น

มาตรา ๓๗ บำนาญปกติและบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันขาดจากอัตราเงินเดือน เป็นต้นไป

บำนาญพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย หรือวันถัดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตายตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๘ ถ้าผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย นอกจากนี้ให้จ่ายเงินช่วยเหลือจำนวนเท่ากับบำนาญหนึ่งเดือน แต่ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญที่ถึงแก่ความตายเป็นผู้รับบำนาญตกทอดหรือบำนาญพิเศษในฐานะทายาทผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ไม่ให้จ่ายเงินช่วยเหลือ

ให้นำความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่กระทรวงการคลังส่งจ่ายบำนาญให้ ณระยะเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือตามความในมาตรา ๒๔ ตั้งแต่วันที่กระทรวงการคลังส่งจ่ายบำนาญ

มาตรา ๓๙ การจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสองวันทำการ สำหรับส่วนราชการที่ต้องไปเบิกเงินจากธนาคารมาจ่ายหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสองวันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงการคลังจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๔๐ ผู้รับบำนาญจะต้องแสดงตนหรือส่งใบรับรองการมีชีวิตตามที่กระทรวงการคลังกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จ่าย ปีละครั้ง ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด และในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นสมควร จะสั่งให้ผู้รับบำนาญแสดงตนหรือส่งใบรับรองการมีชีวิตในระยะเวลาใด ๆ อื่นก็ได้

ผู้รับบำนาญจะรับบำนาญไม่ได้จนกว่าจะได้แสดงตนหรือส่งใบรับรองการมีชีวิตแล้ว

หมวด ๒

การจ่ายเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะ บำเหน็จ บำนาญ

มาตรา ๔๑ การจ่ายเงินตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ กฎหมายว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มีนุชยธรรม กฎหมายว่าด้วยบำนาญพิเศษสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้นำความในลักษณะ ๓ หมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส.โทละกิตต์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภท ตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งได้ออกใช้บังคับภายหลังสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดทั้งสมควรปรับปรุงบทบัญญัติพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ และพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการอัยการ โดยนำมารวมบัญญัติไว้เป็นพระราชกฤษฎีกาเดียวกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๕ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๒๒

พิมพ์ที่ บริษัท ประชาชน จำกัด (แผนกการพิมพ์) 35 ซอยพิพัฒน์
ถนนสีลม บางรัก กทม.10500 โทร. 234-2062, 2350389
นายนิรันดร์ เหนระกุล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

KE ๒๖ ค 122๙ ๒5๒๗

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
พลเรือน,
รวมมติ ค.จ.ร. มติ ก.พ. และ
ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวินัยข้าราชการ
พลเรือน.

8655

หนังสือที่สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. พิมพ์จำหน่าย

๑. คำอธิบายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ (พ.ศ. ๒๕๒๖)	ราคา ๔๐ บาท
๒. คู่มือการรักษาวินัยข้าราชการสำหรับผู้บังคับบัญชา	ราคา ๗๐ บาท
๓. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พุทธศักราช ๒๕๒๑) พร้อมคำอธิบายประกอบ	ราคา ๑๕ บาท
๔. สิทธิและประโยชน์ตอบแทนที่ข้าราชการได้รับจากทางราชการ	ราคา ๑๒ บาท
๕. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	ราคา ๒๕ บาท
๖. การแบ่งส่วนราชการและการจัดอัตรากำลังข้าราชการ	ราคา ๓๖ บาท
๗. การเขียนหนังสือราชการ	ราคา ๓๐ บาท
๘. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมฯ	ราคา ๑๕ บาท
๙. หลักการบริหารเบื้องต้น	ราคา ๓๐ บาท
๑๐. คู่มือการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ (ปรับปรุงใหม่)	ราคา ๑๕ บาท
๑๑. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ (พ.ศ. ๒๕๒๖)	ราคา ๒๐ บาท
๑๒. คำอธิบายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาฯ พ.ศ. ๒๕๒๐	ราคา ๓๐ บาท
๑๓. การบริหารราชการ	ราคา ๓๐ บาท
๑๔. พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ พร้อมด้วยกฎ ระเบียบ	ราคา ๓๐ บาท
๑๕. รวมมติ ค.ร.ม. มติ ก.พ. และระเบียบที่เกี่ยวกับวินัยฯ	ราคา ๗๐ บาท
๑๖. พระราชบัญญัติครู	ราคา ๑๕ บาท
๑๗. ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗	ราคา ๒๕ บาท

มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไปทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด
หรือสั่งซื้อโดยตรง

พร้อมกับส่งเงินในนามผู้จัดการสวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ ตั้งจ่ายเงินที่ ป.ท. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
(โปรดบอกค่าส่งอีกต่างหาก คือ หนังสือราชการ ๓, ๔, ๕, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๖ และ ๑๗
เล่มละ ๓ บาท ราชการ ๑, ๖, ๗, ๘, ๑๒, ๑๓ และ ๑๔ เล่มละ ๔ บาท ราชการ ๒,
และ ๑๕ เล่มละ ๕ บาท)

โปรดอกรับ “วารสารข้าราชการ”

หนังสือรายเดือนของสวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

ค่าบำรุงปีละ ๓๓๕ บาท

(ราคาหนังสือและค่าบำรุงวารสารข้าราชการอาจเปลี่ยนแปลงได้)